

Euroopan unionin virallinen lehti

L 287

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

56. vuosikerta

29. lokakuuta 2013

Sisältö

I Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1021/2013, annettu 9 päivänä lokakuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 1999/4/EY ja 2000/36/EY sekä neuvoston direktiivien 2001/111/EY, 2001/113/EY ja 2001/114/EY muuttamisesta komissiolle siirrettävien valtuuksien osalta ⁽¹⁾ 1
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1022/2013, annettu 22 päivänä lokakuuta 2013, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta Euroopan keskuspankille neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 nojalla annettujen erityistehtävien osalta 5
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 1023/2013, annettu 22 päivänä lokakuuta 2013, Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja unionin muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen muuttamisesta 15
- ★ Neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille 63

Oikaisuja

- ★ Oikaisu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) N:o 952/2013, annettu 9 päivänä lokakuuta 2013, unionin tullikoodeksista (uudelleenlaadittu) (EUVL L 269, 10.10.2013, s. 1) 90

Hinta: 4 EUR

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1021/2013,

annettu 9 päivänä lokakuuta 2013,

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 1999/4/EY ja 2000/36/EY sekä neuvoston direktiivien 2001/111/EY, 2001/113/EY ja 2001/114/EY muuttamisesta komissiolle siirrettävien valtuuksien osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan ja 114 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Kahviuutteista ja sikuriuutteista 22 päivänä helmikuuta 1999 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 1999/4/EY ⁽³⁾, elintarvikkeena käytettävistä kaakao- ja suklaatuotteista 23 päivänä kesäkuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/36/EY ⁽⁴⁾, tietyistä elintarvikkeina käytettävistä sokereista 20 päivänä joulukuuta 2001 annetussa

neuvoston direktiivissä 2001/111/EY ⁽⁵⁾, elintarvikkeina käytettävistä hedelmähilloista, hyytelöistä ja marmeladeista sekä makeutetusta kastanjasoseesta 20 päivänä joulukuuta 2001 annetussa neuvoston direktiivissä 2001/113/EY ⁽⁶⁾ ja tietyistä osittain tai kokonaan kuiva-
tuista elintarvikkeena käytettävistä säilötyistä maidoista 20 päivänä joulukuuta 2001 annetussa neuvoston direktiivissä 2001/114/EY ⁽⁷⁾ siirretään komissiolle valta panna täytäntöön joitakin näiden direktiivien säännöksiä. Tätä valtaa on käytetty menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽⁸⁾ mukaisesti. Lissabonin sopimuksen tultua voimaan on aiheellista saattaa kyseinen täytäntöönpanovallan siirtäminen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaiseksi.

- (2) Direktiiveissä 2000/36/EY, 2001/111/EY, 2001/113/EY ja 2001/114/EY komissiolle siirretään valta hyväksyä tarvittavat toimenpiteet näiden direktiivien täytäntöönpanemiseksi ja mukauttamiseksi tekniikan kehitykseen. Näihin toimenpiteisiin sovelletaan tällä hetkellä valvonnan käsiteltävää sääntelymenettelyä direktiivin 2000/36/EY osalta ja sääntelymenettelyä direktiivien 2001/111/EY, 2001/113/EY ja 2001/114/EY osalta. Lissabonin sopimuksen tultua voimaan on aiheellista saattaa kyseinen täytäntöönpanovallan siirtäminen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaiseksi, ja tämän täytäntöönpanovallan soveltamisalaa olisi tarkasteltava uudelleen.

- (3) Direktiivien 2000/36/EY, 2001/111/EY ja 2001/113/EY liitteissä on teknisiä osia, jotka on mahdollisesti mukautettava tai saatettava ajan tasalle asiaan liittyvien kansainvälisten standardien muutosten huomioon ottamiseksi.

⁽¹⁾ EUVL C 229, 31.7.2012, s. 143.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 11. syyskuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, annettu 26. syyskuuta 2013.

⁽³⁾ EYVL L 66, 13.3.1999, s. 26.

⁽⁴⁾ EYVL L 197, 3.8.2000, s. 19.

⁽⁵⁾ EYVL L 10, 12.1.2002, s. 53.

⁽⁶⁾ EYVL L 10, 12.1.2002, s. 67.

⁽⁷⁾ EYVL L 15, 17.1.2002, s. 19.

⁽⁸⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

Direktiiveissä 2000/36/EY ja 2001/111/EY ei kuitenkaan siirretä komissiolle tarvittavaa valtaa muuttaa liitteitä nopeasti tällaisten muutosten huomioon ottamiseksi. Jotta voidaan varmistaa direktiivien 2000/36/EY ja 2001/111/EY yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi tämän vuoksi siirrettävä myös valta muuttaa direktiivin 2000/36/EY liitteessä I olevaa C ja D jaksoa sekä direktiivin 2001/111/EY liitteessä olevaa B osaa asiain liittyvien kansainvälisten standardien muutosten huomioon ottamiseksi. Lisäksi direktiivissä 2001/113/EY siirretään komissiolle valta saattaa direktiivi asiaan liittyvien kansainvälisten standardien muutosten mukaiseksi sääntelymenettelyä noudattaen. Lissabonin sopimuksen tultua voimaan on aiheellista saattaa kyseinen täytäntöönpanovallan siirtäminen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaiseksi, ja tämän täytäntöönpanovallan soveltamisalaa olisi tarkasteltava uudelleen.

- (4) Jotta voidaan ottaa huomioon tekniikan kehitys ja asiaan liittyvien kansainvälisten standardien muutokset, komissiolle olisi sen vuoksi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 190 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan direktiivin 2000/36/EY liitteessä I olevaa C ja D jaksoa, direktiivin 2001/111/EY liitteessä olevaa B osaa ja direktiivin 2001/113/EY liitettä II sekä liitteessä III olevaa B osaa. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.

- (5) Elintarvikkeita koskevia unionin yleisiä säännöksiä sovelletaan suoraan myös direktiivien 1999/4/EY, 2000/36/EY, 2001/111/EY, 2001/113/EY ja 2001/114/EY soveltamisalaan kuuluvien tuotteisiin sen jälkeen, kun on hyväksytty elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 178/2002⁽¹⁾, jota sovelletaan elintarvikkeiden ja rehujen kaikissa tuotanto-, jalostus- ja jakeluvaiheissa unionin ja jäsenvaltioiden tasolla. Tämän vuoksi komissiolla ei ole enää tarpeen olla valtaa yhdenmukaistaa näiden direktiivien säännöksiä elintarvikkeita koskevien unionin yleisten säännösten kanssa. Tällaisten valtuuksien antamista koskevat säännökset olisi sen vuoksi kumottava.

- (6) Tällä asetuksella rajoitetaan saattamaan komissiolle direktiivien 1999/4/EY, 2000/36/EY, 2001/111/EY, 2001/113/EY ja 2001/114/EY mukaisesti siirretty tämänhetkinen täytäntöönpanovalta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaiseksi ja

tarkastelemaan tapauksen mukaan uudelleen tämän täytäntöönpanovallan soveltamisalaa. Jäsenvaltiot eivät edelleenkaan voi riittävällä tavalla saavuttaa näiden direktiivien tavoitteita, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.

- (7) Direktiivit 1999/4/EY, 2000/36/EY, 2001/111/EY, 2001/113/EY ja 2001/114/EY olisi sen vuoksi muutettava tämän mukaisesti.
- (8) Koska direktiiveihin 1999/4/EY, 2000/36/EY, 2001/111/EY, 2001/113/EY ja 2001/114/EY tehtävät muutokset koskevat ainoastaan komission valtuuksia, niitä ei tarvitse saattaa osaksi jäsenvaltioiden lainsäädäntöä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Direktiivin 1999/4/EY tehtävät muutokset

Kumotaan direktiivin 1999/4/EY 4 ja 5 artikla.

2 artikla

Direktiivin 2000/36/EY tehtävät muutokset

Muutetaan direktiivi 2000/36/EY seuraavasti:

- 1) Korvataan 5 artikla seuraavasti:

"5 artikla

Siirretään komissiolle valta antaa 6 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitteessä I olevaa C ja D jaksoa tekniikan kehityksen ja asiaan liittyvien kansainvälisten standardien muutosten huomioon ottamiseksi."

- 2) Korvataan 6 artikla seuraavasti:

"6 artikla

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

⁽¹⁾ EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.

2. Siirretään komissiolle 18 päivästä marraskuuta 2013 viiden vuoden ajaksi 5 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 5 artiklassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 5 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kahdella kuukaudella.”

3 artikla

Direktiivin 2001/111/EY tehtävät muutokset

Muutetaan direktiivi 2001/111/EY seuraavasti:

1) Korvataan 4 artikla seuraavasti:

”4 artikla

Siirretään komissiolle valta antaa 5 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitteessä olevaa B osaa tekniikan kehityksen ja asiaan liittyvien kansainvälisten standardien muutosten huomioon ottamiseksi.”

2) Korvataan 5 artikla seuraavasti:

”5 artikla

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 18 päivästä marraskuuta 2013 viiden vuoden ajaksi 4 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 4 artiklassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 4 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kahdella kuukaudella.”

4 artikla

Direktiivin 2001/113/EY tehtävät muutokset

Muutetaan direktiivi 2001/113/EY seuraavasti:

1) Korvataan 5 artikla seuraavasti:

”5 artikla

Siirretään komissiolle valta antaa 6 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitettä II ja liitteessä III olevaa B osaa tekniikan kehityksen ja asiaan liittyvien kansainvälisten standardien muutosten huomioon ottamiseksi.”

2) Korvataan 6 artikla seuraavasti:

”6 artikla

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 18 päivästä marraskuuta 2013 viiden vuoden ajaksi 5 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kauciksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 5 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 5 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.”

5 artikla

Direktiiviin 2001/114/EY tehtävät muutokset

Kumotaan direktiivin 2001/114/EY 5 ja 6 artikla.

6 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 9 päivänä lokakuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

V. LEŠKEVIČIUS

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1022/2013,

annettu 22 päivänä lokakuuta 2013,

Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta Euroopan keskuspankille neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 nojalla annettujen erityistehtävien osalta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroalueen valtion- tai hallitusten päämiehet kehittivät komissiota 29 päivänä kesäkuuta 2012 esittämään ehdotuksia sellaisesta yhteisestä valvontamekanismista, jossa olisi mukana Euroopan keskuspankki (EKP). Eurooppa-neuvosto kehotti 29 päivänä kesäkuuta 2012 antamissaan päätelmissä Eurooppa-neuvoston puheenjohtajaa kehittämään tiiviissä yhteistyössä komission puheenjohtajan, euroryhmän puheenjohtajan ja EKP:n johtokunnan puheenjohtajan kanssa täsmällisen ja aikataulutetun etenemissuunnitelman todellisen talous- ja rahaliiton aikaansaamiseksi ja sisällyttämään siihen konkreettisia ehdotuksia finanssipalvelujen sisämarkkinoiden yhtenäisyyden ja eheyden säilyttämisestä.
- (2) Yhteisestä valvontamekanismista säätäminen on ensimmäinen askel perustettaessa Euroopan pankkiunionia, jonka tukena on finanssipalvelujen todellinen yhteinen sääntökirja ja johon kuuluu uusi talletussuojajärjestelmä ja uusi kriisintarkkailujärjestelmä.

- (3) Yhteisestä valvontamekanismista säätämistä varten neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1024/2013 ⁽⁴⁾ annetaan EKP:lle erityistehtäviä, jotka koskevat niissä jäsenvaltioissa olevien luottolaitosten toiminnan vakauden valvontaan liittyvää politiikkaa, joiden rahayksikkö on euro, ja annetaan muille jäsenvaltioille mahdollisuus ryhtyä tiiviiseen yhteistyöhön EKP:n kanssa.

- (4) Luottolaitoksia koskevien valvontatehtävien antaminen EKP:lle joidenkin jäsenvaltioiden osalta ei saisi millään tavoin häiritä finanssipalvelujen sisämarkkinoiden toimintaa. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010 ⁽⁵⁾ perustetun Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen), jäljempänä 'EPV', olisi sen vuoksi säilytettävä asemansa ja kaikki nykyiset valtuutensa ja tehtävänsä: sen olisi edelleen jatkettava kaikkiin jäsenvaltioihin sovellettavan yhteisen sääntökirjan luomista ja edistettävä sen yhdenmukaista soveltamista sekä lähennettävä valvontakäytäntöjä koko unionissa.

- (5) On ehdottoman tärkeää sisällyttää pankkiunioniin demokraattista vastuuta koskevia mekanismeja.

- (6) EPV:n olisi tehtäviään hoitaessaan ja ottaen asianmukaisesti huomioon luottolaitosten turvallisuuden ja luotettavuuden varmistamista koskevan ensiarvoisen tärkeän tavoitteen otettava asianmukaisella tavalla huomioon luottolaitosten moninaisuus sekä niiden koko ja liiketoimintamallit ja myös Euroopan pankkialan moninaisuudesta koko järjestelmälle koituvat hyödyt.

- (7) Jotta sisämarkkinoilla voitaisiin edistää parhaita valvontakäytäntöjä, on erittäin tärkeää, että EPV laatii yhteistyössä toimivaltaisten viranomaisten kanssa finanssilaitosten valvontaa koskevan eurooppalaisen valvontakäsikirjan yhteisen sääntökirjan täydennykseksi. Valvontakäsikirjassa olisi esitettävä valvontamenetelmiin ja -prosesseihin liittyvät koko unionin parhaat käytännöt, jotta keskeisiä kansainvälisiä ja unionin periaatteita noudatetaan. Käsikirja ei saisi olla oikeudellisesti sitovien säädösten muodossa, eikä sillä saisi rajoittaa harkintaan perustuvaa valvontaa. Sen olisi katettava kaikki EPV:n valtuuksien piiriin kuuluvat asiat, mukaan lukien soveltuvin osin kuluttajansuoja ja rahanpesun torjunta. Siinä olisi esitettävä riskinarvioinnin mittarit ja menetelmät, varhaisten varoitusmerkkien

⁽¹⁾ EUVL C 30, 1.2.2013, s. 6.

⁽²⁾ EUVL C 11, 15.1.2013, s. 34.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 12. syyskuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 15. lokakuuta 2013.

⁽⁴⁾ Neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (Katso tämän virallisen lehden sivu 63).

⁽⁵⁾ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12.

tunnistaminen ja valvontatoimien perusteet. Toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä käsikirjaa. Käsikirjan käyttöä olisi pidettävä merkittävänä osana valvontakäytäntöjen lähentämisen arviointia ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 mukaista vertaisarviointia.

- (8) EPV:n olisi voitava pyytää finanssilaitoksilta asetuksen (EU) N:o 1093/2010 mukaisesti kaikki tiedot, joihin näillä finanssilaitoksella on laillinen pääsy, mukaan luetuina sellaisten henkilöiden hallussa olevat tiedot, jotka saavat kyseisiltä finanssilaitoksilta korvausta asiaan liittyvien tehtävien hoitamisesta, ulkoisten tarkastajien kyseiselle finanssilaitokselle suorittamat tarkastukset sekä jäljennökset merkityksellisistä asiakirjoista, kirjanpidosta ja arkistoista.
- (9) EPV:n esittämien tietopyyntöjen olisi oltava asianmukaisesti perusteltuja. Jos tiettyä tietopyyntöä pidetään asetuksen (EU) N:o 1093/2010 vastaisena, vastalause olisi esitettävä asiaankuuluvien menettelyjen mukaisesti. Vastalauseen esittäminen ei saisi vapauttaa tietopyyntöjen vastaanottajaa pyydettyjen tietojen toimittamisesta. Euroopan unionin tuomioistuin olisi katsottava toimivaltaiseksi päättämään Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa määrättyjen menettelyjen mukaisesti, täyttääkö EPV:n tietty tietopyyntö mainitussa asetuksessa säädetty vaatimukset.
- (10) Olisi turvattava sisämarkkinat ja unionin yhteenkuuluvuus, ja tätä silmällä pitäen olisi tarkasteltava perusteellisesti muun muassa EPV:n hallinto- ja äänestysjärjestelyjä sekä taattava asetuksella (EU) N:o 1024/2013 luotuun yhteiseen valvontamekanismiin osallistuvien jäsenvaltioiden ja muiden jäsenvaltioiden yhdenvertainen kohtelu.
- (11) Koska EPV, jonka toimintaan kaikki jäsenvaltiot osallistuvat yhtäläisin oikeuksin, perustettiin yhteisen sääntökirjan laatimiseksi ja sen yhdenmukaisen soveltamisen edistämiseksi sekä valvontakäytäntöjen yhtenäisyyden varmistamiseksi unionissa ja koska EKP:lla on johtava asema yhteisessä valvontamekanismissa, EPV:lle olisi annettava asianmukaiset välineet, joiden avulla se voisi tehokkaasti hoitaa sille annetut, sisämarkkinoiden eheyttä koskevat tehtävät.
- (12) Kun otetaan huomioon EKP:lle neuvoston asetuksella (EU) N:o 1024/2013 annetut valvontatehtävät, EPV:n olisi voitava hoitaa tehtävänsä myös EKP:hen nähden samalla tavalla kuin muihin toimivaltaisiin viranomaisiin nähden. Erityisesti nykyisiä erimielisyyksien ratkaisumekanismeja ja kriisitilanteissa toteutettavia toimia olisi mukautettava asianmukaisesti, jotta ne säilyisivät tehokkaina.
- (13) Jotta EPV voisi hoitaa edistämisen ja yhteensovittamistehtävänsä kriisitilanteissa, sille olisi ilmoitettava kaikista merkityksellisistä muutoksista ja se olisi kutsuttava

tarkkailijaksi kaikkiin asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten asiaan liittyviin kokoontumisiin, ja sillä olisi myös oltava puheoikeus tai oikeus osallistua muilla tavoin.

- (14) Jotta varmistettaisiin kaikkien jäsenvaltioiden etujen riittävä huomioon ottaminen ja mahdollistettaisiin EPV:n moitteeton toiminta finanssipalvelujen sisämarkkinoiden ylläpitämiseksi ja syventämiseksi, EPV:n hallintoneuvoston äänestyskäytäntöä olisi mukautettava.
- (15) Hallintoneuvoston nimittämän riippumattoman lautakunnan, joka koostuu hallintoneuvoston äänivaltaisista jäsenistä, joilla ei ole eturistiriitoja asiassa, olisi tutkittava päätökset, jotka koskevat unionin oikeuden rikkomisia ja erimielisyyksien ratkaisemista. Lautakunnan hallintoneuvostolle ehdottamat päätökset olisi hyväksyttävä hallintoneuvosto äänioikeutettujen jäsenten yksinkertaisella enemmistöllä, johon olisi sisällyttävä niiden hallintoneuvoston jäsenten yksinkertainen enemmistö, jotka edustavat yhteiseen valvontamekanismiin osallistuvien jäsenvaltioiden, jäljempänä 'osallistuvat jäsenvaltiot', toimivaltaisia viranomaisia, ja niiden hallintoneuvoston jäsenten yksinkertainen enemmistö, jotka edustavat yhteiseen valvontamekanismiin osallistumattomien jäsenvaltioiden, jäljempänä 'osallistumattomat jäsenvaltiot', toimivaltaisia viranomaisia.
- (16) Päätökset kriisitilanteissa toteutettavista toimista olisi hyväksyttävä hallintoneuvostossa yksinkertaisella enemmistöllä, johon olisi sisällyttävä niiden hallintoneuvoston jäsenten yksinkertainen enemmistö, jotka edustavat osallistuvien jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia, ja niiden hallintoneuvoston jäsenten yksinkertainen enemmistö, jotka edustavat osallistumattomien jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia.
- (17) Päätökset, jotka koskevat asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–16 artiklassa tarkoitettuja säädöksiä sekä mainitun asetuksen 9 artiklan 5 kohdan kolmannen alakohdan ja VI luvun mukaisia toimenpiteitä ja päätöksiä, olisi hyväksyttävä hallintoneuvostossa määräenemmistöllä, johon olisi sisällyttävä vähintään niiden hallintoneuvoston jäsenten yksinkertainen enemmistö, jotka edustavat osallistuvien jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia, ja niiden hallintoneuvoston jäsenten yksinkertainen enemmistö, jotka edustavat osallistumattomien jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia.
- (18) EPV:n olisi laadittava lautakuntaa varten menettelysäännöt, joilla varmistetaan lautakunnan riippumattomuus ja objektiivisuus.
- (19) Johtokunnan kokoonpanon olisi oltava tasapuolinen, ja osallistumattomien jäsenvaltioiden asianmukainen edustus olisi varmistettava.

- (20) Nimitettäessä jäseniä EPV:n sisäisiin elimiin ja komiteoihin olisi varmistettava jäsenvaltioiden välinen maantieteellinen tasapaino.
- (21) EPV:n moitteettoman toiminnan ja kaikkien jäsenvaltioiden asianmukaisen edustuksen varmistamiseksi äänestysjärjestelyjä, johtokunnan kokoonpanoa ja riippumattoman lautakunnan kokoonpanoa olisi seurattava. Niitä olisi tarkasteltava uudelleen sopivan ajan kuluttua ottaen huomioon saadut kokemukset ja tapahtuneet muutokset.
- (22) Mitään jäsenvaltiota tai jäsenvaltioryhmää ei saisi suoraan tai välillisesti syrjiä finanssipalvelupaikkana.
- (23) EPV:lle olisi annettava riittävä rahoitus ja henkilöstöressurit, jotta se voi suorittaa sille tällä asetuksella annettavat mahdolliset lisätehtävät asianmukaisesti. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 63 ja 64 artiklassa säädettyssä EPV:n talousarvion laatimista, toteutusta ja valvontaa koskevassa menettelyssä olisi sen vuoksi otettava nämä lisätehtävät asianmukaisesti huomioon. EPV:n olisi varmistettava, että toiminta on mahdollisimman tehokasta.
- (24) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita eli varmistaa tehokasta ja yhdenmukaista vakavaraisuuden valvontaa ja sitä koskevaa sääntelyä kaikissa jäsenvaltioissa, turvata finanssipalvelujen sisämarkkinoiden eheyttä, tehokkuutta ja moitteetonta toimintaa ja ylläpitää finanssijärjestelmän vakautta, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.
- (25) Asetus (EU) N:o 1093/2010 olisi sen vuoksi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1093/2010 seuraavasti:

1) Muutetaan 1 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Pankkiviranomainen toimii sille tällä asetuksella annettujen valtuuksien rajoissa ja direktiivin 94/19/EY, direktiivin 2002/87/EY, asetuksen (EY) N:o 1781/2006, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista 26 päivänä kesäkuuta 2013 annettun

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 (*) sekä oikeudesta harjoittaa luottolaitos-toimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU (**) soveltamisalalla sekä direktiivin 2002/65/EY, direktiivin 2005/60/EY, direktiivin 2007/64/EY ja direktiivin 2009/110/EY niiden osien soveltamisalalla, joita sovelletaan luotto- ja finanssilaitoksiin sekä niitä valvoviin toimivaltaisiin viranomaisiin, mukaan luettuina näihin säädöksiin perustuvat direktiivit, asetukset ja päätökset ja mahdolliset muut oikeudellisesti sitovat unionin säädökset, joissa pankkiviranomaiselle annetaan tehtäviä. Pankkiviranomainen toimii myös neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 (***) mukaisesti.

(*) EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1.

(**) EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338.

(***) Neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63)";

b) korvataan 5 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

"Tätä varten pankkiviranomainen edistää 2 kohdassa tarkoitettujen säädösten yhdenmukaista, tehokasta ja tosiasiallista soveltamista, edistää valvontakäytäntöjen lähentymistä, antaa lausuntoja Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle sekä laatii taloudellisia analyyseja markkinoista edistääkseen pankkiviranomaisen tavoitteen saavuttamista.";

c) korvataan 5 kohdan neljäs alakohta seuraavasti:

"Pankkiviranomainen toimii tehtäviään hoitaessaan riippumattomasti, puolueettomasti, syrjimättömästi ja koko unionin edun mukaisesti."

2) Korvataan 2 artiklan 2 kohdan f alakohta seuraavasti:

"f) toimivaltaiset viranomaiset tai valvontaviranomaiset, jotka on yksilöity tämän asetuksen 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa unionin säädöksissä, mukaan lukien Euroopan keskuspankki asetuksella (EU) N:o 1024/2013 sille annettujen tehtävien osalta, sekä asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa unionin säädöksissä."

3) Korvataan 3 artikla seuraavasti:

"3 artikla**Viranomaisten vastuu**

Edellä 2 artiklan 2 kohdan a–d alakohdassa tarkoitetut viranomaiset vastaavat toiminnastaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Euroopan keskuspankki vastaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle toiminnastaan niiden valvontatehtävien suorittamisen osalta, jotka on annettu sille asetuksen (EU) N:o 1024/2013, ja joita se hoitaa mainitun asetuksen mukaisesti."

4) Korvataan 4 artiklan 2 alakohdan i alakohta seuraavasti:

"i) toimivaltaisia viranomaisia, jotka määritellään asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 40 alakohdassa, mukaan luettuna Euroopan keskuspankki sille neuvoston asetuksella (EU) N:o 1024/2013 annettuihin tehtäviin liittyvissä asioissa, ja direktiivissä 2007/64/EY, sekä direktiivissä 2009/110/EY tarkoitettuja toimivaltaisia viranomaisia;"

5) Muutetaan 8 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan a alakohta seuraavasti:

"a) se auttaa luomaan yhteisiä, laadukkaita sääntely- ja valvontastandardeja ja -käytäntöjä erityisesti antamalla lausuntoja unionin toimielimille ja laatimalla ohjeita, suosituksia sekä teknisten sääntely- ja täytäntöönpanostandardien luonnoksia ja muita toimenpiteitä, jotka perustuvat 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäviin säädöksiin;

a a) se laatii koko unionia varten ja pitää ajan tasalla muun muassa finanssilaitosten muuttuvat liiketoimintakäytännöt ja -mallit huomioon ottaen finanssilaitosten valvontaa koskevan eurooppalaisen valvontakäsikirjan, jossa esitetään menetelmiin ja prosesseihin liittyvät parhaat valvontakäytännöt;"

ii) korvataan c alakohta seuraavasti:

"c) se edistää tehtävien ja vastuun siirtoa toimivaltaisten viranomaisten välillä;"

iii) korvataan i alakohta seuraavasti:

"i) se edistää 21–26 artiklan mukaisesti valvontakollegioiden johdonmukaista ja yhdenmukaista toimintaa, järjestelmäriskin valvontaa, arviointia ja mittaamista, elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmien kehittämistä ja yhteensovittamista varmistuen tallettajien ja sijoittajien suojan korkean tason koko unionissa ja kehittämien menetelmiä vaikeuksissa olevien finanssilaitosten kriisin ratkaisemiseksi ja soveltuvien rahoitusvälineiden tarpeen arvioimiseksi, jotta edistetään kriisinhallintaan osallistuvien toimivaltaisten viranomaisten yhteistyötä sellaisten rajojen yli toimivien finanssilaitosten osalta, jotka voivat aiheuttaa järjestelmäriskin;"

iv) poistetaan l alakohta;

b) lisätään kohta seuraavasti:

"1 a. Hoitaessaan tehtäviään tämän asetuksen mukaisesti pankkiviranomainen:

a) käyttää täysimääräisesti sille annettuja valtuuksia; ja

b) ottaen huomioon luottolaitosten turvallisuuden ja luotettavuuden varmistamista koskevan ensiarvoisen tärkeän tavoitteen ottaa täysimääräisesti huomioon luottolaitosten eri tyypit, liiketoimintamallit ja koon;"

c) lisätään kohta seuraavasti:

"2 a. Pankkiviranomainen ottaa 1 kohdassa tarkoitettuja tehtäviä hoitaessaan ja 2 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia käyttäessään asianmukaisesti huomioon sääntelyn parantamisen periaatteet, mukaan luettuina tämän asetuksen mukaisesti toteutettujen kustannus-hyötyanalyysien tulokset."

6) Muutetaan 9 artikla seuraavasti:

a) korvataan 4 kohta seuraavasti:

"4. Pankkiviranomainen perustaa pankkiviranomaisen organisaatioon kiinteästi kuuluvan finanssi-innovaatiokomitean, jossa saatetaan yhteen kaikki asiaankuuluvat valvontaviranomaiset, jotta voidaan toimia yhteensovitetusti uuden tai innovatiivisen finanssialan toiminnan sääntelyssä ja valvonnassa sekä antaa pankkiviranomaiselle neuvoja, joita se voi esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle;"

- b) korvataan 5 kohdan neljäs alakohta seuraavasti:

"Pankkiviranomainen voi myös arvioida tarpeen asettaa kielto tai rajoitus tietyntyyppisille finanssialan toimille ja tällaisen tarpeen ilmetessä ilmoittaa siitä komissiolle ja toimivaltaisille viranomaisille, jotta voidaan helpottaa tällaisen kiellon tai rajoituksen asettamista."

- 7) Muutetaan 18 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Kun on kyse epäsuotuisista muutoksista, jotka voivat vakavasti vaarantaa finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden taikka koko finanssijärjestelmän tai sen osan vakauden unionissa, pankkiviranomainen edistää aktiivisesti ja, jos se katsotaan tarpeelliseksi, sovittaa yhteen asiaankuuluvien toimivaltaisten valvontaviranomaisten toteuttamia toimia.

Jotta pankkiviranomainen voi hoitaa tämän edistämisen ja yhteensovittamistehtävänsä, sille on ilmoitettava kaikista merkityksellisistä muutoksista ja se on kutsuttava tarkkailijaksi kaikkiin asiaankuuluvien toimivaltaisten valvontaviranomaisten asiaan liittyviin kokoontumisiin."

- b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Neuvoston hyväksyttyä 2 kohdan mukaisen päätöksen ja poikkeustapauksissa, joissa toimivaltaisten viranomaisten yhteensovitettu toiminta on tarpeen sellaisiin epäsuotuisiin muutoksiin reagoimiseksi, jotka voivat vakavasti vaarantaa finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden taikka koko finanssijärjestelmän tai sen osan vakauden unionissa, pankkiviranomainen voi tehdä yksittäisiä päätöksiä, joissa toimivaltaisia viranomaisia vaaditaan toteuttamaan tarvittavat toimet 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun lainsäädännön mukaisesti reagoidakseen tällaisiin muutoksiin varmistamalla, että finanssilaitokset ja toimivaltaiset viranomaiset täyttävät kyseisessä lainsäädännössä asetetut vaatimukset."

- 8) Korvataan 19 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"1. Jos toimivaltainen viranomainen on eri mieltä toisen toimivaltaisen viranomaisen toimeen liittyvästä menettelystä, toimen sisällöstä tai toimien puuttumisesta 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa unionin säädöksissä tarkoitetuissa tapauksissa, pankkiviranomainen voi yhden tai useamman asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä auttaa

toimivaltaisia viranomaisia pääsemään sopimukseen tämän artiklan 2–4 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 17 artiklassa säädettyjä valtuuksia."

- 9) Lisätään artikla seuraavasti:

"20 a artikla

Vakavaraisuuden arviointiprosessin lähentäminen

Pankkiviranomainen edistää valtuuksiensa rajoissa vakavaraisuuden arviointiprosessin lähentämistä direktiivin 2013/36/EU 4 mukaisesti, jotta unioniin luodaan vahvat valvontastandardit."

- 10) Muutetaan 21 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Pankkiviranomainen edistää valtuuksiensa rajoissa asetuksessa (EU) N:o 575/2013 ja direktiivissä 2013/36/EU tarkoitettujen valvontakollegioiden tehokasta, vaikuttavaa ja yhdenmukaista toimintaa ja unionin oikeuden yhdenmukaista soveltamista valvontakollegioissa. Pankkiviranomainen edistää parhaiden valvontakäytäntöjen lähentämiseksi yhteisiä valvontasuunnitelmia ja yhteisiä tarkastuksia, ja sen henkilöstö voi osallistua valvontakollegioiden toimintaan, myös kahden tai useamman toimivaltaisen viranomaisen yhteisesti paikan päällä tekemiin tarkastuksiin."

- b) korvataan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"2. Pankkiviranomaisella on päävastuu valvontakollegioiden yhdenmukaisen toiminnan varmistamisesta rajojen yli unionissa toimivien finanssilaitosten osalta, ja se ottaa huomioon 23 artiklassa tarkoitettujen finanssilaitosten aiheuttaman järjestelmäriskin ja kutsuu tarvittaessa koolle kollegion."

- 11) Lisätään 22 artiklaan kohta seuraavasti:

"1 a. Pankkiviranomainen harkitsee vähintään vuosittain, onko syytä toteuttaa unionin laajuisia arviointia finanssilaitosten kestäkyvystä 32 artiklan mukaisesti, ja ilmoittaa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle harkintansa tuloksista. Kun tällaisia unionin laajuisia arviointia toteutetaan, pankkiviranomainen antaa tietoja kutakin osallistuvaa finanssilaitosta koskevista tuloksista, jos se katsoo tämän olevan asianmukaista."

12) Korvataan 25 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Pankkiviranomainen myötävaikuttaa ja osallistuu aktiivisesti tehokkaiden, yhdenmukaisten ja ajantasaisten finanssilaitoksille tarkoitettujen tervehdyttämis- ja kriisinratkaisusuunnitelmien kehittämiseen ja yhteensovittamiseen. Pankkiviranomainen avustaa myös 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa unionin säädöksissä määritetyissä tapauksissa kriisitilanteessa noudatettavien menettelyjen ja ennaltaehkäisevien toimenpiteiden kehittämisessä, jotta mahdolliset häiriöt vaikuttaisivat järjestelmään mahdollisimman vähän."

13) Korvataan 27 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"2. Pankkiviranomainen arvioi sellaisen johdonmukaisen, vankkojen ja uskottavien rahoitusjärjestelyjen järjestelmän tarvetta, joka käsittää asianmukaisia rahoitusvälineitä ja on yhdistetty joukkoon yhteensovitettuja kriisinhallintajärjestelmiä."

14) Lisätään 29 artiklan 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

"Yhteisen valvontakulttuurin luomiseksi pankkiviranomainen laatii koko unionia varten ja pitää ajan tasalla finanssilaitosten valvontaa koskevan eurooppalaisen valvontakäsikirjan ottaen huomioon muun muassa finanssilaitosten muuttuvat liiketoimintakäytännöt ja -mallit. Eurooppalaisessa valvontakäsikirjassa on esitettävä menetelmiin ja prosesseihin liittyvät parhaat valvontakäytännöt."

15) Korvataan 30 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Pankkiviranomainen voi antaa vertaisarvioinnin perusteella 16 artiklassa tarkoitettuja ohjeita ja suosituksia. Toimivaltaisten viranomaisten on pyrittävä noudattamaan näitä ohjeita ja suosituksia 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Laatiessaan 10–15 artiklassa tarkoitettuja luonnoksia teknisiksi sääntely- tai täytäntöönpanostandardeiksi pankkiviranomainen ottaa huomioon vertaisarvioinnin tulokset sekä kaikki muut tiedot, jotka se on saanut tehtäviään hoitaessaan, varmistaakseen lähentymisen laadukkaimpiin standardeihin ja käytäntöihin."

3 a. Pankkiviranomainen antaa komissiolle lausunnon, jos vertaisarviointi tai muut tiedot, jotka se on saanut tehtäviään hoitaessaan, osoittavat lainsäädäntöaloitteen olevan tarpeen vakavaraisuusvalvonnan sääntöjen yhdenmukaistamisen varmistamiseksi."

16) Muutetaan 31 artiklan toinen alakohta seuraavasti:

a) korvataan b alakohta seuraavasti:

"b) määrittämällä sellaisten tietojen laajuuden, joiden olisi oltava kaikkien asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten saatavilla, ja varmistamalla tarvittaessa näiden tietojen luotettavuuden;"

b) korvataan d, e ja f alakohta seuraavasti:

"d) ilmoittamalla viipymättä EJRK:lle, neuvostolle ja komissiolle mahdollisista kriisitilanteista;

e) toteuttamalla kaikki tarvittavat toimet toimivaltaisten viranomaisten toiminnan koordinoimiseksi tilanteissa, joissa muutokset saattavat vaarantaa finanssimarkkinoiden toiminnan;

f) kokoamalla keskitetysti tiedot, jotka liittyvät laitosten sääntelyn edellyttämään raportointiin ja jotka saadaan toimivaltaisilta viranomaisilta 21 ja 35 artiklan mukaisesti. Pankkiviranomainen jakaa nämä tiedot muiden asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa."

17) Muutetaan 32 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Pankkiviranomainen aloittaa ja sovittaa yhteen yhteistyössä EJRK:n kanssa unionin laajuisia arviointeja finanssilaitosten kyvystä kestää epäsuotuisaa markkinakehitystä. Tätä varten se kehittää

a) yhteisiä menetelmiä, joilla arvioidaan talousskenaarioiden vaikutusta jonkin laitoksen taloudelliseen tilanteeseen;

b) yhteisiä lähestymistapoja, joita noudattamalla ilmoitetaan tuloksista, jotka on saatu näistä finanssilaitosten kestäkyvyn arvioinneista;

c) yhteisiä menetelmiä, joilla arvioidaan tiettyjen tuotteiden tai jakeluprosessien vaikutusta laitokseen; ja

d) yhteisiä menetelmiä, joilla arvioidaan varoja silloin, kun se on stressitestien tekemisen kannalta tarpeellista;"

b) lisätään kohdat seuraavasti:

"3 a. Suorittaakseen unionin laajuisia finanssilaitosten kestokyvyn arviointeja tämän artiklan nojalla pankkiviranomainen voi pyytää tietoja suoraan kyseisiltä finanssilaitoksilta 35 artiklan ja siinä säädettyjen edellytysten mukaisesti. Se voi myös vaatia toimivaltaisia viranomaisia suorittamaan erityisarviointeja. Se voi pyytää toimivaltaisia viranomaisia tekemään paikan päällä tarkastuksia, joihin se voi osallistua 21 artiklan ja siinä säädettyjen edellytysten mukaisesti, jotta varmistetaan menettelyjen, käytäntöjen ja tulosten vertailukelpoisuus ja luotettavuus.

3 b. Pankkiviranomainen voi pyytää toimivaltaisia viranomaisia määräämään, että tietojen, joita finanssilaitosten on toimitettava 3 a kohdan nojalla, osalta tehdään riippumaton tarkastus."

18) Muutetaan 35 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1, 2 ja 3 kohta seuraavasti:

"1. Toimivaltaisten viranomaisten on pankkiviranomaisen pyynnöstä toimitettava sille määritellyissä muodoissa kaikki tiedot, joita se tarvitsee tässä asetuksessa sille osoitettujen tehtävien hoitamiseen, edellyttäen että niillä on laillinen pääsy asiaankuuluviin tietoihin. Tietojen on oltava täsmällisiä, yhtenäisiä, täydellisiä ja oikea-aikaisia.

2. Pankkiviranomainen voi myös pyytää, että tietoja toimitetaan säännöllisin väliajoin ja määritellyissä muodoissa tai vastaavia pankkiviranomaisen hyväksymiä malleja käyttäen. Tällaisissa pyynnöissä on mahdollisuuksien mukaan käytettävä yhteisiä ilmoitusten muotoja.

3. Pankkiviranomainen antaa toimivaltaisen viranomaisen asianmukaisesti perustellun pyynnön perusteella kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen, jotta toimivaltainen viranomainen voi hoitaa tehtävänsä alakohtaisessa lainsäädännössä ja tämän asetuksen 70 artiklassa säädettyä salassapitovelvollisuutta noudattaen."

b) korvataan 6 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"6. Jos täydellisiä tai täsmällisiä tietoja ei ole saatavilla tai niitä ei anneta ajoissa saataville 1 tai 5 kohdan

mukaisesti, pankkiviranomainen voi asianmukaisesti perustellun pyynnön esittämällä pyytää tietoja suoraan

a) asianomaisilta finanssilaitoksilta;

b) asianomaisten finanssilaitosten holdingyhtiöiltä tai sivuliikkeiltä;

c) finanssikonserniin tai -ryhmittymään kuuluvilta sääntelemättömiltä operatiivisilta yksiköiltä, jotka ovat merkittäviä asianomaisten finanssilaitosten finanssialan toimien kannalta.

Tällaisen pyynnön vastaanottajan on heti ja ilman aiheutonta viivästystä toimitettava pankkiviranomaiselle selkeät, täsmälliset ja täydelliset tiedot.;"

c) lisätään kohta seuraavasti:

"7 a. Jos 6 kohdassa tarkoitetun pyynnön vastaanottaja ei toimita selkeitä, täsmällisiä ja täydellisiä tietoja heti, pankkiviranomainen ilmoittaa asiasta Euroopan keskuspankille soveltuviissa tapauksissa ja kyseisen jäsenvaltion asiaankuuluville viranomaisille, joiden on kansallisen lainsäädännön mukaisesti toimittava yhteistyössä pankkiviranomaisten kanssa, jotta varmistetaan, että kaikki tiedot ja niiden perustana olevat asiakirjat, kirjanpito tai arkistot, joihin pyynnön vastaanottajalla on laillinen pääsy, ovat käytettävissä tietojen todentamista varten."

19) Muutetaan 36 artikla seuraavasti:

a) korvataan 4 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

"Jos pankkiviranomainen ei ryhdy suosituksen perusteella toimiin, sen on perusteltava neuvostolle ja EJRK:lle, minkä vuoksi se jättää toimet toteuttamatta. EJRK ilmoittaa asiasta Euroopan parlamentille asetuksen (EU) N:o 1092/2010 19 artiklan 5 kohdan mukaisesti.;"

b) korvataan 5 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

"Kun toimivaltainen viranomainen ilmoittaa asetuksen (EU) N:o 1092/2010 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti neuvostolle ja EJRK:lle EJRK:n suosituksen perusteella toteuttamistaan toimista, sen on otettava hallintoneuvoston näkemykset asianmukaisesti huomioon ja ilmoitettava asiasta myös komissiolle."

20) Muutetaan 37 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

"Pankkialan osallisryhmä kokoontuu omasta aloitteestaan tarvittaessa ja joka tapauksessa vähintään neljä kertaa vuodessa.";

b) korvataan 4 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"4. Pankkiviranomainen toimittaa kaikki tarvittavat tiedot, jollei 70 artiklassa tarkoitettu salassapitovelvollisuudesta muuta johdu, ja varmistaa riittävien sihteeristöpalvelujen tarjoamisen pankkialan osallisryhmälle. Voitto tavoittelemattomia järjestöjä edustaville pankkialan osallisryhmän jäsenille, toimialan edustajia lukuun ottamatta, maksetaan asianmukainen korvaus. Tällaisen korvauksen on oltava vähintään samansuuruinen kuin neuvoston asetuksessa (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68 (*) säädettyjen Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja unionin muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen, jäljempänä 'henkilöstösäännöt', V osaston 1 luvun 2 jakson mukainen virkamiehille maksettava korvaus. Osallisryhmä voi perustaa teknisiä kysymyksiä käsitteleviä työryhmiä. Pankkialan osallisryhmän jäsenten toimikausi on kaksi ja puoli vuotta, jonka jälkeen järjestetään uusi valintamenettely.

(*) EYVL L 56, 4.3.1968, s. 1."

21) Muutetaan 40 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan d alakohta seuraavasti:

"d) Euroopan keskuspankin valvontaelimen nimittämä äänioikeudeton edustaja;"

b) lisätään kohta seuraavasti:

"4 a. Muissa kuin 44 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuissa yksittäisiä finanssilaitoksia koskeissa keskusteluissa Euroopan keskuspankin valvontaelimen nimittämällä edustajalla voi olla mukanaan Euroopan keskuspankin edustaja, jolla on asiantuntemusta keskuspankki-toimintaan liittyvistä tehtävistä."

22) Korvataan 41 artiklan 2, 3 ja 4 kohta seuraavasti:

"1 a. Hallintoneuvosto kutsuu 17 artiklan soveltamiseksi koolle riippumattoman lautakunnan, joka koostuu hallintoneuvoston puheenjohtajasta ja kuudesta muusta jäsenestä, jotka eivät edusta toimivaltaista viranomaista, jonka väitetään rikkoneen unionin oikeutta, ja joilla ei ole omaa etua valvottavanaan asiassa eikä suoraa kytköstä kyseiseen toimivaltaiseen viranomaiseen.

Kullakin lautakunnan jäsenellä on yksi ääni.

Lautakunnan päätös hyväksytään, jos vähintään neljä lautakunnan jäsentä äänestää sen puolesta.

2. Hallintoneuvosto kutsuu 19 artiklan soveltamiseksi koolle riippumattoman lautakunnan, joka koostuu hallintoneuvoston puheenjohtajasta ja kuudesta muusta jäsenestä, jotka eivät edusta erimielisyyden osapuolina olevia toimivaltaisia viranomaisia ja joilla ei ole omaa etua valvottavanaan kiistassa eikä suoraa kytköstä kyseisiin toimivaltaisiin viranomaisiin.

Kullakin lautakunnan jäsenellä on yksi ääni.

Lautakunnan päätös hyväksytään, jos vähintään neljä lautakunnan jäsentä äänestää sen puolesta.

3. Tässä artiklassa tarkoitettut lautakunnat esittävät 17 tai 19 artiklan mukaiset päätökset hallintoneuvoston lopullisesti hyväksyttäväksi.

4. Hallintoneuvosto hyväksyy tässä artiklassa tarkoitettujen riippumattomien lautakuntien työjärjestyksen."

23) Lisätään 42 artiklaan kohta seuraavasti:

"Ensimmäinen ja toinen kohta eivät rajoita Euroopan keskuspankille asetuksella (EU) No 1024/2013 annettuja tehtäviä."

24) Muutetaan 44 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Hallintoneuvoston päätökset tehdään sen jäsenten yksinkertaisella enemmistöllä. Kullakin jäsenellä on yksi ääni.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, hallintoneuvosto tekee päätökset 10–16 artiklassa yksilöityjen säädösten sekä 9 artiklan 5 kohdan kolmannen alakohdan ja VI luvun mukaisten toimenpiteiden ja päätösten osalta jäsentensä määränemmistöllä, sellaisena kuin se on määritelty Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 16 artiklan 4 kohdassa ja siirtymämääräyksistä tehdyn pöytäkirjan N:o 36 3 artiklassa, johon on sisällyttävä vähintään niiden hallintoneuvoston jäsenten yksinkertainen enemmistö, jotka koostuvat asetuksen (EU) N:o 1024/2013 2 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä osallistuvia jäsenvaltioita, jäljempänä 'osallistuvat jäsenvaltiot', edustavista toimivaltaisista viranomaisista, ja niiden hallintoneuvoston jäsenten yksinkertainen enemmistö, jotka koostuvat asetuksen (EU) N:o 1024/2013 2 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä osallistumattomia jäsenvaltioita, jäljempänä 'osallistumattomat jäsenvaltiot', edustavista toimivaltaisista viranomaisista.

Kun on kyse 17 ja 19 artiklan mukaisista päätöksistä, lautakunnan ehdottama päätös hyväksytään hallintoneuvostossa yksinkertaisella enemmistöllä, johon sisältyy niiden hallintoneuvoston äänioikeutettujen jäsenten yksinkertainen enemmistö, jotka edustavat osallistuvien jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia, ja niiden hallintoneuvoston jäsenten yksinkertainen enemmistö, jotka edustavat osallistumattomien jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia.

Poiketen siitä, mitä kolmannessa alakohdassa säädetään, siitä päivästä lähtien, jona enintään neljä äänioikeutettua jäsentä on sellaisia, jotka eivät ole osallistuvien jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia, lautakunnan ehdottama päätös hyväksytään äänioikeutettujen hallintoneuvoston jäsenten yksinkertaisella enemmistöllä, johon on sisällyttävä vähintään yksi ääni jäseniltä, jotka ovat osallistumattomia jäsenvaltioita edustavia toimivaltaisia viranomaisia.

Kullakin äänioikeutetulla jäsenellä on yksi ääni.

Hallintoneuvosto pyrkii yksimielisyyteen, kun on kyse 41 artiklan 2 kohdan mukaisesta lautakunnan kokoonpanosta. Jos yksimielisyyttä ei saavuteta, hallintoneuvoston päätökset tehdään sen äänioikeutettujen jäsenten kolmen neljäsosan enemmistöllä. Kullakin äänioikeutetulla jäsenellä on yksi ääni.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, hallintoneuvosto tekee päätökset 18 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisten päätösten osalta niiden hallintoneuvoston äänioikeutettujen jäsenten yksinkertaisella enemmistöllä, johon sisältyy niiden hallintoneuvoston jäsenten yksinkertainen enemmistö, jotka edustavat osallistuvien jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia, ja niiden hallintoneuvoston jäsenten yksinkertainen enemmistö, jotka edustavat osallistumattomien jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia.”

b) korvataan 4 kohta seuraavasti:

"4. Äänioikeudettomat jäsenet ja tarkkailijat eivät puheenjohtajaa, toimitusjohtajaa ja Euroopan keskuspankin valvontaelimen nimittämää edustajaa lukuun ottamatta saa osallistua hallintoneuvostossa käytäviin yksittäisiä finanssilaitoksia koskeviin keskusteluihin, jollei 75 artiklan 3 kohdassa tai 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä toisin säädetä.”;

c) lisätään kohta seuraavasti:

"4 a. Pankkiviranomaisen puheenjohtaja voi milloin tahansa pyytää äänestystä. Pankkiviranomaisen hallintoneuvosto pyrkii päätöksiä tehdessään yksimielisyyteen, sanotun kuitenkin vaikuttamatta puheenjohtajan valtaan pyytää äänestystä ja pankkiviranomaisen päätöksentekomenettelyjen tehokkuuteen.”

25) Korvataan 45 artiklan 1 kohdan kolmas alakohhta seuraavasti:

"Hallintoneuvoston valitsemien jäsenten toimikausi on kaksi ja puoli vuotta. Toimikautta voidaan jatkaa kerran. Johtokunnan kokoonpanon on oltava tasapuolinen ja oikeasuhteinen ja edustettava koko unionia. Johtokuntaan on kuultava vähintään kaksi edustajaa osallistumattomista jäsenvaltioista. Toimikausien on oltava limittäisiä, ja niihin sovelletaan asianmukaista vuorottelujärjestelmää.”

26) Korvataan 47 artiklan 4 kohta seuraavasti:

"4. Johtokunta hyväksyy pankkiviranomaisen henkilöstöpolitiikkaa koskevan suunnitelman sekä tarvittavat henkilöstösääntöjen soveltamissäännöt 68 artiklan 2 kohdan mukaisesti.”

27) Lisätään artikla seuraavasti:

"49 a artikla

Kulut

Puheenjohtaja julkistaa tiedon pidetyistä kokouksista ja saadusta kestityksestä. Kulut ilmoitetaan henkilöstösääntöjen mukaisesti.”

28) Lisätään artikla seuraavasti:

"52 a artikla

Kulut

Toimitusjohtaja julkistaa tiedon pidetyistä kokouksista ja saadusta kestityksestä. Kulut ilmoitetaan henkilöstösääntöjen mukaisesti."

29) Poistetaan 63 artiklan 7 kohta.

30) Korvataan 81 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Komissio laatii yleiseurooppalaisten laitosten tai infrastruktuurien suorasta valvonnasta vuosittain kertomuksen, jossa tarkastellaan, onko syytä lisätä pankkiviranomaisen tämän alan valvontatehtäviä, ottaen huomioon markkinakehityksen, sisämarkkinoiden vakauden ja koko unionin yhteenkuuluvuuden."

31) Lisätään artikla seuraavasti:

"81 a artikla

Äänestysjärjestelyjen uudelleenarviointi

Siitä päivästä alkaen, jona yhteiseen valvontamekanismiin osallistumattomien jäsenvaltioiden lukumäärä on neljä, komissio arvioi 41 ja 44 artiklassa kuvattujen äänestysjärjestelyjen toimivuutta ja antaa asiasta kertomuksen Euroopan

parlamentille, Eurooppa-neuvostolle ja neuvostolle ottaen huomioon tämän asetuksen soveltamisesta saadut kokemukset."

2 artikla

Rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 1093/2010 81 artiklan soveltamista komissio julkaisee viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015 tämän asetuksen säännösten soveltamista koskevan kertomuksen, jossa tarkastellaan:

a) johtokunnan kokoonpanoa; ja

b) niiden asetuksen (EU) N:o 1093/2010 41 artiklassa tarkoitettujen riippumattomien lautakuntien kokoonpanoa, jotka valmistelevat päätöksiä mainitun asetuksen 17 ja 19 artiklan soveltamiseksi.

Kertomuksessa otetaan erityisesti huomioon osallistuvien jäsenvaltioiden lukumäärän muutokset ja tutkitaan, onko tällaisten muutosten vuoksi tarpeen tehdä säännöksiin uusia mukautuksia sen varmistamiseksi, että EPV:n päätökset tehdään finanssipalvelujen sisämarkkinoiden ylläpitämiseksi ja lujittamiseksi.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 22 päivänä lokakuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

V. LEŠKEVIČIUS

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU, EURATOM) N:o 1023/2013,**annettu 22 päivänä lokakuuta 2013,****Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja unionin muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen muuttamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 336 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan ja erityisesti sen 12 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen, joka on tehty henkilöstösääntökomitean kuulemisen jälkeen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon unionin tuomioistuimen lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon tilintarkastustuomioistuimen lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan unionilla ja sen yli 50 toimielimellä ja virastolla olisi vasteredeskin oltava korkeatasoinen eurooppalainen julkishallinto, jotta se pystyy saavuttamaan tavoitteensa, panemaan täytäntöön politiikkansa ja toimintansa sekä täyttämään tehtävänsä mahdollisimman korkeita vaatimuksia vastaavasti perussopimusten mukaisesti vastataksaan sekä sisäisiin että ulkoisiin tulevaisuuden haasteisiin ja palvelemaan unionin kansalaisia.
- (2) Tämän mukaisesti on tarpeen varmistaa sellainen sääntelykehys, jonka ansiosta voidaan houkutellessa, ottaa palvelukseen ja sitouttaa erittäin pätevää, monikielistä, riippumatonta ja tiukimpia ammatillisia normeja noudattavaa

henkilöstöä jäsenvaltioiden kansalaisten keskuudesta maantieteellisesti mahdollisimman laajalta alueelta tasapainoinen sukupuolijakauma asianmukaisesti huomioon ottaen ja jonka ansiosta tämä henkilöstö voi hoitaa tehtävänsä mahdollisimman tuloksellisesti ja tehokkaasti. Tältä osin on voitettava toimielinten nykyiset vaikeudet rekrytoida virkamiehiä tai henkilöstöä tietyistä jäsenvaltioista.

- (3) Kun verrataan Euroopan unionin virkamieskunnan kokoa unionin tavoitteisiin ja sen väestömäärään, unionin toimielinten ja virastojen henkilöstön määrän vähentäminen ei saisi haitata niiden tehtävien hoitamista perussopimuksissa määrättyjen tehtävien, velvollisuuksien ja valtuuksien mukaisesti. Siksi kunkin toimielimen ja viraston on tarpeen noudattaa avoimuutta kaikista palveluksessaan olevista henkilöstöryhmistä aiheutuvien henkilöstökustannusten osalta.
- (4) Unionin virkamiesten odotetaan noudattavan mitä tiukimpia ammattietiikkaa koskevia normeja ja pysyvän aina riippumattomina. Niinpä henkilöstösääntöjen ⁽⁴⁾ II osastoa, jossa määritetään virkamiehen oikeudet ja velvollisuudet, olisi selkiytettävä entisestään. Virkamiehelle tai entiselle virkamiehelle, joka laiminlyö nämä velvollisuutensa, olisi voitava määrätä kurinpitoseuraamus.
- (5) Unionin virkamieskunnan arvo on myös sen kulttuurisessa ja kielellisessä moninaisuudessa, joka voidaan taata vain varmistamalla, että virkamiehet edustavat sopivassa suhteessa eri kansalaisuuksia. Palvelukseen otossa ja nimityksissä olisi varmistettava, että henkilöstöä palkataan mahdollisimman laajalta maantieteelliseltä alueelta Euroopan unionin kaikkien jäsenvaltioiden kansalaisten keskuudesta, ilman, että virkoja kuitenkaan varataan tietyn jäsenvaltion kansalaisille. Tätä varten ja jos virkamiesten kansalaisuusjakaumassa on havaittavissa merkittävää epätasapainoa, joka ei ole objektiivisesti perusteltavissa, toimielimille olisi annettava mahdollisuus toteuttaa perusteltuja ja asianmukaisia toimenpiteitä. Nämä toimenpiteet eivät saisi koskaan johtaa muihin kuin ansioihin perustuviin palvelukseen ottoa koskeviin perusteisiin. Komission olisi raportoitava Euroopan parlamentille ja neuvostolle asianmukaisten toimenpiteiden täytäntöönpanosta toimielimissä.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 22. maaliskuuta 2012 (ei julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EUVL C 205, 12.7.2012, s. 1.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 2. heinäkuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 10. lokakuuta 2013.

⁽⁴⁾ Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavat henkilöstösäännöt, vahvistettu neuvoston asetuksessa (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68 (EYVL L 56, 4.3.1968, s. 1).

- (6) Jotta voitaisiin helpottaa palvelukseen ottamista mahdollisimman laajalta maantieteelliseltä alueelta, toimielinten olisi pyrittävä tukemaan henkilöstönsä lapsille tarjottavaa monikielistä ja monikulttuurista koulutusta. On toivottavaa, että unionin talousarviosta maksetaan budjettivallan käyttäjän asiaa koskevien sääntöjen mukaisesti määritämä unionin osuus Eurooppa-koulujen rahoituksesta. Komission olisi voitava pyytää toimivaltaisia viranomaisia harkitsemaan uudelleen uuden Eurooppa-koulun sijoituspaikkaa, jos toimielinten toiminta sitä edellyttää.
- (7) Laajempaan tavoitteena olisi oltava Euroopan unionin virkamieskunnan henkilöstöresurssien optimaalinen hallinta, ottamalla huomioon virkamieskunnalle ominaisen osaavuuden, pätevyyden, riippumattomuuden, lojaaliuden, puolueettomuuden ja pysyvyyden, sekä kulttuurisen ja kielellisen moninaisuuden ja houkuttelevat palvelukseen oton ehdot.
- (8) Kaikkien virkamiesten olisi suoritettava yhdeksän kuukauden koeaika. Päättyessään virkamiehen vakinaistamisesta nimittävän viranomaisen olisi otettava huomioon koeajan lopussa koeajalta laadittu kertomus ja koeajalla olevan virkamiehen asennoituminen henkilöstösäännöistä johtuviin velvollisuuksiinsa. Koeajalla olevasta virkamiehestä olisi voitava laatia arviointikertomus milloin tahansa, jos hänen työsuorituksensa on osoittautunut ilmeisen riittämättömäksi. Muutoin arviointikertomus olisi laadittava vasta koeajan lopussa.
- (9) Sen takaamiseksi, että Euroopan unionin virkamiesten ja muun henkilöstön ostovoima kehittyy yhtäläisesti jäsenvaltioiden valtionhallinnon kansallisten virkamiesten ostovoiman kanssa, on tärkeää säilyttää palkkojen päivittämistä koskeva monivuotinen mekanismi, jota kutsutaan 'menetelmäksi', varmistamalla sen soveltaminen vuoden 2023 loppuun asti, tarkastelemalla sitä uudelleen vuoden 2022 alussa, ja sisällyttämällä siihen mekanismi, jolla menetelmää väliaikaisesti jatketaan. Jotta voidaan välttää menetelmän soveltamisessa aiemmin esiintyneet vaikeudet, olisi lisäksi säädettävä menetelmästä, joka mahdollistaa kaikkien palkkojen, eläkkeiden ja korvausten päivittämisen automaattisesti vuosittain ja johon sisältyy automaattinen kriisilauseke. Tämän vuoksi Euroopan unionin virkamiehiin sovellettaviin henkilöstösääntöihin ja unionin muuhun henkilöstöön sovellettaviin palvelussuhteen ehtoihin sisältyviä asiaan liittyviä määriä olisi pidettävä viitteellisinä määrinä, joita päivitetään säännöllisesti ja automaattisesti. Komission olisi julkaistava nämä päivitetty määrät tiedoksi *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa. Päivitysmekanismia olisi käytettävä myös kaikissa muissa tapauksissa, joissa tällaisesta päivittämisestä säädetään.
- (10) On tärkeää huolehtia palkkojen ja eläkkeiden päivittämiseen käytettävien tilastotietojen laadusta. Puolueettomuuden periaatteen mukaisesti kansallisten tilastolaitosten tai muiden kansallisten viranomaisten olisi kerättävä tiedot kansallisella tasolla ja toimitettava ne Eurostatille.
- (11) Menetelmän soveltamisesta Euroopan unionin virkamiehille ja muulle henkilöstölle koituvien mahdollisten etujen tasapainottamiseksi olisi otettava uudelleen käyttöön henkilöstöltä perittävän maksun järjestelmä. Kuten menetelmän soveltamista, myös tämän yhteisvastuumaksun soveltamista voidaan väliaikaisesti jatkaa. Tämänhetkisissä olosuhteissa vaikuttaa aiheelliselta nostaa yhteisvastuumaksun määrää verrattuna vuosina 2004–2012 sovellettuun erityismaksuun ja tehdä siitä progressiivisempi. Näin voidaan ottaa huomioon unionin erittäin vaikea taloudellinen ja sosiaalinen tilanne ja sen vaikutukset julkiseen talouteen koko unionissa. Julkisen talouden vakauttaminen unionissa myös lyhyellä aikavälillä edellyttää nopeita ja erityisiä yhteisvastuutoimia unionin toimielinten henkilöstöltä. Yhteisvastuumaksua olisi siten sovellettava kaikkiin unionin virkamiehiin ja muuhun henkilöstöön 1 päivästä tammikuuta 2014.
- (12) Eurooppa-neuvosto totesi monivuotisesta rahoituskehyksestä 8 päivänä helmikuuta 2013 antamissaan päätelmissä, että julkisen talouden vakauttaminen lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä edellyttää erityistoimia kaikilta julkishallinnoilta ja niiden henkilöstöltä tehokkuuden ja vaikuttavuuden parantamiseksi ja muuttuvaan taloustilanteeseen sopeutumiseksi. Päätelmissä esitettiin itse asiassa uudelleen Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja unionin muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen muuttamisesta vuonna 2011 annetun komission ehdotuksen tavoite, jossa pyrittiin varmistamaan kustannustehokkuus ja todettiin, että haasteet, joiden edessä Euroopan unioni tällä hetkellä on, edellyttävät kaikilta julkishallinnoilta ja kaikilta julkishallinnossa työskenteleviltä erityisiä ponnisteluja tehokkuuden parantamiseksi ja Euroopan muuttuvaan taloudelliseen ja sosiaaliseen tilanteeseen sopeutumiseksi. Lisäksi Eurooppa-neuvosto vaati, että osana henkilöstösääntöjen uudistusta menetelmään perustuvat unionin toimielinten henkilöstön palkkojen ja eläkkeiden mukautukset jäädytetään kahdeksi vuodeksi ja että menetelmää uudistettaessa otetaan käyttöön uusi yhteisvastuumaksu.
- (13) Näiden päätelmien ja tulevien talousarviorajoitteiden valossa sekä unionin virkamieskunnan yhteisvastuuhengen esiintuomiseksi tilanteessa, jossa jäsenvaltiot ovat toteuttaneet ankaria toimenpiteitä ennennäkemättömän rahoituskriisin sekä jäsenvaltioiden ja koko unionin erityisen vaikean sosiaalisen ja taloudellisen tilanteen johdosta, on tarpeen säätää menetelmän jäädyttämisestä kahdeksi vuodeksi virkamiesten kaikkien palkkojen, eläkkeiden ja korvausten osalta ja ottaa tästä jäädyttämisestä huolimatta käyttöön yhteisvastuumaksu.

- (14) Väestön muutokset ja siihen liittyvä väestön muuttuva ikärakenne edellyttävät eläkeiän nostamista; jo palveluksessa oleviin Euroopan unionin virkamiehiin ja muuhun henkilöstöön olisi kuitenkin sovellettava siirtymätoimenpiteitä. Siirtymätoimenpiteet ovat tarpeen jo palveluksessa olevien virkamiesten saavutettujen etujen kunnioittamiseksi, sillä he ovat suorittaneet maksuja Euroopan unionin virkamiesten laskennalliseen eläkerahastoon. Eläkeikä olisi myös joustavoitettava niin, että helpotetaan henkilöstön mahdollisuutta jatkaa halutessaan työntekoa 67-vuotiaaksi ja sallitaan poikkeustapauksissa ja tietyin edellytysin työnteko 70 vuoden ikään saakka.
- (15) Koska Euroopan unionin eläkejärjestelmä on vakuutusmatemaattisessa tasapainossa, ja tämä tasapaino on säilytettävä lyhyellä ja pitkällä aikavälillä, ennen 1 päivää tammikuuta 2014 palvelukseen otetulle henkilöstölle olisi korvattava heidän maksamansa eläkemaksut siirtymätoimenpiteillä, kuten mukautetulla kartuntaprosentilla eläkeiän jälkeisten palvelusvuosien osalta (Barcelona-kannustin), ja puolittamalla varhaiseläkkeeseen liittyvät vähennykset 60 vuoden iän ja henkilöstösääntöjen mukaisen eläkeiän välisenä aikana.
- (16) Yleisesti hyväksytty vakuutusmatemaattinen käytäntö edellyttää, että korkojen ja palkkojen nousun osalta käytetään 20–40 vuoden aikaisempien havaintojen jaksoa, jotta eläkejärjestelmien tasapaino voidaan varmistaa. Sen vuoksi käytettävät korkojen ja palkkojen kasvun liikkuvat keskiarvot olisi pidennettävä 30 vuoteen soveltaen seitsemän vuoden siirtymäkautta.
- (17) Neuvosto on pyytänyt komissiota tekemään henkilöstösääntöjen 5 artiklan 4 kohtaan, liitteessä I olevaan A kohtaan ja 45 artiklan 1 kohtaan liittyvän selvityksen ja esittämään aiheellisia ehdotuksia selvän yhteyden luomiseksi tehtävien ja palkkaluokan välille ja sen varmistamiseksi, että ylennysten yhteydessä tehtävässä ansioiden vertailussa painotetaan enemmän tehtävien vastuullisuutta.
- (18) Tämä pyyntö huomioon ottaen on asianmukaista, että ylempään palkkaluokkaan ylentämisen ehdoksi olisi asetettava henkilökohtainen sitoutuminen, osaamisen ja pätevyyden parantaminen sekä sellaisten tehtävien hoitaminen, joiden merkityksen vuoksi on perusteltua nimittää virkamies kyseiseen ylempään palkkaluokkaan.
- (19) Tehtäväryhmien AD ja AST urarakennetta olisi uudistettava niin, että ylimmät palkkaluokat varataan rajoitetulle määrälle virkamiehiä, jotka hoitavat kaikkein vaativimpia tehtäviä. Hallintovirkamiehet voivat näin edetä ainoastaan palkkaluokkaan AD 12 asti, jollei heitä nimitetä tiettyyn tätä palkkaluokkaa ylempään virkaan, ja palkkaluokat AD 13 ja AD 14 olisi varattava virkamiehille, joiden tehtävät ovat huomattavan vastuullisia. Vastaavasti palkkaluokan AST 9 virkamies voidaan ylentää palkkaluokkaan AST 10 ainoastaan henkilöstösääntöjen 4 artiklassa ja 29 artiklan 1 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti.
- (20) AST-henkilöstön nykyisten tehtävälajien urarakenteen mukauttamiseksi vastaamaan vielä paremmin eritasoisia tehtäviä sekä väistämättä tarvittavaan hallintomenojen rajoittamiseen osallistumiseksi olisi otettava käyttöön uusi sihteerij- ja virkailijahenkilöstön tehtäväryhmä AST/SC. Sen palkat ja ylennettävien määrät olisi määritettävä siten, että tehtävien vastuullisuus ja palkkataso vastaavat toisiaan asianmukaisesti. Tällä tavoin voidaan säilyttää vakaa ja kattava unionin virkamieskunta. Komission olisi arvioitava tämän uuden tehtäväryhmän käyttöönoton laajuutta ja vaikutuksia ja raportoitava niistä kiinnittäen erityistä huomiota naisten tilanteeseen, jotta voidaan säilyttää vakaa ja kattava unionin virkamieskunta.
- (21) Kahden vuoden vähimmäisaika palkkaluokassa ennen virkamiehen ylentämistä lähinnä ylempään palkkaluokkaan säilytetään, jotta erittäin ansioituneet virkamiehet voivat saada ylennyksiä nopeammin. Kunkin toimielimen olisi varmistettava, että sen sisäisessä henkilöstöpolitiikassa hyödynnetään henkilöstösääntöjen tarjoamia mahdollisuuksia asianmukaiseen urakehitykseen suuren potentiaalinsa omaaville ja erittäin ansioituneille virkamiehille.
- (22) Toimielimissä sovellettavat työajat olisi saatettava eräissä Euroopan unionin jäsenvaltioissa voimassa olevien työaikojen mukaisiksi, jotta toimielinten henkilöstön vähentäminen voidaan kompensoida. Mukautuksessa olisi otettava huomioon jäsenvaltioiden julkishallinnossa sovellettavat työajat. Viikoittaisen vähimmäistyöajan käyttöönotolla varmistetaan, että toimielinten palveluksessa oleva henkilöstö pystyy hoitamaan Euroopan unionin poliittisista tavoitteista aiheutuvan työmäärän, ja samalla yhdenmukaistetaan toimielinten työehdot koko unionin virkamieskunnan yhteisvastuullisuuden vuoksi.
- (23) Joustavat työaikajärjestelyt ovat olennainen osa uuden-aikaista ja tehokasta julkishallintoa, sillä ne mahdollistavat perheystävälliset työehdot ja toimielinten henkilöstön sopivan tasapainoisen sukupuolijakauman. Sen vuoksi henkilöstösääntöihin on tarpeen sisällyttää nimenomainen viittaus näihin järjestelyihin.

- (24) Vuotuisia matkapäiviä ja asemapaikan ja lähtöpaikkakunnan välisten matkakulujen vuotuista maksamista koskevia sääntöjä olisi uudenaikaistettava ja järjeistettävä, ja ne olisi liitettävä henkilön asemaan ulkomailla työskentelevänä, jotta niiden soveltamisesta tulisi yksinkertaisempaa ja läpinäkyvämpää. Olisi ennen muuta korvattava vuotuiset matkapäivät kotimaanlomalla, jonka kesto olisi rajoitettava enintään kahteen ja puoleen päivään.
- (25) Samoin muuttokulujen korvaamissääntöjä olisi yksinkertaistettava, jotta niiden soveltaminen olisi sekä hallinnon että kyseisen henkilöstön kannalta helpompaa. Tämän vuoksi olisi otettava käyttöön kustannuskattoja, joissa otetaan huomioon virkamiehen tai toimihenkilön perhetilanne sekä muuton ja siihen liittyvän vakuutuksen keskimääräiset kustannukset.
- (26) Joidenkin henkilöstöön kuuluvien on tehtävä toistuvasti virkamatkoja toimielimensä muihin päätoimipaikkoihin. Tällaisia tilanteita ei tällä hetkellä oteta asianmukaisesti huomioon virkamatkoja koskevissa säännöissä. Näitä sääntöjä olisi sen vuoksi mukautettava, jotta majoituskulut voidaan tällaisissa tapauksissa korvata kiinteämääräisen summan perusteella.
- (27) Kolmansissa maissa työskentelevien henkilöstöryhmien työehtoja on tarpeen uudenaikaistaa, ja niistä olisi tehtävä kustannustehokkaammat samalla menoja vähentäen. Vuosilomaoikeuksia olisi mukautettava ja olisi määrättävä mahdollisuudesta ottaa käyttöön enemmän muuttujia elinolosuhteista maksettavan korvauksen määrittämiseksi, kuitenkin niin, että ei vaikuteta menojen vähentämistä koskevaan yleistavoitteeseen. Asumiskorvauksen myöntämistä koskevia ehtoja olisi tarkistettava, jotta niissä otetaan paremmin huomioon paikalliset olosuhteet ja jotta vähennetään hallinnollista rasitetta.
- (28) Sopimussuhteisen henkilöstön palvelukseen ottamisen edellytyksiä on syytä joustavoittaa. Unionin toimielinten olisi voitava ottaa enintään kuuden vuoden ajaksi palvelukseensa sopimussuhteista henkilöstöä, joka hoitaa tehtäviä virkamiesten tai väliaikaisen henkilöstön valvonnassa. Vaikka suurin osa virkamiehistä otetaan edelleen palvelukseen avointen kilpailujen kautta, toimielinten olisi saatava lupa järjestää sisäisiä kilpailuja, joihin myös sopimussuhteinen henkilöstö voi poikkeustapauksissa ja tietyn edellytyksin osallistua.
- (29) Olisi vahvistettava siirtymäjärjestelyt, jotta uusia sääntöjä ja toimenpiteitä voidaan ryhtyä soveltamaan vähitellen, samalla kun otetaan huomioon ennen näiden henkilöstösääntöjen muutosten voimaantuloa palvelukseen otetun henkilöstön saavutetut edut ja oikeutetut odotukset.
- (30) Muun henkilöstösääntöjen alaisen henkilöstön tavoin virastojen henkilöstö kuuluu Euroopan unionin eläkejärjestelmän piiriin. Täysin omarahoitteiset virastot maksavat nykyisin työnantajamaksut kyseiseen järjestelmään. Jotta talousarviovarojen käyttö olisi avointa ja rahoitustaakka jakautuisi tasaisemmin, osittain Euroopan unionin yleisestä talousarviosta rahoitettavien virastojen olisi maksettava työnantajamaksuista osuus, joka vastaa ilman Euroopan unionin yleisestä talousarviosta myönnettävää avustusta muodostuvien viraston tulojen ja sen kokonaistulojen välistä suhdetta. Koska tämä uusi säännös saattaa edellyttää virastojen keräämiä maksuja koskevien sääntöjen mukauttamista, sitä olisi sovellettava vasta 1 päivästä tammikuuta 2016. Komission olisi tarvittaessa annettava ehdotuksia näiden sääntöjen mukauttamisesta.
- (31) Yksinkertaisuuden ja henkilöstöpolitiikan johdonmukaisuuden vuoksi komission henkilöstösääntöjen täytäntöönpanosta antamia sääntöjä olisi sovellettava soveltuvin osin myös virastoihin. Sen varmistamiseksi, että virastojen erityistilanne voidaan tarvittaessa ottaa huomioon, virastoilla olisi kuitenkin oltava oikeus pyytää komissiolta lupaa antaa täytäntöönpanosääntöjä, jotka poikkeavat komission antamista, tai olla kokonaan soveltamatta komission sääntöjä.
- (32) Kaikista henkilöstösääntöjen täytäntöönpanosta annetuista säännöistä olisi laadittava rekisteri, jota Euroopan unionin tuomioistuin hallinnoi. Tämä rekisteri, jota kaikki toimielimet, virastot ja jäsenvaltiot voivat käyttää, mahdollistaa läpinäkyvyyden ja edistää henkilöstösääntöjen yhdenmukaista soveltamista.
- (33) Täytäntöönpanosäännösten antamista koskevien sääntöjen yhdenmukaistamiseksi ja selkeyttämiseksi ja ottaen huomioon niiden sisäisen ja hallinnollisen luonteen on aiheellista antaa asiaan liittyvä päätöksentekotoimivalta nimittävälle viranomaiselle ja viranomaiselle, jolla on toimivalta tehdä työsopimuksia.
- (34) Ottaen huomioon virastoissa työskentelevän väliaikaisen henkilöstön suuren määrän ja tarpeen määritellä johdonmukainen henkilöstöpolitiikka, on tarpeen luoda uusi väliaikaisen henkilöstön ryhmä ja vahvistaa sitä koskevat erityissäännöt.
- (35) Komission olisi jatkossakin seurattava yhteisen sairausvakuutusjärjestelmän talousarvion tilannetta ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, jos järjestelmässä on rakenteellinen epätasapaino.

- (36) Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan N:o 7 15 artiklassa määrätään, että tietyt virkamiehiä ja muuta henkilöstöä koskevat tiedot toimitetaan tiedoksi jäsenvaltioiden hallituksille.
- (37) Henkilöstösäännöissä asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat erityisesti tiettyjä työehtojen näkökohtia. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavat henkilöstösäännöt seuraavasti:

1) Muutetaan 1 d artikla seuraavasti:

- a) korvataan 3 kohdassa sana "Toimielimet" sanoilla "Toimielinten nimittävät viranomaiset";

b) korvataan 4 kohta seuraavasti:

"4. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa henkilöä pidetään vammaisena, jos hänellä on sellainen pitkäaikainen ruumiillinen, henkinen, älyllinen tai aisteihin liittyvä vajavuus, joka vuorovaikutuksessa erilaisten esteiden kanssa voi estää hänen täysimääräisen ja tehokkaan osallistumisensa yhteiskuntaan yhdenvertaisesti muiden kanssa. Vajavuus on todettava 33 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

Vammaisen henkilö täyttää 28 artiklan e alakohdan edellytykset, jos hän pystyy kohtuullisten järjestelyiden turvin hoitamaan kyseiseen virkaan kuuluvat olennaiset tehtävät.

Virkaan kuuluviin olennaisiin tehtäviin liittyvillä kohtuullisilla järjestelyillä tarkoitetaan sellaisia asianmukaisia toimenpiteitä, jotka on tarvittaessa toteutettava, jotta vammaisen henkilö voi päästä työpaikalle, hoitaa työtehtäviä tai edetä uralla tai osallistua koulutukseen, jollei toimenpiteistä koidu toimielimelle kohtuutonta rasitetta.

Yhdenvertaisen kohtelun periaate ei estä toimielinten nimittäviä viranomaisia pitämästä voimassa tai toteuttamasta sellaisia erityisetuja tarjoavia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on helpottaa vammaisten henkilöiden ammatillisen toiminnan harjoittamista taikka ehkäistä tai hyvittää ammattiuraan liittyviä haittoja."

2) Korvataan 1 e artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Työtehtävissä toimivilla virkamiehillä on mahdollisuus hyödyntää toimielinten hyväksymiä luonteeltaan sosiaalisia toimenpiteitä, mukaan lukien työ- ja perhe-elämän yhteensovittamiseen tähtäävät erityistoimenpiteet, sekä 9 artiklassa tarkoitettujen sosiaaliturvaelinten tarjoamia palveluja. Entisillä virkamiehillä voi olla mahdollisuus hyödyntää luonteeltaan sosiaalisia erityistoimenpiteitä tietyiltä osin."

3) Muutetaan 5 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Näiden henkilöstösääntöjen soveltamisalaan kuuluvat virat luokitellaan niihin sisältyvien tehtävien luonteen ja vaativuuden mukaan hallintovirkamiesten tehtäväryhmään, jäljempänä 'AD', hallintoavustajien tehtäväryhmään, jäljempänä 'AST', sekä sihteerien ja virkailijoiden tehtäväryhmään, jäljempänä 'AST/SC'."

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Tehtäväryhmässä AD on kaksitoista palkkaluokkaa, jotka vastaavat erilaisia johto-, suunnittelu- ja analysointitehtäviä sekä kielialan tehtäviä ja tieteellisiä tehtäviä. Tehtäväryhmässä AST on yksitoista palkkaluokkaa, jotka vastaavat toimeenpanotehtäviä ja teknisiä tehtäviä. Tehtäväryhmässä AST/SC on kuusi palkkaluokkaa, jotka vastaavat toimisto- ja sihteeritehtäviä."

c) lisätään 3 kohdan a alakohtaan sanojen "tehtäväryhmän AST" jälkeen sanat "ja tehtäväryhmän AST/SC";

d) korvataan 4 kohta seuraavasti:

"4. Eri virkatyyppejä kuvaava taulukko on liitteessä I olevassa A kohdassa. Tämän taulukon perusteella kunkin toimielimien nimittävät viranomaiset voi päättää henkilöstösääntökomiteaa kuultuaan yksityiskohtaisemmin kuhunkin virkatyyppiin liittyvistä tehtävistä ja toimivaltuuksista."

4) Korvataan 6 artikla seuraavasti:

"6 artikla

1. Kutakin toimielintä koskevan talousarvion pääluokan liitteenä olevassa kyseisen toimielimen henkilöstötaulukossa vahvistetaan virkojen määrä kussakin palkkaluokassa ja tehtäväryhmässä.
2. Rajoittamatta 45 artiklan mukaisen ansioihin perustuvan ylennysperiaatteen soveltamista tämän taulukon avulla taataan, että kussakin toimielimessä henkilöstötaulukon kunkin palkkaluokan avoimien tointen määrä 1 päivänä tammikuuta kunakin vuonna vastaa edellisen vuoden 1 päivänä tammikuuta alemmassa palkkaluokassa työtehtävissä toimivien virkamiesten määrää kerrottuna liitteessä I olevassa B kohdassa kyseiselle palkkaluokalle vahvistetuilla prosenttiluvuilla. Kyseisiä prosenttilukuja sovelletaan viiden vuoden keskiarvon pohjalta 1 päivästä tammikuuta 2014.
3. Liitteessä I olevassa B kohdassa vahvistetut prosenttiluvut sisällytetään 113 artiklassa tarkoitettuun kertomukseen.
4. Tehtäväryhmää AST/SC koskevien säännösten ja liitteessä XIII olevassa 31 artiklassa vahvistettujen siirtymäsäännösten täytäntöönpano, jossa otetaan huomioon sihteerin ja virkailijan tehtäviä hoitavan henkilöstön tarpeen kehitys kaikissa toimielimissä sekä vakinaisten ja väliaikaisten tointen kehitys tehtäväryhmissä AST ja AST/SC, sisällytetään 113 artiklassa tarkoitettuun kertomukseen."

5) Muutetaan 9 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Rajoittamatta 1 a kohdan soveltamista jokaiseen toimielimeen perustetaan

- henkilöstökomitea, joka voi jakautua jaostoihin erikseen kutakin henkilöstön asemapaikkaa varten,
- pariteettikomitea tai useita pariteettikomiteoita, jos tämä on tarpeen asemapaikassa olevien virkamiesten määrän vuoksi,
- kurinpitolautakunta tai useita kurinpitolautakuntia, jos tämä on tarpeen asemapaikassa olevien virkamiesten määrän vuoksi,
- epäpätevyyttä käsittelevä neuvoa-antava pariteettikomitea tai useita neuvoa-antavia pariteettikomiteoita, jos se on tarpeen asemapaikassa olevien virkamiesten määrän vuoksi,
- tarvittaessa arviointikomitea,
- työkyvyttömyyslautakunta,

jotka hoitavat niille näissä henkilöstösäännöissä osoitetut tehtävät.;"

b) korvataan 1 a kohta seuraavasti:

"1 a. Näiden henkilöstösääntöjen tiettyjen määräysten soveltamiseksi voidaan muodostaa kahden tai useamman toimielimen yhteinen pariteettikomitea. Muut 1 kohdassa tarkoitetut komiteat ja lautakunnat voidaan muodostaa kahden tai useamman viraston yhteisiksi elimiksi.;"

c) lisätään 2 kohtaan ensimmäisen alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

"Virastot voivat henkilöstönsä rakenteen huomioon ottamiseksi poiketa liitteessä II olevan 1 artiklan säännöksistä, jotka koskevat henkilöstökomiteoiden jäsenyyttä. Virastot voivat päättää olla nimittämättä varajäseniä pariteettikomiteaan tai liitteessä II olevassa 2 artiklassa säädettyihin komiteoihin."

6) Korvataan 10 artiklan ensimmäisen kohdan toisessa virkkeessä sana "toimielinten" sanoilla "toimielinten nimittävien viranomaisten".

7) Korvataan 11 artikla seuraavasti:

"11 artikla

Virkamiehen on suoritettava tehtävänsä ja toimittava ainoastaan unionin edun mukaisesti. Virkamies ei saa pyytää eikä ottaa vastaan ohjeita miltään hallitukselta, viranomaiselta, organisaatiolta tai toimielimensä ulkopuoliselta henkilöltä. Hänen on hoidettava hänelle annetut tehtävät objektiivisesti ja tasapuolisesti sekä noudattaen lojaalisuusvelvollisuuttaan unionia kohtaan.

Virkamies ei saa ilman nimittävän viranomaisen lupaa ottaa vastaan miltään hallitukselta tai muulta sen toimielimen ulkopuoliselta taholta, jossa hän työskentelee, kunnianosoitusta, kunniamerkkiä, suosionosoitusta, lahjaa tai palkkiota, paitsi sellaisista palveluksista, jotka hän on suorittanut ennen nimittämistään tai asepalveluksen tai muun kansallisen palvelun suorittamista varten annetun virkavapauden aikana, ja jos ne annetaan tällaisten palvelusten johdosta.

Ennen virkamiehen palvelukseen ottamista nimittävä viranomainen tutkii, onko hakijalla sellaista henkilökohtaista sidonnaisuutta, joka voi vaarantaa hänen riippumattomuutensa, tai muuta eturistiriitää. Hakijan on tätä varten ilmoitettava nimittävälle viranomaiselle erityisellä lomakkeella kaikki todelliset ja mahdolliset eturistiriidat. Tällaisissa tapauksissa nimittävä viranomainen ottaa tämän tilanteen huomioon asianmukaisesti perustellussa lausunnossa. Nimittävä viranomainen toteuttaa tarvittaessa 11 a artiklan 2 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet.

Tätä artiklaa sovelletaan soveltuvin osin virkamiehiin, jotka palaavat palvelukseen henkilökohtaisista syistä myönnettyä virkavapaalta."

8) Korvataan 16 artikla seuraavasti:

"16 artikla

Virkamiehen on palvelussuhteensa päätyttyä edelleen noudatettava kunniallisuutta ja pidättyvyyttä hyväksyessään tiettyjä tehtäviä tai etuja.

Virkamies, joka aikoo harjoittaa vastikkeellista tai vastikkeetonta ammattitoimintaa palvelussuhteensa päättymistä seuraavien kahden vuoden kuluessa, on ilmoitettava siitä toimielimelleen erityistä lomaketta käyttäen. Jos tämä toiminta liittyy työhön, jota virkamies on tehnyt palvelussuhteensa viimeisten kolmen vuoden aikana, ja saattaa johtaa ristiriitaan toimielimen oikeutetun edun kanssa, nimittävä viranomais voi yksikön edun nimissä joko kieltää virkamiestä ottamasta tehtävää vastaan tai antaa siihen luvan asettaen aiheelliseksi katsomiaan edellytyksiä. Nimittävä viranomais antaa pariteettikomiteaa kuultuaan päätöksensä tiedoksi 30 työpäivän kuluessa kyseisen tiedon saamisesta. Jos päätöstä ei ole annettu tiedoksi ennen kyseisen ajan päättymistä, tämä katsotaan hiljaiseksi hyväksynnäksi.

Nimittävä viranomais kieltää soveltamisohjeissa määritellyjä entisiä korkeita virkamiehiä palvelussuhteensa päättymistä seuraavien 12 kuukauden aikana lähtökohtaisesti harjoittamasta edunvalvontaa tai edistämistä entisen toimielimensä henkilöstön keskuudessa yrityksensä, asiakkaidensa tai työnantajansa lukuun asioita, joista he vastasivat palvelussuhteensa viimeisten kolmen vuoden aikana.

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001 (*) mukaisesti kukin toimielin julkaisee vuosittain kolmannen kohdan täytäntöönpanoa koskevat tiedot, mukaan lukien luettelon arvioituista tapauksista.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1)."

9) Korvataan 18 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Kaikki oikeudet, jotka johtuvat virkamiehen kirjoituksista tai muusta toiminnasta työtehtäviensä osana, kuuluvat Euroopan unionille, mikäli tällaiset kirjoitukset tai toiminta liittyvät unionin toimintaan tai, jos tällaiset kirjoitukset tai toiminta liittyvät Euroopan Atomienenergiayhteisön

toimintaan, mainitulle yhteisölle. Unionilla tai tapauksen mukaan Euroopan atomienenergiayhteisöllä on oikeus velvoittaa virkamies luovuttamaan sille tekijänoikeudet tällaisiin töihin."

10) Korvataan 19 artikla seuraavasti:

"19 artikla

Virkamies ei saa ilman nimittävän viranomaisen lupaa missään oikeudellisessa menettelyssä eikä millään perusteella ilmaista tietoja, jotka hän on saanut tietoonsa tehtäviään hoitaessaan. Lupa evätään ainoastaan, jos unionin etu sitä vaatii ja jos epääminen ei voi aiheuttaa asianomaiselle virkamiehelle rikosoikeudellisia seuraamuksia. Virkamiehen on noudatettava tätä velvollisuutta myös palvelussuhteensa päätyttyä.

Ensimmäisen kohdan säännöksiä ei sovelleta virkamieheen tai entiseen virkamieheen hänen todistaessaan Euroopan unionin tuomioistuimessa tai jonkin toimielimen kurinpitolautakunnassa asiassa, joka koskee Euroopan unionin palveluksessa olevaa tai ollutta henkilöä."

11) Lisätään 21 a artiklaan kohta seuraavasti:

"3. Jos virkamies ilmoittaa esimiehelleen määräyksestä, jonka virkamies katsoo olevan sääntöjen vastainen tai jonka täytäntöönpanon hän arvioi aiheuttavan vakavaa haittaa, hänelle ei saa aiheuttaa tämän johdosta minkäänlaista haittaa."

12) Lisätään artikla seuraavasti:

"22 c artikla

Henkilöstösääntöjen 24 ja 90 artiklan mukaisesti kunkin toimielimen on otettava käyttöön menettely virkamiesten esittämien sellaisten valitusten käsittelemiseksi, jotka koskevat tapaa, jolla heitä on kohdeltu sen jälkeen kun tai sen johdosta, että he ovat täyttäneet 22 a artiklan tai 22 b artiklan mukaiset velvollisuutensa. Asianomaisen toimielimen on varmistettava, että nämä valitukset käsitellään luottamuksellisesti ja, jos se on olosuhteiden vuoksi perusteltua, ennen 90 artiklassa säädettyjen määräaikojen päättymistä.

Kunkin toimielimen nimittävä viranomais vahvistaa sisäiset säännöt muun muassa seuraavista seikoista:

- tietojen toimittaminen 22 a artiklan 1 kohdassa tai 22 b artiklassa tarkoitetuille virkamiehille heidän ilmoittamiensa tapausten käsittelystä,
- kyseisten virkamiesten oikeutettujen etujen ja yksityisyyden suoja, sekä

— tämän artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettujen valitusten käsittelyssä noudatettava menettely."

13) Korvataan 26 a artiklassa sana "toimielinten" sanoilla "toimielinten nimittävien viranomaisten".

14) Korvataan 27 artikla seuraavasti:

"27 artikla

Palvelukseen ottamisessa on pyrittävä varmistamaan, että toimielin saa palvelukseensa mahdollisimman päteviä, tehokkaita ja ehdottoman luotettavia virkamiehiä, jotka otetaan palvelukseen unionin jäsenvaltioiden kansalaisten keskuudesta maantieteellisesti mahdollisimman laajalta alueelta. Virkaa ei saa varata tietyn jäsenvaltion kansalaisille.

Unionin kansalaisten yhdenvertaisuuden periaatteen mukaisesti kukin toimielin voi hyväksyä asianmukaisia toimenpiteitä, jos virkamiesten kansalaisuuksien kesken on havaittu merkittävä epätasapaino, joka ei ole objektiivisesti perusteltavissa. Nämä asianmukaiset toimenpiteet on perusteltava eivätkä ne saa koskaan johtaa muihin kuin ansioihin perustuviin palvelukseen ottoa koskeviin perusteisiin. Ennen tällaisten asianmukaisten toimenpiteiden hyväksymistä kyseisen toimielimen nimittävä viranomainen vahvistaa yleiset säännökset tämän kohdan täytäntöönpanemiseksi 110 artiklan mukaisesti.

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen toisen kohdan täytäntöönpanosta kolmen vuoden kuluttua 1 päivästä tammikuuta 2014.

Jotta voitaisiin helpottaa palvelukseen ottamista mahdollisimman laajalta maantieteelliseltä alueelta, toimielinten on pyrittävä tukemaan henkilöstönsä lapsille tarjottavaa monikelistä ja monikulttuurista koulutusta."

15) Korvataan 29 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Ennen toimielimessä avoinna olevan viran täyttämistä nimittävä viranomainen tutkii ensiksi,

a) voidaanko virka täyttää

i) siirrolla tai

ii) nimittämisellä 45 a artiklan mukaisesti tai

iii) ylennyksellä

toimielimen sisällä;

b) ovatko muiden toimielinten samaan palkkaluokkaan kuuluvat virkamiehet esittäneet siirtohakemuksia, ja/tai,

c) jos avoinna olevaa virkaa ei ole ollut mahdollista täyttää a ja b alakohdassa mainittujen vaihtoehtojen avulla, onko syytä käyttää 30 artiklassa tarkoitettua soveltuvien hakijoiden luetteloa ottaen tuolloin tarvittaessa huomioon soveltuvia hakijoita koskevat liitteen III asiaankuuluvat määräykset ja/tai

d) järjestää toimielimen sisäinen kilpailu, joka on avoin ainoastaan virkamiehille ja Euroopan unionin muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklassa määritellyille väliaikaisille toimihenkilöille,

tai aloittaa joko tutkintotodistuksiin tai kokeisiin tai molempiin perustuva kilpailumenettely. Kilpailumenettely vahvistetaan liitteessä III.

Kilpailumenettely voidaan aloittaa myös varallaololuettelon laatimiseksi tulevia palvelukseen ottoa koskevia tarpeita varten.

Vaikka periaate, jonka mukaan suurin osa virkamiehistä otetaan palvelukseen avointen kilpailujen kautta, säilyy voimassa, nimittävä viranomainen voi päättää, poiketen siitä, mitä d alakohdassa säädetään, ja ainoastaan poikkeustapauksissa, järjestää toimielimen sisäisen kilpailun, joka on avoin myös Euroopan unionin muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 3 a ja 3 b artiklassa tarkoitetuille sopimussuhteisille toimihenkilöille. Jälkimmäiseen ryhmään kuuluviin toimihenkilöihin sovelletaan tätä osallistumista koskevia rajoituksia Euroopan unionin muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 82 artiklan 7 kohdan mukaisesti sekä rajoituksia, jotka koskevat heille sopimussuhteisina toimihenkilöinä uskottuja tehtäviä."

16) Korvataan 30 artikla seuraavasti:

"30 artikla

Nimittävä viranomainen nimeää jokaista kilpailua varten valintalautakunnan. Valintalautakunta laatii soveltuvien hakijoiden luettelon.

Nimittävä viranomainen valitsee tästä luettelosta hakijat, jotka nimitetään avoinna oleviin virkoihin.

Näillä hakijoilla on oikeus saada asianmukaista tietoa unionin toimielinten ja virastojen julkaisemista avoinna olevista soveltuvista viroista."

- 17) Korvataan 31 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"Virkamiehet voidaan ottaa palvelukseen ainoastaan palkkaluokkiin SC 1–SC 2, AST 1–AST 4 tai AD 5–AD 8, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 29 artiklan 2 kohdan soveltamista."

- 18) Korvataan 32 artiklan kolmannessa kohdassa sana "toimielimen" sanoilla "kunkin toimielimen nimittävän viranomaisen".

- 19) Korvataan 34 artikla seuraavasti:

"34 artikla"

1. Kaikkien virkamiesten on suoritettava yhdeksän kuukauden koeaika ennen kuin heidät voidaan vakinaistaa. Päätös virkamiehen vakinaistamisesta tehdään 3 kohdassa tarkoitetun kertomuksen sekä niiden tietojen perusteella, joita nimittävällä viranomaisella on käytettävissään virkamiehen asennoitumisesta II osaston säännöksiin.

Jos virkamies on koeaikana estynyt hoitamasta tehtäviään sairauden, 58 artiklassa tarkoitetun äitiysloman tai tapaturman vuoksi yhtäjaksoisesti vähintään kuukauden ajan, nimittävä viranomainen voi pidentää koeaikaa vastaavalla ajalla. Koeajan kokonaiskesto ei missään olosuhteissa voi ylittää viittätoista kuukautta.

2. Jos koeajalla olevan virkamiehen työsuoritus osoittautuu ilmeisen riittämättömäksi, hänestä voidaan laatia kertomus milloin tahansa ennen koeajan päättymistä.

Tämä kertomus on annettava tiedoksi kyseiselle henkilölle, joka voi tehdä huomautuksensa kirjallisesti kahdeksan työpäivän kuluessa. Koeajalla olevan lähin esimies toimittaa kertomuksen ja huomautukset viipymättä nimittävälle viranomaiselle, joka hankkii kolmen viikon kuluessa arviointeja käsittelevän pariteettikomitean lausunnon siitä, mitä toimia on toteutettava. Nimittävä viranomainen voi päättää koeaikaisen virkamiehen irtisanomisesta ennen koeajan päättymistä kuukauden irtisanomisajan jälkeen tai määrätä virkamiehen toiseen yksikköön koeajan jäljellä olevaksi ajaksi.

3. Viimeistään kuukausi ennen koeajan päättymistä laaditaan kertomus koeaikaisen virkamiehen kyvyistä hoitaa toimeensa liittyviä tehtäviään sekä hänen tehokkuudestaan ja käytöksestään viranhoidossa. Tämä kertomus annetaan tiedoksi kyseiselle henkilölle, joka voi tehdä huomautuksensa kirjallisesti kahdeksan työpäivän kuluessa.

Jos kertomuksessa suositellaan irtisanomista tai, poikkeuksellisissa olosuhteissa, koeajan pidentämistä 1 kohdan mukaisesti, koeajalla olevan virkamiehen lähin esimies toimittaa kertomuksen ja huomautukset viipymättä nimittävälle viranomaiselle, joka hankkii kolmen viikon kuluessa arviointeja käsittelevän pariteettikomitean lausunnon siitä, mitä toimia on toteutettava.

Koeajalla oleva virkamies, jonka työsuoritus tai käytös ei ole osoittautunut riittävän hyväksi, jotta hänet voitaisiin vakinaistaa, irtisanotaan.

4. Jollei erotetulla koeajalla olevalla virkamiehellä ole mahdollisuutta aloittaa välittömästi uudelleen ammatillista toimintaa toisaalla, hän saa kolmen kuukauden peruspalkkaansa vastaavan korvauksen, jos hän on ollut palveluksessa enemmän kuin vuoden, kahden kuukauden peruspalkkaansa vastaavan korvauksen, jos hän on ollut palveluksessa vähintään kuusi kuukautta, ja kuukauden peruspalkkaansa vastaavan korvauksen, jos hän on ollut palveluksessa vähemmän kuin kuusi kuukautta.

5. Mitä 2, 3 ja 4 kohdassa säädetään, ei sovelleta virkamieheen, joka eroaa ennen koeaikansa päättymistä."

- 20) Lisätään 35 artiklaan alakohta seuraavasti:

"g) hän on yksikön edun vuoksi myönnettävällä virkapaalla."

- 21) Korvataan 37 artiklan b alakohdan toisessa luetelmakohdassa sana "toimielinten" sanoilla "toimielinten nimittävien viranomaisten".

- 22) Muutetaan 40 artikla seuraavasti:

- a) Lisätään kohta seuraavasti:

"1 a. Henkilöstösääntöjen 12 b artiklaa sovelletaan myös henkilökohtaisista syistä myönnetyn virkavapaan aikana. Edellä 12 b artiklassa tarkoitettua lupaa ei myönnetä virkamiehelle sellaista vastikkeellista tai vastikeettonta ammattitoimintaa varten, johon liittyy edunvalvontaa tai asioiden edistämistä hänen toimielimessään ja joka saattaa johtaa todelliseen tai mahdolliseen ristiriitaan virkamiehen toimielimen oikeutetun edun kanssa;"

- b) korvataan 2 kohdan toisessa alakohdassa sanat "15 vuotta" sanoilla "12 vuotta";

c) muutetaan 2 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

i) korvataan ii alakohta seuraavasti:

"ii) seurata puolisoaan, joka on myös unionin virkamies tai muuhun henkilöstöön kuuluva ja jonka on näiden tehtäviensä vuoksi perustettava vakinaisen asuinpaikka niin kauaksi virkavapautta hakevan virkamiehen asemapaikasta, että yhteisen kodin perustaminen kyseiseen paikkaan haittaisi virkavapautta hakevan virkamiehen tehtävien hoitoa, tai";

ii) Lisätään alakohta seuraavasti:

"iii) avustaa puolisoaan, ylenevää polvea olevaa sukulaistaan, alenevaa polvea olevaa sukulaistaan, veljeään tai sisartaan, jolla on lääkärintodistuksella osoitettu vakava sairaus tai vaikea vamma,".

23) Korvataan 42 a artikla seuraavasti:

"42 a artikla

Virkamiehellä on oikeus kunkin lapsen osalta enintään kuuden kuukauden pituiseen vanhempainlomaan ilman peruspalkkaa, ja se on pidettävä lapsen syntymää tai lapseksiottamista seuraavien 12 vuoden kuluessa. Loman pituus voi olla kaksinkertainen kunkin toimielimen nimittävän viranomaisen vahvistamien yleisten täytäntöönpanosäännösten nojalla yksinhuoltajiksi tunnustettujen vanhempien ja niiden vanhempien kohdalla, joiden huollettavana olevalla lapsella on toimielimen asiantuntijalääkärin toteama vamma tai vakava sairaus. Loma on pidettävä vähintään kuukauden pituisissa jaksoissa.

Virkamies kuuluu vanhempainlomansa aikana edelleen sairausvakuutusjärjestelmään. Hänelle kertyy edelleen vanhuuseläkettä, ja hän säilyttää oikeutensa huollettavana olevasta lapsesta maksettavaan lisään ja koulutuslisään. Hän säilyttää myös virkansa, oikeutensa ikälisien kertymiseen ja mahdollisuutensa ylennykseen. Loma voidaan pitää jäämällä kokonaan työstä pois tai tekemällä puolipäivätyötä. Jos vanhempainloma otetaan puolipäiväisenä, ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu enimmäispituus on kaksinkertainen. Vanhempainlomansa aikana virkamiehellä on oikeus 911,73 euron lisään kuukaudessa tai 50 prosenttiin tästä määrästä, jos hän tekee puolipäivätyötä. Hän ei saa harjoittaa mitään muuta ansiotoimintaa. Toimielin maksaa 72 ja 73 artiklassa säädetyn sosiaaliturvamaksun kokonaisuudessaan, ja se lasketaan virkamiehen peruspalkan perusteella. Jos loma pidetään puolipäiväisenä, tätä säännöstä sovelletaan kuitenkin ainoastaan koko peruspalkan ja suhteessa

vähennetyn peruspalkan erotukseen. Tosiasiallisesti maksettusta peruspalkan osasta virkamiehen maksettavaksi tuleva osuus lasketaan soveltaen samoja prosenttilukuja kuin jos hän työskentelisi täysipäiväisesti.

Lisän suuruus on 1 215,63 euroa kuukaudessa tai 50 prosenttia tästä määrästä, jos virkamies tekee puolipäivätyötä, ensimmäisessä kohdassa tarkoitettujen yksinhuoltajavanhempien ja niiden vanhempien kohdalla, joiden huollettavana olevalla lapsella on asiantuntijalääkärin toteama vamma tai vakava sairaus, sekä vanhempainloman kolmen ensimmäisen kuukauden ajalta silloin, kun tällaisen loman pitää isä äitiysloman aikana tai kumpi tahansa vanhemmista välittömästi äitiysloman jälkeen, lapseksiottamisloman aikana tai välittömästi lapseksiottamisloman jälkeen.

Vanhempainlomaa voidaan jatkaa vielä kuudella kuukaudella, jolta ajalta maksettavan lisän määrä on 50 prosenttia toisessa kohdassa tarkoitettua määrästä. Ensimmäisessä kohdassa tarkoitettujen yksinhuoltajavanhempien osalta vanhempainlomaa voidaan jatkaa vielä 12 kuukaudella, jolta ajalta maksettavan lisän määrä on 50 prosenttia kolmannessa kohdassa tarkoitettua määrästä.

Tässä artiklassa mainittuja määriä päivitetään yhdenmukaisesti palkkojen kanssa."

24) Lisätään III osaston 2 lukuun jakso seuraavasti:

"7 j a k s o

Yksikön edun vuoksi myönnettävä virkavapaa

42 c artikla

Vähintään kymmenen vuotta palveluksessa ollut virkamies voidaan aikaisintaan viisi vuotta ennen virkamiehen eläkeikää asettaa nimittävän viranomaisen päätöksellä virkavapaalle yksikön edun vuoksi sellaisten organisatoristen tarpeiden perusteella, jotka liittyvät uusien taitojen hankkimiseen toimielimissä.

Niiden virkamiesten kokonaismäärä, jotka kunakin vuonna on asetettu yksikön edun vuoksi myönnettävälle vapaalle, saa olla enintään 5 prosenttia kaikkien toimielinten edellisessä vuonna eläkkeelle siirtyneiden virkamiesten määrästä. Näin laskettu kokonaismäärä jaetaan toimielimille sen mukaan, kuinka monta virkamiestä kullakin oli palveluksessaan edellisen vuoden 31 päivänä joulukuuta. Näin saatu määrä pyöristetään ylöspäin lähimpään kokonaislukuun kussakin toimielimessä.

Tällainen virkavapaa ei ole kurinpitotoimenpide.

Virkavapaa kestää periaatteessa kunnes virkamies saavuttaa eläkeiän. Poikkeuksellisissa olosuhteissa nimittävä viranomais voi kuitenkin päättää keskeyttää virkavapaan, jolloin virkamies palaa toimeen.

Kun yksikön edun vuoksi myönnettyllä virkavapaalla oleva virkamies saavuttaa eläkeiän, hänet siirretään ilman eri toimenpiteitä eläkkeelle.

Yksikön edun vuoksi myönnettyyn virkavapaaseen sovelletaan seuraavia sääntöjä:

- a) toinen virkamies voidaan nimittää virkaan, jota virkamies on hoitanut;
- b) virkamiehelle, joka on yksikön edun vuoksi myönnettyllä virkavapaalla, ei kerry oikeutta ikälisiin eikä ylennykseen.

Tällaiselle virkavapaalle asetettu virkamies saa korvauksen, joka lasketaan liitteen IV mukaisesti.

Virkamiehen pyynnöstä korvauksesta maksetaan eläkejärjestelmään osuus, joka lasketaan kyseisen korvauksen perusteella. Tällöin palvelusaika yksikön edun vuoksi virkavapaalla olevana virkamiehenä otetaan huomioon laskettaessa eläkkeeseen oikeuttavia palvelusvuosia liitteessä VIII olevan 2 artiklan mukaisesti.

Korvaukseen ei sovelleta korjauskerrointa."

25) Korvataan 43 artikla seuraavasti:

"43 artikla

Virkamiehen pätevyydestä, tehokkuudesta ja käytöksestä viranhoidossa laaditaan vuosittain arviointi kunkin toimielimen nimittävän viranomaisen 110 artiklan mukaisesti vahvistamien säännösten mukaisesti. Arvioinnissa todetaan, onko virkamiehen suoritustaso ollut tyydyttävä. Kunkin toimielimen nimittävä viranomais vahvistaa säännökset, joilla annetaan oikeus hakea arviointimenettelyssä muutosta, mikä on tehtävä ennen 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valituksen tekemistä.

Palkkaluokasta AST 5 alkaen arviointiin voi sisältyä myös virkamiehen työsuorituksen perusteella annettava lausunto siitä, onko hänellä hallintovirkamiehen tehtävien hoitamisessa vaadittavia ominaisuuksia.

Arviointi annetaan tiedoksi virkamiehelle. Virkamiehellä on oikeus tehdä siihen kaikki tarpeelliseksi katsomansa huomautukset."

26) Korvataan 44 artikla seuraavasti:

"44 artikla

Virkamies, joka on ollut kaksi vuotta palkkaluokkansa yhdellä palkkatasolla, etenee ilman eri toimenpiteitä kyseisen palkkaluokan seuraavalle tasolle, jollei hänen työsuorituksaan ole arvioitu epätydyttäväksi 43 artiklassa tarkoitettua viimeisimmässä vuosittaisessa arvioinnissa. Virkamies etenee palkkaluokkansa seuraavalle tasolle viimeistään neljän vuoden kuluttua, jollei sovelleta 51 artiklan 1 kohdassa vahvistettua menettelyä.

Kun virkamies nimitetään yksikönpäälliköksi, johtajaksi tai pääjohtajaksi samassa palkkaluokassa, hän saa nimityksen voimaan tullessa takautuvasti yhden ikälisän tässä palkkaluokassa, edellyttäen että hänen työsuorituksensa ensimmäisten yhdeksän kuukauden ajalta on arvioitu tyydyttäväksi 43 artiklan mukaisesti. Tämä ikälisä merkitsee kuukausittaisen peruspalkan korotusta, joka vastaa prosentteina yhtä suurta osuutta kuin eteneminen kunkin palkkaluokan ensimmäiseltä palkkatasolta toiselle palkkatasolle. Jos korotuksen määrä on tätä pienempi tai jos virkamies on jo palkkaluokkansa viimeisellä palkkatasolla, hän saa peruspalkan korotuksen, jonka avulla varmistetaan korotus ensimmäiseltä palkkatasolta toiselle palkkatasolle, kunnes hänen seuraava ylennyksensä tulee voimaan."

27) Muutetaan 45 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Ylennyksestä päättää nimittävä viranomais 6 artiklan 2 kohdan huomioon ottaen. Jollei sovelleta 4 artiklassa ja 29 artiklan 1 kohdassa vahvistettua menettelyä, virkamies voidaan ylentää vain, jos hän hoitaa virkaa, joka vastaa jotakin liitteessä I olevassa A kohdassa esitetyn lähinnä ylemmän palkkaluokan virkatyyppiä. Virkamies ylennetään nimityksellä lähinnä ylemmään palkkaluokkaan siinä tehtäväryhmässä, johon hän kuuluu. Ylennettävät on valittava vähintään kaksi vuotta palkkaluokassaan palvelleiden virkamiesten joukosta, ja ylennyksen on perustuttava ylennyskelpoisten virkamiesten ansioiden vertailuun. Ansioita verratessaan nimittävä viranomais ottaa erityisesti huomioon virkamiehistä tehdyt arvioinnit, virkamiesten tehtäviensä hoitamisessa käyttämät muut kielet kuin se kieli, jonka perusteellinen taito on osoitettu 28 artiklan f alakohdan mukaisesti, sekä virkamiesten hoitamien tehtävien vastuullisuuden.";

b) korvataan 2 kohdan ensimmäisessä virkkeessä sanat "Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 55 artiklassa" sanoilla "Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 55 artiklan 1 kohdassa";

c) korvataan 2 kohdan toisessa virkkeessä sana "Toimielimet" sanoilla "Toimielinten nimittävät viranomaiset".

28) Muutetaan 45 a artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa sanat "arviointien" sanoilla "vuotuisten arviointien";

b) Korvataan 45 a artiklan 5 kohdassa sanat "Toimielimet vahvistavat" sanoilla "Kunkin toimielimen nimittävä viranomainen vahvistaa".

29) Korvataan 48 artiklan kolmannessa kohdassa sanat "tehtävryhmissä AST" sanoilla "tehtävryhmissä AST ja AST/SC".

30) Korvataan 50 artiklan kahdeksannessa kohdassa luku "55" luvulla "58".

31) Korvataan 51 artikla seuraavasti:

"51 artikla"

1. Kunkin toimielimen nimittävä viranomainen määrittelee menettelyt, joiden avulla se voi havaita, käsitellä ja ratkaista epäpätevyytaspaukset nopeasti ja asianmukaisesti.

Sisäisiä määräyksiä hyväksyessään kunkin toimielimen nimittävä viranomainen noudattaa seuraavia vaatimuksia:

a) virkamies, joka kolmen peräkkäisen 43 artiklassa tarkoitettua epätyydyttävän vuosittaisen arvioinnin perusteella ei ole edelleenkään edistynyt ammattipätevyydessään, alennetaan yhtä palkkaluokkaa alempaan palkkaluokkaan. Jos virkamiehen työsuoritukset ovat vielä kahden seuraavankin vuosittaisen arvioinnin perusteella epätyydyttäviä, hänet irtisanotaan;

b) virkamiehen palkkaluokan alentamista tai irtisanomista koskevassa ehdotuksessa on mainittava syyt, joihin se perustuu, ja ehdotus on annettava asianomaiselle virkamiehelle tiedoksi. Nimittävän viranomaisen ehdotus saatetaan 9 artiklan 6 kohdassa säädetyn neuvoo-antavan pariteettikomitean käsiteltäväksi.

2. Virkamiehellä on oikeus tutustua kaikkiin itseään koskeviin asiakirjoihin ja ottaa kopiot kaikista menettelyyn liittyvistä asiakirjoista. Hänellä on aikaa valmistella puolustustaan vähintään 15 päivää ja enintään 30 päivää siitä päivästä, jona hän on vastaanottanut ehdotuksen. Hän voi valita avustajakseen haluamansa henkilön. Virkamies voi esittää kirjallisia huomautuksia. Neuvoo-antava pariteettikomitea kuulee häntä. Hän voi myös kutsua todistajia.

3. Toimielintä edustaa neuvoo-antavassa pariteettikomiteassa nimittävän viranomaisen siihen tarkoitukseen nimeämä virkamies. Tällä virkamiehellä on samat oikeudet kuin kyseessä olevalla virkamiehellä.

4. Kun neuvoo-antava pariteettikomitea on tutustunut 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun ehdotukseen ja tutkinut kyseisen virkamiehen ja todistajien kirjallisesti ja suullisesti antamat lausunnot, se antaa perustellun lausunnon enemmistöpäätöksellä ja ilmoittaa toimenpiteen, jonka se katsoo asianmukaiseksi sille pyynnöstä esitettyjen seikkojen perusteella. Komitea toimittaa tämän lausunnon nimittävälle viranomaiselle ja asianomaiselle virkamiehelle kahden kuukauden kuluessa päivästä, jona asia saatettiin sen käsiteltäväksi. Puheenjohtaja osallistuu neuvoo-antavan pariteettikomitean päätöksiä koskeviin äänestyksiin vain, kun on kyse menettelytapakysymyksistä tai kun äänet jakautuvat tasan.

5. Epäpätevyyden vuoksi irtisanotulla virkamiehellä on 6 kohdassa määritellyn ajan oikeus kuukausittaiseen irtisanomiskorvaukseen, joka on yhtä suuri kuin palkkaluokan AST 1 ensimmäisen palkkatason virkamiehen kuukausittainen peruspalkka. Virkamiehellä on saman ajan oikeus myös 67 artiklassa säädettyihin perhelisiin. Kotitalouslisä lasketaan palkkaluokan AST 1 virkamiehen kuukausittaisen peruspalkan perusteella liitteessä VII olevan 1 artiklan mukaisesti.

Korvausta ei makseta, jos virkamies eroaa 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua menettelyn aloittamisen jälkeen tai jos hänellä on oikeus välittömästi maksettavaan täyteen eläkkeeseen. Jos hän on oikeutettu saamaan kansallista työttömyyskorvausta, tätä etuutta vastaava määrä vähennetään edellä tarkoitettua korvauksesta.

6. Aika, jolta 5 kohdassa tarkoitettut maksut suoritetaan, on

a) kolme kuukautta, jos virkamies on ollut palveluksessa alle viisi vuotta silloin kun irtisanomispäätös tehdään,

b) kuusi kuukautta, jos virkamies on ollut palveluksessa vähintään viisi mutta alle 10 vuotta,

c) yhdeksän kuukautta, jos virkamies on ollut palveluksessa vähintään 10 mutta alle 20 vuotta,

d) kaksitoista kuukautta, kun virkamies on ollut palveluksessa vähintään 20 vuotta.

7. Jos virkamiehen palkkaluokkaa on alennettu epäpätevyyden vuoksi, hän voi kuuden vuoden määräajan kuluttua pyytää, että tätä toimenpidettä koskevat maininnat poistetaan hänen henkilökansioistaan.

8. Asianomaisella virkamiehellä on oikeus hänelle menettelyn kuluessa aiheutuneiden kohtuullisten kulujen, mukaan lukien toimielimen ulkopuoliselle puolustajalle maksettavat palkkiot, korvaamiseen silloin, kun tämän artiklan mukainen käsittely päättyy ilman, että tehdään päätöstä irtisanoa virkamies tai alentaa tämän palkkaluokkaa."

32) Korvataan 52 artikla seuraavasti:

"52 artikla

Virkamies siirretään eläkkeelle, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 50 artiklan säännösten soveltamista,

a) joko ilman eri toimenpiteitä sen kuukauden viimeisenä päivänä, jonka aikana hän täyttää 66 vuotta, tai

b) hänen omasta hakemuksestaan hakemuksessa esitetyn eläkkeellejäämiskuukauden viimeisenä päivänä, jos virkamies on saavuttanut eläkeiän tai jos hän on 58 vuoden iän ja eläkeiän välillä ja täyttää välittömästi myönnettävää eläkettä koskevat edellytykset liitteessä VIII olevan 9 artiklan mukaisesti. Edellä 48 artiklan toisen kohdan toisessa virkkeessä säädettyä sovelletaan soveltuvin osin.

Virkamies voi kuitenkin omasta pyynnöstään, siinä tapauksessa että nimittävä viranomainen pitää pyyntöä perusteltuna yksikön edun vuoksi, jatkaa työskentelyä 67-vuotiaaksi asti tai poikkeustapauksissa 70-vuotiaaksi asti; siinä tapauksessa hän jää ilman eri toimenpiteitä eläkkeelle sen kuukauden viimeisenä päivänä, jona hän saavuttaa kyseisen iän.

Nimittävän viranomaisen päätös sallia virkamiehen jatkaa palveluksessa 66 ikävuoden jälkeen tehdään enintään yhden vuoden ajaksi. Se voidaan uusia virkamiehen pyynnöstä."

33) Muutetaan 55 artikla seuraavasti:

a) kohdat numeroidaan;

b) korvataan toisen kohdan ensimmäinen virke seuraavasti:

"Tavanomainen työaika on 40–42 tuntia viikossa, ja päivittäinen työaika määräytyy nimittävän viranomaisen päätöksellä.";

c) korvataan kolmannen kohdan toinen virke seuraavasti:

"Kunkin toimielimen nimittävä viranomainen vahvistaa tämän kohdan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt henkilöstökomiteaa kuultuaan.";

d) lisätään kohta seuraavasti:

"4. Kunkin toimielimen nimittävä viranomainen voi ottaa käyttöön joustavia työaikajärjestelyjä. Näiden järjestelyjen puitteissa virkamiehille, joiden palkkaluokka on vähintään AD/AST 9, ei myönnetä kokonaisia työpäiviä vapaaksi. Nämä järjestelyt eivät koske virkamiehiä, joihin sovelletaan 44 artiklan toisen kohdan säännöksiä. Nämä virkamiehet sopivat työaikajärjestelyistään esimiehensä kanssa."

34) Korvataan 55 a artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Virkamiehellä on oikeus lupaan seuraavissa tapauksissa:

a) hoitaakseen huollettavana olevaa alle 9-vuotiasta lasta,

b) hoitaakseen huollettavana olevaa 9–12-vuotiasta lasta, kun työajan vähennys on enintään 20 prosenttia normaalityöajasta,

c) hoitaakseen huollettavana olevaa alle 14-vuotiasta lasta, kun virkamies on yksinhuoltaja,

d) vaikeissa ongelmatilanteissa hoitaakseen huollettavana olevaa alle 14-vuotiasta lasta, kun työajan vähennys on enintään 5 prosenttia normaalityöajasta. Tällöin ei sovelleta liitteessä IV a olevan 3 artiklan kahta ensimmäistä kohtaa. Jos molemmat vanhemmat ovat unionin palveluksessa, vain toisella heistä on oikeus tällaiseen työajan vähennykseen,

e) hoitaakseen vakavasti sairasta tai vammaista puolisoaan, ylenevää polvea olevaa sukulaistaan, alenevaa polvea olevaa sukulaistaan, veljeään tai sisartaan,

f) osallistuakseen täydennyskoulutukseen tai

g) eläkeiän saavuttamista edeltävien kolmen viimeisen vuoden aikana, 58 vuoden iästä alkaen.

Kun lupaa osa-aikatyöhön on pyydetty täydennyskoulutukseen osallistumiseksi tai eläkeiän saavuttamista edeltävien kolmen viimeisen vuoden aikana, mutta ei ennen 58 vuoden ikää, nimittävä viranomais voi ainoastaan poikkeuksellisissa olosuhteissa ja pakottavista yksikön edun mukaisista syistä evätä luvan tai lykätä sen voimaantuloa.

Kun tätä oikeutta käytetään vakavasti sairaan tai vammaisen puolison, ylenevää polvea olevan sukulaisen, alenevaa polvea olevan sukulaisen, veljen tai sisaren hoitamiseksi tai täydennyskoulutukseen osallistumiseksi, osa-aikatyöjaksojen yhteenlaskettu kesto saa olla enintään viisi vuotta virkamiehen koko uran aikana."

35) Korvataan 56 artiklan kolmas kohta seuraavasti:

"Tehtäväryhmien ja palkkaluokkien SC 1–SC 6 ja AST 1–AST 4 virkamiehillä on liitteessä VI vahvistetuina edellytyksin oikeus saada tekemistään ylitöistä korvaus vapaana tai palkkana, jos yksikön tarpeiden vuoksi ei ole mahdollista myöntää korvaavaa vapaata sitä kuukautta seuraavien kahden kuukauden kuluessa, jonka aikana ylityötunnit on tehty."

36) Korvataan 56 a artiklan toinen kohta seuraavasti:

"Komissio määrittää henkilöstösääntökomiteaa kuultuaan 111 ja 112 artiklan mukaisesti annettavilla delegoiduilla säädöksillä tällaisiin korvauksiin oikeutettujen virkamiesten ryhmät, korvausten myöntämisen edellytykset ja korvausten määrät."

37) Korvataan 56 b artiklan toinen kohta seuraavasti:

"Komissio määrittää henkilöstösääntökomiteaa kuultuaan 111 ja 112 artiklan mukaisesti annettavilla delegoiduilla säädöksillä tällaisiin korvauksiin oikeutettujen virkamiesten ryhmät, korvausten myöntämisen edellytykset ja korvausten määrät."

38) Korvataan 56 c artiklan toinen kohta seuraavasti:

"Komissio määrittää henkilöstösääntökomiteaa kuultuaan 111 ja 112 artiklan mukaisesti annettavilla delegoiduilla säädöksillä tällaisiin korvauksiin oikeutettujen virkamiesten ryhmät, korvausten myöntämisen edellytykset ja korvausten määrät."

39) Korvataan 57 artiklan ensimmäisessä kohdassa sana "toimielimet" sanoilla "toimielinten nimittävät viranomaiset".

40) Korvataan 58 artikla seuraavasti:

"58 artikla

Raskaana olevilla naisilla on 57 artiklassa säädettyjen lomien lisäksi lääkärintodistuksen perusteella oikeus 20 viikon lomaan. Loma saa alkaa aikaisintaan kuusi viikkoa ennen lääkärintodistuksessa ilmoitettua arvioitua laskettua synnytysaikaa, ja se saa päättyä aikaisintaan 14 viikkoa synnytyksen jälkeen. Jos lapsia syntyy kaksi tai useampia tai jos kyseessä on ennenaikainen synnytys tai jos syntynyt lapsi on vammaisen tai vakavasti sairastuneen, loman pituus on 24 viikkoa. Tätä säännöstä sovellettaessa ennenaikaisella synnytyksellä tarkoitetaan synnytystä, joka tapahtuu ennen 34. raskausviikon päättymistä."

41) Korvataan 61 artikla seuraavasti:

"61 artikla

Luettelot yleisistä vapaapäivistä vahvistetaan unionin toimielinten nimittävien viranomaisten yhteisellä sopimuksella henkilöstösääntökomitean lausunnon saamisen jälkeen."

42) Korvataan 63 artikla seuraavasti:

"63 artikla

Virkamiehen palkka ilmaistaan euroina. Se maksetaan sen maan valuutassa, jossa hän hoitaa tehtäviään, tai euroina.

Kun palkka maksetaan muuna rahana kuin euroina, se lasketaan niiden vaihtokurssien perusteella, joita käytetään Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamiseen 1 päivänä heinäkuuta kyseisenä vuonna.

Vaihtokurssit päivitetään vuosittain takautuvasti 65 artiklassa säädetyn palkkatason vuotuisen päivityksen yhteydessä."

43) Korvataan 64 artikla seuraavasti:

"64 artikla

Virkamiehen palkkaan, joka ilmaistaan euroina ja josta on vähennetty näissä henkilöstösäännöissä tai niiden täytäntöönpanoasetuksissa tarkoitetut pakolliset vähennykset, sovelletaan eri asemapaikkojen elinolosuhteiden mukaan korjauskeroa, joka on joko suurempi, pienempi tai yhtä suuri kuin 100 prosenttia.

Korjauskertoimet lasketaan tai, peruutetaan ja päivitetään vuosittain liitteen XI mukaisesti. Päivittämisen osalta kaikkia arvoja on pidettävä viitteellisinä. Komissio julkaisee päivitettyt arvot kahden viikon kuluessa päivityksestä *Euroopan unionin virallisen lehden C-sarjassa*.

Mitään korjauskeroa ei sovelleta Belgiaan eikä Luxemburgiin, koska nämä työskentelypaikat ovat useimpien unionin toimielinten pääasiallisia ja alkuperäisiä toimipaikkoja ja niitä käytetään vertailukohtana."

44) Korvataan 65 artikla seuraavasti:

"65 artikla

1. Euroopan unionin virkamiesten ja muun henkilöstön palkkojen taso päivitetään vuosittain ja siinä otetaan huomioon unionin talous- ja sosiaalipolitiikka. Erityisesti huomioidaan palkkojen mahdollinen nousu jäsenvaltioiden julkishallinnossa ja palvelukseen ottoa koskevat tarpeet. Palkkojen päivittäminen toteutetaan liitteen XI mukaisesti. Päivitys suoritetaan ennen kunkin vuoden loppua komission esittämän kertomuksen perusteella; tämä kertomus perustuu Euroopan unionin tilastotoimiston yhteistyössä jäsenvaltioiden kansallisten tilastovirastojen kanssa laatimiin tilastotietoihin, joiden on vastattava tilannetta 1 päivänä heinäkuuta kussakin jäsenvaltiossa. Kertomus sisältää tietoa unionin virkamiesten palkkojen ja eläkkeiden talousarviovaikutuksista. Se toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Edellä 42 a artiklan toisessa ja kolmannessa kohdassa, 66 ja 69 artiklassa, liitteessä VII olevan 1 artiklan 1 kohdassa, 2 artiklan 1 kohdassa, 3 artiklan 1 ja 2 kohdassa, 4 artiklan 1 kohdassa, 7 artiklan 2 kohdassa, 8 artiklan 2 kohdassa ja 10 artiklan 1 kohdassa sekä liitteessä XIII olevan 8 artiklan 2 kohdassa ja liitteessä VII olevassa entisessä 4 a artiklassa tarkoitetut määrät, jotka päivitetään liitteessä XIII olevan 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti, muuhun henkilöstöön

sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 24 artiklan 3 kohdassa, 28 a artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa, 28 a artiklan 7 kohdassa, 93 ja 94 artiklassa, 96 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa, 96 artiklan 7 kohdassa sekä 133, 134 ja 136 artiklassa tarkoitetut määrät, neuvoston asetuksen (EHTY, ETY, Euratom) N:o 300/76 (*) 1 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut määrät ja neuvoston asetuksen (ETY, Euratom, EHTY) N:o 260/68 (**) 4 artiklassa tarkoitettuja määriä koskeva kerroin päivitetään vuosittain liitteen XI mukaisesti. Komissio julkaisee päivitettyt määrät kahden viikon kuluessa päivityksestä *Euroopan unionin virallisen lehden C-sarjassa*.

2. Elinkustannusten muuttuessa huomattavasti 1 kohdassa tarkoitetut määrät ja 64 artiklassa tarkoitetut korjauskertoimet päivitetään liitteen XI mukaisesti. Komissio julkaisee päivitettyt määrät ja korjauskertoimet kahden viikon kuluessa päivityksestä *Euroopan unionin virallisen lehden C-sarjassa*.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja määriä ja 64 artiklassa tarkoitettuja korjauskertoimia on pidettävä määrinä ja korjauskertoimina, joiden reaaliarvoa tietyinä ajankohtana voidaan päivittää muuta säädöstä antamatta.

4. Rajoittamatta liitteessä XI olevan 3 artiklan 5 ja 6 kohdan soveltamista vuosina 2013 ja 2014 ei tehdä 1 ja 2 kohdassa säädettyjä päivityksiä.

(*) Edunsaajaryhmien, korvausten antamista koskevien edellytysten ja sellaisten korvausmäärien määrittämisestä, jotka voidaan myöntää keskeytyksettä tai vuorotyössä tehtäviään hoitaville virkamiehille 9 päivänä helmikuuta 1976 annettu neuvoston asetus (EHTY, ETY, Euratom) N:o 300/76 (EYVL L 38, 13.2.1976, s. 1).

(**) Euroopan yhteisöille suoritettavaan veroon sovellettavien edellytysten ja menettelyn vahvistamisesta 29 päivänä helmikuuta 1968 annettu neuvoston asetus (ETY, Euratom, EHTY) N:o 260/68 (EYVL L 56, 4.3.1968, s. 8)."

45) Muutetaan 66 artikla seuraavasti:

a) Korvataan ensimmäisen kohdan johtolause seuraavasti:

"Kuukausittaiset peruspalkat vahvistetaan tehtävärühmien AD ja AST kunkin palkkaluokan ja tason osalta jäljempänä olevan taulukon mukaisesti:"

b) Lisätään kohta seuraavasti:

"Kuukausittaiset peruspalkat vahvistetaan tehtäväryhmän AST/SC kunkin palkkaluokan ja tason osalta jäljempänä olevan taulukon mukaisesti:

Palkka-luokka	Palkkataso				
	1	2	3	4	5
SC 6	4 349,59	4 532,36	4 722,82	4 854,21	4 921,28
SC 5	3 844,31	4 005,85	4 174,78	4 290,31	4 349,59
SC 4	3 397,73	3 540,50	3 689,28	3 791,92	3 844,31
SC 3	3 003,02	3 129,21	3 260,71	3 351,42	3 397,73
SC 2	2 654,17	2 765,70	2 881,92	2 962,10	3 003,02
SC 1	2 345,84	2 444,41	2 547,14	2 617,99	2 654,17"

46) Korvataan 66 a artikla seuraavasti:

"66 a artikla

1. Poiketen siitä, mitä asetuksen (ETY, Euratom, EHTY) N:o 260/68 3 artiklan 1 kohdassa säädetään, ja virkamiesten palkkojen ja eläkkeiden päivittämistä koskevan menettelyn soveltamisen huomioon ottamiseksi, 65 artiklan 3 kohdan soveltamista rajoittamatta, sovelletaan unionin työtehtävissä toimivalle henkilökunnalle maksamaa palkkaa koskevaa väliaikaista toimenpidettä, jäljempänä 'yhteisvastuutuumaksu', ajanjaksolla, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2014 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2023.

2. Yhteisvastuutuumaksua sovelletaan 3 kohdassa määritettyyn perusteeseen, ja sen määrä on 6 prosenttia. Palkkaluokan AD 15 toisesta palkkatasosta alkaen yhteisvastuutuumaksun määrä on kuitenkin 7 prosenttia.

3. a) Yhteisvastuutuumaksun perusteena on palkan laskennassa käytetty peruspalkka, josta on vähennetty

i) sosiaaliturva- ja eläkemaksut sekä vero, joka perit- täisiin ennen yhteisvastuutuumaksua koskevan vähen- nyksen tekemistä sellaiselta samaan palkkaluok- kaan ja -tasoon kuuluvalla virkamieheltä, jolla ei ole liitteessä VII olevassa 2 artiklassa tarkoitettuja huollettavana olevia henkilöitä sekä

ii) palkkaluokan AST 1 palkkatasoon 1 kuuluvan vir- kamiehen peruspalkkaa vastaava määrä.

b) Osatekijät, joita käytetään yhteisvastuutuumaksun perus- teen määrittelyssä, ilmaistaan euroina ja niihin sovel- letaan korjauskerrointa 100.

4. Yhteisvastuutuumaksu peritään kuukausittain ennakonpi- dätyksinä; sen tuotto kirjataan tuloina Euroopan unionin yleiseen talousarvioon."

47) Korvataan 67 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Huollettavana olevasta lapsesta maksettava lisä voi- daan kaksinkertaistaa nimittävän viranomaisen erityisellä ja perustellulla päätöksellä, joka perustuu lääkärintodistuksiin, joissa vahvistetaan se, että kyseisellä lapsella on vamma tai pitkäaikaissairaus, joka aiheuttaa huomattavan taloudellisen rasitteen virkamiehelle."

48) Muutetaan 72 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäi- sessä virkkeessä sana "toimielimien" sanoilla "toimielin- ten nimittävien viranomaisten" ja 1 kohdan kolman- nessa alakohdassa sana "Toimielimet" sanoilla "Toimi- elinten nimittävät viranomaiset";

b) Korvataan 2 kohdassa sanat "63 vuoden ikään asti" sanoilla "eläkeikään asti";

c) Korvataan 2 a kohdan i ja ii alakohdassa sanat "alle 63- vuotiaana" sanoilla "ennen eläkeikää";

d) Korvataan 2 b kohdassa sanat "palkkaluokan 1" sanoilla "palkkaluokan AST 1".

49) Korvataan 73 artiklan 1 kohdassa sana "toimielinten" sa- noilla "toimielinten nimittävien viranomaisten".

50) Korvataan 76 a artiklan toisessa virkkeessä sana "toimielin- ten" sanoilla "toimielinten nimittävien viranomaisten".

51) Korvataan 77 artikla seuraavasti:

"77 artikla

Virkamiehellä, joka on ollut palveluksessa vähintään kym- menen vuotta, on oikeus vanhuuseläkkeeseen. Virkamie- hellä on kuitenkin palvelusvuosien määrästä riippumatta

oikeus tällaiseen eläkkeeseen, jos hän on saavuttanut eläkeiän tai jos häntä ei ole voitu ottaa uudelleen palvelukseen tehtävistä vapauttamisen jälkeen tai jos hänet on siirretty eläkkeelle yksikön edun vuoksi.

Vanhuuseläkkeen enimmäismäärä on 70 prosenttia sen palkkaluokan viimeisestä peruspalkasta, johon virkamies on kuulunut vähintään vuoden ajan. Virkamiehelle maksetaan 1,80 prosenttia tästä viimeisestä peruspalkasta kutakin liitteessä VIII olevan 3 artiklan mukaisesti laskettua palveluvuotta kohti.

Niiden virkamiesten osalta, jotka ovat avustaneet Euroopan unionista tehdyssä sopimuksessa tai Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa määrättyä tehtävää hoitavaa henkilöä, jonkin unionin toimielimen tai muun elimen puhemieheksi, puheenjohtajaksi tai presidentiksi valittua henkilöä taikka Euroopan parlamentin poliittisen ryhmän puheenjohtajaksi valittua henkilöä, edellä mainituissa tehtävissä vietetyiltä palvelusvuosilta kertyneet eläkeoikeudet lasketaan kuitenkin kyseisiä tehtäviä hoidettaessa saadun viimeisen peruspalkan perusteella, jos kyseinen peruspalkka on suurempi kuin tämän artiklan toisen alakohdan mukaisesti huomioon otettava palkka.

Vanhuuseläkkeen määrä ei saa olla alle 4 prosenttia vähimmäistoimeentulosta palveluvuotta kohti.

Vanhuuseläkkeeseen on oikeus 66 vuotta täyttäneellä henkilöllä.

Eläkeikää arvioidaan viiden vuoden välein 1 päivästä tammikuuta 2014 alkaen komission Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimittaman kertomuksen pohjalta. Kertomuksessa tarkastellaan erityisesti jäsenvaltioiden julkishallinnon henkilöstön eläkeiän kehitystä ja unionin toimielinten virkamiesten elinajanodotteen kehitystä.

Komissio tekee tarvittaessa ehdotuksen eläkeiän muuttamisesta mainitun kertomuksen päätelmien mukaisesti ja ottaa siinä erityisesti huomioon kehityksen jäsenvaltioissa."

52) Korvataan 78 artikla seuraavasti:

"78 artikla

Virkamiehellä on liitteessä VIII olevissa 13–16 artiklassa vahvistetuin edellytyksin oikeus työkyvyttömyyskorvaukseen, kun häntä kohtaa pysyvä täysi työkyvyttömyys, joka estää häntä hoitamasta tehtäväryhmänsä toimeen kuuluvia tehtäviä.

Mitä 52 artiklassa säädetään, sovelletaan soveltuvin osin työkyvyttömyyskorvauksen saajiin. Jos työkyvyttömyyskorvauksen saaja siirtyy eläkkeelle ennen 66 vuoden ikää eikä ole saavuttanut täysiä eläkeoikeuksia, sovelletaan vanhuuseläkkeestä annettuja yleisiä sääntöjä. Vanhuuseläkkeen

määrä perustuu sitä palkkaluokkaa ja palkkatasoa vastaavaan palkkaan, jossa virkamies oli työkyvyttömäksi tullessaan.

Työkyvyttömyyskorvauksen määrä on 70 prosenttia virkamiehen viimeisestä peruspalkasta. Korvauksen on kuitenkin oltava vähintään vähimmäistoimeentulon suuruinen.

Työkyvyttömyyskorvauksesta maksetaan eläkejärjestelmään osuus, joka lasketaan kyseisen korvauksen perusteella.

Jos työkyvyttömyyden syynä on virkamiehelle tehtävien hoidossa tai niiden hoitoon liittyen sattunut tapaturma, ammatitauti tai yleisen edun vuoksi suoritettu uroteko tai se, että hän on vaarantanut henkensä pelastaakseen toisen ihmisen hengen, työkyvyttömyyskorvauksen vähimmäismäärä on 120 prosenttia vähimmäistoimeentulosta. Tällaisessa tapauksessa eläkevakuutusmaksu maksetaan lisäksi kokonaan 1 b artiklassa tarkoitetun toimielimen tai viraston talousarviosta."

53) Korvataan 80 artiklan kuudes kohta seuraavasti:

"Ensimmäisessä, toisessa ja kolmannessa kohdassa säädettyjä oikeuksia sovelletaan sellaisen entisen virkamiehen kuollessa, jolla oli oikeus korvaukseen henkilöstösääntöjen 50 artiklan, neuvoston asetuksen (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68 (*) 5 artiklan, neuvoston asetuksen (Euratom, EHTY, ETY) N:o 2530/72 (**) 3 artiklan tai neuvoston asetuksen (EHTY, ETY, Euratom) N:o 1543/73 (***) 3 artiklan mukaisesti, samoin kuin sellaisen entisen virkamiehen kuollessa, jonka palvelussuhde oli päättynyt ennen kuin hän oli saavuttanut eläkeiän ja joka oli pyytännyt vanhuuseläkkeensä maksamista siirrettäväksi sitä kalenterikuukautta seuraavan kuukauden ensimmäiseen päivään, jonka aikana hän saavuttaa eläkeiän.

(*) Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja näiden yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen vahvistamisesta sekä yhteisöjen virkamiehiin tilapäisesti sovellettavien erityisten toimenpiteiden laatimisesta 29 päivänä helmikuuta 1968 annettu neuvoston asetusta (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68 (EYVL L 56, 4.3.1968, s. 1).

(**) Euroopan yhteisöjen virkamiesten palvelukseen ottamista uusien jäsenvaltioiden liittymisen vuoksi ja Euroopan yhteisöjen virkamiesten tehtävien lopullista päättymistä koskevien erityisten ja tilapäisten toimenpiteiden vahvistamisesta 4 päivänä joulukuuta 1972 annettu neuvoston asetusta (Euratom, EHTY, ETY) N:o 2530/72 (EYVL L 272, 5.12.1972, s. 1).

(***) Tutkimus- ja investointimäärärahoista palkattuihin Euroopan yhteisöjen virkamiehiin tilapäisesti sovellettavien erityistoimenpiteiden vahvistamisesta 4 päivänä kesäkuuta 1973 annettu neuvoston asetusta (EHTY, ETY, Euratom) N:o 1543/73 (EYVL L 155, 11.6.1973, s. 1)."

54) Muutetaan 81 a artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) korvataan b alakohdassa sanat "65 vuotta" sanoilla "66 vuotta";

b) korvataan d alakohta seuraavasti:

"d) sellaisen entisen virkamiehen kuollessa, jonka palvelussuhde oli päätynyt ennen kuin hän oli saavuttanut eläkeiän ja joka oli pyytänyt vanhuuseläkkeensä maksamista siirrettäväksi sitä kalenterikuukautta seuraavan kuukauden ensimmäiseen päivään, jonka aikana hän saavuttaa eläkeiän, sen vanhuuseläkkeen määrä, johon asianomaisella olisi ollut eläessään oikeus saavutettuaan eläkeiän, korotettuna tai vähennettynä b alakohdassa tarkoitetuilla lisillä ja vähennyksillä,"

c) korvataan e alakohdassa sanat "41 tai 50 artiklan perusteella" sanoilla "41, 42 c tai 50 artiklan perusteella".

55) Korvataan 82 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Jos palkkoja päivitetään 65 artiklan 1 kohdan mukaisesti, samaa päivitystä sovelletaan eläkkeisiin".

56) Kumotaan 83 artiklan 1 kohdan toinen alakohta.

57) Korvataan 83 a artiklan 2, 3, 4 ja 5 kohta seuraavasti:

"2. Virastot, jotka eivät saa avustusta Euroopan unionin yleisestä talousarviosta, maksavat mainittuun talousarvioon eläkejärjestelmän rahoittamiseen tarvittavat maksut kokonaisuudessaan. Virastot, joita rahoitetaan osittain mainitusta talousarviosta, maksavat 1 päivästä tammikuuta 2016 alkaen työnantajan maksuosuuksien osan, joka vastaa ilman Euroopan unionin yleisestä talousarviosta myönnettävää avustusta muodostuvien viraston tulojen ja sen kokonaistulojen välistä suhdetta.

3. Eläkejärjestelmän tasapaino varmistetaan eläkeiän ja järjestelmään suoritettavan maksun määrän avulla. Eläkejärjestelmään suoritettavan maksun määrää päivitetään XII liitteen mukaisesti viiden vuoden välein tehtävän eläkejärjestelmän vakuutusmatemaattisen arvioinnin yhteydessä järjestelmän tasapainon varmistamiseksi.

4. Komissio päivittää vuosittain 3 kohdassa tarkoitetun vakuutusmatemaattisen arvioinnin liitteessä XII olevan 1 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Jos parhaillaan sovellettavan eläkemaksun määrän ja vakuutusmatemaattisen tasapainon säilyttämiseksi tarvittavan maksuosuuden määrän välillä on

vähintään 0,25 prosentin suuruinen ero, eläkemaksun määrää päivitetään liitteessä XII vahvistettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

5. Edellä olevan 83 artiklan 2 kohdassa vahvistettua viitearvoa päivitetään tämän artiklan 3 ja 4 kohdan soveltamiseksi. Komissio julkaisee päivitetyn eläkemaksun määrän kahden viikon kuluessa päivityksestä *Euroopan unionin virallisen lehden C-sarjassa*."

58) Kumotaan VIII osasto.

59) Korvataan 110 artikla seuraavasti:

"110 artikla

1. Kunkin toimielimen nimittävä viranomainen hyväksyy yleiset säännökset näiden henkilöstösääntöjen täytäntöönpanemiseksi kuultuaan henkilöstökomiteaa ja henkilöstösääntökomiteaa.

2. Komission näiden henkilöstösääntöjen soveltamiseksi hyväksymiä täytäntöönpanosääntöjä, myös 1 kohdassa tarkoitettuja yleisiä täytäntöönpanosääntöksiä, sovelletaan virastoihin soveltuvin osin. Tätä varten komissio ilmoittaa virastoille kaikista tällaisista täytäntöönpanosäännöistä viipymättä niiden antamisen jälkeen.

Tällaiset täytäntöönpanosäännöt tulevat voimaan virastoissa yhdeksän kuukautta sen jälkeen, kun ne ovat tulleet voimaan komissiossa, tai yhdeksän kuukautta sen päivän jälkeen, jona komissio on ilmoittanut virastoille kunkin täytäntöönpanosäännön antamisesta, sen mukaan, kumpi on myöhempi. Sen estämättä, mitä edellä on säädetty, virasto voi myös päättää, että tällaiset täytäntöönpanosäännöt tulevat voimaan aikaisemmin.

Edellä esitetystä poiketen virasto voi ennen tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun yhdeksän kuukauden määräajan päättymistä ja henkilöstökomiteansa kuultuaan esittää komission hyväksyttäväksi täytäntöönpanosääntöjä, jotka poikkeavat komission hyväksymistä täytäntöönpanosäännöistä. Samoin edellytyksin virasto voi pyytää komissiota antamaan suostumuksen siihen, että joitain näistä täytäntöönpanosäännöistä ei sovelleta. Jälkimmäisessä tapauksessa komissio voi pyynnön hyväksymisen tai hylkäämisen sijaan pyytää virastoa esittämään sen hyväksyttäväksi täytäntöönpanosääntöjä, jotka poikkeavat komission hyväksymistä.

Tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun yhdeksän kuukauden määräajan kulumisen keskeytyy päivästä, jona virasto pyytää komission hyväksyntää, päivään, jona komissio ilmoittaa kantansa.

Virasto voi henkilöstökomiteaansa kuultuaan esittää komission hyväksyttäväksi myös täytäntöönpanosääntöjä, jotka koskevat eri seikkoja kuin komission hyväksymät täytäntöönpanosäännöt.

Täytäntöönpanosääntöjen antamisen yhteydessä virastoja edustaa hallintoneuvosto tai vastaava elin, joka mainitaan kunkin viraston perustamisesta annetussa unionin säädöksessä.

3. Kun sääntöjä hyväksytään toimielinten välisellä sopimuksella, virastoja ei pidetä toimieliminä. Komissio kuulee kuitenkin virastoja ennen sääntöjen vahvistamista.

4. Näiden henkilöstösääntöjen soveltamista koskevat säännöt, myös 1 kohdassa tarkoitetut yleiset täytäntöönpanosäännökset, sekä toimielinten nimittävien viranomaisten välisellä sopimuksella hyväksytyt säännöt on saatettava henkilöstön tietoon.

5. Toimielinten ja virastojen hallintoyksiköt neuvottelevat keskenään säännöllisesti näiden henkilöstösääntöjen soveltamisesta. Virastoilla on näissä neuvotteluissa yhteisedustus niiden välisellä sopimuksella vahvistettavien sääntöjen mukaisesti.

6. Euroopan unionin tuomioistuin hallinnoi rekisteriä säännöistä, jotka kunkin toimielimen nimittävä viranomainen on hyväksynyt näiden henkilöstösääntöjen soveltamiseksi, ja säännöistä, jotka virastot ovat hyväksyneet 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti, siltä osin kuin ne poikkeavat komission antamista säännöistä, niiden mahdolliset muutokset mukaan lukien. Toimielimillä ja virastoilla on suora pääsy tähän rekisteriin ja täydet oikeudet muuttaa omia sääntöjään. Jäsenvaltioilla on suora pääsy rekisteriin. Komissio esittää lisäksi joka kolmas vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen kunkin toimielimen nimittävän viranomaisen näiden henkilöstösääntöjen soveltamiseksi hyväksymistä säännöistä."

60) Lisätään artikkelit seuraavasti:

"111 artikla

Siirretään komissiolle valta antaa työehtojen tiettyjä näkökohtia sekä palkkaa ja sosiaaliturvajärjestelmää koskevien

sääntöjen täytäntöönpanon tiettyjä näkökohtia koskevia delegoituja säädöksiä 112 artiklan mukaisesti.

112 artikla

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artikkelissa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 1 päivästä tammikuuta 2014 määräämättömäksi ajaksi henkilöstösääntöjen 56 a, 56 b ja 56 c artiklassa, ja sen liitteessä VII olevan 13 artiklan 3 kohdassa, liitteessä XI olevan 9 artiklassa sekä muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 28 a artiklan 11 kohdassa ja 96 artiklan 11 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa henkilöstösääntöjen 56 a, 56 b ja 56 c artiklassa, ja sen liitteessä VII olevan 13 artiklan 3 kohdassa, liitteessä XI olevan 9 artiklassa sekä muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 28 a artiklan 11 kohdassa ja 96 artiklan 11 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Henkilöstösääntöjen 56 a, 56 b ja 56 c artiklan, ja sen liitteessä VII olevan 13 artiklan 3 kohdan, liitteessä XI olevan 9 artiklan tai muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 28 a artiklan 11 kohdan ja 96 artiklan 11 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kahdella kuukaudella.

113 artikla

Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2020 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan näiden henkilöstösääntöjen toimivuutta."

61) Muutetaan liite I seuraavasti:

a) korvataan A kohta seuraavasti:

"A. Kunkin tehtäväryhmän 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut virkatyypit

1. Tehtäväryhmä AD

Pääjohtaja	AD 15–AD 16
Johtaja	AD 14–AD 15
Neuvonantaja tai vastaava	AD 13–AD 14
Yksikönpäällikkö tai vastaava	AD 9–AD 14
Hallintovirkamies	AD 5–AD 12

2. Tehtäväryhmä AST

Vanhempi hallintoavustaja Merkittävää itsenäisyyttä edellyttävien hallinnollisten, teknisten tai koulutus-tehtävien suorittaminen ja henkilös-töhallintoon, talousarvion toteuttami-seen tai poliittiseen koordinointiin liittyvien vaativien tehtävien hoitami-nen	AST 10–AST 11
Hallintoavustaja Erityisesti sääntöjen ja määräysten tai yleisten ohjeiden täytäntöönpanon suhteen tiettyä itsenäisyyttä edellyttä-vien hallinnollisten, teknisten tai kou-lutustehtävien suorittaminen tai toi-miminen toimielimen jäsenen, toi-mielimen jäsenen kabinettipäällikön, (vara-)pääjohtajan tai vastaavan ylem-män tason johtajan henkilökohtai-sena hallintoavustajana.	AST 1–AST 9

3. Tehtäväryhmä AST/SC

Sihteeri/virkailija Toimisto- ja sihteeritehtävien, toimis-ton hoitoon liittyvien ja muiden vas-taavien tiettyä itsenäisyyttä edellyttä-vien tehtävien hoitaminen (*)	SC 1–SC 6
--	-----------

(*) Parlamentin vahtimestarien lukumäärä Euroopan parlamentissa ei saa olla suurempi kuin 85*;

b) korvataan B kohta seuraavasti:

"B. Keskimääräisen urakehityksen vastaavuutta ohjaavat prosenttiluvut

1. Keskimääräisen urakehityksen vastaavuutta ohjaavat prosenttiluvut tehtäväryhmissä AST ja AD:

Palkkaluokka	Assistentit	Hallintovirkamiehet
13	—	15 %
12	—	15 %
11	—	25 %
10	20 %	25 %
9	8 %	25 %
8	25 %	33 %
7	25 %	36 %
6	25 %	36 %
5	25 %	36 %
4	33 %	—
3	33 %	—
2	33 %	—
1	33 %	—

2. Keskimääräisen urakehityksen vastaavuutta ohjaavat prosenttiluvut tehtäväryhmässä AST/SC:

Palkkaluokka	Sihteerit/virkailijat
SC 6	—
SC 5	12 %
SC 4	15 %
SC 3	17 %
SC 2	20 %
SC 1	25 %.

62) Muutetaan liite II seuraavasti:

a) korvataan 1 artiklan ensimmäisen kohdan toisessa virkkeessä sana "Toimielin" sanoilla "Kunkin toimielimen nimittävä viranomainen";

b) korvataan 1 artiklan toisen kohdan toinen virke seuraavasti:

"Kunkin toimielimen nimittävällä viranomaisella on kuitenkin mahdollisuus päättää, että vaalia koskevat edellytykset vahvistetaan toimielimen henkilöstön neuvoa-antavassa äänestyksessä ilmaiseman kannan mukaisesti.";

- c) korvataan 1 artiklan neljännessä kohdassa sanat "molempien tehtäväryhmien" sanoilla "kolmen tehtäväryhmän";
- d) korvataan 2 artiklan toisen kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa sanat "2 artiklan kolmannessa alakohdassa" sanoilla "2 artiklassa".

63) Muutetaan liitteessä IV oleva ainoa artikla seuraavasti:

- a) korvataan 1 kohdan toisessa alakohdassa sanat "63 vuotta" sanoilla "66 vuotta";
- b) kumotaan 1 kohdan kolmas alakohta;
- c) korvataan 3 kohdan taulukon viimeisellä rivillä luvut "59–64" luvuilla "59–65";
- d) korvataan 4 kohdan neljännessä alakohdassa sanat "63-vuotiaaksi" sanoilla "66-vuotiaaksi".

64) Muutetaan liite IV a seuraavasti:

- a) korvataan 1 artiklan toisessa kohdassa sanat "55 a artiklan 2 kohdan e alakohta" sanoilla "55 a artiklan 2 kohdan g alakohta";
- b) korvataan 4 artiklan ensimmäisessä kohdassa sanat "yli 55-vuotias virkamies, joka saa vähentää työaikansa puoleen valmistautuakseen eläkkeelle jäämiseen" sanoilla "virkamies, jolla on lupa henkilöstösääntöjen 55 a artiklan 2 kohdan g alakohdan mukaisesti vähentää työaikansa puoleen".

65) Muutetaan liite V seuraavasti:

- a) korvataan 6 artikla seuraavasti:

"6 artikla

Vuosiloman lisäksi virkamiehelle voidaan myöntää hakemuksesta erityislomaa. Tällaista lomaa myönnetään erityisesti jäljempänä luetelluissa tapauksissa seuraavasti:

- virkamiehen avioituminen: neljä päivää
- virkamiehen muutto: enintään kaksi päivää
- puolison vakava sairaus: enintään kolme päivää
- puolison kuolema: neljä päivää

— ylenevää polvea olevan sukulaisen vakava sairaus: enintään kaksi päivää

— ylenevää polvea olevan sukulaisen kuolema: kaksi päivää

— lapsen avioituminen: kaksi päivää

— lapsen syntymä: 10 päivää, jotka on pidettävä syntymää seuraavien 14 viikon aikana

— vammaisen tai vakavasti sairaan lapsen syntymä: 20 päivää, jotka on pidettävä syntymää seuraavien 14 viikon aikana

— vaimon kuolema äitiysloman aikana: äitiyslomasta jäljellä olevien päivien lukumäärää vastaava määrä päiviä; jos vaimo ei ole virkamies, äitiysloman jäljellä oleva kesto määritellään soveltamalla soveltuvin osin henkilöstösääntöjen 58 artiklaa

— lapsen vakava sairaus: enintään kaksi päivää

— lääkärintodistuksella osoitettu lapsen erittäin vakava sairaus tai enintään 12-vuotiaan lapsen sairaalahoito: enintään viisi päivää

— lapsen kuolema: neljä päivää

— lapseksiottaminen: 20 viikkoa tai vammaisen ottoplapsen tapauksessa 24 viikkoa:

Kutakin ottolasta kohden voi saada vain yhden erityisloman, jonka ottovanhemmat voivat jakaa keskenään, jos molemmat ovat virkamiehiä. Loma myönnetään ainoastaan, jos virkamiehen puoliso harjoittaa vähintään puolipäiväistä ansiotoimintaa. Jos puoliso työskentelee muualla kuin unionin toimielimissä ja saa vastaavanlaista lomaa, virkamiehen oikeuksista vähennetään vastaava määrä päiviä.

Nimittävä viranomainen voi tarvittaessa myöntää ylimääräistä erityislomaa, jos sen maan kansallinen lainsäädäntö, jossa lapseksiottamisen menettely suoritetaan ja joka ei ole se maa, jossa ottolapsen ottava virkamies työskentelee, vaatii jommankumman tai molempien ottovanhempien läsnäoloa.

Virkamiehelle myönnetään 10 päivän erityisloma, jos hänellä ei ole oikeutta tämän luetelmakohdan ensimmäisen virkkeen nojalla myönnettävään, täysimääräiseen kokonaiskestoltaan 20 viikon tai 24 viikon pituiseen erityislomaan; tällaisen ylimääräisen erityisloman voi saada ainoastaan kerran kutakin ottolasta kohti.

Lisäksi toimitella voi myöntää erityisloman, kun on kyse ammatillisesta täydennyskoulutuksesta, sellaista täydennyskoulutusta koskevalle ohjelmalle asetetuissa rajoissa, jonka toimitella on vahvistanut henkilöstösääntöjen 24 a artiklan mukaisesti.

Virkamiehelle voidaan poikkeustapauksissa myöntää erityislomaa myös sellaisia poikkeuksellisia työtehtäviä varten, jotka menevät virkamiehen tavanomaisia velvollisuuksia pidemmälle. Tällainen erityisloma on myönnettävä viimeistään kolmen kuukauden kuluttua nimittävän viranomaisen tekemästä virkamiehen työtehtävien poikkeuksellista luonnetta koskevasta päätöksestä.

Tätä artiklaa sovellettaessa virkamiehen avopuoliso rinnastetaan aviopuoliso, jos liitteessä VII olevan 1 artiklan 2 kohdan c alakohdan kolme ensimmäistä ehtoa täyttyvät.

Jos erityisloma on myönnetty tämän jakson perusteella, mahdollisten matkapäivien määrä vahvistetaan erityisellä päätöksellä erityisten tarpeiden mukaisesti."

b) korvataan 7 artikla seuraavasti:

"7 artikla

Ulkomaankorvaukseen tai maastamuuttokorvaukseen oikeutetuilla virkamiehillä on vuosittain oikeus kahden ja puolen päivän täydentävään lomaan, jotta he voivat käydä kotimaassaan.

Ensimmäisen kohdan säännöksiä sovelletaan virkamiehiin, joiden asemapaikka sijaitsee jäsenvaltioiden alueella. Jos asemapaikka sijaitsee tämän alueen ulkopuolella, kotimaanloman kesto vahvistetaan erityisellä päätöksellä erityisten tarpeiden mukaisesti."

66) Muutetaan liite VI seuraavasti:

a) korvataan 1 artikla seuraavasti:

"1 artikla

Tehtäväryhmien ja palkkaluokkien SC 1–SC 6 tai AST 1–AST 4 virkamiehillä on henkilöstösääntöjen 56 artiklassa vahvistetuilla rajoituksilla oikeus saada tekemistään ylitöistä korvaus vapaana tai palkkana seuraavasti:

a) Kukin ylityötunti oikeuttaa yhden ja puolen tunnin korvaavaan vapaaseen. Jos ylityötunti on kuitenkin tehty klo 22.00–7.00 taikka sunnuntaina tai yleisenä vapaapäivänä, se oikeuttaa kahden tunnin korvaavaan vapaaseen. Korvaavaa vapaata myönnettäessä otetaan huomioon yksikön tarpeet ja asianomaisen virkamiehen toivomukset.

b) Jos korvaavaa vapaata ei yksikön tarpeiden vuoksi ole mahdollista myöntää sitä kuukautta seuraavien kahden kuukauden kuluessa, jonka aikana ylityötunnit on tehty, nimittävä viranomainen antaa luvan hyvittämättömien ylityötuntien korvaamiseen edellä a alakohdassa vahvistetulla periaatteella palkkana, joka on 0,56 prosenttia peruskuukausipalkasta kultaakin ylityötunnilta.

c) Jotta ylityö oikeuttaisi yhden tunnin korvaavaan vapaaseen tai palkkaan, sen on täytynyt kestää yli 30 minuuttia."

b) Korvataan 3 artikla seuraavasti:

"3 artikla

Se estämättä, mitä tämän liitteen edellisissä säännöksissä on säädetty, tietyt erityisolosuhteissa työskentelevät palkkaluokkien SC 1–SC 6 ja AST 1–AST 4 virkamiesryhmät voivat saada ylityötunneista kiinteämääräisen korvauksen, jonka määrän ja myöntämisedellytykset nimittävä viranomainen vahvistaa pariteettikomiteaa kuultuaan."

67) Muutetaan liite VII seuraavasti:

a) korvataan 1 artiklan 3 kohdassa sanat "palkkaluokan 3" sanoilla "palkkaluokan AST 3";

b) korvataan 3 artiklan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

"Oikeus lisään alkaa sen kuukauden ensimmäisenä päivänä, jonka aikana lapsi aloittaa peruskouluasteen opintonsa, ja päättyy joko sen kuukauden viimeisenä päivänä, jonka aikana lapsi päättää koulu- tai muut opintonsa, tai sen kuukauden viimeisenä päivänä, jonka aikana hän täyttää 26 vuotta, sen mukaan kumpi ajankohta on aikaisempi."

c) korvataan 7 artikla seuraavasti:

"7 artikla

1. Virkamiehellä on oikeus saada matkakuluja vastaava kiinteämääräinen korvaus sekä omalta osaltaan että puolisonsa ja talouteensa kuuluvien huollettavana olevien henkilöiden osalta

a) palvelukseen tulemisen yhteydessä matkakuluista palvelukseenottopaikkakunnalta asemapaikkaan,

b) palvelussuhteen päättyessä henkilöstösääntöjen 47 artiklan mukaisesti, asemapaikalta tämän artiklan 4 kohdassa määritellylle lähtöpaikkakunnalle,

c) sellaisen toisiin tehtäviin siirtämisen yhteydessä, joiden vuoksi virkamiehen asemapaikka muuttuu.

Jos virkamies kuolee, eloon jääneellä puolisoilla ja huollettavana olevilla henkilöillä on oikeus saada kiinteämääräinen korvaus samoin edellytyksin.

Lasten, jotka ovat koko kalenterivuoden ajan alle kaksi vuotiaita, matkakuluja ei korvata.

2. Kiinteämääräinen korvaus suoritetaan 1 kohdassa tarkoitettujen paikkakuntien välisen maantieteellisen etäisyyden mukaan laskettavan kilometrikorvauksen perusteella.

Kilometrikorvaus on:

0 euroa kilometriltä matkaosuudelta, jonka pituus on	0–200 km
0,1895 euroa kilometriltä matkaosuudelta, jonka pituus on	201–1 000 km
0,3158 euroa kilometriltä matkaosuudelta, jonka pituus on	1 001–2 000 km
0,1895 euroa kilometriltä matkaosuudelta, jonka pituus on	2 001–3 000 km
0,0631 euroa kilometriltä matkaosuudelta, jonka pituus on	3 001–4 000 km
0,0305 euroa kilometriltä matkaosuudelta, jonka pituus on	4 001–10 000 km
0 euroa kilometriltä matkaosuudelta, jonka pituus ylittää	10 000 km.

Edellä oleviin kilometrikorvauksiin lisätään kiinteämääräinen lisäkorvaus seuraavasti:

— 94,74 euroa, jos 1 kohdassa tarkoitettujen paikkakuntien välinen maantieteellinen etäisyys on 600–1 200 kilometriä,

— 189,46 euroa, jos 1 kohdassa tarkoitettujen paikkakuntien välinen maantieteellinen etäisyys on yli 1 200 kilometriä.

Edellä olevat kilometrikorvaukset ja kiinteämääräiset korvaukset päivitetään vuosittain palkkojen päivytystä vastaavasti.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, sellaiseen toisiin tehtäviin siirtämiseen liittyvät matkakulut, johon kuuluu asemapaikan vaihtuminen Euroopan unionin jäsenvaltioiden alueilla sijaitsevan asemapaikan ja näiden alueiden ulkopuolella sijaitsevan asemapaikan välillä, tai sellaiseen toisiin tehtäviin siirtämiseen liittyvät matkakulut, johon kuuluu asemapaikan vaihtuminen näiden alueiden ulkopuolella sijaitsevien asemapaikkajen välillä, korvataan kiinteämääräisenä korvauksena, joka perustuu turistiluokkaa välittömästi ylemmän luokan lentomatkan kustannuksiin.

4. Virkamiehen lähtöpaikkakunta määritetään hänen tullessaan palvelukseen ottaen periaatteessa huomioon hänen palvelukseenottopaikkakuntansa tai nimenomaisesti ja asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä se paikkakunta, johon hänellä on luontaiset siteet. Tätä määrittästä voidaan myöhemmin muuttaa nimittävän viranomaisen erityisellä päätöksellä virkamiehen palvelussuhteensaoloaikana tai palvelussuhteen päättyessä. Virkamiehen palvelussuhteensaoloaikana tämä päätös voidaan tehdä ainoastaan poikkeuksellisesti ja sen jälkeen, kun kyseinen virkamies on esittänyt asianmukaiset todisteet hakemuksensa perusteeksi.

Muuttamisella ei kuitenkaan voida hyväksyä paikkakunnaksi, johon kyseisellä henkilöllä on luontaiset siteet, unionin jäsenvaltioiden alueiden ulkopuolella tai Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen liitteessä II mainittujen maiden ja alueiden taikka Euroopan vapaakauppaliiton jäsenvaltioiden alueiden ulkopuolella sijaitsevaa paikkakuntaa."

d) korvataan 8 artikla seuraavasti:

"8 artikla

1. Virkamiehellä, joka on oikeutettu ulkomaankorvaukseen tai maastamuuttokorvaukseen, on oikeus saada kalenterivuositain 2 kohdassa säädetyin rajoituksin omalta osaltaan, ja jos hänellä on oikeus kotitalouslisään, puolisonsa ja 2 artiklassa tarkoitettujen huollettavinaan olevien henkilöiden osalta kiinteämääräinen korvaus matkakuluista asemapaikasta 7 artiklan mukaisesti määritellylle lähtöpaikkakunnalle.

Jos molemmat puoliset ovat Euroopan unionin virkamiehiä, kummallakin on oikeus saada omalta osaltaan ja huollettavanaan olevien henkilöiden osalta kiinteämääräinen korvaus matkakuluista edellä olevien säännösten mukaisesti; kukin huollettavana oleva henkilö oikeuttaa ainoastaan yhteen korvaukseen. Huollettavana olevien lasten osalta tämä korvaus määritetään puolisoiden hakemuksesta jommankumman puolison lähtöpaikkakunnan perusteella.

Jos virkamies avioituu keskellä vuotta ja saa siten oikeuden kotitalouslisään, puolison osalta korvattavat matkakulut lasketaan sen jakson mukaan, joka alkaa avioitumispäivästä ja päättyy avioitumisvuoden lopussa.

Mahdolliset laskentaperusteiden muutokset, jotka aiheutuvat kyseisten korvausten maksamisen jälkeen tapahtuneesta perhesuhteiden muutoksesta, eivät velvoita virkamiestä maksamaan korvausta takaisin.

Lasten, jotka ovat koko kalenterivuoden ajan alle kaksi-vuotiaita, matkakuluja ei korvata.

2. Kiinteämääräinen korvaus suoritetaan virkamiehen asemapaikan ja hänen lähtöpaikkakuntansa välisen maantieteellisen etäisyyden mukaan laskettavan kilometrikorvauksen perusteella.

Jos 7 artiklan mukaisesti määritetty lähtöpaikkakunta sijaitsee unionin jäsenvaltioiden alueiden ulkopuolella sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen liitteessä II mainittujen maiden ja alueiden ja Euroopan vapaakauppaliiton jäsenvaltioiden alueiden ulkopuolella, kiinteämääräinen korvaus suoritetaan virkamiehen asemapaikan ja sen jäsenvaltion pääkaupungin, jonka kansalainen hän on, välisen maantieteellisen etäisyyden mukaan laskettavan kilometrikorvauksen perusteella. Virkamies, jonka lähtöpaikkakunta sijaitsee unionin jäsenvaltioiden alueiden ulkopuolella sekä unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen liitteessä II mainittujen maiden ja alueiden ja Euroopan vapaakauppaliiton jäsenvaltioiden alueiden ulkopuolella, ja joka ei ole minkään jäsenvaltion kansalainen, ei ole oikeutettu kiinteämääräiseen korvaukseen.

Kilometrikorvaus on:

0 euroa kilometriltä matkaosuudelta, jonka pituus on	0–200 km
0,3790 euroa kilometriltä matkaosuudelta, jonka pituus on	201–1 000 km
0,6316 euroa kilometriltä matkaosuudelta, jonka pituus on	1 001–2 000 km
0,3790 euroa kilometriltä matkaosuudelta, jonka pituus on	2 001–3 000 km
0,1262 euroa kilometriltä matkaosuudelta, jonka pituus on	3 001–4 000 km
0,0609 euroa kilometriltä matkaosuudelta, jonka pituus on	4 001–10 000 km
0 euroa kilometriltä matkaosuudelta, jonka pituus ylittää	10 000 km.

Edellä oleviin kilometrikorvauksiin lisätään kiinteämääräinen lisäkorvaus seuraavasti:

— 189,48 euroa, jos asemapaikan ja lähtöpaikkakunnan välinen maantieteellinen etäisyys on 600–1 200 kilometriä,

— 378,93 euroa, jos asemapaikan ja lähtöpaikkakunnan välinen maantieteellinen etäisyys on yli 1 200 kilometriä.

Edellä olevat kilometrikorvaukset ja kiinteämääräiset korvaukset päivitetään vuosittain palkkojen päivytystä vastaavasti.

3. Kun virkamies on ollut kalenterivuoden aikana unionin toimielinten palveluksessa työtehtävissä alle yhdeksän kuukautta siksi, että hänen palvelussuhteensa on päättynyt muusta syystä kuin kuoleman takia tai siksi, että hän on ollut kyseisen vuoden aikana virkavapaalla henkilökohtaisista syistä, hänellä on oikeus ainoastaan osaan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua kiinteämääräisestä korvauksesta; korvauksen määrä lasketaan sen ajanjakson mukaan, jonka virkamies on toiminut työtehtävissä.

4. Tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa sovelletaan virkamiehiin, joiden asemapaikka sijaitsee jäsenvaltioiden alueella. Virkamiehellä, jonka asemapaikka sijaitsee jäsenvaltioiden alueiden ulkopuolella, on oikeus omalta osaltaan, ja jos hänellä on oikeus kotitalouslisään, puolisonsa ja 2 artiklassa tarkoitettujen huollettavanaan olevien henkilöiden osalta, saada kalenterivuositain kiinteämääräinen korvaus matkakuluista lähtöpaikkakunnalleen tai johonkin toiseen paikkaan, kuitenkin niin, että korvauksen enimmäismäärä on yhtä suuri kuin matkakulut lähtöpaikkakunnalle. Jos puoliso ja 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut henkilöt eivät asu virkamiehen kanssa tämän asemapaikassa, heillä on kuitenkin oikeus

saada kalenterivuositain korvaus matkakuluista lähtöpaikkakunnalta asemapaikkaan tai johonkin toiseen paikkaan, kuitenkin niin, että korvauksen enimmäismäärä on yhtä suuri kuin matkakulut lähtöpaikkakunnalta asemapaikkaan.

Kiinteämääräinen korvaus perustuu turistiluokan lentomatkan kustannuksiin.”;

e) korvataan 9 artikla seuraavasti:

”9 artikla

1. Virkamies, jonka on vaihdettava asuinpaikkaa täyttääkseen henkilöstösääntöjen 20 artiklan velvoitteet palvelukseen tulon yhteydessä tai palveluksessaoloaikana asemapaikan vaihdon yhteydessä ja joka ei ole saanut muualta korvausta samoista kuluista, on kustannusten enimmäismäärien asettamissa rajoissa oikeutettu saamaan korvauksen henkilökohtaisen irtaimiston siirtämisestä aiheutuvista kuluista, mukaan luettuina vakuutukset tavanomaisten riskien (kuten rikkoutuminen, varkaus, tulipalo) varalta.

Kustannusten enimmäismäärissä otetaan huomioon virkamiehen perhetilanne muuttohetkellä sekä muuton ja siihen liittyvän vakuutuksen keskimääräiset kustannukset.

Kunkin toimielimen nimittävä viranomainen antaa yleisiä täytäntöönpanosäännöksiä tämän kohdan soveltamiseksi.

2. Palvelussuhteen päättyessä tai virkamiehen kuollessa korvataan muuttokulut asemapaikasta lähtöpaikkakunnalle 1 kohdassa tarkoitetuissa rajoissa. Jos kuollut virkamies oli naimaton, nämä kulut korvataan oikeudenomistajille.

3. Vakinaisen virkamiehen muuton on tapahduttava vuoden kuluessa koeajan päättymisestä. Palvelussuhteen päättyessä muuton on tapahduttava 6 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa säädettyssä kolmen vuoden määräajassa. Tässä kohdassa tarkoitettujen määräaikaisten jälkeen tapahtuneet muutot voidaan korvata ainoastaan poikkeustapauksissa nimittävän viranomaisen erityisellä päätöksellä.”.

f) muutetaan 13 artikla seuraavasti:

i) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Komissio tarkistaa joka toinen vuosi 2 kohdan a alakohdassa mainitut määrät. Tarkistaminen suoritetaan hotellien, ravintoloiden ja ateriapalvelujen hintoja koskevan selvityksen perusteella, ja se perustuu mainittujen hintojen kehitystä kuvaaviin indekseihin. Komissio päättää tarkistamisesta henkilöstösääntöjen 111 ja 112 artiklan mukaisesti annettavilla delegoituilla säädöksillä.”;

ii) lisätään seuraavasti:

”4. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, majoituskulut, joita virkamiehelle aiheutuu virkamatoista Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen pöytäkirjassa N:o 6 tarkoitettuihin toimieliemensä päätoimipaikkoihin, voidaan korvata kiinteämääräisenä summana, joka ei saa ylittää kyseisille jäsenvaltioille vahvistettua enimmäismäärää.”;

g) korvataan 13 a artiklassa sanat ”Eri toimielimet” sanoilla ”Eri toimielinten nimittävät viranomaiset”.

h) muutetaan 17 artikla seuraavasti:

i) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Maksu suoritetaan kullekin virkamiehelle siihen paikkaan ja sen maan valuutassa, jossa hän hoitaa tehtäviään, tai virkamiehen pyynnöstä euroina Euroopan unionissa sijaitsevaan pankkiin.”;

ii) korvataan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Toimielinten nimittävien viranomaisten yhteisymmärryksessä ja henkilöstösääntökomiteaa kuultaan laatimien sääntöjen mukaisesti vahvistetuista edellytyksistä virkamies voi hakea erityistä säännöllistä palkan osan siirtoa.”;

iii) lisätään 3 kohdan ensimmäisessä virkkeessä sanan ”käytetään” jälkeen sanat ”kyseisen jäsenvaltion valuttua ja”;

iv) lisätään 4 kohdan ensimmäisessä virkkeessä sanojen ”toiseen jäsenvaltioon” jälkeen sanat ”paikallisena valuttuna”.

68) Muutetaan liite VIII seuraavasti:

a) korvataan 3 artiklan b alakohdassa sanat "41 ja 50 artiklassa" sanoilla "41, 42 c ja 50 artiklassa";

b) korvataan 5 artikla seuraavasti:

"5 artikla

Sen estämättä, mitä tämän liitteen 2 artiklassa säädetään, virkamiehellä, joka jatkaa palveluksessa eläkeiän saavutettuaan, on oikeus saada kultakin mainitun iän täyttämisen jälkeiseltä palvelusvuodelta eläkkeeseensä korotus, joka on 1,5 prosenttia eläkkeen laskennassa huomiioon otetusta peruspalkasta; eläkkeen kokonaismäärä voi kuitenkin olla enintään 70 prosenttia viimeisestä peruspalkasta, joka määritetään tapauskohtaisesti henkilöstösääntöjen 77 artiklan toisen tai kolmannen kohdan mukaan.

Korotus myönnetään myös kuolemantapauksessa, jos virkamies on jäänyt palvelukseen eläkeiän saavutettuaan.;

c) korvataan 6 artiklassa sanat "1 -palkkaluokan 1 tason" sanoilla "palkkaluokan AST 1 ensimmäisen palkkatason";

d) korvataan 9 artikla seuraavasti:

"9 artikla

Virkamies, jonka palvelussuhde päättyy ennen eläkeikää, voi pyytää, että hänen vanhuuseläkkeensä

a) maksamista siirretään sitä kalenterikuukautta seuraavan kuukauden ensimmäiseen päivään, jonka aikana hän saavuttaa eläkeiän; tai

b) maksetaan hänelle heti, jos hän on täyttänyt 58 vuotta. Tällöin vanhuuseläkkeen määrää vähennetään suhteessa virkamiehen ikään eläkkeenmaksun aloittamishetkellä.

Eläkkeeseen sovelletaan 3,5 prosentin vähennystä kultaakin sitä vuotta edeltävältä vuodelta, jona virkamies saisi oikeuden vanhuuseläkkeeseen henkilöstösääntöjen 77

artiklan mukaisesti. Jos henkilöstösääntöjen 77 artiklan mukaan vanhuuseläkkeeseen oikeuttavan iän ja asianomaisen henkilön senhetkisen iän välinen ero ylittää kokonaisten vuosien määrän, vähennykseen lisätään yksi ylimääräinen vuosi.;

e) korvataan 11 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa sana "toimielin" sanoilla "sen toimielimen nimittävä viranomainen";

f) muutetaan 12 artikla seuraavasti:

i) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Virkamiehellä, joka ei ole saavuttanut eläkeikää ja jonka palvelussuhde päättyy muusta syystä kuin kuoleman tai työkyvyttömyyden vuoksi ja jolla ei ole oikeutta vanhuuseläkkeeseen välittömästi tai myöhemmänä ajankohtana, on palvelussuhteensa päättyessä oikeus

a) jos hän on ollut palveluksessa vähemmän kuin vuoden ajan eikä ole käyttänyt 11 artiklan 2 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, erorahaan, joka on kolme kertaa peruspalkasta vanhuuseläkemaksuina pidätetty määrä vähennettynä määrällä, jotka on mahdollisesti maksettu muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 42 ja 112 artiklan nojalla;

b) muissa tapauksissa 11 artiklan 1 kohdassa säädettyihin etuihin tai niitä vastaavan vakuutusmaattisen arvon suorittamiseen valitsemaansa yksityiseen vakuutusjärjestelmään tai eläkerahastoon, joka takaa, että

i) pääomaa ei palauteta;

ii) kuukausieläke maksetaan aikaisintaan 60 vuoden iän täyttämisen ja viimeistään 66 vuoden iän täyttämisen jälkeen;

iii) perhe-eläke-etuudet suoritetaan oikeudenomistajille;

iv) siirto toiseen vakuutusjärjestelmään tai rahastoon hyväksytään ainoastaan, jos tällainen rahasto täyttää ii, ii ja iii alakohdassa säädetty ehdot.;

ii) korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan b alakohdassa säädetään, virkamiehellä, joka ei ole saavuttanut eläkeikää ja joka palvelukseen tultuaan on suorittanut eläkeoikeuksiensa perustamiseksi tai säilyttämiseksi maksuja kansalliseen eläkejärjestelmään tai valitsemaansa yksityiseen vakuutusjärjestelmään tai eläkerahastoon, joka täyttää 1 kohdassa säädetyt ehdot, ja jonka palvelussuhde päättyy muusta syystä kuin kuoleman tai työkyvyttömyyden vuoksi ja jolla ei ole oikeutta vanhuuseläkkeeseen välittömästi tai myöhempänä ajankohtana, on palvelussuhteensa päättyessä oikeus erorahaan, joka vastaa toimielinten palveluksessa ollessa saatujen eläkeoikeuksien vakuutusmatemaattista arvoa. Näissä tapauksissa eläkeoikeuksien perustamiseksi tai säilyttämiseksi kansalliseen eläkejärjestelmään maksetut määrät vähennetään erorahasta muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 45 tai 112 artiklan nojalla";

g) korvataan 15 artiklassa sanat "täyttänyt 63 vuotta" sanoilla "saavuttanut eläkeikää";

h) korvataan 18 a artiklassa sanat "täytti/täyttää/täyttäessään 63 vuotta" sanoilla "saavutti/saavuttaa/saavuttaessaan eläkeiän";

i) korvataan 27 artiklan toisessa kohdassa sana "mukautettuna" sanalla "päivitetynä";

j) muutetaan 45 artikla seuraavasti:

i) korvataan kolmannessa kohdassa sana "asuinjäsenvaltion" sanoilla "Euroopan unionissa sijaitsevaan";

ii) lisätään neljännen kohdan ensimmäisessä virkkeessä sanan "euroina" jälkeen sanat "Euroopan unionissa sijaitsevaan tai";

iii) poistetaan neljännen kohdan toisesta virkkeestä sanat "euroina toimielimen toimipaikan pankkiin tai".

69) Muutetaan liite IX seuraavasti:

a) korvataan 2 artiklan 3 kohdassa sana "Toimielimet vahvistavat" sanoilla "Kunkin toimielimen nimittävä viranomainen vahvistaa";

b) korvataan 5 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke seuraavasti:

"Kuhunkin toimielimeen perustetaan kurinpitolautakunta, jäljempänä 'lautakunta', paitsi jos kaksi tai useampi virasto päättää henkilöstösääntöjen 9 artiklan 1 a kohdan mukaisesti perustaa yhteisen lautakunnan.";

c) korvataan 30 artikla seuraavasti:

"30 artikla

Kunkin toimielimen nimittävä viranomainen vahvistaa henkilöstökomiteaansa kuultuaan tämän liitteen soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, jos se pitää sitä tarpeellisenä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 2 artiklan 3 kohdan soveltamista."

70) Muutetaan liite X seuraavasti:

a) korvataan 6 artikla seuraavasti:

"6 artikla

Virkamiehellä on oikeus saada kalenterivuodessa lomaa kaksi arkipäivää kultakin palveluskuukaudelta.

Sen estämättä, mitä tämän artiklan ensimmäisessä kohdassa säädetään, 1 päivänä tammikuuta 2014 kolmansissa maissa jo työskentelevillä virkamiehillä on oikeus

— kolmen työpäivän lomakertymään 1 päivästä tammikuuta 2014 31 päivään joulukuuta 2014;

— kahden ja puolen työpäivän lomakertymään 1 päivästä tammikuuta 2015 31 päivään joulukuuta 2015.";

b) korvataan 7 artikla seuraavasti:

"7 artikla

Sinä vuonna, jolloin virkamies tulee palvelukseen kolmannessa maassa tai jolloin hänen palvelussuhteensa kolmannessa maassa päättyy, hänellä on oikeus saada lomaa kaksi arkipäivää kultakin täydeltä palveluskuukaudelta. Vajaalta palveluskuukaudelta lomaa kertyy kaksi arkipäivää, jos palvelusaika on pidempi kuin 15 päivää, ja yksi arkipäivä, jos palvelusaika on enintään 15 päivää.

Jos virkamies ei ole pitänyt koko vuosilomaansa ennen kuluvan kalenterivuoden loppua muista kuin yksikön tarpeisiin liittyvistä syistä, seuraavalle vuodelle voidaan siirtää lomaa enintään neljatoista arkipäivää.";

c) lisätään 8 artiklaan kohta seuraavasti:

"Virkamiesten, jotka osallistuvat henkilöstösääntöjen 24 a artiklassa tarkoitettuun ammatilliseen täydennyskoulutukseen ja joille on myönnetty tämän artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua virkistyslomaa, on aiheellisisissa tapauksissa yhdistettävä täydennyskoulutusjaksot ja virkistysloma.";

d) korvataan 9 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Virkamies voi pitää vuosilomansa yhdellä kertaa tai useampana jaksana toivomuksensa mukaan ja yksikön tarpeet huomioon ottaen. Lomaan on kuitenkin sisällyttävä vähintään yksi yhtäjaksoinen kahden viikon jakso.";

e) korvataan 10 artikla seuraavasti:

"10 artikla

1. Korvaus elinolosuhteista vahvistetaan virkamiehen asemapaikan sijainnin mukaan prosentteina viitemäärästä. Tämä viitemäärä muodostuu peruspalkan kokonaismäärästä sekä ulkomaankorvauksesta, kotitalouslisästä ja huollettavana olevasta lapsesta maksettavasta lisästä, joista vähennetään henkilöstösäännöissä tai niiden soveltamisesta annetuissa asetuksissa tarkoitettut pakolliset vähennykset.

Korvausta elinolosuhteista ei makseta, jos työntekijä työskentelee maassa, jonka elinolosuhteiden voidaan katsoa vastaavan tavanomaisia olosuhteita Euroopan unionissa.

Muita asemapaikkoja varten korvaus elinolosuhteista vahvistetaan ottaen huomioon muun muassa seuraavat tekijät:

— terveydenhuollon ja sairaalahoidon taso

— turvallisuus

— ilmasto

— eristyneisyyden aste

— muut paikalliset elinolosuhteet.

Nimittävä viranomainen arvioi vuosittain ja muuttaa tarvittaessa kutakin asemapaikkaa varten vahvistettua korvausta elinolosuhteista saatuaan henkilöstökomitean lausunnon.

Nimittävä viranomainen voi päättää myöntää elinolosuhteista maksettavan korvauksen lisäksi lisäpalkkion, jos virkamies on määrätty enemmän kuin kerran vaikeana tai erittäin vaikeana pidettyyn asemapaikkaan. Tämä lisäkorvaus ei saa olla yli 5 prosenttia ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua viitemäärästä, ja varmistukseen tasapuolisen kohtelun nimittävä viranomainen perustelee jokaisen päätöksensä asianmukaisesti ja ottaa niissä huomioon edellisen asemapaikan vaikeusluokan.

2. Jos elinolosuhteet asemapaikassa vaarantavat virkamiehen henkilökohtaisen turvallisuuden, hänelle maksetaan tilapäinen lisäkorvaus nimittävän viranomaisen erityisellä perustellulla päätöksellä. Tämä korvaus vahvistetaan prosenttiosuutena 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua viitemäärästä,

— kun viranomainen suosittelee henkilöstölleen, että näiden perheet tai muut huollettavana olevat henkilöt eivät asettuisi asumaan kyseiseen asemapaikkaan, edellyttäen, että henkilöstö noudattaa suositusta;

— kun viranomainen päättää vähentää tilapäisesti kyseisessä asemapaikassa työskentelevän henkilöstön määrää.

Asianmukaisesti perustelluista tapauksista nimittävä viranomainen voi myös määrätä, että asemapaikka ei sovellu perheelliselle. Edellä mainittu korvaus maksetaan, jos henkilöstön jäsen noudattaa näitä määräyksiä.

3. Nimittävä viranomainen päättää tämän artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä.";

f) korvataan 11 artiklan ensimmäisessä virkkeessä sana "Belgiassa" sanoilla "Euroopan unionissa";

g) korvataan 13 artikla seuraavasti:

"13 artikla

Edellä 12 artiklassa tarkoitettut korjauskertoimet päivitetään kerran vuodessa liitteen XI mukaisesti, jotta taattaisiin kaikin mahdollisin tavoin virkamiesten ostovoiman vastaavuus heidän asemapaikastaan riippumatta. Päivittämisen osalta kaikkia arvoja on pidettävä viitteellisinä. Komissio julkaisee päivitetty arvot kahden viikon kuluessa päivityksestä *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa.

Korjauskerrointa päivitetään väliaikaisesti ensimmäisessä kohdassa vahvistetun menettelyn mukaisesti, jos elinkustannukset asemamaassa ovat kehittyneet korjauskertoimen ja vastaavan vaihtokurssin soveltamisen jälkeen mitattuina yli 5 prosenttia edellisen kyseistä maata koskevan päivityksen jälkeen.";

h) korvataan 23 artikla seuraavasti:

"23 artikla

Kun virkamiehen käyttöön ei ole annettu asuntoa toimitelimen puolesta, nimittävä viranomainen vahvistamansa maaluettelon perusteella joko maksaa virkamiehelle asumiskorvauksen tai korvaa virkamiehen maksaman vuokran.

Asumiskorvaus maksetaan vuokrasopimuksen esittämisen perusteella, jollei nimittävä viranomainen vapauta virkamiestä tästä velvoitteesta asianmukaisesti perustelluista syistä, jotka liittyvät kyseisessä kolmannessa

maassa sijaitsevan asemapaikan käytäntöihin ja paikallisiin olosuhteisiin. Asumiskorvaus lasketaan ensisijaisesti virkamiehen hoitamien tehtävien tason perusteella ja toissijaisesti hänen huollettavanaan olevan perheen kokoonpanon perusteella.

Vuokra korvataan edellyttäen, että nimittävä viranomainen on nimenomaisesti hyväksynyt asunnon ja että se vastaa ensisijaisesti virkamiehen tehtävien tasoa ja toissijaisesti virkamiehen huollettavana olevan perheen kokoonpanoa.

Nimittävä viranomainen vahvistaa tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Asumiskorvaus ei saa missään tapauksessa ylittää virkamiehelle aiheutuvia kuluja.";

71) Korvataan liite XI seuraavasti:

"LIITE XI

HENKILÖSTÖSÄÄNTÖJEN 64 JA 65 ARTIKLAN SOVELTAMISTA KOSKEVAT SÄÄNNÖT

1 LUKU

HENKILÖSTÖSÄÄNTÖJEN 65 ARTIKLAN 1 KOHDASSA SÄÄDETTY PALKKOJEN VUOTUINEN PÄIVITYS

1 J a k s o

Vuotuisen päivityksen määrittävät tekijät

1 artikla

1. Euroopan unionin tilastotoimiston (Eurostat) kertomus

Henkilöstösääntöjen 65 artiklan 1 kohdassa ja liitteessä X olevassa 13 artiklassa tarkoitettua päivitystä varten Eurostat laatii vuosittain ennen lokakuun loppua kertomuksen elinkustannusten kehityksestä Belgiassa ja Luxemburgissa, Brysselin ja eräiden jäsenvaltioissa ja tarpeen mukaan myös kolmansissa maissa sijaitsevien asemapaikkojen välisistä hintaparieteista sekä valtionhallinnon palveluksessa olevien kansallisten virkamiesten palkkojen ostovoiman kehityksestä.

2. Elinkustannusten kehitys Belgiassa ja Luxemburgissa

Eurostat laatii indeksin mitatakseen unionin virkamiesten elinkustannusten kehitystä Belgiassa ja Luxemburgissa. Tämä indeksi, jäljempänä 'yhteisindeksi', lasketaan kansallisen inflaation painotuksen perusteella (Belgiassa yhdenmukaistettu kuluttajahintaindeksi eli YKHI ja Luxemburgissa kuluttajahintaindeksi eli KHI) edellisen vuoden kesäkuun ja kuluvan vuoden kesäkuun välisenä aikana kyseisissä jäsenvaltioissa työskentelevän henkilöstön jakautumisen mukaan.

3. Elinkustannusten kehitys Brysselin ulkopuolella

a) Eurostat laskee yhteisymmärryksessä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 223/2009 (*) määriteltyjen kansallisten tilastolaitosten tai asianomaisten muiden jäsenvaltioiden viranomaisten jäljempänä 'kansalliset tilastolaitokset tai muut jäsenvaltioiden viranomaiset', kanssa hintaparieteit, joilla määritellään

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 223/2009, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2009, Euroopan tilastoista sekä salassapidettävien tilastotietojen luovuttamisesta Euroopan yhteisöjen tilastotoimistolle annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1101/2008, yhteisön tilastoista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 322/97 ja Euroopan yhteisöjen tilasto-ohjelmakomitean perustamisesta tehdyn neuvoston päätöksen 89/382/ETY, Euratom kumoamisesta (EUVL L 87, 31.3.2009, s. 164).

- i) jäsenvaltioiden pääkaupungeissa, lukuun ottamatta Alankomaita, jossa käytetään Haagia Amsterdamin sijasta, ja eräissä muissa asemapaikoissa palveluksessa oleville unionin virkamiehille maksettavien palkkojen ostovoiman vastaavuus suhteessa Brysseliin,
 - ii) virkamiesten jäsenvaltioissa maksettavien eläkkeiden ostovoiman vastaavuus suhteessa Belgiaan.
- b) Hintaparieteetit koskevat kunkin vuoden kesäkuuta.
- c) Hintaparieteetit lasketaan siten, että kukin perustekijä voidaan päivittää kaksi kertaa vuodessa ja tarkastaa suoralla kyselyllä vähintään joka viides vuosi. Eurostat päivittää hintaparieteetit jäsenvaltioiden yhdenmukaistetun kuluttajahin-
taindeksin kehityksen perusteella ja käyttäen sopivimpia indeksejä, jotka 13 artiklassa tarkoitettu henkilöstösääntöjen
64 ja 65 artiklaa koskeva työryhmä on määrittänyt.
- d) Elinkustannusten kehitys Belgian ja Luxemburgin ulkopuolella mitataan viiteajanjaksolla implisiittisten indeksien avulla. Nämä indeksit saadaan kertomalla yhteisindeksi hintaparieteetin muutoksella.

4. Valtionhallinnon palveluksessa olevien kansallisten virkamiesten palkkojen ostovoiman kehitys (erityisindikaattorit)

- a) Kansallisten virkamiesten palkkojen ostovoiman kasvun tai heikkenemisen mittaamiseksi prosentteina Eurostat laskee kansallisten tilastolaitosten tai muiden kansallisten viranomaisen ennen syyskuun loppua toimittamien tietojen perusteella erityisindikaattorit, jotka kuvaavat valtionhallinnon palveluksessa olevien kansallisten virkamiesten reaali-
palkan kehitystä edellisen vuoden heinäkuun ja kuluvaan vuoden heinäkuun välisenä aikana. Näiden molempien olisi sisäl-
lettävä yksi kahdestoistaosa kaikista vuosittain maksetuista osatekijöistä.

Erityisindikaattoreita on kahdenlaisia:

- i) yksi indikaattori kullekin henkilöstösäännöissä määritellylle tehtäväryhmälle,
- ii) yksi keskiarvointidikaattori, joka on painotettu kuhunkin vastaavaan tehtäväryhmään kuuluvien kansallisten virka-
miesten lukumäärän perusteella.

Kukin indikaattori vahvistetaan todellisina brutto- ja nettomäärinä. Muunnettaessa bruttomäärää nettomääräksi otetaan huomioon pakolliset pidätykset sekä yleiset verotukseen liittyvät tekijät.

Vahvistaakseen Euroopan unionia koskevat brutto- ja nettoindikaattorit Eurostatin on käytettävä seuraavista jäsenvaltioista muodostettua otosta: Belgia, Saksa, Espanja, Ranska, Italia, Luxemburg, Alankomaat, Itävalta, Puola, Ruotsi ja Yhdistynyt kuningaskunta. Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 336 artiklan nojalla komission ehdotuksesta hyväksyä uuden otannon, joka vastaa vähintään 75:tä prosenttia unionin bruttokansantuotteesta ja jota sovelletaan sen hyväksymistä seuraavan vuoden alusta. Jäsenvaltiokohtaiset tulokset painotetaan kunkin jäsenvaltion ostovoimaparieteetteja käyttäen mitatulla asianomaisella bruttokansantuotteen kokonaisuudella, sellaisena kuin tämä osuus ilmaistaan kyseisenä ajankohtana voimassa olevassa Euroopan kansantalouden tilinpitojärjestelmässä esitettävissä kansantalouden tileissä olevien määritelmien mukaisesti julkaistuissa viimeisimmissä tilastoissa.

- b) Kansalliset tilastolaitokset tai muut kansalliset viranomaiset toimittavat Eurostatin pyynnöstä sille lisätietoja, joita se tarvitsee laatiakseen kansallisten virkamiesten ostovoiman kehitystä täsmällisesti mittaavan erityisindikaattorin.

Jos Eurostat toteaa kansallisia tilastolaitoksia tai muita kansallisia viranomaisia uudelleen kuultuaan, että saaduissa tiedoissa on tilastollisia poikkeamia tai että on mahdotonta laatia indikaattoreita, jotka mittaisivat tietyn jäsenvaltion virkamiesten reaali-
palkan kehityksen tilastollisesti oikein, se ilmoittaa asiasta komissiolle ja toimittaa sille kaiken arviointiin tarvittavan aineiston.

- c) Erityisindikaattorien lisäksi Eurostat laskee asianmukaiset tarkistusindikaattorit. Yksi näistä indikaattoreista perustuu valtionhallinnon reaalisia kokonaispalkkoja henkeä kohti koskeviin tietoihin, ja se laaditaan voimassa olevassa Euroopan kansantalouden tilinpitojärjestelmässä esitettävissä kansantalouden tileissä olevien määritelmien mukaisesti.

Eurostat liittyy erityisindikaattoreita koskevaan kertomukseensa selvitykset erityisindikaattorien ja tässä kohdassa tarkoitettujen tarkistusindikaattorien eroavuuksista.

2 artikla

Tämän liitteen 15 artiklan soveltamiseksi komissio selvittää säännöllisesti toimielinten palvelukseen ottoa koskevat tarpeet.

2 J a k s o

Palkkojen ja eläkkeiden vuosittaista päivittämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt

3 artikla

1. Palkkoja ja eläkkeitä päivitetään ennen kunkin vuoden loppua henkilöstösääntöjen 65 artiklan mukaisesti tämän liitteen 1 jaksossa säädettyjen tekijöiden perusteella; päivitys tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta.

2. Päivityksen suuruus saadaan kertomalla yhteisindeksi erityisindikaattorilla. Päivitys vahvistetaan nettomääräisenä ja ilmaistaan yhtenä kaikkia koskevana prosenttilukuna.

3. Näin vahvistetun päivityksen suuruus sisällytetään henkilöstösääntöjen 66 artiklassa ja liitteessä XIII sekä muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 20, 93 ja 133 artiklassa oleviin peruspalkkataulukoihin seuraavaa menettelyä noudattaen:

- a) nettopalkkaa ja nettoeläkettä, johon ei ole sovellettu korjauskerrointa, korotetaan tai vähennetään edellä mainitun päivityksen määrällä,
- b) uusi peruspalkkataulukko laaditaan laskemalla bruttomäärä, joka vastaa nettomäärää sen jälkeen, kun siitä on vähennetty verot 4 kohta huomioon ottaen sekä pakolliset sosiaaliturva- ja eläkemaksut,
- c) nettomäärät muunnetaan bruttomääräksi käyttäen vertailukohtana sellaisen naimattoman virkamiehen tilannetta, joka ei saa henkilöstösäännöissä säädettyjä korvauksia eikä lisää.

4. Sovellettaessa asetusta (ETY, Euratom, EHTY) N:o 260/68 kyseisen asetuksen 4 artiklassa olevat määrät kerrotaan tekijällä, joka muodostuu:

- a) edellisestä päivityksestä saadusta tekijästä, ja/tai
- b) edellä 2 kohdassa tarkoitettusta palkkojen päivityksen suuruudesta.

5. Belgiaan ja Luxemburgiin ei sovelleta korjauskerrointa. Korjauskertoimia sovelletaan

- a) muissa jäsenvaltioissa tai eräissä muissa asemapaikoissa työskenteleville Euroopan unionin virkamiehille maksettaviin palkkoihin,
- b) henkilöstösääntöjen 82 artiklan 1 kohdasta poiketen Euroopan unionin eläkkeisiin, jotka maksetaan muihin jäsenvaltioihin ennen 1 päivää toukokuuta 2004 kertyneitä eläkeoikeuksia vastaavan osan perusteella,

ja ne vahvistetaan tämän liitteen 1 artiklassa tarkoitettujen hintapariiteettien ja henkilöstösääntöjen 63 artiklassa tarkoitettujen, kyseisten maiden osalta käytettävien valuuttakurssien välisten suhteiden perusteella.

Korkean inflaation maissa sijaitsevilla asemapaikoissa sovelletaan kuitenkin tämän liitteen 8 artiklassa säädettyjä korjauskertoimien taannehtivaa vaikutusta koskevia menettelyjä.

6. Toimielimet tekevät virkamiesten palkkoihin sekä entisten virkamiesten ja muiden edunsaajien eläkkeisiin vastaavat positiiviset tai negatiiviset päivitykset taannehtivasti seuraavan päivityksen soveltamis- ja voimaantulopäivän väliseltä ajalta.

Jos tällainen taannehtiva päivitys johtaa liikaa perityn määrän palauttamiseen, tämä voidaan tehdä jakaen palautus enintään 12 kuukauden ajalle siitä päivästä, jona seuraava vuotuinen päivitys tulee voimaan.

2 LUKU

PALKKOJEN JA ELÄKKEIDEN VÄLIAIKAISET PÄIVITYKSET (HENKILÖSTÖSÄÄNTÖJEN 65 ARTIKLAN 2 KOHTA)

4 artikla

1. Henkilöstösääntöjen 65 artiklan 2 kohdassa säädetystä palkkojen ja eläkkeiden väliaikaisista päivityksistä tehdään 1 päivänä tammikuuta voimaan tuleva päätös, jos elinkustannukset muuttuvat huomattavasti kesäkuun ja joulukuun välisenä aikana tämän liitteen 6 artiklassa määriteltyyn kynnysarvoon verrattuna. Tällöin otetaan huomioon ostovoiman kehityssuunnat kuluvaan vuotuisen viitekauden aikana.

2. Nämä väliaikaiset päivitykset otetaan huomioon palkkojen vuotuisessa päivityksessä.

5 artikla

1. Eurostat laatii vuosittain maaliskuussa ennusteen ostovoiman kehityksestä kyseisellä ajanjaksolla tämän liitteen 13 artiklassa säädetystä kokouksessa annettujen tietojen perusteella.

Jos ennusteen tuottama prosenttiluku on negatiivinen, tästä prosenttiluvusta otetaan väliaikaisen päivityksen yhteydessä huomioon puolet.

2. Elinkustannusten kehitystä Belgiassa ja Luxemburgissa mitataan edellisen kalenterivuoden kesä- ja joulukuun välistä aikaa koskevalla yhteisindeksillä.

3. Kaikkia sellaisia asemapaikkoja varten, joissa sovelletaan korjauskerrointa (muut kuin Belgia ja Luxemburg), laaditaan joulukuuta koskeva arvio 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista hintaparieteeteista. Elinkustannusten kehitys lasketaan 1 artiklan 3 kohdassa määriteltyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

6 artikla

1. Tämän liitteen 5 artiklan 2 kohdassa mainittu kynnysarvo kuuden kuukauden ajalle vastaa 12 kuukauden ajalle laskettua 6:tta prosenttiyksikköä.

2. Kynnysarvoa sovelletaan seuraavaa menettelyä noudattaen, jollei tämän liitteen 5 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan soveltamisesta muuta johdu:

a) jos kynnysarvo saavutetaan tai ylitetään Belgiassa ja Luxemburgissa (kesä- ja joulukuun välisen yhteisindeksin perusteella mitattuna), päivitetään kaikkien asemapaikkojen palkkoja päivitetään vuotuista päivitysmenettelyä noudattaen,

b) jos kynnysarvoa ei saavuteta Belgiassa ja Luxemburgissa, päivitetään ainoastaan korjauskertoimia niiden asemapaikkojen osalta, joissa elinkustannusten kehitys (kesä- ja joulukuun välisten implisiittisten indeksien kehityksen perusteella mitattuina) ylittää tämän kynnysarvon.

7 artikla

Tämän liitteen 6 artiklaa sovellettaessa:

Päivityksen suuruus vastaa yhteisindeksiä, joka kerrotaan tarvittaessa puolella ennusteen mukaisesta erityisindeksiaattorin arvosta, jos tämä on negatiivinen.

Korjauskertoimet ovat yhtä suuret kuin asianomaisen hintaparieteetin ja henkilöstösääntöjen 63 artiklassa tarkoitetun vastaavan valuuttakurssin välinen suhde, joka kerrotaan päivityksen suuruudella, jos päivityskynnystä ei saavuteta Belgiassa ja Luxemburgissa.

3 LUKU

KORJAUSKERTOIMEN VOIMAANTULOPÄIVÄ (ASEMAPAIKAT, JOISSA ELINKUSTANNUSTEN KASVU ON NOPEAA)

8 artikla

1. Asemapaikoissa, joissa elinkustannusten kasvu on nopeaa (implisiittisten indeksien kehityksen perusteella mitattuna), korjauskertoimen tulee voimaan ennen 1 päivää tammikuuta, kun kyseessä on väliaikainen päivitys, ja ennen 1 päivää heinäkuuta, kun kyseessä on vuotuinen päivitys. Tarkoituksena on saattaa ostovoiman heikkeneminen asemapaikan ostovoiman sellaisen heikkenemisen mukaiseksi, jossa elinkustannusten kehitys vastaisi kynnysarvoa.

2. Vuotuinen päivitys tulee voimaan

a) 16 päivänä toukokuuta asemapaikoissa, joiden inflaatioaste on yli 6 prosenttia, ja

b) 1 päivänä toukokuuta asemapaikoissa, joiden inflaatioaste on yli 10 prosenttia.

3. Väliaikainen päivitys tulee voimaan

a) 16 päivänä marraskuuta asemapaikoissa, joiden inflaatioaste on yli 6 prosenttia, ja

b) 1 päivänä marraskuuta asemapaikoissa, joiden inflaatioaste on yli 10 prosenttia.

4 LUKU

KORJAUSKERTOIMIEN MÄÄRITTÄMINEN JA SOVELTAMISEN LOPETTAMINEN (HENKILÖSTÖSÄÄNTÖJEN 64 ARTIKLA)

9 artikla

1. Kyseisten jäsenvaltioiden asiaankuuluvat viranomaiset, unionin toimielimen hallinto tai unionin virkamiesten edustajat tiettyssä asemapaikassa voivat pyytää korjauskertoimen määrittämistä tälle asemapaikalle.

Pyynnön tukena olisi oltava objektiivisia tietoja, joista käy ilmi, että kyseisen asemapaikan ja asianomaisen jäsenvaltion pääkaupungin (lukuun ottamatta Alankomaita, joissa vertailu tehdään Haagin eikä Amsterdamin kanssa) välinen elinkustannusten ero on ollut usean vuoden ajan huomattava. Jos Eurostat vahvistaa, että ero on huomattava (yli 5 prosenttia) ja pysyvä, komissio määrittää henkilöstösääntöjen 111 ja 112 artiklan mukaisesti annettavilla delegoiduilla säädöksillä korjauskertoimen kyseiselle asemapaikalle.

2. Komissio voi myös päättää henkilöstösääntöjen 111 ja 112 artiklan mukaisesti annettavilla delegoiduilla säädöksillä lopettaa tiettyä asemapaikkaa koskevan korjauskertoimen soveltamisen. Tällöin päätöksen on perustuttava jompaankumpan seuraavista seikoista:

a) kyseisen jäsenvaltion asiaankuuluvat viranomaiset, unionin toimielimen hallinto tai unionin virkamiesten edustajat kyseisessä asemapaikassa ovat tehneet pyynnön, jossa todetaan, että kyseisen asemapaikan ja asianomaisen jäsenvaltion pääkaupungin välinen elinkustannusten ero ei enää ole merkittävä (alle 2 prosenttia). Lähentymisen on oltava pysyvä ja Eurostatin vahvistama;

b) kyseisessä asemapaikassa ei enää ole unionin virkamiehiä eikä väliaikaista henkilöstöä.

5 LUKU

MALTILLISTAMIS- JA POIKKEUSLAUSEKKEET

10 artikla

Vuotuisen päivityksen laskemisessa käytetyn erityisindikaattorin arvoon sovelletaan 2 prosentin ylärajaa ja – 2 prosentin alarajaa. Jos erityisindikaattorin arvo ylittää ylärajan tai jää alle alarajan, päivityksen suuruus lasketaan kyseisen raja-arvon perusteella.

Ensimmäistä kohtaa ei sovelleta yhtä aikaa 11 artiklan kanssa.

Vuotuisen päivityksen jäännöstä, joka saadaan laskemalla erityisindikaattorin avulla lasketun päivityksen suuruuden ja raja-arvon perusteella määritetyn päivityksen suuruuden erotus, sovelletaan seuraavan vuoden 1 päivästä huhtikuuta.

11 artikla

1. Jos unionin kuluvan vuoden reaalin bruttokansantuote laskee komission ennusteen mukaan ja erityisindikaattori on positiivinen, ainoastaan osaa erityisindikaattorista käytetään päivityksen suuruuden laskemiseen. Päivityksen suuruuden jäännöstä, joka vastaa erityisindikaattorin jäljelle jäävää osaa, sovelletaan myöhemmästä ajankohdasta alkaen seuraavana vuonna. Tätä päivityksen suuruuden jäännöstä ei oteta huomioon 10 artiklaa sovellettaessa. Unionin bruttokansantuotteen suuruus, vaikutukset erityisindikaattorin jakautumiseen ja soveltamispäivämäärä määritetään seuraavan taulukon mukaisesti:

Unionin bruttokansantuote	Vaikutukset erityisindikaattoriin	Toisen osan maksupäivä
[– 0,1 %; – 1 %]	33 %; 67 %	1 päivänä huhtikuuta vuonna n + 1
[– 1 %; – 3 %]	0 %; 100 %	1 päivänä huhtikuuta vuonna n + 1
alle – 3 prosentin	0 %	—

2. Jos 1 kohdassa mainittu ennuste eroaa komission toimittamista lopullisista unionin bruttokansantuotetta koskevista tiedoista ja jos nämä lopulliset tiedot aiheuttaisivat muutoksia 1 kohdan taulukossa esitettyihin erityisindikaattoriin kohdistuviin vaikutuksiin, tarvittavat korjaukset, myös taannehtivat positiiviset tai negatiiviset mukautukset, toteutetaan saman taulukon mukaisesti.

3. Komissio julkaisee mahdolliset korjauksen jälkeen päivitetty viitemäärät tiedoksi kahden viikon kuluessa päivityksestä *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa.

4. Jos erityisindikaattorin arvoa ei 1 tai 2 kohdan soveltamisen johdosta käytetty palkkojen ja eläkkeiden päivitykseen, kyseistä arvoa käytetään perustana laskettaessa tulevaa päivitystä, kun unionin bruttokansantuotteen kumulatiivinen kasvu vuodesta, jona 1 tai 2 kohtaa sovellettiin, muuttuu positiiviseksi. Joka tapauksessa ensimmäisessä virkkeessä mainittuun arvoon sovelletaan soveltuvien osin tämän liitteen 10 artiklassa säädettyjä raja-arvoja ja periaatteita. Eurostat mittaa säännöllisesti unionin bruttokansantuotteen kehitystä tässä tarkoituksessa.

5. Tarvittaessa 10 artiklan ja tämän artiklan soveltamisesta johtuvat oikeudelliset seuraukset ovat täysin voimassa myös 15 artiklassa tarkoitetun tämän liitteen voimassaoloajan päätyttyä.

6 LUKU

EUROSTATIN TEHTÄVÄT JA SUHTEET KANSALLISIIN TILASTOLAITOKSIIN JA MUIHIN KANSALLISIIN VIRANOMAISIIN

12 artikla

Eurostatin tehtävänä on valvoa palkkojen päivittämiseksi huomioon otettavien tekijöiden laskemisessa käytettyjen perustietojen ja tilastollisten menetelmien laatua. Sen tehtävänä on erityisesti laatia ja suorittaa tätä valvontaa varten tarvittavat arviot ja tutkimukset.

13 artikla

Eurostat kutsuu vuosittain maaliskuussa koolle kansallisten tilastolaitosten tai muiden jäsenvaltioiden viranomaisten asiantuntijoista koostuvan työryhmän kokouksen, jäljempänä 'henkilöstösääntöjen 64 ja 65 artiklaa koskeva työryhmä'.

Kokouksessa käsitellään tilastollisia menetelmiä ja niiden soveltamista erityis- ja tarkistusindikaattoreiden, yhteisindeksin ja hintapariiteettien osalta.

- c) korvataan 10 artiklan 2 kohdassa ja 11 artiklan 2 kohdassa luku "12" luvulla "30":

f) korvataan 14 artikla seuraavasti:

"14 artikla

1. Komissio antaa vuonna 2022 kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Kertomuksessa tarkastellaan tämän liitteen talousarviovaikutuksia ja arvioidaan eläkejärjestelmän vakuutusmatemaattista tasapainoa. Komissio tekee kertomuksensa perusteella tarvittaessa ehdotuksen tämän liitteen tarkistamiseksi.

2. Komissio toimittaa vuonna 2018 Euroopan parlamentille ja neuvostolle väliaikaisen kertomuksen tämän liitteen soveltamisesta.";

73) Muutetaan liite XIII seuraavasti:

a) korvataan 7 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa sana "mukautetaan" sanalla "päivitetään"

b) kumotaan 10 artikla, 14–17 artikla ja 18 artiklan 2 kohta;

c) korvataan 18 artiklan 1 kohdassa sana "mukautetaan" sanalla "päivitetään" ja sana "vuosimukautusta" sanalla "vuosipäivitystä";

d) korvataan 19 artikla seuraavasti:

"19 artikla

Sen estämättä, mitä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen N:o 1023/2013 (*) säännöksissä säädetään, henkilöstösääntöjen 63, 64, 65, 82 ja 83 a artikla, sen liitteet XI ja XII sekä muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 20 artiklan 1 kohta sekä 64, 92 ja 132 artikla sellaisina kuin ne ovat voimassa ennen 1.11.2013 pysyvät voimassa yksinomaan sellaisia mukautuksia varten, joita tarvitaan kyseisten artiklojen soveltamista koskevan Euroopan unionin tuomioistuintuomion täytäntöön panemiseksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 266 artiklan mukaisesti;

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1023/2013, annettu 22 päivänä lokakuuta 2013, Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja unionin muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen muuttamisesta (EYVL L 287, 29.10.2013, s. 15)";

e) muutetaan 20 artikla seuraavasti:

i) kumotaan 2 kohta;

ii) korvataan 3 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

"Kyseisten virkamiesten eläkkeisiin sovelletaan korjauskerrointa vain, jos virkamiehen asuinpaikka on sama kuin hänen viimeinen asemapaikkansa tai samassa maassa kuin hänen liitteessä VII olevan 7 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu lähtöpaikkakuntansa. Eläkettä saava virkamies voi kuitenkin pyytää nimitävää viranomaista muuttamaan hänen lähtöpaikkakuntansa perhesyistä tai terveydellisistä syistä; tätä koskeva päätös tehdään kyseisen virkamiehen pyyntönsä tueksi toimittaman asianmukaisen näytön perusteella.";

iii) poistetaan 4 kohdan viimeinen virke;

f) korvataan 21 artikla seuraavasti:

"21 artikla

Sen estämättä, mitä henkilöstösääntöjen 77 artiklan toisen kohdan toisessa virkkeessä säädetään, virkamies, joka on tullut palvelukseen ennen 1 päivää toukokuuta 2004, saa 2 prosenttia kyseisessä säännöksessä mainitusta palkasta liitteessä VIII olevan 3 artiklan säännösten mukaisesti laskettua palvelusvuotta kohden.

Virkamies, joka on tullut palvelukseen 1 päivän toukokuuta 2004 ja 31 päivän joulukuuta 2013 välisenä aikana, saa 1,9 prosenttia kyseisessä säännöksessä mainitusta palkasta liitteessä VIII olevan 3 artiklan säännösten mukaisesti laskettua palvelusvuotta kohden.";

g) korvataan 22 artikla seuraavasti:

"22 artikla

1. Jos virkamies on ollut palveluksessa vähintään 20 vuotta 1 päivänä toukokuuta 2004, hän saavuttaa oikeuden vanhuuseläkkeeseen 60 vuoden iässä.

Jos virkamies on vähintään 35-vuotias 1 päivänä toukokuuta 2014 ja on tullut palvelukseen ennen 1 päivää tammikuuta 2014, hän saavuttaa oikeuden vanhuuseläkkeeseen seuraavan taulukon osoittamassa iässä:

Ikä 1.5.2014	Eläkeikä	Ikä 1.5.2014	Eläkeikä
60 vuotta tai enemmän	60 vuotta	47 vuotta	62 vuotta 6 kuukautta
59 vuotta	60 vuotta 2 kuukautta	46 vuotta	62 vuotta 8 kuukautta
58 vuotta	60 vuotta 4 kuukautta	45 vuotta	62 vuotta 10 kuukautta

Ikä 1.5.2014	Eläkeikä	Ikä 1.5.2014	Eläkeikä
57 vuotta	60 vuotta 6 kuukautta	44 vuotta	63 vuotta 2 kuukautta
56 vuotta	60 vuotta 8 kuukautta	43 vuotta	63 vuotta 4 kuukautta
55 vuotta	61 vuotta	42 vuotta	63 vuotta 6 kuukautta
54 vuotta	61 vuotta 2 kuukautta	41 vuotta	63 vuotta 8 kuukautta
53 vuotta	61 vuotta 4 kuukautta	40 vuotta	63 vuotta 10 kuukautta
52 vuotta	61 vuotta 6 kuukautta	39 vuotta	64 vuotta 3 kuukautta
51 vuotta	61 vuotta 8 kuukautta	38 vuotta	64 vuotta 4 kuukautta
50 vuotta	61 vuotta 11 kuukautta	37 vuotta	64 vuotta 5 kuukautta
49 vuotta	62 vuotta 2 kuukautta	36 vuotta	64 vuotta 6 kuukautta
48 vuotta	62 vuotta 4 kuukautta	35 vuotta	64 vuotta 8 kuukautta

Jos virkamies on alle 35-vuotias 1 päivänä toukokuuta 2014, hän saavuttaa oikeuden vanhuuseläkkeeseen 65 vuoden iässä.

Sellaisen virkamiehen eläkeikä, joka on vähintään 45-vuotias 1 päivänä toukokuuta 2014 ja on tullut palvelukseen 1 päivän toukokuuta 2004 ja 31 päivän joulukuuta 2013 välisenä aikana, on kuitenkin edelleen 63 vuotta.

Ennen 1 päivää tammikuuta 2014 palveluksessa olevien virkamiesten eläkeikä, joka on otettava huomioon kaikissa näiden henkilöstösääntöjen viittauksissa eläkeikään, määräytyy edellä olevien säännösten mukaan, jollei näissä henkilöstösäännöissä toisin säädetä.

2. Sen estämättä, mitä liitteessä VIII olevassa 2 artiklassa säädetään, jos ennen 1 päivää tammikuuta 2014 palvelukseen tullut virkamies jatkaa palveluksessa saavutettuaan vanhuuseläkkeeseen oikeuttavan iän, hänellä on oikeus saada 2,5 prosentin lisäkorotus viimeiseen peruspalkkaansa kultakin tämän iän saavuttamisen jälkeiseltä työskentelyvuodelta; hänen eläkkeensä kokonaismäärä voi kuitenkin olla enintään 70 prosenttia hänen viimeisestä peruspalkastaan, joka määritetään tapauksen mukaan henkilöstösääntöjen 77 artiklan toisen tai kolmannen kohdan mukaisesti.

Jos virkamies oli 1 päivänä toukokuuta 2004 vähintään 50-vuotias tai hän oli ollut palveluksessa vähintään 20 vuotta, edellisessä alakohdassa säädetty eläkkeen korotus ei voi kuitenkaan olla alle 5 prosenttia hänelle 60 ikävuoteen mennessä kertyneiden eläkeoikeuksien määrästä.

Tämä korotus myönnetään myös kuolemantapauksessa, jos virkamies on jäänyt palvelukseen saavutettuaan vanhuuseläkkeeseen oikeuttavan iän.

Jos liitteen IV a mukaisesti osa-aikatyössä oleva virkamies, joka on tullut palvelukseen ennen 1 päivää tammikuuta 2014, maksaa eläkemaksut suhteutettuina työskentelyaikaan, tässä kohdassa säädettyjä eläkeoikeuksien korotuksia sovelletaan ainoastaan samassa suhteessa.

3. Jos virkamies siirtyy eläkkeelle ennen kuin hän on saavuttanut tässä artiklassa säädetyn eläkeiän, 60 vuoden iän ja eläkeiän välisenä aikana sovelletaan ainoastaan puolta liitteessä VIII olevassa 9 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetystä vähennyksestä.

4. Poiketen siitä, mitä liitteen IV ainoan artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetään, virkamies, jonka eläkeikä on 1 artiklan mukaisesti alle 65 vuotta, saa kyseisessä liitteessä säädetyn korvauksen siinä säädettyin edellytyksin siihen päivään asti, jona virkamies saavuttaa eläkeikänsä.

Saavutettuaan tämän iän ja enintään 65-vuotiaaksi asti virkamies saa kuitenkin edelleen korvauksen kunnes hän saavuttaa vanhuuseläkkeen enimmäismäärän, paitsi jos sovelletaan henkilöstösääntöjen 42 c artiklaa.”;

h) korvataan 23 artikla seuraavasti:

"23 artikla

1. Sovellettaessa henkilöstösääntöjen 52 artiklan a alakohtaa, sekä rajoittamatta 50 artiklan säännösten soveltamista, virkamies, joka on tullut palvelukseen ennen 1 päivää tammikuuta 2014, jää ilman eri toimenpiteitä eläkkeelle sen kuukauden viimeisenä päivänä, jona hän täyttää 65 vuotta. Niiden virkamiesten osalta, jotka ovat tulleet palvelukseen ennen 1 päivää tammikuuta 2014, henkilöstösääntöjen 78 artiklan toisessa kohdassa, 81 a artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja liitteessä VIII olevan 12 artiklan 1 kohdan b alakohdassa sanat "66 vuoden" ja "66 vuotta" tulkitaan tarkoittavan "65 vuoden" ja "65 vuotta".

2. Sen estämättä, mitä henkilöstösääntöjen 52 artiklassa säädetään, ennen 1 päivää tammikuuta 2014 palvelukseen tulleet virkamiehet, jotka päättävät palvelussuhteensa ennen tämän liitteen 22 artiklan mukaista vanhuuseläkkeeseen oikeuttavaa ikää, voivat pyytää liitteessä VIII olevaa 9 artiklan b alakohdan soveltamista

a) 31 päivään joulukuuta 2015 saakka 55 vuoden iästä alkaen,

b) 31 päivään joulukuuta 2016 saakka 57 vuoden iästä alkaen.

3. Poiketen siitä, mitä henkilöstösääntöjen 50 artiklan kahdeksannessa kohdassa säädetään, henkilöstösääntöjen 50 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisesti yksikön edun vuoksi eläkkeelle siirretyllä virkamiehellä on oikeus eläkkeen maksuun liitteessä VIII olevan 9 artiklan mukaisesti seuraavassa taulukossa esitetystä iästä alkaen:

50 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisen päätöksen päiväys	Ikä
31 päivään joulukuuta 2016 saakka	55 vuotta
31 päivän joulukuuta 2016 jälkeen	58 vuotta"

i) lisätään artikla seuraavasti:

"24 a artikla

Kun eläke on vahvistettu ennen 1 päivää tammikuuta 2014, eläkkeensaajan eläkeoikeudet katsotaan kyseisen päivämäärän jälkeen vahvistetuiksi niiden sääntöjen mukaisesti, joita sovellettiin eläkeoikeuden alkuperäisellä vahvistamishetkellä. Sama koskee yhteisen sairausvakuutusjärjestelmän antamaa suojaa."

j) korvataan 28 artikla seuraavasti:

"28 artikla

1. Muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklassa tarkoitetuilla toimihenkilöillä, joilla oli sopimus 1 päivänä toukokuuta 2004 ja jotka on nimitetty virkamieheksi mainitun ajankohdan jälkeen ennen 1 päivää tammikuuta 2014, on eläkkeelle siirtyessään oikeus väliaikaisina toimihenkilöinä kertyneiden eläkeoikeuksien vakuutusmatemaattiseen tarkistukseen, jossa otetaan huomioon henkilöstösääntöjen 77 artiklassa tarkoitettu heidän eläkeikänsä muuttaminen.

2. Muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 2, 3 a ja 3 b artiklassa tarkoitetuilla toimihenkilöillä, joilla on sopimus 1 päivänä tammikuuta 2014 ja jotka nimitetään virkamieheksi mainitun ajankohdan jälkeen, on eläkkeelle siirtyessään oikeus väliaikaisina toimihenkilöinä tai sopimussuhteisina toimihenkilöinä kertyneiden eläkeoikeuksien vakuutusmatemaattiseen tarkistukseen, jossa otetaan huomioon henkilöstösääntöjen 77 artiklassa tarkoitettua eläkeiän muuttaminen, jos he ovat 1 päivänä toukokuuta 2014 vähintään 35 vuoden ikäisiä."

k) Lisätään jakso seuraavasti:

"5 j a k s o

30 artikla

1. Poiketen siitä, mitä liitteessä I olevan A jakson 2 kohdassa säädetään, 31 päivänä joulukuuta 2013 palveluksessa oleviin virkamiehiin sovelletaan seuraavaa tehtävryhmän AD virkatyyppiä kuvaavaa taulukkoa:

Pääjohtaja	AD 15–AD 16
Johtaja	AD 14–AD 15
Yksikönpäällikkö tai vastaava	AD 9–AD 14
Neuvonantaja tai vastaava	AD 13–AD 14
Siirtymäaikainen vanhempi hallintovirkamies	AD 14
Siirtymäaikainen hallintovirkamies	AD 13
Hallintovirkamies	AD 5–AD 12

2. Nimittävä viranomainen luokittelee 31 päivänä joulukuuta 2013 palveluksessa olevat tehtävryhmän AD virkamiehet virkatyyppiin 1 päivästä tammikuuta 2014 seuraavasti:

- Virkamiehet, jotka olivat 31 päivänä joulukuuta 2013 palkkaluokassa AD 14 ja jotka eivät olleet johtajia tai vastaavia, yksikönpäälliköitä tai vastaavia taikka neuvonantajia tai vastaavia, määrätään virkatyyppiin "siirtymäaikainen vanhempi hallintovirkamies".
- Virkamiehet, jotka olivat 31 päivänä joulukuuta 2013 palkkaluokassa AD 13 ja jotka eivät olleet yksikönpäälliköitä tai vastaavia taikka neuvonantajia tai vastaavia, määrätään virkatyyppiin "siirtymäaikainen hallintovirkamies".
- Virkamiehet, jotka olivat 31 päivänä joulukuuta 2013 palkkaluokassa AD 9–AD 14 ja jotka olivat yksikönpäälliköitä tai vastaavia, määrätään virkatyyppiin "yksikönpäällikkö tai vastaava".
- Virkamiehet, jotka olivat 31 päivänä joulukuuta 2013 palkkaluokassa AD 13 tai AD 14 ja jotka olivat neuvonantajia tai vastaavia, määrätään virkatyyppiin "neuvonantaja tai vastaava".
- Virkamiehet, jotka olivat 31 päivänä joulukuuta 2013 palkkaluokassa AD 5–AD 12 ja jotka eivät olleet yksikönpäälliköitä tai vastaavia, määrätään virkatyyppiin "hallintovirkamies".

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, nimittävä viranomainen voi ennen 31 päivää joulukuuta 2015 määrätä virkamiehet, jotka hoitavat erityistehtäviä palkkaluokissa AD 9–AD 14, virkatyyppiin "yksikönpäällikkö tai vastaava" tai "neuvonantaja tai vastaava". Kukin nimittävä viranomainen antaa säännökset tämän artiklan soveltamiseksi. Tätä säännöstä voidaan kuitenkin soveltaa enintään 5 prosenttiin niistä virkamiehistä, jotka ovat tehtävryhmässä AD 31 päivänä joulukuuta 2013.

4. Määräminen tiettyyn virkatyyppiin pysyy voimassa, kunnes virkamies määrätään uusiin tehtäviin toisessa virkatyyppissä.

5. Jos 44 artiklan ensimmäisen kohdan edellytykset täyttyvät, palkkaluokassa AD 12 palkkatasolla 5 olevat hallintovirkamiehet saavat 1 päivästä tammikuuta 2016 peruspalkkaansa korotuksen, joka vastaa palkkaluokan AD 12 palkkatason 4 ja palkkaluokan AD 12 palkkatason 3 erotusta.

6. Jos 44 artiklan ensimmäisen kohdan edellytykset täyttyvät, palkkaluokassa AD 12 palkkatasolla 5 olevat hallintovirkamiehet, jotka ovat oikeutettuja 5 kohdan mukaiseen korotukseen, saavat kahden vuoden kuluttua peruspalkkaansa uuden korotuksen, joka vastaa palkkaluokan AD 12 palkkatason 5 ja palkkaluokan AD 12 palkkatason 4 erotusta.

7. Poiketen siitä, mitä 5 kohdassa säädetään, palkkaluokassa AD 12 oleviin hallintovirkamiehiin, jotka ovat tulleet palvelukseen ennen 1 päivää toukokuuta 2004 ja joita ei ole ylennetty 1 päivän toukokuuta 2004 ja 31 päivän toukokuuta 2013 välisenä aikana, sovelletaan seuraavia määräyksiä:

a) jos 44 artiklan ensimmäisen kohdan edellytykset täyttyvät, palkkatasolla 8 olevat hallintovirkamiehet saavat 1 päivästä tammikuuta 2016 peruspalkkaansa korotuksen, joka vastaa palkkaluokan AD 12 palkkatason 4 ja palkkaluokan AD 12 palkkatason 3 erotusta,

b) jos virkamiehet ovat oikeutettuja a alakohdan mukaiseen korotukseen, palkkatasolla 8 olevat virkamiehet saavat kahden vuoden kuluttua peruspalkkaansa uuden korotuksen, joka vastaa palkkaluokan AD 12 palkkatason 5 ja palkkaluokan AD 12 palkkatason 4 erotusta.

8. Jos 44 artiklan ensimmäisen kohdan edellytykset täyttyvät, palkkaluokassa AD 13 palkkatasolla 5 olevat siirtymäaikaiset hallintovirkamiehet saavat 1 päivästä tammikuuta 2016 peruspalkkaansa korotuksen, joka vastaa palkkaluokan AD 13 palkkatason 4 ja palkkaluokan AD 13 palkkatason 3 erotusta.

9. Jos 44 artiklan ensimmäisen kohdan edellytykset täyttyvät, palkkaluokassa AD 13 palkkatasolla 5 olevat siirtymäaikaiset hallintovirkamiehet, jotka ovat oikeutettuja 8 kohdan mukaiseen korotukseen, saavat kahden vuoden kuluttua peruspalkkaansa uuden korotuksen, joka vastaa palkkaluokan AD 13 palkkatason 5 ja palkkaluokan AD 13 palkkatason 4 erotusta.

10. Jos 5–9 kohdan mukaisesti peruspalkkaansa korotuksen saanut virkamies nimitetään myöhemmin yksikönpäälliköksi tai vastaavaksi taikka neuvonantajaksi tai vastaavaksi samaan palkkaluokkaan, hän säilyttää oikeuden peruspalkan korotukseen.

11. Poiketen siitä, mitä 46 artiklan ensimmäisessä virkkeessä säädetään, lähinnä ylempään palkkaluokkaan

nimitetyt virkamiehet, jotka ovat oikeutettuja 5, 6, 8 ja 9 kohdassa säädettyyn peruspalkan korotukseen, luokitellaan kyseisen palkkaluokan toiselle palkkatasolle. He menettävät oikeutensa 5, 6, 8 ja 9 kohdassa säädettyyn peruspalkan korotukseen.

12. Edellä 7 kohdassa säädettyä peruspalkan korotusta ei makseta ylennyksen jälkeen eikä sitä käytetä perustana määrittäessä kuukausittaista peruspalkan korotusta tämän liitteen 7 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

31 artikla

1. Poiketen siitä, mitä liitteessä I olevan A jakson 2 kohdassa säädetään, 31 päivänä joulukuuta 2013 palveluksessa oleviin virkamiehiin sovelletaan seuraavaa tehtäväryhmän AST virkatyyppejä kuvaavaa taulukkoa:

Siirtymäaikainen vanhempi hallintoavustaja	AST 10–AST 11
Siirtymäaikainen hallintoavustaja	AST 1–AST 9
Siirtymäaikainen apulaishallintoavustaja	AST 1–AST 7
Siirtymäaikainen tukihenkilöstön työntekijä	AST 1–AST 5

2. Nimittävä viranomainen luokittelee 31 päivänä joulukuuta 2013 palveluksessa olevat tehtäväryhmän AST virkamiehet virkatyypeihin 1 päivästä tammikuuta 2014 1 kohdassa seuraavasti:

a) Virkamiehet, jotka olivat 31 päivänä joulukuuta 2013 palkkaluokassa AST 10 ja AST 11, määrätään virkatyyppiin "siirtymäaikainen vanhempi hallintoavustaja".

b) Ennen 1 päivää toukokuuta 2004 entisellä ura-alueella B tai ennen 1 päivää toukokuuta 2004 entisellä ura-alueella C tai D olleet virkamiehet, jotka ovat siirtyneet tehtäväryhmään AST rajoituksetta ja joihin ei sovelleta a alakohtaa, sekä 1 päivän toukokuuta 2004 jälkeen palvelukseen otetut AST-tehtäväryhmän virkamiehet määrätään virkatyyppiin "siirtymäaikainen hallintoavustaja".

c) Ennen 1 päivää toukokuuta 2004 entisellä ura-alueella C olleet virkamiehet, joihin ei sovelleta a tai b alakohtaa, määrätään virkatyyppiin "siirtymäaikainen apulaishallintoavustaja".

d) Ennen 1 päivää toukokuuta 2004 entisellä ura-alueella D olleet virkamiehet, joihin ei sovelleta a tai b alakohtaa, määrätään virkatyyppiin "siirtymäaikainen tukihenkilöstön työntekijä".

3. Määräminen tiettyyn virkatyyppiin pysyy voimassa, kunnes virkamies määrätään uusiin tehtäviin toisessa virkatyyppissä. Siirtymäaikainen hallintoavustaja ja siirtymäaikainen tukihenkilöstön työntekijä voidaan määrätä liitteessä I olevassa A osassa tarkoitettuun hallintoavustajan virkatyyppiin vain edellyttäen, että noudatetaan henkilöstösääntöjen 4 artiklassa ja 29 artiklan 1 kohdassa vahvistettua menettelyä. Yleneminen on mahdollista ainoastaan kutakin 1 kohdassa esitettyä virkatyyppiä vastaavan urarakenteen sisällä.

4. Poiketen siitä, mitä henkilöstösääntöjen 6 artiklan 1 kohdassa ja liitteessä I olevassa B osassa säädetään, ylennysiin tarvittava lähinnä ylemmässä palkkaluokassa avointen virkojen määrä lasketaan siirtymäaikaisten tukihenkilöstön työntekijöiden osalta erikseen. Sovelletaan seuraavia prosenttilukuja:

	Palkkaluokka	Osuus
Siirtymäaikaiset tukihenkilöstön työntekijät	5	—
	4	10 %
	3	22 %
	2	22 %
	1	—

Siirtymäaikaisten tukihenkilöstön työntekijöiden osalta ylenemistä varten vertaillaan samassa palkkaluokassa olevien ja samaan virkatyyppiin luokiteltujen ylennyskelpoisten virkamiesten ansioita (henkilöstösääntöjen 45 artiklan 1 kohta).

5. Siirtymäaikaisilla apulaishallintoavustajilla ja tukihenkilöstön työntekijöillä, jotka olivat ennen 1 päivää toukokuuta 2004 entisellä ura-alueella C tai D, on edelleen liitteessä VI vahvistetuin edellytyksin oikeus saada tekemistään ylitystä korvaus joko vapaana tai palkkana, jos yksikön tarpeiden vuoksi ei ole mahdollista myöntää korvaavaa vapaata sitä kuukautta seuraavan kahden kuukauden aikana, jonka aikana ylityötunnit on tehty.

6. Virkamiehet, jotka ovat saaneet henkilöstösääntöjen 55 a artiklan 2 kohdan g alakohdan ja henkilöstösääntöjen liitteessä IV a olevan 4 artiklan perusteella luvan työskennellä osa-aikaisesti ennen 1 päivää tammi-kuuta 2014 alkavan ja sen jälkeen jatkuvan ajanjakson, voi jatkaa osa-aikaista työskentelyä samoin ehdoin yhteensä enintään viiden vuoden ajan.

7. Virkamiehet, joiden eläkeikä on tämän liitteen 22 artiklan mukaisesti alempi kuin 65 vuotta, voivat henkilöstösääntöjen 55 a artiklan 2 kohdan g alakohdassa tarkoitetun kolmen vuoden ajan lykätä eläkkeelle jäämistään, ei kuitenkaan yli 65 vuoden iän.

32 artikla

Poiketen siitä, mitä henkilöstösääntöjen liitteessä II olevan 1 artiklan neljännen kohdan ensimmäisessä virkkeessä säädetään, tehtäväryhmän AST/SC edustusta henkilöstökomiteassa ei tarvitse taata ennen henkilöstökomitean seuraavia vaaleja, joissa tehtäväryhmän AST/SC henkilöstö voi olla edustettuna.

33 artikla

Poiketen siitä, mitä henkilöstösääntöjen 40 artiklan 2 kohdassa säädetään, jos virkamies on 31 päivänä joulukuuta 2013 ollut koko uransa aikana virkavapaalla yli kymmenen vuotta, henkilökohtaisista syistä myönnettävän virkavapaan kokonaispituus saa olla enintään 15 vuotta virkamiehen koko uran aikana."

2 artikla

Muutetaan Euroopan unionin muuhun henkilöstöön sovellettavat palvelussuhteen ehdot seuraavasti:

1) Kumotaan 1 artiklan toinen luetelmakohta.

2) Lisätään 2 artiklaan alakohta seuraavasti:

"f) toimihenkilöä, joka on määrätty hoitamaan henkilöstösääntöjen 1 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua virastoa koskevan talousarvion pääluokan liitteenä olevaan henkilöstötaulukkoon sisältyvää tointa, jonka budjettivallan käyttäjät ovat luokitelleet väliaikaiseksi, lukuun ottamatta kyseisen viraston perustamisesta annetussa unionin säädöksessä tarkoitettuja viraston päälliköitä ja varapäälliköitä sekä virastoon yksikön edun mukaisesti tilapäisesti siirrettyjä virkamiehiä."

3) Kumotaan 3 artikla.

4) Korvataan 3 b artiklan b alakohdan i alakohta seuraavasti:

"i) virkamiehiä tai väliaikaisia toimihenkilöitä AST/SC- ja AST-tehtäväryhmässä;"

5) Korvataan 8 artiklan ensimmäisessä kohdassa sanat "2 artiklan alakohdassa" sanoilla "2 artiklan a tai f alakohdassa".

6) Kumotaan 10 artiklan 4 kohta.

7) Muutetaan 11 artikla seuraavasti:

a) korvataan ensimmäisen kohdan ensimmäisessä virkkeessä sanat "11-26 artiklan" sanoilla "11-26 a artiklan";

b) korvataan kolmannessa kohdassa sanat "toisessa kohdassa" sanoilla "kolmannessa kohdassa".

8) Muutetaan 12 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Väliaikaisia toimihenkilöitä palvelukseen otettaessa pyritään varmistamaan, että toimielin saa palvelukseensa mahdollisimman päteviä, tehokkaita ja ehdottoman luotettavia henkilöitä, jotka otetaan palvelukseen unionin jäsenvaltioiden kansalaisten keskuudesta maantieteellisesti mahdollisimman laajalta alueelta.

Väliaikainen henkilöstö valitaan ilman rotuun, poliittiseen, aatteelliseen tai uskonnolliseen vakaumukseen, sukupuoleen tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvaa syrjintää sekä riippumatta heidän siviilisäädystään tai perhesuhteistaan.

Tointa ei saa varata tietyn jäsenvaltion kansalaisille. Unionin kansalaisten yhdenvertaisuuden periaatteen mukaisesti kukin toimielin voi hyväksyä asianmukaisia toimenpiteitä, jos väliaikaisen henkilöstön kansalaisuudessa on havaittu merkittävä epätasapaino, joka ei ole objektiivisesti perusteltavissa. Nämä asianmukaiset toimenpiteet on perusteltava eivätkä ne saa koskaan johtaa muihin kuin ansioihin perustuviin palvelukseen ottoa koskeviin perusteisiin. Ennen tällaisten asianmukaisten toimenpiteiden hyväksymistä 6 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu viranomainen vahvistaa yleiset säännökset tämän kohdan täytäntöönpanemiseksi henkilöstösääntöjen 110 artiklan mukaisesti.

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen edellisen alakohdan täytäntöönpanosta kolmen vuoden kuluttua 1 päivästä tammikuuta 2014.

Jotta voidaan helpottaa palvelukseen ottamista mahdollisimman laajalta maantieteelliseltä alueelta, toimielinten on pyrittävä tukemaan henkilöstönsä lapsille tarjottavaa monikielistä ja monikulttuurista koulutusta."

b) korvataan 5 kohdassa sanat "Kukin toimielin" sanoilla "Edellä 6 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu viranomainen".

9) Korvataan 14 artikla seuraavasti:

"14 artikla

1. Väliaikaisen toimihenkilön on oltava koeajalla yhdeksän kuukautta.

Jos väliaikainen toimihenkilö on koeaikana estynyt hoitamaa tehtäviään sairauden, henkilöstösääntöjen 58 artiklassa tarkoitettua äitiysloman tai tapaturman vuoksi yhtäjaksoisesti vähintään kuukauden ajan, 6 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu viranomainen voi pidentää koeaikaa vastaavalla ajalla. Koeajan kokonaiskesto voi olla enintään viisitoista kuukautta.

2. Jos koeajalla olevan väliaikaisen toimihenkilön työsuoritus osoittautuu ilmeisen riittämättömäksi, hänestä voidaan laatia kertomus milloin tahansa ennen koeajan päättymistä.

Tämä kertomus annetaan tiedoksi kyseiselle henkilölle, joka voi tehdä huomautuksensa kirjallisesti kahdeksan työpäivän kuluessa. Väliaikaisen toimihenkilön lähin esimies toimittaa kertomuksen ja huomautukset viipymättä 6 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettulle viranomaiselle. Edellä 6 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu viranomainen voi kertomuksen perusteella päättää koeajalla olevan väliaikaisen toimihenkilön irtisanomisesta ennen koeajan päättymistä kuukauden irtisanomisajan jälkeen tai määrätä väliaikaisen toimihenkilön toiseen yksikköön koeajan jäljellä olevaksi ajaksi.

3. Viimeistään kuukausi ennen koeajan päättymistä laaditaan arviointikertomus väliaikaisen toimihenkilön kyvyistä hoitaa tehtäviään sekä hänen tehokkuudestaan ja käytöksestään viranhoidossa. Tämä kertomus annetaan tiedoksi kyseiselle väliaikaiselle toimihenkilölle, joka voi tehdä huomautuksensa kirjallisesti kahdeksan työpäivän kuluessa.

Jos kertomuksessa suositellaan irtisanomista tai, poikkeuksellisissa olosuhteissa, koeajan pidentämistä 1 kohdan mukaisesti, koeajalla olevan väliaikaisen toimihenkilön lähin esimies toimittaa kertomuksen ja huomautukset viipymättä 6 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettulle viranomaiselle.

Väliaikainen toimihenkilö, jonka työsuoritus tai käytös ei ole osoittautunut riittävän hyväksi hänen tullakseen nimitetyksi toimeen, irtisanotaan.

Lopullinen päätös tehdään tässä kohdassa tarkoitettua kertomuksen sekä niiden tietojen perusteella, joita 6 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettulla viranomaisella on käytettävissään väliaikaisen toimihenkilön asennoitumisesta henkilöstösääntöjen II osaston säännöksiin.

4. Irtisanottu väliaikainen toimihenkilö saa kunkin suoritettua koeajan kuukauden osalta korvauksen, joka on kolmannes hänen peruspalkastaan."

10) Lisätään 15 artiklan 1 kohdan ensimmäiseen alakohtaan virke seuraavasti:

"Väliaikainen toimihenkilö, jonka luokitus on vahvistettu 6 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua viranomaisen antamien luokitusperusteiden mukaisesti, säilyttää väliaikaisena toimihenkilönä hankkimansa ikälisät, jos hänet palkataan väliaikaiseksi toimihenkilöksi samassa palkkaluokassa välittömästi edeltävän väliaikaisen työskentelyjakson jälkeen."

11) Korvataan 16 artikla seuraavasti:

"16 artikla

Henkilöstösääntöjen 42 a ja 42 b artiklan sekä 55–61 artiklan säännöksiä, jotka koskevat lomaa, työajan pituutta, ylityötunteja, keskeytymätöntä vuorotyötä, päivystämistä työpaikalla tai kotona ja yleisiä vapaapäiviä, sovelletaan soveltuvin osin. Erityisloma, vanhempainloma ja perheloma eivät voi kestää pidempään kuin työsopimus. Lisäksi henkilöstösääntöjen 41, 42, 45 ja 46 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevassa 29 artiklassa tarkoitettuihin väliaikaisiin toimihenkilöihin heidän palvelukseenottopäivästään riippumatta.;

Henkilöstösääntöjen 59 artiklassa säädetty palkallinen sairausloma voi kuitenkin olla enintään kolme kuukautta tai väliaikaisen toimihenkilön palveluksessaoloajan pituinen, jos se on pidempi kuin kolme kuukautta. Kyseinen loma ei voi kestää pidempään kuin asianomaisen henkilön työ-sopimus.

Edellä mainittujen määräaikojen päätyttyä toimihenkilö, jonka työsopimusta ei irtisanota, vaikka hän ei voi vielä palata tehtäviinsä, määrätään palkattomalle lomalle.

Jos toimihenkilö on sairastunut ammattitautiin tai joutunut tapaturmaan tehtäviään hoitaessaan, hän saa koko työkyvyttömyytensä ajan täyttä palkkaa niin kauan kuin hänelle ei ole myönnetty oikeutta 33 artiklassa tarkoitettuun työkyvyttömyyseläkkeeseen."

12) Korvataan 17 artikla seuraavasti:

"17 artikla

Väliaikainen toimihenkilö voi poikkeuksellisesti ja omasta pyynnöstään saada palkatonta lomaa pakottavien henkilökohtaisten syiden vuoksi. Henkilöstösääntöjen 12 b artiklaa sovelletaan myös henkilökohtaisista syistä myönnetyn palkattoman loman aikana.

Edellä 12 b artiklassa tarkoitettua lupaa ei myönnetä väliaikaiselle toimihenkilölle sellaista vastikkeellista tai vastikkeetonta ammattitoimintaa varten, johon liittyy edunvalvontaa tai asioiden edistämistä hänen toimielimessään ja joka saattaa johtaa ristiriitaan toimihenkilön toimielimen oikeutetun edun kanssa.

Edellä 6 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu viranomainen vahvistaa tämän loman pituuden, joka voi olla enintään neljännes kyseisen henkilön siihenastisesta palveluksessaoloajasta ja enintään

— kolme kuukautta, jos kyseinen toimihenkilö on ollut palveluksessa vähemmän kuin neljä vuotta, ja

— kaksitoista kuukautta muissa tapauksissa.

Edellisessä kohdassa tarkoitetun loman kestoa ei oteta huomioon henkilöstösääntöjen 44 artiklan ensimmäisen kohdan säännöksiä sovellettaessa.

Väliaikaisen toimihenkilön palkattoman loman aikana 28 artiklassa tarkoitetun sairaus- ja tapaturmavakuutuksen soveltaminen häneen keskeytetään.

Väliaikainen toimihenkilö, joka ei harjoita ansiotoimintaa, voi kuitenkin pyynnöstä, joka on esitettävä kuukauden kuluessa palkattoman loman alkamisesta, saada edelleen suojan 28 artiklassa tarkoitettujen riskien kattamiseksi edellyttäen, että hän maksaa lomansa aikana puolet mainitussa artiklassa säädetystä maksusta; maksu lasketaan väliaikaisen toimihenkilön viimeisen peruspalkan perusteella.

Lisäksi 2 artiklan c tai d alakohdassa tarkoitettu väliaikainen toimihenkilö, joka voi osoittaa, että hän ei voi saada eläkeoikeuksia muusta eläkejärjestelmästä, voi pyynnöstä saada edelleen eläkeoikeuksia palkattoman lomansa ajalta edellyttäen, että hän suorittaa 41 artiklassa tarkoitetun maksun kolminkertaisena; maksu lasketaan väliaikaisen toimihenkilön palkkaluokan ja palkkatason peruspalkan perusteella.

Väliaikainen toimihenkilö, jonka äitiysloma alkaa ennen hänen työsopimuksensa päättymistä, on oikeutettu äitiyslomaan ja äitiysrahaan."

13) Muutetaan 20 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdassa sana "mukauttamista" sanalla "päivitystä";

b) korvataan 3 kohdassa sana "erityismaksua" sanalla "yhteisvastuumaksua";

c) korvataan 4 kohta seuraavasti:

"4. Henkilöstösääntöjen 44 artiklaa sovelletaan väliaikaisiin toimihenkilöihin soveltuvin osin."

14) Muutetaan 28 a artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 kohdan viimeisessä virkkeessä sana "mukautetaan" sanalla "päivitetään";

b) korvataan 10 kohdassa sanat "unionin toimielimien" sanoilla "toimielimien 6 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettujen viranomaisten";

c) korvataan 11 kohta seuraavasti:

"Komissio antaa joka toinen vuosi kertomuksen työttömyysvakuutusjärjestelmän rahoitustilanteesta. Komissio voi tästä kertomuksesta riippumatta mukauttaa tämän artiklan 7 kohdassa säädettyjä maksuja henkilöstösääntöjen 111 ja 112 artiklan mukaisesti annetuilla delegoituilla säädöksillä, jos järjestelmän tasapaino sitä edellyttää."

15) Korvataan 33 artiklan toisessa alakohdassa sanat "65 vuoden ikää" sanoilla "66 vuoden ikää".

16) Korvataan 34 artikla seuraavasti:

"34 artikla

Henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevassa 4 luvussa määritellyille kuolleen toimihenkilön oikeudenomistajille maksetaan perhe-eläkettä 35–38 artiklassa säädetyn edellytyksin.

Sellaisen työkyvyttömyyskorvausta saavan entisen toimihenkilön tai sellaisen 2 artiklan a, c, d, e tai f alakohdassa tarkoitetun entisen toimihenkilön kuollessa, joka sai vanhuuseläkettä tai jonka palvelussuhde oli päättynyt ennen eläkeiän saavuttamista ja joka oli pyytänyt vanhuuseläkkeensä maksamista siirrettäväksi sitä kalenterikuukautta seuraavan kuukauden ensimmäiseen päivään, jonka aikana hän saavuttaa eläkeiän, henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevassa 4 luvussa määritellyt kuolleen toimihenkilön oikeudenomistajat saavat perhe-eläkettä mainitussa liitteessä säädetyn edellytyksin.

Jos väliaikainen toimihenkilö tai työkyvyttömyyskorvausta tai vanhuuseläkettä saava entinen väliaikainen toimihenkilö taikka entinen väliaikainen toimihenkilö, jonka palvelussuhde oli päättynyt ennen eläkeiän saavuttamista ja joka oli pyytänyt vanhuuseläkkeensä maksamista siirrettäväksi sitä kalenterikuukautta seuraavan kuukauden ensimmäiseen päivään, jonka aikana hän saavuttaa eläkeiän, on ollut kadonneena yli vuoden, henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 5 ja 6 luvun tilapäisiä eläkkeitä koskevia säännöksiä sovelletaan soveltuvien osin puolisoon ja niihin henkilöihin, joiden on tunnustettu olevan kadonneen henkilön huollettavina."

17) Korvataan 36 artiklan ensimmäisen kohdan toisessa virkkeessä sanat "2 artiklan a, c tai d alakohdassa" sanoilla "2 artiklan a, c, d, e tai f alakohdassa".

18) Korvataan 37 artiklan neljännessä kohdassa sanat "63 vuoden ikää" sanoilla "eläkeikää" ja sanat "2 artiklan a, c tai d alakohdassa" sanoilla "2 artiklan a, c, d, e tai f alakohdassa".

19) Korvataan 39 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Edellä 2 artiklassa tarkoitetulla toimihenkilöllä on palvelussuhteensa päättyessä oikeus vanhuuseläkkeeseen,

vakuutusmatemaattisen arvon siirtoon tai erorahaan henkilöstösääntöjen V osaston 3 luvussa ja henkilöstösääntöjen liitteessä VIII säädetyn edellytyksin. Kun toimihenkilöllä on oikeus vanhuuseläkkeeseen, hänen eläkeoikeuksiaan vähennetään suhteessa 42 artiklan perusteella maksettuihin määriin."

20) Korvataan 42 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

"Toimihenkilöllä on 6 artiklan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun viranomaisen vahvistamin edellytyksin oikeus pyytää, että kyseinen viranomainen suorittaa maksut, jotka hänen mahdollisesti olisi suoritettava eläkeoikeuksiensa perustamiseksi tai säilyttämiseksi lähtömaassaan."

21) Korvataan 47 artikla seuraavasti:

"47 artikla

Väliaikaisen toimihenkilön palvelussuhde päättyy hänen kuollessaan mutta myös seuraavissa tapauksissa:

a) sen kuukauden viimeisenä päivänä, jonka kuluessa toimihenkilö täyttää 66 vuotta, tai tapauksen mukaan henkilöstösääntöjen 52 artiklan toisen ja kolmannen alakohdan mukaisesti määrättyä päivänä; tai

b) kun kyseessä on määräaikainen työsopimus:

i) työsopimuksessa mainittuna päivänä;

ii) sellaisen työsopimuksessa vahvistetun irtisanomisaikaan päättyessä, jonka perusteella toimihenkilö tai toimitielin voi irtisanoa sopimuksen ennen sen voimaantulon päättymistä. Irtisanomisaika on vähintään yksi kuukausi jokaista palvelusvuotta kohti, kuitenkin vähintään yksi kuukausi ja enintään kolme kuukautta. Kun kyseessä on väliaikainen toimihenkilö, jonka palvelussuhde on uusittu, irtisanomisaika on enintään kuusi kuukautta. Irtisanomisaika ei kuitenkaan voi alkaa lääkärintodistuksella vahvistetun raskauden eikä äitiys- tai sairausloman aikana, paitsi jos sairausloma kestää yli kolme kuukautta. Lisäksi irtisanomisaika keskeytyy edellä mainituin rajoituksin lääkärintodistuksella vahvistetun raskauden, äitiysloman ja sairausloman ajaksi. Jos toimitielin irtisanoa työsopimuksen, toimihenkilöllä on oikeus korvaukseen, jonka määrä on kolmasosa hänen peruspalkastaan, palvelussuhteen päättymispäivän ja työsopimuksen päättymispäivän väliseltä ajalta;

iii) kun hän ei enää täytä 12 artiklan 2 kohdan a alakohdassa vahvistettuja edellytyksiä, jollei sovelleta kyseisessä artiklassa säädettyä mahdollisuutta poikkeukseen. Jos tällaista poikkeusta ei myönnetä, sovelletaan ii alakohdassa tarkoitettua irtisanomisaikaa; tai

c) kun kyseessä on toistaiseksi voimassa oleva työsopimus:

i) työsopimuksessa mainitun irtisanomisajan päättyessä. Irtisanomisaika on vähintään yksi kuukausi jokaista täyttä palvelusvuotta kohti, kuitenkin vähintään kolme kuukautta ja enintään kymmenen kuukautta. Irtisanomisaika ei kuitenkaan voi alkaa lääkärintodistuksella vahvistetun raskauden eikä äitiys- tai sairausloman aikana, paitsi jos sairausloma kestää yli kolme kuukautta. Lisäksi irtisanomisaika keskeytyy edellä mainituin rajoituksin lääkärintodistuksella vahvistetun raskauden, äitiysloman ja sairausloman ajaksi; tai

ii) kun hän ei enää täytä 12 artiklan 2 kohdan a alakohdassa vahvistettuja edellytyksiä, jollei sovelleta kyseisessä artiklassa säädettyä mahdollisuutta poikkeukseen. Jos tällaista poikkeusta ei myönnetä, sovelletaan i alakohdassa tarkoitettua irtisanomisaikaa."

22) Lisätään artikla seuraavasti:

"48 a artikla

Vaalikauden aikana henkilöstösääntöjen 50 artiklaa voidaan soveltaa soveltuvin osin enintään viiteen Euroopan parlamentin poliittisten ryhmien palveluksessa olevaan vanhempaan väliaikaiseen toimihenkilöön, jotka ovat palkkaluokassa AD 15 tai AD 16 edellyttäen, että he ovat täyttäneet 55 vuotta ja olleet unionin toimielinten palveluksessa kahdenkymmenen vuoden ajan ja vähintään kahden ja puolen vuoden ajan viimeisimmässä palkkaluokassaan."

23) Kumotaan 50 c artiklan 2 kohta.

24) Lisätään II osastoon luku seuraavasti:

"11 LUKU

2 ARTIKLAN f ALAKOHDASSA TARKOITETTUA VÄLIAIKAISIA TOIMIHENKILÖITÄ KOSKEVAT ERITYISSÄÄNNÖKSET

51 artikla

Henkilöstösääntöjen 37 artiklaa, ensimmäisen kohdan b alakohdtaa lukuun ottamatta, ja 38 artiklaa sovelletaan 2 artiklan f alakohdassa tarkoitettuihin väliaikaisiin toimihenkilöihin soveltuvin osin.

52 artikla

Poiketen siitä, mitä 17 artiklan kolmannessa kohdassa säädetään, 2 artiklan f alakohdassa tarkoitetuille väliaikaisille toimihenkilöille, joilla on toistaiseksi voimassa oleva sopimus, voidaan palvelusvuosista riippumatta myöntää palkatonta lomaa enintään vuoden pituisiksi jaksoiksi.

Tällaisen loman kokonaispituus saa olla enintään 12 vuotta toimihenkilön koko uran aikana.

Toinen henkilö voidaan palkata toimeen, jota väliaikainen toimihenkilö on hoitanut.

Loman päättyessä väliaikainen toimihenkilö on siirrettävä ensimmäiseen palkkaluokkaansa vastaavaan toimeen, joka vapautuu hänen tehtäväryhmässään, jos hänellä on tämän toimen edellyttämät vaatimukset. Jos toimihenkilö kieltäytyy hänelle tarjotusta toimesta, hän säilyttää oikeudet palata samoin edellytyksin seuraavaan palkkaluokkaansa vastaavaan toimeen, joka vapautuu hänen tehtäväryhmässään; jos toimihenkilö kieltäytyy toisen kerran, palvelussuhde voidaan irtisanoa toimielimen puolelta päättämään ilman irtisanomisaikaa. Siihen asti kun toimihenkilö tosiasiallisesti palaa aiempia tehtäviä vastaavaan toimeen tai hänet siirretään tilapäisesti muihin tehtäviin, toimihenkilön katsotaan olevan edelleen henkilökohtaisista syistä myönnetyllä palkattomalla lomalla.

53 artikla

Edellä 2 artiklan f kohdassa tarkoitettu väliaikainen henkilöstö palkataan yhden tai useamman viraston järjestämällä valintamenettelyllä. Euroopan unionin henkilöstövalintatoimisto voi viraston tai virastojen pyynnöstä avustaa virastoja, erityisesti määrittelemällä kokeiden sisällön ja järjestämällä valintamenettelyt. Euroopan unionin henkilöstövalintatoimisto varmistaa valintamenettelyjen avoimuuden.

Jos kyseessä on ulkoinen valintamenettely, 2 artiklan f alakohdassa tarkoitettua väliaikaista henkilöstöä palkataan ainoastaan palkkaluokkiin SC1–SC2, AST 1–AST 4 tai AD 5–AD 8. Virasto voi kuitenkin tarvittaessa ja asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa antaa luvan palkata toimihenkilö palkkaluokkaan AD 9, AD 10, AD 11 tai poikkeustapauksessa palkkaluokkaan AD 12 vaativuudeltaan näitä tasoja vastaaviin tehtäviin ja hyväksytyn henkilöstötaulukon rajoissa. Palkkaluokkiin AD 9–AD 12 palkattavien kokonaismäärä ei saa virastossa ylittää 20:tä prosenttia tehtäväryhmään AD palkatun väliaikaisen henkilöstön kokonaismäärästä minkään viiden vuoden jakson aikana.

54 artikla

Edellä 2 artiklan f alakohdassa tarkoitettua väliaikaisen henkilöstön osalta luokittelu lähinnä ylempään palkkaluokkaan voidaan toteuttaa ainoastaan valitsemalla luokiteltavat niiden toimihenkilöiden joukosta, jotka ovat palvelleet vähintään kaksi vuotta palkkaluokassaan, kyseisten väliaikaisten toimihenkilöiden ansioiden vertailun sekä heistä laadittujen arviointien perusteella. Henkilöstösääntöjen 45 artiklan 1 kohdan viimeistä virkettä ja 45 artiklan 2 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin. Henkilöstösääntöjen liitteessä I olevassa B kohdassa asetettuja virkamiesten keskimääräisen urakehityksen vastaavuutta ohjaavia prosenttilukuja ei saa ylittää.

Kukin virasto antaa henkilöstösääntöjen 110 artiklan mukaisesti yleiset säännökset tämän artiklan täytäntöönpanemiseksi.

55 artikla

Kun 2 artiklan f kohdassa tarkoitettu väliaikainen toimihenkilö vaihtaa sisäisesti julkaistun avointa tointa koskevan ilmoituksen seurauksena tointa tehtäväryhmänsä sisällä, häntä ei voida luokitella aiempaa tointaan alempaan palkkaluokkaan tai alemmalle palkkatasolle, edellyttäen että hänen palkkaluokkansa on jokin avointa tointa koskevassa ilmoituksessa mainitun palkkaluokan mukainen.

Samoja säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin silloin kun väliaikainen toimihenkilö tekee viraston kanssa uuden sopimuksen alkamaan välittömästi toisen viraston kanssa tehdyn väliaikaisen toimihenkilön sopimuksen päätyttyä.

56 artikla

Kukin virasto hyväksyy henkilöstösääntöjen 110 artiklan 2 kohdan mukaisesti 2 artiklan f alakohdassa tarkoitettujen väliaikaisten toimihenkilöiden palkkaamista ja käyttöä koskevat yleiset säännökset."

25) Kumotaan III osasto.

26) Korvataan 79 artiklan 2 kohdassa sanat "Jokainen toimielin" sanoilla "Edellä 6 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu viranomainen".

27) Muutetaan 80 artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Kunkin 3 a artiklassa tarkoitettun toimielimen, viraston tai yksikön 6 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu viranomainen voi edellä olevan taulukon perusteella päättää yksityiskohtaisemmin kuhunkin tehtävään sisältyvistä toimivaltuuksista kuultuaan henkilöstösääntökomiteaa";

b) korvataan 4 kohta seuraavasti:

"4. Henkilöstösääntöjen 1 d ja 1 e artiklan säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin.";

28) Muutetaan 82 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 6 kohdassa sanat "Jokainen toimielin" sanoilla "Edellä 6 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu viranomainen";

b) Lisätään 7 kohdan jälkeen kohta seuraavasti:

"7. Tehtäväryhmissä II, III ja IV työskentelevälle sopimussuhteiselle henkilöstölle voidaan myöntää oikeus ottaa osaa sisäisiin kilpailuihin vasta sen jälkeen kun he ovat olleet toimielimen palveluksessa kolme vuotta. Tehtäväryhmään II kuuluva sopimussuhteinen henkilöstö voi osallistua ainoastaan palkkaluokkien SC1–SC2 kilpailuihin, tehtäväryhmään III kuuluva henkilöstö voi osallistua palkkaluokkien AST 1–AST 2 kilpailuihin ja

tehtäväryhmään IV kuuluva henkilöstö voi osallistua palkkaluokkien AST 1–AST 4 tai AD 5–AD 6 kilpailuihin. Näissä palkkaluokissa avoimina oleviin toimiin nimitettävien sopimussuhteisen henkilöstön kokonaismäärä ei saa milloinkaan olla yli 5 prosenttia henkilöstösääntöjen 30 artiklan toisen kohdan mukaisesti näihin tehtäväryhmiin tehtyjen nimitysten vuotuisesta kokonaismäärästä."

29) Korvataan 84 artikla seuraavasti:

"84 artikla

1. Sopimussuhteisen toimihenkilön, jonka työsopimus on tehty vähintään vuodeksi, on oltava tehtäväryhmässä I koeajalla ensimmäiset kuusi palveluskuukautta ja muissa tehtäväryhmissä ensimmäiset yhdeksän palveluskuukautta.

Jos sopimussuhteinen toimihenkilö on koeaikana estynyt hoitamasta tehtäviään sairauden, henkilöstösääntöjen 58 artiklan mukaisen äitiysloman tai tapaturman vuoksi yhtäjaksoisesti vähintään kuukauden ajan, 6 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu viranomainen voi pidentää koeaikaa vastaavalla ajalla. Koeajan kokonaiskesto voi olla enintään viisitoista kuukautta.

2. Jos koeajalla olevan sopimussuhteisen toimihenkilön työsuoritus osoittautuu ilmeisen riittämättömäksi, hänestä voidaan laatia kertomus milloin tahansa ennen koeajan päättymistä.

Tämä kertomus annetaan tiedoksi kyseiselle henkilölle, joka voi tehdä huomautuksensa kirjallisesti kahdeksan työpäivän kuluessa. Sopimussuhteisen toimihenkilön lähin esimies toimittaa kertomuksen ja huomautukset viipymättä 6 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettulle viranomaiselle. Edellä 6 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu viranomainen voi kertomuksen perusteella päättää koeajalla olevan sopimussuhteisen toimihenkilön irtisanomisesta ennen koeajan päättymistä kuukauden irtisanomisajan jälkeen tai määrätä sopimussuhteisen toimihenkilön toiseen yksikköön koeajan jäljellä olevaksi ajaksi.

3. Viimeistään kuukausi ennen koeajan päättymistä laaditaan arviointikertomus sopimussuhteisen toimihenkilön kyvyistä hoitaa tehtäviään sekä hänen tehokkuudestaan ja käytöksestään viranhoidossa. Tämä kertomus annetaan tiedoksi kyseiselle sopimussuhteiselle toimihenkilölle, joka voi tehdä huomautuksensa kirjallisesti kahdeksan työpäivän kuluessa.

Jos kertomuksessa suositellaan irtisanomista tai, poikkeuksellisissa olosuhteissa, koeajan pidentämistä 1 kohdan mukaisesti, koeajalla olevan sopimussuhteisen toimihenkilön lähin esimies toimittaa kertomuksen ja huomautukset viipymättä 6 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettulle viranomaiselle.

Sopimussuhteinen toimihenkilö, jonka työsuoritus tai käytös ei ole osoittautunut riittävän hyväksi hänen tullakseen nimitetyksi toimeen, irtisanotaan.

Lopullinen päätös tehdään 3 kohdassa tarkoitetun kertomuksen sekä niiden tietojen perusteella, joita 6 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetulla viranomaisella on käytettävissään sopimussuhteisen toimihenkilön menettelystä henkilöstösääntöjen II osaston suhteen.

4. Irtisanottu sopimussuhteinen toimihenkilö saa kunkin suoritettujen koeajan kuukauden osalta korvauksen, joka on kolmannes hänen peruspalkastaan."

30) Korvataan 85 artiklan 3 kohdassa sanat "EY:n perustamissopimuksen 314 artiklassa" sanoilla "Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 55 artiklan 1 kohdassa".

31) Muutetaan 86 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) Lisätään toiseen alakohtaan virke seuraavasti:

"Palkkaluokkaan 1 palkattuihin sopimussuhteisiin toimihenkilöihin sovelletaan kuitenkin henkilöstösääntöjen 32 artiklan toista kohtaa soveltuvin osin."

b) Lisätään alakohta seuraavasti:

"Tämän kohdan soveltamiseksi annetaan yleisiä täytäntöönpanosäännöksiä henkilöstösääntöjen 110 artiklan mukaisesti."

32) Korvataan 88 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdassa sanat "kolme vuotta" sanoilla "kuusi vuotta".

33) Korvataan 91 artikla seuraavasti:

"91 artikla

Sovelletaan 16–18 artiklaa soveltuvin osin.

Henkilöstösääntöjen 55 artiklan 4 kohdan toisen virkkeen säännöksiä ei sovelleta sopimussuhteisiin toimihenkilöihin.

Tehtäväryhmään III ja IV kuuluvan sopimussuhteisten toimihenkilöiden tekemät ylityötunnit eivät anna oikeutta korvaukseen tai palkkaan.

Tehtäväryhmään I ja II kuuluvan sopimussuhteisten toimihenkilöiden tekemät ylityötunnit oikeuttavat henkilöstösääntöjen liitteessä VI säädettyjen edellytyksin korvaavaan vapaaseen tai palkkaan, jos yksikön tarpeiden vuoksi ei ole

mahdollista myöntää korvaavaa vapaata sitä kuukautta seuraavien kahden kuukauden kuluessa, jonka aikana ylityötunnit on tehty."

34) Korvataan 95 artiklassa sanat "63 ikävuoteen" sanoilla "eläkeikään".

35) Muutetaan 96 artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 kohdassa sana "mukautetaan" sanalla "päivitetään";

b) korvataan 11 kohta seuraavasti:

"11. Komissio antaa joka toinen vuosi kertomuksen työttömyysvakuutusjärjestelmän rahoitustilanteesta. Komissio voi tästä kertomuksesta riippumatta mukauttaa 7 kohdassa säädettyjä maksuja henkilöstösääntöjen 111 ja 112 artiklan mukaisesti annetuilla delegoiduilla säädöksillä, jos järjestelmän tasapaino sitä edellyttää."

36) Korvataan 101 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan toisessa lauseessa sanat "65 vuoden ikää" sanoilla "66 vuoden ikää";

37) Muutetaan 103 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Sellaisen työkyvyttömyyskorvausta tai vanhuuseläkettä saavan entisen sopimussuhteisen toimihenkilön kuollessa, jonka palvelussuhde oli päättynyt ennen kuin hän oli saavuttanut eläkeiän ja joka oli pyytänyt vanhuuseläkkeensä maksamista siirrettäväksi sitä kalenterikuukautta seuraavan kuukauden ensimmäiseen päivään, jonka aikana hän saavuttaa eläkeiän, henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevassa 4 luvussa määritelty entisen sopimussuhteisen toimihenkilön oikeudenomistajat saavat perhe-eläkettä tässä liitteessä säädettyjen edellytyksin;"

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Jos sopimussuhteinen toimihenkilö tai työkyvyttömyyskorvausta tai vanhuuseläkettä saava entinen sopimussuhteinen toimihenkilö, jonka palvelussuhde oli päättynyt ennen kuin hän oli saavuttanut eläkeiän ja joka oli pyytänyt vanhuuseläkkeensä maksamista siirrettäväksi sitä kalenterikuukautta seuraavan kuukauden ensimmäiseen päivään, jonka aikana hän saavuttaa eläkeiän, on ollut kadoksissa yli vuoden ajan, henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 5 ja 6 luvun väliaikaisia eläkeitä koskevia säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin asianomaisen puolisoon ja niihin henkilöihin, joiden katsotaan olevan kadonneen henkilön huollettavina."

38) Korvataan 106 artiklan 4 kohdassa sanat "63 vuoden ikää" sanalla "eläkeikää" ja "täyttänyt 63 vuotta" sanoilla "saavuttanut eläkeiän";

39) Korvataan 120 artiklassa sanat "kuakin toimielin" sanoilla "6 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu viranomaisen";

40) Lisätään artikla seuraavasti:

"132 a artikla

Euroopan parlamentin jäsenen valtuutetulle avustajalle voidaan 125 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen soveltamisohjeiden mukaisesti ja hänen avustamansa parlamentin jäsenen tai jäsenten nimenomaisesta pyynnöstä suorittaa kertaluonteisesti joko asettautumiskorvaus tai uudelleenasettautumiskorvaus kyseisen parlamentin jäsenen avustajakorvauksesta edellyttäen, että asuinpaikan vaihtamisen välttämättömyys näytetään toteen. Korvauksen määrä ei voi olla suurempi kuin avustajan yhden kuukauden peruspalkka";

41) Muutetaan 139 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan b alakohta seuraavasti:

"b) sen kuukauden viimeisenä päivänä, jonka kuluessa Euroopan parlamentin jäsenen valtuutettu avustaja täyttää 66 vuotta, tai poikkeuksellisesti henkilöstösääntöjen 52 artiklan toisen ja kolmannen kohdan mukaisesti määrättyä päivänä";

ii) korvataan d alakohta seuraavasti:

"d) ottaen huomioon, että luottamus on parlamentin jäsenen ja hänen valtuutetun avustajansa välisen työskentelysuhteen perusta, sellaisen työsopimuksessa vahvistetun irtisanomisajan päättyessä, jonka perusteella parlamentin jäsenen valtuutetulla avustajalla tai Euroopan parlamentilla, joka toimii niiden yhden tai useamman Euroopan parlamentin jäsenen pyynnöstä, joita valtuutettu avustaja on palkattu avustamaan, on oikeus irtisanoa sopimus ennen sen voimassaolon päättymistä. Irtisanomisaika on vähintään yksi kuukausi jokaista palvelusvuotta kohti, kuitenkin vähintään yksi kuukausi ja enintään kolme kuukautta. Irtisanomisaika ei kuitenkaan voi alkaa lääkärintodistuksella vahvistetun raskauden eikä äitiys- tai sairausloman aikana, paitsi jos sairausloma kestää yli kolme kuukautta. Lisäksi se keskeytyy edellä mainituin rajoituksin lääkärintodistuksella vahvistetun raskauden, äitiysloman ja sairausloman ajaksi";

b) lisätään kohta seuraavasti:

"3 a. Edellä 125 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa soveltamisohjeissa määrätään sovittelumenettelystä, jota

sovelletaan ennen kuin Euroopan parlamentin jäsenen valtuutetun avustajan työsopimus irtisanotaan niiden yhden tai useamman Euroopan parlamentin jäsenen pyynnöstä, joita valtuutettu avustaja on palkattu avustamaan, tai asianomaisen valtuutetun avustajan pyynnöstä 1 kohdan d alakohdan ja 3 kohdan mukaisesti."

42) Korvataan 141 artiklassa sanat "kuakin toimielin" sanoilla "6 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu viranomaisen".

43) Lisätään artikla seuraavasti:

"142 a artikla

Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2020 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan näiden muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen toimivuutta."

44) Muutetaan liite seuraavasti:

a) lisätään 1 artiklan 1 kohtaan virkkeet seuraavasti:

"Kyseisessä liitteessä olevan 21 artiklan, 22 artiklan, 4 kohtaa lukuun ottamatta, 23 artiklan, 24 a artiklan ja 31 artiklan 6 ja 7 kohdan säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin muuhun henkilöstöön, joka on palveluksessa 31 päivänä joulukuuta 2013. Kyseisessä liitteessä olevan 30 artiklan ja 31 artiklan 1, 2, 3 ja 5 kohdan säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin väliaikaiseen henkilöstöön, joka on palveluksessa 31 päivänä joulukuuta 2013. Kun on kyse toimihenkilöistä, jotka ovat tulleet palvelukseen ennen 1 päivää tammikuuta 2014, muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 33 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa ja 101 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa olevien sanojen "66 vuoden ikää" tulkitaan tarkoittavan sanoja "65 vuoden ikää" sekä 47 artiklan a alakohdassa ja 139 artiklan 1 kohdan b alakohdassa olevien sanojen "66 vuotta" ja 66 vuoden ikää" sanoja "65 vuotta" ja "65 vuoden ikää";

b) lisätään artikla seuraavasti:

"6 artikla

Viraston palveluksessa 31 päivänä joulukuuta 2013 olevien muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettujen väliaikaisten toimihenkilöiden sopimukset muutetaan 1 päivästä tammikuuta 2014 ilman valintamenettelyä sopimuksiksi, joihin sovelletaan näiden palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan f alakohtaa. Sopimuksen ehdot jäävät muilta osin entiselleen. Tätä artiklaa ei sovelleta sellaisten väliaikaisten toimihenkilöiden sopimuksiin, jotka on palkattu kyseisen viraston perustamisesta annetussa Euroopan unionin säädöksessä tarkoitetuksi viraston päälliköiksi ja varapäälliköiksi eikä virastoon yksikön edun mukaisesti tilapäisesti siirrettyihin virkamiehiin."

3 artikla

1. Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana kolmantena päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
2. Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014 lukuun ottamatta 1 artiklan 30 kohtaa ja 1 artiklan 55 kohdan c a alakohtaa, joita sovelletaan tämän asetuksen voimaantulopäivästä lähtien.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 22 päivänä lokakuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
M. SCHULZ

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
V. LEŠKEVIČIUS

NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1024/2013,

annettu 15 päivänä lokakuuta 2013,

luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 127 artiklan 6 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon,

noudattaa erityistä lainsäätämisyksiköstä,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Unioni on viime vuosikymmenten aikana edistynyt huomattavasti pankkipalvelujen sisämarkkinoiden luomisessa. Näin ollen monissa jäsenvaltioissa pankkiryhmittymillä, joiden pääkonttori on jossakin toisessa jäsenvaltiossa, on huomattava markkinaosuus, ja luottolaitokset ovat hajauttaneet maantieteellisesti toimintaansa sekä euroalueella että euroalueen ulkopuolella.

(2) Nykyinen finanssi- ja talouskriisi on osoittanut, että finanssisektorin sirpaloituminen saattaa uhata yhteisen rahan ja sisämarkkinoiden eheyttä. Näin ollen on olennaisen tärkeää tehostaa pankkivalvonnan yhdyntymistä, jotta voidaan vahvistaa Euroopan unionia, palauttaa rahoitusvakaus ja luoda perusta talouden elvyttämiselle.

(3) Pankkipalvelujen sisämarkkinoiden säilyttäminen ja syventäminen on olennaisen tärkeää talouskasvun edistämiseksi unionissa ja riittävän rahoituksen turvaamiseksi reaalityaloudessa. Tämä on kuitenkin yhä haastavampaa. On näyttöä siitä, että pankkimarkkinoiden yhdyntyminen unionissa on pysähtymässä.

(4) Vahvistetun unionin sääntelykehiksen hyväksymisen ohella valvontaviranomaisten on samaan aikaan kiristettävä valvontatoimiaan, jotta viime vuosien finanssikriisin

opetukset voidaan ottaa huomioon ja voidaan valvoa hyvin monimutkaisia ja keskenään sidoksissa olevia markkinoita ja laitoksia.

(5) Toimivalta valvoa yksittäisiä luottolaitoksia unionissa on enimmäkseen säilynyt kansallisella tasolla. Valvontaviranomaisten välinen koordinaatio on erittäin tärkeää, mutta kriisi on osoittanut, että pelkkä yhteensovittaminen ei riitä etenkin yhteisen rahan yhteydessä. Jotta säilytettäisiin rahoitusvakaus unionissa ja lisättäisiin markkinoiden yhdyntymisen positiivisia vaikutuksia kasvuun ja hyvinvointiin, valvontatehtävien yhdyntymistä olisi lisättävä. Tämä on erityisen tärkeää koko pankkiryhmittymän sujuvan ja moitteettoman tarkastelun ja sen kokonaistilanteen arvioinnin varmistamiseksi ja vähentäisi erilaisten tulkintojen ja ristiriitaisten päätösten riskiä yksittäisen yhteisön tasolla.

(6) Luottolaitosten vakaus on usein edelleen läheisessä yhteydessä luottolaitoksen sijoittautumisjäsenvaltioon. Epäilyt julkisen velan kestävydestä, talouden kasvunäkymistä ja luottolaitosten elinkelpoisuudesta ovat luoneet negatiivisia markkinatrendejä, jotka vahvistavat toisiaan. Tämä voi vaarantaa joidenkin luottolaitosten elinkelpoisuuden ja rahoitusjärjestelmän vakauden euroalueella ja koko unionissa ja rasittaa tuntuvasti asianomaisten jäsenvaltioiden jo ennestään kireää julkisen talouden tilannetta.

(7) Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan pankkiviranomainen) (EPV), joka perustettiin Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010 ⁽¹⁾ vuonna 2011, Euroopan finanssivalvojen järjestelmä (EFV), joka perustettiin kyseisen asetuksen 2 artiklalla, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) (EVLEV) perustamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ⁽²⁾ 2 artikla, sekä Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) (EAMV) perustamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1095/2010 ⁽³⁾ 2 artikla ovat tuntuvasti parantaneet pankkivalvontaviranomaisten välistä yhteistyötä unionissa. EPV edistää huomattavasti unionissa tarjottavien rahoituspalvelujen yhteisen sääntökirjan luomista, ja se on ollut ratkaisevan tärkeässä asemassa toteuttaessa johdonmukaisella tavalla Eurooppa-neuvoston 26 päivänä lokakuuta 2011 sopimaa keskeisten unionin luottolaitosten pääomittamista, komission hyväksymiä valtioneuvoston liittyviä suuntaviivoja ja edellytyksiä noudattaen.

⁽¹⁾ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12.

⁽²⁾ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48.

⁽³⁾ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84.

- (8) Euroopan parlamentti on eri tilanteissa kehottanut perustamaan eurooppalaisen toimielimen, joka vastaisi suoraan joistakin finanssilaitosten valvontaan liittyvistä tehtävistä. Näin se on tehnyt komission tiedonannosta ”Rahoitusmarkkinoiden puitteiden toteuttamisesta: toimintasuunnitelma” 13 päivänä huhtikuuta 2000 antamassaan päätöslauselmassa⁽¹⁾ ja toiminnan vakauden valvontaa koskevista säännöistä Euroopan unionissa 21 päivänä marraskuuta 2002 antamassaan päätöslauselmassa⁽²⁾.
- (9) Eurooppa-neuvoston 29 päivänä kesäkuuta 2012 antamissa päätelmissä kehoitettiin Eurooppa-neuvoston puheenjohtajaa kehittämään etenemissuunnitelma todellisen talous- ja rahaliiton aikaansaamiseksi. Samana päivänä euroalueen huippukokouksessa todettiin, että kun euroalueen pankkeja varten on käytössä tehokas yhteinen valvontamekanismi (YVM), jossa Euroopan keskuspankki (EKP) on mukana, voisi olla mahdollista, että Euroopan vakaustmekanismi (EVM) tavanomaisen päätöksen nojalla pääomittaisi pankkeja suoraan ja että tässä noudatettaisiin asianmukaista ehdollisuutta, mukaan lukien valtiontukisääntöjen noudattaminen.
- (10) Eurooppa-neuvosto totesi 19 päivänä lokakuuta 2012, että tiiviimmän talous- ja rahaliiton muodostamiseen tähtäävän prosessin olisi perustuttava unionin institutionaalisiin ja oikeudellisiin puitteisiin, sen olisi oltava perusluonteeltaan avoin ja läpinäkyvä suhteessa jäsenvaltioihin, joiden rahayksikkö ei ole euro, ja siinä olisi huolehdittava sisämarkkinoiden eheydestä. Yhdennetyssä rahoituskehityksessä on yhteinen valvontamekanismi, joka on mahdollisuuksien mukaan avoin kaikille jäsenvaltioille, jotka haluavat osallistua siihen.
- (11) Sen vuoksi olisi perustettava Euroopan pankkiunioni, jonka tukena olisi koko sisämarkkinoita koskeva rahoituspalvelujen kattava ja yksityiskohtainen yhteinen sääntökirja ja joka koostuisi yhteisestä valvontamekanismista sekä uusista talletussuojaa ja kriisinratkaisua koskevista järjestelmistä. Kun otetaan huomioon niiden jäsenvaltioiden, joiden rahayksikkö on euro, väliset läheiset yhteydet ja vuorovaikutukset, pankkiunionin olisi katettava vähintään kaikki euroalueen jäsenvaltiot. Sisämarkkinoiden säilyttämiseksi ja syventämiseksi pankkiunionin olisi myös oltava avoin kaikkien muiden jäsenvaltioiden osallistumiseksi siinä määrin kuin tämä on institutionaalisesti mahdollista.
- (12) Yhteisellä valvontamekanismilla olisi ensimmäisenä askeleena kohti pankkiunionia varmistettava, että luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaa koskeva unionin politiikka pannaan täytäntöön yhdenmukaisella ja tehokkaalla tavalla, että rahoituspalvelujen yhteistä sääntökirjaa sovelletaan tasapuolisesti kaikkien asianomaisten jäsenvaltioiden luottolaitoksiin ja että kyseisiä luottolaitoksia valvotaan parhaalla mahdollisella tavalla vakavaraisuuteen liittymättömien muiden näkökohtien estämättä. Yhteisen valvontamekanismin olisi erityisesti oltava sopusoinnussa rahoituspalvelujen sisämarkkinoiden toiminnan ja pääomien vapaan liikkuvuuden kanssa. Yhteinen valvontamekanismi muodostaa perustan seuraaville vaiheille edettäessä kohti pankkiunionia. Tässä noudatetaan sitä periaatetta, että Euroopan vakaustmekanismilla (EVM) on mahdollisuus tavanomaisen päätöksen nojalla pääomittaa pankkeja suoraan, kun tehokas yhteinen valvontamekanismi on otettu käyttöön. Eurooppa-neuvosto totesi 13–14 päivänä joulukuuta 2012 antamissaan päätelmissä, että ”pankkien valvonnan siirtyessä tosiasiallisesti yhteiselle valvontamekanismille tarvitaan yhteinen kriisinratkaisuviranomainen, jolla on tarvittavat valtuudet varmistaa, että osallistuvissa jäsenvaltioissa minkä tahansa pankin kriisitilanne voidaan ratkaista asianmukaisin välinein” ja että ”yhteisen kriisinratkaisumekanismin olisi perustuttava rahoitusosalta itseltään saataviin osuuksiin, ja siihen olisi sisällyttävä asianmukaiset ja toimivat varautumisjärjestelyt”.
- (13) EKP:llä on euroalueen keskuspankkina laaja kokemus makrotalouden ja rahoitusalan vakauteen liittyvissä asioissa, joten sillä on hyvät edellytykset hoitaa selkeästi määritettyjä valvontatehtäviä keskittyen unionin rahoitusjärjestelmän vakauden suojaamiseen. Useiden jäsenvaltioiden keskuspankit vastaavatkin jo pankkivalvonnasta. EKP:lle olisi sen vuoksi annettava erityistehtäviä, jotka koskevat osallistuvien jäsenvaltioiden luottolaitosten valvontaan liittyvää politiikkaa.
- (14) EKP:n ja niiden jäsenvaltioiden, jotka eivät ole osallistuvia jäsenvaltioita, jäljempänä ’osallistumattomat jäsenvaltiot’, toimivaltaisten viranomaisten olisi tehtävä yhteisymmärryspöytäkirja, jossa kuvataan yleisesti, miten ne tekevät yhteistyötä keskenään suorittaessaan unionin lainsäädännön mukaisia valvontatehtäviään tässä asetuksessa tarkoitettujen finanssilaitosten osalta. Yhteisymmärryspöytäkirja voisi muun muassa selkeyttää niihin EKP:n päätöksiin liittyvää kuulemistä, joilla on vaikutuksia osallistumattomaan jäsenvaltioon sijoittautuneisiin tytäryrityksiin ja sivuliikkeisiin, joiden emoyritys on sijoittautunut osallistuvaan jäsenvaltioon, sekä yhteistyötä hätätilanteissa, myös asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä vahvistettujen menettelyjen mukaisten varhaisvaroitusjärjestelmien osalta. Tämä yhteisymmärryspöytäkirja olisi tarkistettava säännöllisesti.
- (15) EKP:lle olisi annettava ne erityiset valvontatehtävät, jotka ovat ratkaisevan tärkeitä, jotta varmistettaisiin luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvän unionin politiikan yhdenmukainen ja tehokas täytäntöönpano, kun taas muut tehtävät olisi jätettävä kansallisten viranomaisten vastuulle. EKP:n tehtäviin olisi sisällyttävä toimenpiteitä, joilla pyritään makrotason vakauden valvontaan, ottaen huomioon kansallisten viranomaisten rooliin liittyvät erityisjärjestelyt.
- (16) Suurten luottolaitosten toiminnan turvallisuus ja terve pohja ovat olennaisen tärkeitä, jotta varmistettaisiin rahoitusjärjestelmän vakaus. Viimeaikainen kokemus on kuitenkin osoittanut, että myös pienemmät luottolaitokset voivat olla uhka rahoitusvakaudelle. Sen vuoksi EKP:n olisi pystyttävä valvomaan kaikkia osallistuvissa jäsenvaltioissa toimiluvan saaneita luottolaitoksia ja osallistuvien jäsenvaltioiden perustettuja sivuliikkeitä.

⁽¹⁾ EYVL C 40, 7.2.2001, s. 453.

⁽²⁾ EUVL C 25 E, 29.1.2004, s. 394.

- (17) Hoitaessaan sille annettuja tehtäviä ja tämän vaikuttamatta tavoitteeseen varmistaa luottolaitosten turvallisuus ja vakaus EKP:n olisi otettava täysin huomioon luottolaitosten moninaisuus, niiden koko ja liiketoimintamallit sekä unionin pankkialan monimuotoisuuden systemiset edut.
- (18) EKP:n olisi tehtäviä hoitaessaan pyrittävä erityisesti varmistamaan, että luottolaitokset vastaavat kaikista kustannuksista, joita niiden toiminnasta aiheutuu, jolloin vältetään moraalikato ja siitä johtuva liiallinen riskinotto. Sen olisi otettava täysin huomioon jäsenvaltioiden makroekonomiset olosuhteet, erityisesti luotonannon vakaus ja koko talouden kannalta tuottavan toiminnan helpottaminen.
- (19) Minkään tässä asetuksessa olevan ei olisi katsottava muuttavan muiden unionin säädösten ja kansallisen lainsäädännön nojalla sovellettavaa tilinpitösäännöstä.
- (20) Ennakkoluvan saaminen luottolaitoksen toiminnan aloittamiseksi on keskeinen vakavaraisuuden valvontateknikka, jolla varmistetaan, että näitä toimintoja harjoittavat ainoastaan sellaiset toimijat, joilla on vakaa taloudellinen perusta, organisaatio, joka pystyy selviämään talletusten vastaanottoon ja luotonantoon liittyvistä erityisistä riskeistä, ja näiden tehtävien hoitamiseen sopivat johtajat. EKP:n tehtävänä olisi sen vuoksi oltava osallistuviin jäsenvaltioihin sijoittautuvien luottolaitosten toimilupien myöntäminen, ja sen vastuulla olisi myös oltava toimilupien peruuttaminen ottaen huomioon kansallisten viranomaisten rooliin liittyvät erityisjärjestelyt.
- (21) Unionin lainsäädännössä luottolaitosten toimilupien myöntämiselle ja peruuttamiselle vahvistettujen edellytysten lisäksi jäsenvaltiot voivat nykyisin säätää toimilupia ja niiden peruuttamista koskevista lisäedellytyksistä. EKP:n olisi sen vuoksi hoidettava luottolaitosten toimilupien myöntämiseen ja peruuttamiseen liittyvää tehtäväänsä – jos kansallista lainsäädäntöä ei noudateta – asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen ehdotuksesta tämän arvioitua, täyttyvätkö kansallisessa lainsäädännössä säädetyt asiaa koskevat edellytykset.
- (22) Mahdollisen uuden omistajan soveltuvuus on välttämättä arvioida ennen kuin luottolaitoksesta ostetaan huomattava osuus, jotta varmistetaan, että luottolaitoksen omistajat ovat edelleen soveltuvia ja taloudellisesti vakaita. EKP:llä unionin toimielimenä on hyvät edellytykset tehdä tällainen arviointi niin, ettei sisämarkkinoille aseteta aiheettomia rajoituksia. EKP:n tehtävänä olisi oltava luottolaitoksista olevien merkittävien omistusosuuksien hankinnan ja luovutuksen arvioiminen, paitsi pankkien kriisiratkaisun yhteydessä.
- (23) Ennakkoodellytyksenä luottolaitosten moitteettomalle vakavaraisuudelle on se, että noudatetaan unionin sääntöjä, joilla luottolaitoksia vaaditaan ylläpitämään tiettyä, luottolaitostoimintaan liittyviltä riskeiltä suojaavaa pääomatasoa, rajoittamaan yksittäisiin vastapuoliin liittyvien vastuidensa kokoa, julkistamaan tiedot taloudellisesta tilanteestaan, ylläpitämään riittävästi likvidejä varoja markkinastressitilanteista selviämiseksi ja rajoittamaan velkaantuneisuutta. EKP:n tehtävänä olisi oltava varmistaa kyseisten sääntöjen noudattaminen, mukaan lukien erityisesti hyväksymällä kyseisiin sääntöihin sisältyviä hyväksyntöjä, lupia, poikkeuksia tai vapautuksia.
- (24) Täydentävät pääomapuskurit, mukaan lukien pääomaa säilyttävä pääomapuskuri, vastasyklinen pääomapuskuri, jolla varmistetaan, että luottolaitokset keräävät talouskasvun aikoina riittävän pääomapohjan, jolla pystytään kattamaan tappiot taloudellisesti kireinä aikoina, maailmanlaajuiset sekä muut s laitoskohtaiset järjestelmäriskipuskurit ja muut järjestelmäriskiin tai makrovakauteen kohdistuvaan riskiin liittyvät toimenpiteet, ovat keskeisiä vakavaraisuuden valvontavälineitä. EKP:lle olisi täysipainoisen koordinoinnin varmistamiseksi ilmoitettava asianmukaisesti, jos kansalliset toimivaltaiset viranomaiset tai kansalliset nimetyt viranomaiset määräävät tällaisia toimenpiteitä. Lisäksi EKP:n olisi tarvittaessa voitava soveltaa tiukempia vaatimuksia ja toimenpiteitä, jotka koordinoidaan tiiviisti kansallisten viranomaisten kanssa. Tämän asetuksen säännökset toimenpiteistä, joilla pyritään puuttamaan systemiseen tai makrovakauteen kohdistuvaan riskiin, eivät rajoita unionin lainsäädännön muiden säädösten mukaisia koordinoitimenettelyitä. Kansalliset toimivaltaiset viranomaiset tai kansalliset nimetyt viranomaiset sekä EKP noudattavat kyseisten säädösten mukaisia koordinoitimenettelyjä sen jälkeen kun ne ovat suorittaneet tässä asetuksessa säädetyt menettelyt.
- (25) Luottolaitoksen toiminnan turvallisuus ja vakaus riippuvat myös riittävästä sisäisen pääoman kohdentamisesta – ottaen huomioon riskit, joille luottolaitos saattaa altistua –, tarkoituksenmukaisista sisäisen organisaation rakenteista ja hallinto- ja ohjausjärjestelmästä. EKP:n tehtävänä olisi sen vuoksi oltava soveltaa vaatimuksia, joilla varmistetaan, että luottolaitoksilla osallistuvissa jäsenvaltioissa on vankat hallinto- ja ohjausjärjestelyt, -prosessit ja -mekanismi, mukaan lukien strategiat ja prosessit riittävän sisäisen pääoman arvioimiseksi ja säilyttämiseksi. Jos puutteita ilmenee, EKP:n tehtävänä olisi oltava toteuttaa tarkoituksenmukaiset toimenpiteet, mukaan lukien erityiset täydentävät omia varoja koskevat vaatimukset, erityiset tiedontarvovat vaatimukset ja erityiset maksuvalmiusvaatimukset.
- (26) Luottolaitoksen toiminnan turvallisuuteen ja vakauteen kohdistuvia riskejä voi aiheutua sekä yksittäisten luottolaitosten että pankki- tai finanssiryhmittymien tasolla. Erityiset näitä riskejä vähentävät valvontajärjestelyt ovat tärkeitä luottolaitosten toiminnan turvallisuuden ja vakauden varmistamiseksi. Yksittäisten luottolaitosten valvonnan lisäksi EKP:n tehtäviin olisi kuuluttava valvonta konsolidoidulla tasolla, lisävalvonta, rahoitusalan holdingyhtiöiden valvonta ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden valvonta, lukuun ottamatta vakuutusyritysten valvontaa.

- (27) Jotta rahoitusvakuus säilyisi, laitoksen rahoituksellisen ja taloudellisen tilanteen heikkeneminen on korjattava varhaisessa vaiheessa. EKP:n tehtävänä olisi oltava asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä määritettyjen varhaisten toimien toteuttaminen. Sen olisi kuitenkin yhteensovittettava varhaiset toimensa asianomaisten kriisinratkaisuviranomaisten kanssa. Niin kauan kuin kansalliset viranomaiset ovat toimivaltaisia ratkaisemaan luottolaitosten kriisejä, EKP:n olisi lisäksi yhteensovittettava toimensa taroituksenmukaisella tavalla asianomaisten kansallisten viranomaisten kanssa sen varmistamiseksi, että kriisitilanteissa kunkin vastuualueista vallitsee yhteisymmärrys, erityisesti jos kyseessä ovat rajojen yli toimivat kriisinhallintaryhmät ja tätä varten perustetut tulevat kriisinratkaisukollegiot.
- (28) Niiden valvontatehtävien, joita ei anneta EKP:lle, olisi säilyttävä kansallisilla viranomaisilla. Kyseisiin tehtäviin olisi sisällyttävä seuraavat: sijoittautumisoikeuteen ja palvelujen vapaaseen tarjoamiseen liittyvien ilmoitusten vastaanottaminen luottolaitoksilta, niiden elinten valvonta, jotka eivät ole unionin lainsäädännössä esitetyn määritelmän mukaisia luottolaitoksia mutta joita valvotaan luottolaitoksina kansallisen lainsäädännön nojalla, niiden kolmansien maiden luottolaitosten valvonta, jotka perustavat sivuliikkeen unioniin tai tarjoavat palvelujaan yli rajojen unionissa, maksupalvelujen valvonta, luottolaitosten päivittäinen tarkastaminen, toimivaltaisten viranomaisten tehtävien hoitaminen suhteessa luottolaitoksiin rahoitusvälineiden markkinoiden osalta, rahoitusjärjestelmän käytön estäminen rahanpesutarkoituksiin ja terrorismin rahoitukseen sekä kuluttajansuojaan liittyvät kysymykset.
- (29) EKP:n olisi tehtävä tarkoituksenmukaisella tavalla ja täysimääräisesti yhteistyötä niiden kansallisten viranomaisten kanssa, joiden toimivaltaan kuuluvat kuluttajansuojan korkean tason varmistaminen ja rahanpesun torjunta.
- (30) EKP:n olisi sille annettujen tehtävien hoidossa pyrittävä varmistamaan luottolaitosten toiminnan turvallisuus ja vakaus, rahoitusjärjestelmän vakaus unionissa ja yksittäisissä osallistuvissa jäsenvaltioissa sekä sisämarkkinoiden yhtenäisyys ja eheys, minkä turvin varmistettaisiin myös tallettajien suojaaminen ja parannettaisiin sisämarkkinoiden toimintaa, kuten rahoituspalveluja unionissa koskeva yhteinen sääntökirja edellyttää. EKP:n olisi erityisesti otettava asianmukaisesti huomioon tasa-arvon ja syrjimättömyyden periaatteet.
- (31) Sen, että valvontatehtäviä annetaan EKP:lle, olisi oltava linjassa EFVJ:n ja sen perustavoitteen – luodaan yhteinen sääntökirja ja lähennetään valvontakäytäntöjä koko unionissa – kanssa. Pankkivalvontaviranomaisten ja vakuutus- ja arvopaperimarkkinoiden valvontaviranomaisten välinen yhteistyö on tärkeää, jotta voidaan käsitellä yhteistä etua koskevia kysymyksiä ja varmistaa sellaisten luottolaitosten asianmukainen valvonta, jotka toimivat myös vakuutus- ja arvopaperialoilla. EKP:n olisi sen vuoksi tehtävä tiivistä yhteistyötä EPV:n, EAMV:n ja EVLEV:n, EJRK:n sekä muiden viranomaisten kanssa, jotka ovat osa Euroopan finanssivalvojen järjestelmää. EKP:n olisi hoidettava tehtäviään tämän asetuksen säännösten mukaisesti ja rajoittamatta Euroopan finanssivalvojen järjestelmän muiden osallistujien toimivaltaa ja tehtäviä. Se olisi myös velvoitettava tekemään yhteistyötä asianomaisten kriisinratkaisuviranomaisten ja suoraan tai välillistä julkista rahoitustukea rahoittavien laitosten kanssa.
- (32) EKP:n olisi hoidettava tehtävänsä soveltaen ja noudattaen asiaa koskevaa unionin lainsäädäntöä, mukaan lukien unionin koko primaari- ja sekundaarilainsäädäntö, komission valtiontukien alalla antamat päätökset, kilpailusäännöt ja sulautumien valvonta sekä kaikkiin jäsenvaltioihin sovellettava yhteinen sääntökirja. EPV:lle on annettu tehtäväksi laatia teknisten standardien luonnokset sekä ohjeet ja suositukset, joilla varmistetaan valvontakäytäntöjen lähentyminen ja valvontatulosten keskinäinen johdonmukaisuus unionissa. EKP:n ei tulisi ottaa näitä tehtäviä hoitaakseen EPV:ltä, joten sen olisi harjoitettava toimivaltaansa hyväksyä asetuksia Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimus) 132 artiklan mukaisesti ja komission EPV:n esittämien luonnosten perusteella hyväksymien unionin säädösten mukaisesti ja jollei asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklasta muuta johdu.
- (33) EKP:n olisi tarvittaessa tehtävä rahoitusvälineiden markkinoista vastaavien toimivaltaisten viranomaisten kanssa yhteisymmärryspöytäkirjoja, joissa kuvataan yleisesti, miten ne tekevät keskenään yhteistyötä suorittaessaan unionin lainsäädännön mukaisia valvontatehtäviään tässä asetuksessa tarkoitettujen finanssilaitosten osalta. Kyseiset pöytäkirjat on asetettava Euroopan parlamentin, Eurooppa-neuvoston ja kaikkien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten saataville.
- (34) Hoitaessaan tehtäviään ja harjoittaessaan valvontatoimivaltaansa EKP:n olisi sovellettava luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaa koskevia aineellisia sääntöjä. Nämä säännöt koostuvat asiaankuuluvasta unionin lainsäädännöstä, erityisesti suoraan sovellettavista asetuksista tai direktiiveistä, kuten luottolaitosten pääomavaatimuksia ja finanssiryhmittymiä koskevista asetuksista ja direktiivistä. Kun luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaa koskevasta aineellisista säännöistä säädetään direktiiveissä, EKP:n olisi sovellettava sitä jäsenvaltioiden lainsäädäntöä, jolla kyseiset direktiivit saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä. Kun asiaankuuluva unionin lainsäädäntö koostuu asetuksista ja on kyse aloista, joilla tämän asetuksen voimaantulopäivänä kyseisissä asetuksissa annetaan selkeästi vaihtoehtoja jäsenvaltioille, EKP:n olisi myös sovellettava kansallista lainsäädäntöä, jotka koskevat näitä vaihtoehtoja. Näistä vaihtoehtoista olisi suljettava pois vain toimivaltaisten tai nimettyjen viranomaisten saatavilla olevat vaihtoehdot. Tämä ei rajoita unionin oikeuden ensisijaisuuden periaatetta. Tästä seuraa, että kun EKP hyväksyy suunta- viivoja tai suosituksia tai tekee päätöksiä, sen olisi käytettävä perustana asiaankuuluvaa sitovaa unionin oikeutta ja noudatettava sitä.

- (35) EKP:lle annettujen tehtävien puitteissa kansallisille toimivaltaisille viranomaisille annetaan kansallisessa lainsäädännössä tiettyjä valtuuksia, joita unionin lainsäädännössä ei tällä hetkellä edellytetä, mukaan lukien tietyt varhaisia toimia ja varotoimenpiteitä koskevat valtuudet. EKP:n olisi voitava edellyttää, että osallistuvien jäsenvaltioiden kansalliset viranomaiset käyttävät näitä valtuuksiaan, jotta varmistetaan täydellinen ja tehokas valvonta YVM:n puitteissa.
- (36) Sen varmistamiseksi, että luottolaitokset, rahoitusalan holdingyhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt soveltavat valvontasääntöjä ja -päätöksiä, olisi säädettävä tehokkaista, oikeasuhteisista ja varoittavista seuraamuksista rikkomistapauksia varten. SEUT-sopimuksen 132 artiklan 3 kohdan ja Euroopan keskuspankin valtuuksista määrätä seuraamuksia 23 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2532/98⁽¹⁾ mukaisesti EKP:llä on oikeus määrätä sakkoja tai uhkasakkoja yrityksille, jotka eivät noudata sen asetuksissa ja päätöksissä vahvistettuja velvollisuuksia. Jotta EKP lisäksi voisi tehokkaasti hoitaa tehtävänsä, jotka liittyvät suoraan sovellettavassa unionin lainsäädännössä vahvistettujen valvontasääntöjen täytäntöönpanoon, EKP:lle olisi annettava valtuudet määrätä luottolaitoksille, rahoitusalan holdingyhtiöille ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöille taloudellisia seuraamuksia, jos kyseisiä sääntöjä rikotaan. Kansallisten viranomaisten olisi edelleen pystyttävä määräämään seuraamuksia, jos ei noudateta velvollisuuksia, jotka johtuvat unionin direktiivien osaksi kansallista lainsäädäntöä saatavista kansallisista laeista. Jos EKP katsoo tehtäviensä hoidon kannalta tarkoituksenmukaiseksi, että tällaisista rikkomisista määrätään seuraamus, sen olisi pystyttävä saattamaan asia tätä varten toimivaltaisten kansallisten viranomaisten käsiteltäväksi.
- (37) Kansallisilla valvontaviranomaisilla on merkittävää ja pitkäaikaista asiantuntemusta luottolaitosten valvonnasta alueellaan sekä luottolaitosten taloudellisista, organisatorisista ja kulttuurisista erityispiirteistä. Niillä on paljon asialleen omistautunutta ja hyvin pätevää henkilöstöä näitä tarkoituksia varten. Jotta varmistettaisiin unionin laajuisen valvonnan korkea laatu, kansalliset toimivaltaiset viranomaiset olisi velvoitettava avustamaan EKP:tä sen valvontatehtävien hoitamiseen liittyvien säädösten valmistelussa ja täytäntöönpanossa. Tähän olisi erityisesti sisällyttävä luottolaitosten tilanteen jatkuva päivittäinen arviointi ja asiaan liittyvät paikalla tehtävät tarkastukset.
- (38) Tässä asetuksessa esitettyjä perusteita, joiden mukaan määritellään vähemmän merkittävien laitosten soveltamisala, olisi sovellettava korkeimmalla konsolidointitasolla osallistuvassa jäsenvaltiossa konsolidoitujen tietojen pohjalta. Kun EKP hoitaa tällä asetuksella sille annettuja tehtäviä sellaisen luottolaitosten ryhmän osalta, joka ei ole konsolidoidulla tasolla vähemmän merkittävä, sen olisi hoidettava kyseisiä tehtäviä konsolidoidulta pohjalta luottolaitosten ryhmän osalta ja yksittäiseltä pohjalta osallistuvien jäsenvaltioiden perustettujen, sellaisen ryhmän pankkialalla toimivien sivuliikkeiden ja tytäryhtiöiden osalta.
- (39) Tässä asetuksessa esitetyt perusteet, joiden mukaan määritellään niiden laitosten soveltamisala, jotka ovat vähemmän merkittäviä, olisi määritettävä EKP:n kansallisia viranomaisia kuullen hyväksymissä ja julkaisemissa puitteissa. Näin ollen EKP:n olisi vastattava näiden perusteiden soveltamisesta ja sen varmistamisesta omien laskelmiensa perusteella, noudatetaanko perusteita. EKP:n tiedonsaantipyynnö laskelmansa tekemiseksi ei saisi pakottaa laitoksia soveltamaan tilinpitojärjestelmiä, jotka eroavat unionin ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti niihin sovellettavista tilinpitojärjestelmistä.
- (40) Kun luottolaitos on katsottu merkittäväksi tai vähemmän merkittäväksi, tuota arviointia ei yleensä pitäisi muuttaa useammin kuin kerran 12 kuukaudessa, paitsi silloin kun pankkiryhmittymissä on rakenteellisia muutoksia, kuten sulautumisia tai myyntejä.
- (41) Päättyessään kansallisen toimivaltaisen viranomaisen antaman ilmoituksen jälkeen, onko laitoksella huomattava merkitys kotimaantaloudelle ja pitäisikö sen näin ollen kuulua EKP:n valvontaan, EKP:n olisi otettava huomioon kaikki asiaankuuluvat olosuhteet, mukaan lukien tasapuolisia toimintaedellytyksiä koskevat näkökohdat.
- (42) Valvottaessa rajojen yli toimivia luottolaitoksia, jotka toimivat sekä euroalueella että sen ulkopuolella, EKP:n olisi tehtävä tiivistä yhteistyötä osallistumattomien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa. Toimivaltaisena viranomaisena EKP:hen sovellettaisiin asiaa koskevia velvoitteita tehdä yhteistyötä ja vaihtaa tietoja unionin lainsäädännön nojalla ja sen olisi osallistuttava täysimääräisesti valvontakollegioihin. Koska se, että valvontatehtäviä hoitaa unionin toimielin, tuo lisäksi selkeitä hyötyjä rahoitusvakauden ja markkinoiden kestävä yhdentymisen kannalta, jäsenvaltioilla, joiden rahayksikkö ei ole euro, olisi oltava mahdollisuus osallistua YVM:ään. Valvontatehtävien tehokkaan hoitamisen välttämättömänä ennakoedellytyksenä on kuitenkin, että valvontapäätökset pannaan täytäntöön kokonaisuudessaan ja viipymättä. Jäsenvaltioiden, jotka haluavat osallistua YVM:ään, olisi sen vuoksi sitouduttava varmistamaan, että niiden kansalliset toimivaltaiset viranomaiset noudattavat kaikkia EKP:n luottolaitosten osalta edellyttämiä toimenpiteitä ja panevat ne täytäntöön. EKP:n olisi pystyttävä luomaan tiivis yhteistyö niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa, joiden rahayksikkö ei ole euro. Se olisi velvoitettava perustamaan tällainen yhteistyö niissä tapauksissa, joissa tässä asetuksessa vahvistetut edellytykset täyttyvät.
- (43) Ottaen huomioon, että osallistuvat jäsenvaltiot, joiden rahayksikkö ei ole euro, eivät ole mukana EKP:n neuvostossa, niin kauan kuin ne eivät ole ottaneet käyttöön euroa SEUT-sopimuksen mukaisesti, eivätkä voi täysimääräisesti hyötyä muista niistä jäsenvaltioista, joiden rahayksikkö on euro, varten perustetuista mekanismeista, tässä asetuksessa säädettyyn päätöksentekoprosessiin on lisätty ylimääräisiä suoja-toimia. Kyseisiä suoja-toimia, ja erityisesti niiden jäsenvaltioiden, joiden rahayksikkö ei ole euro, mahdollisuutta pyytää tiiviin yhteistyön päättämistä

(1) EYVL L 318, 27.11.1998, s. 4.

välittömästi ilmoitettuaan hallintoneuvoston päätösluonnosta koskevan erivän mielipiteensä perusteluineen, olisi kuitenkin käytettävä vain asianmukaisesti perustelluissa ja poikkeuksellisissa tapauksissa. Suojatoimia olisi käytettävä vain niin kauan kuin erityiset olosuhteet ovat voimassa. Suojatoimet johtuvat niistä erityisistä olosuhteista, joissa osallistuvat jäsenvaltiot, joiden rahayksikkö ei ole euro, ovat tämän asetuksen mukaisesti, koska ne eivät ole mukana EKP:n neuvostossa eivätkä voi täysimääräisesti hyötyä muista niistä jäsenvaltioista, joiden rahayksikkö on euro, varten perustetuista mekanismeista. Näin ollen suojatoimien ei voi katsoa tai niiden ei pitäisi katsoa muodostavan ennakkotapausta muilla unionin politiikan aloilla.

- (44) Minkään tässä asetuksessa ei tulisi millään tavoin muuttaa nykyistä kehystä, jolla säännellään tytäryhtiöiden tai sivuliikkeiden oikeudellisen muodon muuttamista, ja tällaisen kehyksen soveltamista, eikä tätä asetusta olisi tulkittava tai sovellettava siten, että siinä luodaan kannustimia tällaisten muutosten puolesta. Tässä suhteessa olisi kunnioitettava täysimääräisesti osallistumattomien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten velvollisuuksia, jotta kyseisillä viranomaisilla on edelleen käytössään riittävät valvontavälineet ja -valtuudet niiden alueella toimivien luottolaitosten suhteen ja jotta niillä on valmiudet täyttää nämä velvollisuudet ja tosiasiallisesti turvata rahoitusvakaus ja julkinen etu. Lisäksi kyseisten toimivaltaisten viranomaisten tukemiseksi velvollisuuksiensa täyttämisessä olisi tallettajille ja toimivaltaisille viranomaisille toimitettava hyvissä ajoin tiedot tytäryhtiöiden tai sivuliikkeiden oikeudellisen muodon muuttamisesta.
- (45) Jotta EKP voi hoitaa tehtävänsä, sillä olisi oltava tarkoituksenmukaiset valvontavaltuudet. Luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaa koskevassa unionin lainsäädännössä säädetään tietyistä valtuuksista, jotka annetaan jäsenvaltioiden näitä tarkoituksia varten nimeämille toimivaltaisille viranomaisille. Sikäli kuin nämä valtuudet kuuluvat EKP:lle annettujen valvontatehtävien piiriin, EKP:ia olisi osallistuvien jäsenvaltioiden osalta pidettävä toimivaltaisena viranomaisena ja sillä olisi oltava toimivaltaisille viranomaisille unionin lainsäädännöllä annetut valtuudet. Näihin sisältyvät kyseisillä säädöksillä kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille annetut valtuudet ja nimetyille viranomaisille annetut valtuudet.
- (46) EKP:lla tulisi olla valvontavaltuus erottaa hallintoelimen jäsen tämän asetuksen mukaisesti.
- (47) Jotta EKP voisi hoitaa tehtävänsä tehokkaasti, sillä olisi oltava oikeus vaatia kaikki tarvittavat tiedot sekä suorittaa tutkimuksia ja paikalla tehtäviä tarkastuksia tarvittaessa yhteistyössä kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa. EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten olisi saatava samat tiedot siten, että luottolaitoksiin ei sovelleta päällekkäisiä raportointivaatimuksia.

- (48) Oikeusalan ammattikunnan salassapito-oikeus on unionin oikeuden peruseriaate, jolla suojellaan luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden ja heidän oikeudellisten neuvonantajien välisen viestinnän luottamuksellisuutta Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisin edellytyksin.
- (49) Jos EKP:n on pyydettävä tietoja henkilöltä, joka on sijoittautunut osallistumattomaan jäsenvaltioon, mutta joka kuuluu sellaiseen luottolaitokseen, rahoitusalan holdingyhtiöön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöön, joka on sijoittautunut osallistuvaan jäsenvaltioon tai johon tällainen luottolaitos, rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on ulkoistanut operatiivisia tehtäviä tai toimintoja, ja jos tällaisia vaatimuksia ei sovelleta eivätkä ne ole täytäntöönpanokelpoisia osallistumattomassa jäsenvaltiossa, EKP:n olisi koordinoitava toimensa asianomaisten osallistumattomien jäsenvaltioiden kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa.
- (50) Tällä asetuksella ei ole vaikutusta Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyn Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussääntöä koskevan pöytäkirjan N:o 4, jäljempänä 'EKP:n ja EKP:n perussääntö', 34 ja 42 artiklalla vahvistettujen sääntöjen soveltamiseen. EKP:n tämän asetuksen nojalla hyväksymien säädösten ei olisi luotava mitään oikeuksia eikä asetettava mitään velvoitteita osallistumattomissa jäsenvaltioissa, paitsi jos kyseiset säädökset ovat asiaa koskevan unionin lainsäädännön mukaisia mainitussa pöytäkirja ja Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyn eräistä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneeseen kuningaskuntaan liittyvistä määräyksistä tehdyssä pöytäkirjassa N:o 15 tarkoitetun mukaisesti.
- (51) Niitä tapauksia varten, joissa luottolaitokset käyttävät sijoittautumisoikeuttaan ja oikeuttaan tarjota palveluja toisessa jäsenvaltiossa tai joissa useita ryhmittymään kuuluvia yhteisöjä on sijoittautunut eri jäsenvaltioihin, unionin lainsäädännössä säädetään erityisistä menettelyistä ja toimivallan jaosta asianomaisten jäsenvaltioiden kesken. Siltä osin kuin EKP ottaa hoitaakseen tietyt valvontatehtävät kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden osalta, kyseisiä menettelyjä ja toimivallan jakoa ei olisi sovellettava sijoittautumisvapauteen eikä vapauteen tarjota palveluja toisessa osallistuvassa jäsenvaltiossa.
- (52) Hoitaessaan tämän asetuksen mukaisia tehtäviään ja pyytäessään apua kansallisilta toimivaltaisilta viranomaisilta EKP:n olisi otettava asianmukaisesti huomioon, että kaikkien kansallisten toimivaltaisten viranomaisten osallistuminen on oikeudenmukaisella tavalla tasapainossa unionin voimassa olevassa lainsäädännössä yrityskehityksen valvonnan sekä alakonsolidointiryhmän tason tai konsolidoidun tason valvonnan osalta asetettujen vastuiden kanssa.

- (53) Minkään tässä asetuksessa ei olisi katsottava antavan EKP:lle valtuuksia määrätä seuraamuksia muille luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille kuin luottolaitoksille, rahoitusalan holdingyhtiöille tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöille, tämän rajoittamatta EKP:n valtuutta pyytää kansallisia toimivaltaisia viranomaisia toteuttamaan toimia, jotta varmistetaan, että määrätään tarkoituksenmukaiset seuraamukset.
- (54) EKP on perussopimuksilla perustettuna toimielimenä koko unionin toimielin. Sen olisi päätöksentekomenettelyissään noudatettava menettelyjen asianmukaisuutta ja avoimuutta koskevia unionin sääntöjä ja yleisiä periaatteita. Niillä, joille EKP:n päätökset osoitetaan, olisi oltava täysi oikeus tulla kuulluiksi sekä oikeus pyytää EKP:n päätösten uudelleenkäsittelyä tässä asetuksessa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.
- (55) Valvontatehtävien antaminen EKP:lle tuo sille merkittävän vastuun turvata rahoitusvakaus unionissa ja käyttää valvontavaltuuksiaan kaikkein tehokkaimmalla ja oikein suhteutetulla tavalla. Valvontavaltuuksien siirtämistä jäsenvaltioilta unionin tasolle olisi tasapainotettava avoimuutta ja vastuuvollisuutta koskevilla asianmukaisilla vaatimuksilla. EKP:n olisi sen vuoksi oltava näiden tehtävien hoitamisesta vastuussa Euroopan parlamentille ja neuvostolle, jotka ovat demokraattisesti oikeutettuja, unionin kansalaisia ja jäsenvaltioita edustavia instituutioita. Tähän olisi sisällyttävä säännöllinen kertomusten antaminen ja Euroopan parlamentin kysymyksiin vastaaminen sen työjärjestyksen mukaisesti sekä euroryhmän kysymyksiin vastaaminen sen työjärjestyksen mukaisesti. Kaikissa raportointivelvollisuuksissa on noudatettava asianmukaisia salassapitovelvollisuuksia.
- (56) EKP:n olisi myös toimitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle osoittamansa kertomukset osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisille parlamenteille. Osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisten parlamenttien olisi voitava esittää EKP:lle sen valvontatehtävien suorittamista koskevia huomautuksia tai kysymyksiä, joihin EKP voi vastata. Näiden kansallisten parlamenttien sisäisissä säännöissä olisi otettava huomioon EKP:lle osoitettavien huomautusten ja kysymysten esittämistä koskevien asianomaisten menettelyjen ja järjestelyjen yksityiskohdat. Tässä yhteydessä erityistä huomiota olisi kiinnitettävä huomautuksiin tai kysymyksiin, jotka liittyvät sellaisten luottolaitosten toimilupien peruuttamiseen, joiden osalta kansalliset viranomaiset ovat toteuttaneet tarvittavia toimia kriisin ratkaisemiseksi tai rahoitusvakauden ylläpitämiseksi tässä asetuksessa säädetyn menettelyn mukaisesti. Osallistuvan jäsenvaltion kansallisen parlamentin olisi myös voitava pyytää valvontaelimen puheenjohtajaa tai edustajaa osallistumaan näkemysten vaihtoon kyseisen jäsenvaltion luottolaitosten valvonnasta yhdessä kansallisen toimivaltaisen viranomaisen edustajan kanssa. Tämä kansallisten parlamenttien asema on tarkoituksenmukainen, koska valvontatoimet saattavat vaikuttaa julkiseen talouteen, luottolaitoksiin, niiden asiakkaisiin ja työntekijöihin sekä markkinoihin osallistuvissa jäsenvaltioissa. Jos kansalliset toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat toimia tämän asetuksen nojalla, olisi sovellettava kansallisessa lainsäädännössä säädettyjä vastuuvollisuusjärjestelyjä.
- (57) Tämä asetus ei vaikuta Euroopan parlamentin oikeuteen asettaa SEUT-sopimuksen 226 artiklan nojalla väliaikainen tutkintavaliokunta tutkimaan epäilyjä unionin oikeutta sovellettaessa tapahtuneesta rikkomuksesta tai epäkohdasta taikka perussopimuksissa vahvistettuun Euroopan parlamentin harjoittamaan poliittiseen valvontatehtävään, mukaan luettuna sen oikeus hyväksyä kanta tai päätöslauselma asioissa, jotka se katsoo asianmukaisiksi.
- (58) EKP:n olisi toiminnassaan noudatettava menettelyjen asianmukaisuutta ja avoimuutta koskevia periaatteita.
- (59) SEUT-sopimuksen 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitetussa asetuksessa olisi määritettävä yksityiskohtaiset säännöt EKP:n hallussa oleviin, valvontatehtävien suorittamista koskeviin asiakirjoihin tutustumiseksi SEUT-sopimuksen mukaisesti.
- (60) Euroopan unionin tuomioistuimen on SEUT-sopimuksen 263 artiklan nojalla tutkittava suosituksia ja lausuntoja lukuun ottamatta muun muassa EKP:n sellaisten säädösten laillisuus, joiden tarkoituksena on tuottaa oikeusvaihtuksia suhteessa kolmansiin osapuoliin.
- (61) SEUT-sopimuksen 340 artiklan mukaisesti EKP:n olisi korvattava pankin itsensä tai sen henkilöstön tehtäviensä suorittamisen yhteydessä aiheuttaman vahingon jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen yhteisten yleisten periaatteiden mukaisesti. Tämän ei olisi vaikutettava kansallisten toimivaltaisten viranomaisten vastuuseen korvata niiden tai niiden henkilöstön tehtäviensä suorittamisen yhteydessä aiheuttama vahinko kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
- (62) EKP:hen sovelletaan SEUT-sopimuksen 342 artiklan nojalla Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä annettua neuvoston asetusta N:o 1⁽¹⁾.
- (63) EKP:n olisi kunnioitettava perusoikeuksia ja noudatettava Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita, erityisesti oikeutta tehokkaihin oikeussuojakeinoin ja puolueettomaan tuomioistuimeen, kun se päättää, olisiko asianomaisten henkilöiden oikeutta tutustua asiakirja-aineistoon rajoitettava.

⁽¹⁾ EYVL 17, 6.10.1958, s. 385.

- (64) EKP:n olisi annettava luonnollisille ja oikeushenkilöille mahdollisuus pyytää sellaisten päätösten uudelleenkäsitteilyä, jotka on tehty sillä tällä asetuksella annetun toimivallan nojalla ja jotka on osoitettu niille, tai jotka koskevat niitä suoraan ja erikseen. Uudelleenkäsitteily olisi koskettava sitä, ovatko päätökset menettelyltään ja sisällöltään tämän asetuksen mukaisia, kunnioittaen kuitenkin EKP:lle jätettyä harkintavaltaa päättää, onko tällaisten päätösten tekeminen tarkoituksenmukaista. Tätä varten ja menettelyn tehokkuuden vuoksi EKP:n olisi perustettava oikaisulautakunta tällaisen sisäisen uudelleenkäsitteilyn toteuttamiseksi. Lautakunnan muodostamiseksi EKP:n neuvoston olisi nimitettävä siihen arvostettuja henkilöitä. Tehdessään päätöstään EKP:n neuvoston olisi varmistettava mahdollisimman pitkälle, että maantieteellinen ja sukupuoliin liittyvä jakauma on jäsenvaltioiden kannalta asianmukainen. Uudelleenkäsitteilyä koskevassa menettelyssä olisi määrättävä, että valvontaelin tarkastelee uudeleen aiempaa päätösluonnostaan tarvittaessa.
- (65) EKP vastaa rahapoliittisten tehtävien hoitamisesta hintavakauden säilyttämiseksi SEUT-sopimuksen 127 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Valvontatehtävien tavoitteena on suojata luottolaitosten toiminnan turvallisuutta ja vakautta sekä rahoitusjärjestelmän vakautta. Ne olisi sen vuoksi hoidettava täysin erillisinä, jotta vältettäisiin eturistiriidat ja varmistettaisiin, että kutakin toimintoa hoidetaan sovellettavien tavoitteiden mukaisesti. EKP:n tulisi voida varmistaa, että EKP:n neuvosto toimii täysin eriytettyllä tavalla rahapoliittisten tehtävien ja valvontatehtävien osalta. Eriyttämisen tulisi kattaa vähintään tiukasti erilliset kokoukset ja esityslistat.
- (66) Henkilöstön organisatorisen eriyttämisen olisi koskettava kaikkia yksiköitä, joita tarvitaan riippumattoman rahapolitiikan tarkoituksiin, ja siinä olisi varmistettava, että tällä asetuksella annetut tehtävät hoidetaan noudattaen täysimääräisesti demokraattista vastuuvollisuutta ja valvontaa tämän asetuksen mukaisesti. Tällä asetuksella EKP:lle annettujen tehtävien hoitamiseen osallistuvan henkilöstön olisi raportoitava valvontaelimen puheenjohtajalle.
- (67) EKP:hen olisi erityisesti perustettava valvontaelin, joka vastaa valvonta-asioita koskevien päätösten valmistelusta ja joka kuvastaa kansallisten valvontaviranomaisten erityistä asiantuntemusta. Sen vuoksi valvontaelimessä olisi oltava puheenjohtotehtävää hoitava puheenjohtaja, sillä olisi oltava varapuheenjohtaja ja siinä olisi oltava EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten edustajia. Tämän asetuksen mukaisesti tehtävässä valvontaelintä koskevissa nimityksissä olisi noudatettava sukupuolten tasapainon, kokemuksen ja pätevyyden periaatteita. Kaikille valvontaelimen jäsenille olisi ilmoitettava välittömästi kaikki valvontaelimen kokousten esityslistalla olevat aiheet keskustelujen tehostamiseksi ja päätösluonnosten laatimisen helpottamiseksi.
- (68) Pankkivalvontaelimen olisi tehtäviään hoitaessaan otettava huomioon kaikki merkitykselliset tosiseikat ja olosuhteet osallistuvissa jäsenvaltioissa ja hoidettava tehtävänsä koko unionin edun mukaisesti.
- (69) Noudattaen täysin perussopimuksissa määrättyjä institutionaalisia ja äänestysjärjestelyjä valvontaelimen olisi oltava keskeinen elin suoritettaessa EKP:n valvontatehtäviä, jotka ovat tähän saakka olleet aina kansallisten toimivaltaisten viranomaisten vastuulla. Tästä syystä neuvostolle olisi annettava valtuus hyväksyä täytäntöönpanopäätös valvontaelimen puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan nimittämiseksi. EKP:n olisi valvontaelintä kuultuaan toimitettava puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan nimittämistä koskeva ehdotus Euroopan parlamentille hyväksyttäväksi. Kun ehdotus on hyväksytty, neuvoston olisi hyväksyttävä täytäntöönpanopäätös. Puheenjohtaja olisi valittava avoimella valintamenettelyllä, josta olisi annettava asianmukaisesti tietoa Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
- (70) Jotta mahdollistettaisiin asianmukainen tehtäväkierto ja varmistettaisiin samalla, että puheenjohtaja on täysin riippumaton, hänen toimikautensa ei olisi ylitettävä viittä vuotta eikä sen olisi oltava uusittavissa. Jotta varmistettaisiin täydellinen yhteensovittaminen EPV:n toimintojen ja unionin vakavaraisuuspolitiikan kanssa, valvontaelimen olisi voitava kutsua EPV ja komissio tarkkailijoiksi. Euroopan kriisintarkkailijajärjestelmän puheenjohtajan olisi osallistuttava tarkkailijana valvontaelimen kokouksiin siten, kun mainittu viranomais on perustettu.
- (71) Valvontaelintä olisi avustettava ohjauskomitea, jonka kokoonpano on rajoitettua. Ohjauskomitean olisi valmisteltava pankkivalvontaelimen kokoukset, hoidettava tehtävänsä yksinomaan koko unionin edun mukaisesti ja työskenneltävä täysin avoimesti pankkivalvontaelimen kanssa.
- (72) EKP:n neuvoston olisi kutsuttava osallistuvien jäsenvaltioiden, joiden rahayksikkö ei ole euro, edustajat kokoukseen aina kun se aikoo vastustaa valvontaelimen valmistelemaa päätösluonnosta tai kun asianomaiset kansalliset toimivaltaiset viranomaiset ilmoittavat EKP:n neuvostolle valvontaelimen päätösluonnosta koskevan eriävän mielipiteensä perusteluineen, jos tällainen päätös on osoitettu kansallisille viranomaisille osallistuvien jäsenvaltioiden, joiden rahayksikkö ei ole euro, luottolaitosten osalta.
- (73) Rahapoliittisten tehtävien ja valvontatehtävien eriyttämisen varmistamiseksi EKP:llä olisi oltava velvollisuus perustaa sovittelulautakunta. Sovittelulautakunnan perustamisessa ja erityisesti sen kokoonpanossa olisi varmistettava, että eriävät näkökannat ratkaistaan tasapainoisella tavalla koko unionin etua ajatellen.

- (74) Valvontaelimeen, ohjauskomiteaan ja valvontatehtäviä hoitavaan EKP:n henkilöstöön olisi sovellettava tarkoituksenmukaisia salassapitovaatimuksia. Samoja vaatimuksia olisi sovellettava tietojenvaihtoon sellaisen EKP:n henkilöstön kanssa, joka ei ole mukana valvontatoiminnoissa. Tämän ei tulisi estää EKP:tä vaihtamasta tietoja asiaan liittyvässä unionin lainsäädännössä vahvistetuin rajoituksin ja edellytyksin, myös komission kanssa sen SEUT-sopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisten tehtävien hoitamiseksi sekä talous- ja finanssipolitiikan parannettua valvontaa koskevan unionin lainsäädännön nojalla.
- (75) Jotta EKP pystyisi hoitamaan valvontatehtävänsä tehokkaasti, sen olisi hoidettava sille annetut valvontatehtävät täysin itsenäisesti; erityisesti sen olisi oltava riippumaton epäasiallisesta poliittisesta vaikutuksesta ja toimialan väliintulopyrkimyksistä, jotka vaikuttaisivat sen toiminnalliseen riippumattomuuteen.
- (76) Karenssiaikojen käyttö valvontaviranomaisissa on tärkeä osa näiden viranomaisten suorittaman valvonnan tehokkuuden ja riippumattomuuden varmistamista. Tätä varten ja rajoittamatta tiukempien kansallisten sääntöjen soveltamista EKP:n olisi luotava kokonaisvaltaiset ja viralliset menettelyt, mukaan lukien oikeasuhteiset uudelleentarkastelujaksot, arvioidakseen etukäteen mahdollisia ristiriitoja YMV:n/EKP:n oikeutettujen etujen kanssa ja ehkäistäkseen niitä silloin kun valvontaelimen entinen jäsen ryhtyy tekemään työtä pankkialalla, jota hän on aikaisemmin valvonut.
- (77) Jotta EKP voi hoitaa valvontatehtävänsä tehokkaasti, sillä olisi oltava riittävät resurssit. Nämä resurssit olisi saatava tavalla, jolla varmistetaan EKP:n riippumattomuus kansallisten toimivaltaisten viranomaisten ja markkinatoimijoiden epäasiallisesta vaikutuksesta sekä rahapolitiikan ja valvontatehtävien pitäminen erillään toisistaan. Valvontakustannukset olisi perittävä valvottavilta yhteisöiltä. EKP:n harjoittamien valvontatehtävien hoito olisi sen vuoksi rahoitettava osallistuviin jäsenvaltioihin sijoittautuneilta luottolaitoksilta perityillä vuosimaksuilla. Sen olisi myös voitava periä maksuja sivuliikkeiltä, jotka osallistumattomiin jäsenvaltioihin sijoittautuneet luottolaitokset ovat perustaneet osallistuviin jäsenvaltioihin, kattaakseen EKP:lle koituneet menot sen hoitaessa tehtäviään vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisena näiden sivuliikkeiden osalta. Kun luottolaitosta tai sivuliikettä valvotaan konsolidoidulta pohjalta, maksu olisi perittävä luottolaitoksen korkeimmalla konsolidointitasolla sen asianomaisen ryhmän sisällä, jolla on toimipaikkoja osallistuvissa jäsenvaltioissa. Maksujen laskemisessa ei tulisi ottaa huomioon osallistumattomiin jäsenvaltioihin sijoittautuneita tytäryhtiöitä.
- (78) Jos luottolaitos kuuluu konsolidoituun valvontaan, maksu olisi laskettava osallistuvien jäsenvaltioiden korkeimmalla konsolidointitasolla, ja kohdennettava osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneille ja konsolidoituun valvontaan kuuluville luottolaitoksille; maksun määrä perustuu objektiivisiin perusteisiin, jotka liittyvät merkittävyyteen ja riskiprofiiliin, sen riskipainotetut varat mukaan luettuna.
- (79) Hyvin motivoitunut, hyvin koulutettu ja puolueeton henkilöstö on välttämätön tehokkaan valvonnan kannalta. Jotta luotaisiin aidosti yhdenmukainen valvontamekanismi, olisi säädettävä henkilöstön tarkoituksenmukaisesta vaihdosta ja siirrosta kaikkien kansallisten toimivaltaisten viranomaisten ja EKP:n kanssa ja keskuudessa. Jotta varmistettaisiin jatkuva vertaisvalvonta, eritoten suurten luottolaitosten valvonnessa, EKP:n olisi pystyttävä pyytämään, että kansallisiin valvontaryhmiin sisällytetään myös henkilöstöä muiden osallistuvien jäsenvaltioiden toimivaltaisista viranomaisista, jolloin voidaan muodostaa maantieteellisesti monimuotoisia valvontaryhmiä, joilla on tietynlaisia asiantuntemusta ja tietty profiili. Henkilöstön vaihdolla ja siirrolla olisi luotava yhteistä valvontakulttuuria. EKP:n olisi annettava säännöllisesti tietoa siitä, miten monet kansallisten toimivaltaisten viranomaisten henkilöstön jäsenet lähetetään EKP:hen YVM:n toimintaa varten.
- (80) EKP:n olisi pankkipalvelujen kansainvälistyessä ja kansainvälisten standardien merkityksen lisääntyessä noudatettava kansainvälisiä standardeja tehtäviensä hoidossa sekä käytävä unionin ulkopuolisten valvontaviranomaisten kanssa vuoropuhelua ja tehtävä niiden kanssa tiivistä yhteistyötä niin, ettei kuitenkaan aiheudu päällekkäisyyttä EPV:n kansainvälisen roolin kanssa. Sille olisi annettavat valtuudet kehittää yhteyksiä kolmansien maiden valvontaviranomaisiin ja hallintoviranomaisiin sekä kansainvälisiin järjestöihin ja sopia niiden kanssa hallinnollisista järjestelyistä koordinoiden kuitenkin toimet EPV:n kanssa ja kunnioittaen samalla jäsenvaltioiden ja unionin toimielinten tehtäviä ja kullekin kuuluvaa toimivaltaa.
- (81) EKP:n on sovellettava täysimääräisesti yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY ⁽¹⁾ sekä yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001 ⁽²⁾ tämän asetuksen mukaiseen henkilötietojen käsittelyyn.
- (82) EKP:hen sovelletaan Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1073/1999 ⁽³⁾. EKP on hyväksynyt 2004 päätöksen

⁽¹⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.⁽²⁾ EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.⁽³⁾ EYVL L 136, 31.5.1999, s. 1.

EKP/2004/11 Euroopan petostentorjuntaviraston Euroopan keskuspankkia koskevien tutkimusten ehdoista ja edellytyksistä ⁽¹⁾.

- (83) Sen varmistamiseksi, että luottolaitoksia valvotaan parhaalla mahdollisella tavalla vakavaraisuuteen liittymättömien muiden näkökohtien estämättä ja että puututaan oikea-aikaisesti ja tehokkaasti luottolaitosten ja jäsenvaltioiden huolena olevaan keskinäisesti vahvistavaan negatiiviseen markkinakehitykseen, EKP:n olisi ryhdyttävä hoitamaan erityisiä valvontatehtäviä mahdollisimman pian. Valvontatehtävien siirto kansallisilta valvontaviranomaisilta EKP:lle vaatii kuitenkin tiettyjä valmisteluja. Sen vuoksi olisi säädettävä tarkoituksenmukaisesta vaiheittaisesta siirtymäkaudesta.
- (84) EKP:n olisi hyväksyessään yksityiskohtaisia toimintajärjestyksiä sille tällä asetuksella annettujen tehtävien täytöntöönpanoa varten vahvistettava siirtymäjärjestelyjä, jotka varmistavat meneillään olevien valvontamenettelyjen loppuunsaattamisen, mukaan lukien ennen tämän asetuksen voimaantuloa mahdollisesti hyväksytyt päätökset ja/tai toimenpiteet tai aloitetut tutkimukset.
- (85) Komissio on todennut 28 päivänä marraskuuta 2012 antamassaan tiedonannossa hahmotelmasta tiiviin ja aidon talous- ja rahaliiton luomiseksi, että "SEUT-sopimuksen 127 artiklan 6 kohtaa voitaisiin muuttaa, jotta tavalista lainsäädäntömenettelyä voitaisiin alkaa soveltaa ja poistaa eräitä oikeudellisia rajoitteita, joita yhteisen valvontamekanismin rakenteeseen nyt kohdistuu (esimerkiksi jäsenvaltiot, joiden rahayksikkö ei ole euro, voivat osallistua välittömästi ja peruuttamattomasti "tiiviin yhteistyön" mallia pidemmälle menevään yhteiseen valvontamekanismiin; yhteiseen valvontamekanismiin osallistuville jäsenvaltioille, joiden rahayksikkö ei ole euro, annetaan täysin yhtäläiset oikeudet osallistua EKP:n päätöksentekoon; ja rahapolitiikkaan ja valvontaan liittyvä päätöksenteko erotetaan sisäisesti toisistaan entistä tarkemmin)". Lisäksi siinä todetaan, että "pyritään myös lisäämään Euroopan keskuspankin demokraattista vastuuvollisuutta sen roolissa pankkivalvojana". On syytä palauttaa mieliin, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen mukaan jäsenvaltion hallitus, Euroopan parlamentti tai komissio voivat tehdä perussopimusten muuttamiseksi ehdotuksia, jotka voivat liittyä mihin tahansa perussopimusten osa-alueeseen.
- (86) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet, erityisesti oikeus henkilötietojen suojaan, elinkeinovapaus sekä oikeus tehokkaasiin oikeussuojakeinoin ja puolueettomaan tuomioistuimeen, ja se on pantava täytäntöön mainittujen oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti.
- (87) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, jotka ovat tehokkaan ja toimivan

kehityksen perustaminen, jotta unionin toimielin voi hoitaa luottolaitoksia koskevia erityisiä valvontatehtäviä, ja sen varmistaminen, että yhteistä sääntökirjaa sovelletaan luottolaitoksiin johdonmukaisella tavalla, vaan ne voidaan pankkimarkkinoiden unionin laajuuden rakenteen ja luottolaitosten kaatumisesta muihin jäsenvaltioihin kohdistuvien vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 LUKU

Kohde ja määritelmät

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

Tällä asetuksella EKP:lle annetaan luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevia erityistehtäviä, ja sen tavoitteena on edistää luottolaitosten toiminnan turvallisuutta ja vakautta sekä rahoitusjärjestelmän vakautta unionissa ja kussakin jäsenvaltiossa ottaen täysin huomioon sisämarkkinoiden yhtenäisyyden ja eheyden ja sen, että luottolaitoksia on kohdeltava yhtäläisesti sääntelyn katvealueiden hyväksikäytön estämiseksi.

Tämän asetuksen 4 artiklan mukaisesti EKP:lle annettuja valvontatehtäviä ei sovelleta oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU ⁽²⁾ 2 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuihin laitoksiin. EKP:n valvontatehtävien soveltamisala rajoittuu luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan tämän asetuksen nojalla. Tässä asetuksessa ei anneta EKP:lle muita valvontatehtäviä, kuten esimerkiksi keskusvastapuolten vakavaraisuusvalvontaan liittyviä tehtäviä.

Hoitaessaan tällä asetuksella sille annettuja tehtäviä ja tämän vaikuttamatta tavoitteeseen varmistaa luottolaitosten turvallisuus ja vakaus EKP:n on otettava täysin huomioon luottolaitosten erityyppit, niiden koko ja liiketoimintamallit.

EKP:n toimissa, ehdotuksissa tai politiikassa ei saa suorasti tai epäsuorasti syrjiä mitään jäsenvaltiota tai jäsenvaltioiden ryhmää missä hyvänsä valuutassa tarjottavien pankki- tai rahoituspalvelujen tarjoamispaikkana.

Tämä asetus ei rajoita osallistuvien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten velvollisuuksia ja asiaa koskevia valtuuksia hoitaa valvontatehtäviä, joita EKP:lle ei ole annettu tällä asetuksella.

⁽¹⁾ Euroopan keskuspankin päätös (EKP/2004/11), tehty 3 päivänä kesäkuuta 2004, petosten, lahjonnan ja Euroopan yhteisöjen taloudellisia etuja vahingoittavan muun laittoman toiminnan torjuntaan liittyvien Euroopan petostentorjuntaviraston Euroopan keskuspankkia koskevien tutkimusten ehdoista ja edellytyksistä (EUVL L 230, 30.6.2004, s. 56).

⁽²⁾ EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338.

Tämä asetus ei rajoita myöskään osallistuvien jäsenvaltioiden toimivaltaisten tai nimettyjen viranomaisten velvollisuuksia ja asiaan liittyviä valtuuksia soveltaa sellaisia makrotason vakauden valvontaan liittyviä välineitä, joista ei ole säädetty unionin oikeuden asiaa koskeissa säädöksissä.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) 'osallistuvalla jäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jonka rahayksikkö on euro, tai jäsenvaltiota, jonka rahayksikkö ei ole euro ja joka toimii tiiviissä yhteistyössä EKP:n kanssa 7 artiklan mukaisesti;
- 2) 'kansallisella toimivaltaisella viranomaisella' kansallista toimivaltaista viranomaista, jonka osallistuva jäsenvaltio on nimenmynyt luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013⁽¹⁾ sekä direktiivin 2013/36/EU mukaisesti;
- 3) 'luottolaitoksella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyä luottolaitosta;
- 4) 'rahoitusalan holdingyhtiöllä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 20 alakohdassa määriteltyä rahoitusalan holdingyhtiötä;
- 5) 'rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä' finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta 16 päivänä joulukuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 15 alakohdassa määriteltyä rahoitusalan sekaholdingyhtiötä⁽²⁾;
- 6) 'finanssiryhmittymällä' direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 14 alakohdassa määriteltyä finanssiryhmittymää;
- 7) 'kansallisella nimetyllä viranomaisella' unionin lainsäädännön asiaa koskeissa säädöksissä tarkoitettua osallistuvan jäsenvaltion kansallista nimettyä viranomaista;
- 8) 'määräosuudella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 36 alakohdassa määriteltyä määräosuutta;
- 9) 'yhteisellä valvontamekanismilla' (YVM) EKP:sta ja osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisista toimivaltaisista viranomaisista koostuvaa, tämän asetuksen 6 artiklan mukaista finanssivalvojen järjestelmää (EFV)).

II LUKU

Yhteistyö ja tehtävät

3 artikla

Yhteistyö

1. EKP tekee tiivistä yhteistyötä EFVJ:hin kuuluvien EPV:n, EAMV:n, EVLEV:n ja Euroopan järjestelmäriskikomitean (EJRK) sekä muiden viranomaisten kanssa, jotka varmistavat riittävän sääntely- ja valvontatason unionissa.

EKP tekee tarvittaessa yhteisymmärryspöytäkirjoja rahoitusvälineiden markkinoista vastaavien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa. Kyseiset pöytäkirjat on asetettava Euroopan parlamentin, Eurooppa-neuvoston ja kaikkien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten saataville.

2. Tätä asetusta sovellettaessa EKP osallistuu EPV:n hallinto-neuvostoon asetuksen (EU) N:o 1093/2010 40 artiklassa esitettyjen edellytysten mukaisesti.

3. EKP hoitaa tehtävänsä tämän asetuksen mukaisesti ja rajoittamatta EPV:n, EAMV:n, EVLEV:n ja EJRK:n toimivaltaa ja tehtäviä.

4. EKP tekee tiivistä yhteistyötä niiden viranomaisten kanssa, joille on annettu valtuudet ratkaista luottolaitosten kriisejä, kriisinratkaisusuunnitelmien valmistelu mukaan luettuna.

5. Jollei 1, 4 ja 6 artiklasta muuta johdu, EKP tekee tiivistä yhteistyötä Euroopan rahoitusvakausvälineen (ERVV), EVM:n tai muiden mahdollisten julkisen rahoitustuen välineiden kanssa erityisesti silloin, kun 4 artiklan soveltamisalaan kuuluva luottolaitos on saanut tai sille todennäköisesti myönnetään suoraa tai välillistä rahoitustukea tällaisesta välineestä.

6. EKP ja osallistumattomien jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset tekevät yhteisymmärryspöytäkirjan, jossa kuvataan yleisesti, miten ne tekevät yhteistyötä keskenään suorittaessaan unionin lainsäädännön mukaisia valvontatehtäviään 2 artiklassa tarkoitettujen finanssilaitosten osalta. Yhteisymmärryspöytäkirjaa tarkastellaan säännöllisesti.

EKP tekee yhteisymmärryspöytäkirjan kunkin sellaisen osallistumattoman jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa, jossa sijaitsee vähintään yksi unionin lainsäädännössä määritelty koko järjestelmän kannalta merkittävä laitos, sanotun kuitenkaan rajoittamatta ensimmäisen alakohdan soveltamista.

Kutakin yhteisymmärryspöytäkirjaa tarkastellaan säännöllisesti ja kukin pöytäkirja julkaistaan, jollei luottamuksellisten tietojen asianmukaisesta käsittelystä muuta johdu.

⁽¹⁾ EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1.

4 artikla

EKP:lle annetut tehtävät

1. Tämän asetuksen 6 artiklan puitteissa EKP:llä on tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti yksinomainen toimivalta hoitaa vakavaraisuusvalvontatarkoituksissa seuraavat tehtävät kaikkien osallistuviin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden luottolaitosten osalta:

- a) luottolaitosten toimilupien myöntäminen ja peruuttaminen, jollei 14 artiklasta muuta johdu;
- b) niiden tehtävien hoitaminen, jotka kotijäsenvaltion toimivaltaisella viranomaisella on asiaa koskevan unionin lainsäädännön nojalla, sellaisten osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneiden luottolaitosten osalta, jotka haluavat perustaa sivuliikkeen osallistumattomaan jäsenvaltioon tai tarjota siellä rajoitettuja palveluja;
- c) luottolaitoksista olevien määräosuuksien hankintaa ja luovutusta koskevien ilmoitusten arvioiminen, paitsi pankkien kriisinratkaisun yhteydessä, 15 artiklaa noudattaen;
- d) sen varmistaminen, että noudatetaan 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja säädöksiä, joilla luottolaitoksille asetetaan vakavaraisuusvaatimuksia omien varojen vaatimusten, arvopaperistamisen, suuriin riskikeskittymiin sovellettavien rajoitusten, likviditeetin, velkaantuneisuuden sekä näiden seikkojen raportoinnin ja julkistamisen aloilla;
- e) sen varmistaminen, että noudatetaan 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja säädöksiä, joilla luottolaitoksilta edellytetään, että niillä on käytössä vankat hallinto- ja ohjausjärjestelyt, mukaan lukien luottolaitosten johtamisesta vastuussa olevia henkilöitä koskevat sopivuusvaatimukset, riskinhallintaprosessit, sisäisen valvonnan mekanismit, palkkaus- ja palkkiopolitiikat ja -käytännöt sekä toimivat sisäiset prosessit pääoman riittävyyden arvioimiseksi, luotto- luokitusmallit mukaan luettuina;
- f) vakavaraisuuden kokonaisarviointien tekeminen, tarvittaessa EPV:n kanssa koordinoiden, stressitestit ja niiden mahdollinen julkistaminen mukaan luettuina, sen määrittämiseksi, voidaanko luottolaitosten käyttöönottamilla järjestelyillä, strategioilla, prosesseilla ja mekanismeilla ja kyseisten laitosten hallussa olevilla omilla varoilla varmistaa laitosten riskien moitteeton hallinta ja kattaminen, ja luottolaitoksille kyseisen vakavaraisuuden kokonaisarvion perusteella asetettavien erityisten täydentäviä omia varoja koskevien vaatimusten, erityisten julkistamisvaatimusten, erityisten maksuvalmiusvaatimusten ja muiden sellaisten toimenpiteiden vahvistaminen, jotka asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä annetaan toimivaltaisten viranomaisten käyttöön erikseen määritellyissä tapauksissa;
- g) konsolidoidun valvonnan suorittaminen luottolaitosten emoyhtiöille, jotka ovat sijoittautuneet johonkin osallistuvaan jäsenvaltioon, mukaan lukien rahoitusalan holdingyhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt, ja osallistuminen konsolidoituun valvontaan, mukaan lukien valvontakollegioihin, kun kyseessä ovat emoyhtiöt, jotka eivät ole sijoittautuneet osallistuvaan jäsenvaltioon; tämä ei kuitenkaan saa vaikuttaa

osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisten toimivaltaisten viranomaisten osallistumiseen näihin kollegioihin tarkkailijoina;

- h) osallistuminen finanssiryhmittymään kuuluvan luottolaitoksen lisävalvontaan ja koordinaattorina toimiminen, kun EKP nimetään finanssiryhmittymän koordinaattoriksi asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä vahvistettujen perusteiden mukaisesti;
- i) elvytysuunnitelmiin liittyvien valvontatehtävien hoitaminen, varhainen väliintulo, jos luottolaitos tai ryhmittymä, jonka konsolidointiryhmän valvoja on EKP, ei täytä tai ei todennäköisesti pysty täyttämään sovellettavia vakavaraisuusvaatimuksia, ja, ainoastaan unionin lainsäädännössä nimenomaisesti säädettyissä tapauksissa toimivaltaisten viranomaisten suorittama luottolaitoksilta vaadittu rakenteellisten muutosten toteuttaminen rahoitukseen liittyvän stressitilanteen tai luottolaitoksen kaatumisen ehkäisemiseksi, kriisinratkaisutoimivaltaa lukuun ottamatta;

2. Kun kyseessä ovat osallistumattomiin jäsenvaltioihin sijoittautuneet luottolaitokset, jotka perustavat sivuliikkeen osallistuvaan jäsenvaltioon tai tarjoavat siellä palveluja yli rajojen, EKP hoitaa 1 kohdan puitteissa tehtävät, joiden osalta kansalliset toimivaltaiset viranomaiset ovat toimivaltaisia asiaa koskevan unionin lainsäädännön mukaisesti.

3. Tällä asetuksella sille annettujen tehtävien hoitamiseksi ja korkealaatuisen valvonnan varmistamiseksi EKP:n on sovellettava kaikkea asiaa koskevaa unionin lainsäädäntöä, ja jos kyseinen lainsäädäntö koostuu direktiiveistä, sellaista kansallista lainsäädäntöä, joilla nämä direktiivit saatetaan kansallisen lainsäädännön osaksi. Kun asiaankuuluva unionin lainsäädäntö koostuu asetuksista, joissa tällä hetkellä annetaan selkeästi vaihtoehtoja jäsenvaltioille, EKP:n olisi sovellettava myös kansallista lainsäädäntöä, joka koskee näitä vaihtoehtoja.

Tätä varten EKP antaa ohjeita ja suosituksia, tekee päätöksiä asiaa koskevan unionin lainsäädännön ja erityisesti kaikki lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset ja muut kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset, SEUT-sopimuksen 290 ja 291 artiklassa tarkoitettuja säädökset mukaan luettuina, huomioon ottaen ja niitä noudattaen. Sen on erityisesti noudatettava EPV:n laatimia ja komission asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–15 artiklan mukaisesti hyväksymiä sitovia teknisiä sääntely- ja täytäntöönpanostandardeja, mainitun asetuksen 16 artiklaa sekä mainitun asetuksen säännöksiä, jotka koskevat eurooppalaista valvontakäsikirjaa, jonka EPV on laatinut mainitun asetuksen mukaisesti. EKP voi hyväksyä myös asetuksia, mutta ainoastaan silloin kun ne ovat tarpeen tällä asetuksella sille annettujen tehtävien hoitamista koskevien menettelyjen järjestämiseksi tai täsmentämiseksi.

Ennen kuin EKP hyväksyy asetuksen, se järjestää asetusta koskevia avoimia julkisia kuulemisia ja analysoi siitä mahdollisesti aiheutuvia kustannuksia ja hyötyjä, jos tällaiset kuulemiset ja analyysit eivät ole suhteettomia verrattuna kyseisten asetusten soveltamisalaan ja vaikutukseen tai verrattuna asian erityiseen kiireellisyyteen, jolloin EKP:n on perusteltava kiireellisyys.

Jos se on tarpeellista, EKP myötävaikuttaa teknisten sääntelystandardien tai teknisten täytäntöönpanostandardien luonnosten laatimiseen EPV:ssä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 mukaisesti tai kehottaa EPV:tä toimittamaan komissiolle luonnoksia standardeiksi, joilla muutetaan olemassa olevia teknisiä sääntelystandardeja tai teknisiä täytäntöönpanostandardeja.

5 artikla

Makrotason vakauden valvonnan tehtävät ja välineet

1. Aina kun se on asianmukaista tai katsotaan tarpeelliseksi ja sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän artiklan 2 kohdan soveltamista, osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisten toimivaltaiten viranomaisten tai kansallisten nimettyjen viranomaisten on sovellettava sellaisia pääomapuskureita koskevia vaatimuksia, jotka luottolaitoksilla on oltava asiaankuuluvalla tasolla asiaa koskevan unionin lainsäädännön mukaisesti, tämän asetuksen 4 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen omia varoja koskevien vaatimusten lisäksi, mukaan lukien suhdanteita tasaavien puskurien tasot, ja muita mahdollisia toimenpiteitä, joilla pyritään puuttumaan systeemiin tai makrovakauteen kohdistuviin riskeihin ja joista säädetään asetuksessa (EU) N:o 575/2013 ja direktiivissä 2013/36/EU, ja noudatettava niissä säädettyjä menettelyjä, asiaan kuuluvassa unionin lainsäädännössä nimenomaisesti vahvistetuissa tapauksissa. Asianomaisen viranomaisen on asianmukaisesti ilmoitettava aikomuksestaan EKP:lle kymmenen työpäivää ennen tällaisen päätöksen tekemistä. EKP:n vastustaessa sen on ilmoitettava perustelunsa kirjallisesti viiden työpäivän kuluessa. Kyseisen viranomaisen on asianmukaisesti tarkasteltava EKP:n perustelua ennen mahdollisen päätöksen tekemistä.

2. EKP voi tarpeelliseksi katsottaessa osallistuvan jäsenvaltion kansallisten toimivaltaiten viranomaisten tai kansallisten nimettyjen viranomaisen sijasta soveltaa tämän asetuksen 4 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen omia varoja koskevien vaatimusten lisäksi korkeampia sellaisia pääomapuskureita koskevia vaatimuksia, jotka luottolaitoksilla on oltava asiaankuuluvalla tasolla asiaa koskevan unionin lainsäädännön mukaisesti, kuin mitä osallistuvien jäsenvaltioiden kansalliset toimivaltaiset viranomaisten tai kansalliset nimetyt viranomaiset soveltavat mukaan lukien suhdanteita tasaavien puskurien tasot, tämän artiklan 4 ja 5 kohdassa asetettujen edellytysten mukaisesti, ja soveltaa tiukempia toimenpiteitä, joilla pyritään puuttumaan systeemiin tai makrovakauteen kohdistuviin riskeihin luottolaitosten tasolla noudattaen asetuksessa (EU) N:o 575/2013 ja direktiivissä 2013/36/EU olevia menettelyitä tapauksissa, joista säädetään nimenomaisesti asiaankuuluvassa unionin lainsäädännössä.

3. Kansallinen toimivaltainen viranomainen tai kansallinen nimetty viranomainen voi ehdottaa EKP:lle, että se toimii 2 kohdan nojalla pyrkiäkseen korjaamaan kyseisen jäsenvaltion rahoitusjärjestelmän tilanteen tai taloustilanteen.

4. Kun EKP aikoo toimia 2 kohdan nojalla, sen on tehtävä tiivistä yhteistyötä kyseisten jäsenvaltioiden kansallisten nimettyjen viranomaisten kanssa harkitessaan mahdollisten toimien toteuttamista. Sen on ilmoitettava aikomuksestaan erityisesti asianomaiselle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle tai kansalliselle nimetylle viranomaiselle kymmenen työpäivää ennen tällaisen päätöksen tekemistä. Jos mikä tahansa kyseessä olevista

viranomaisista vastustaa, sen on ilmoitettava perustelunsa kirjallisesti viiden työpäivän kuluessa. EKP:n on asianmukaisesti tarkasteltava kyseisiä perustelua ennen mahdollisen päätöksen tekemistä.

5. Suorittaessaan 2 kohdassa tarkoitettuja tehtäviään EKP:n on otettava huomioon rahoitusjärjestelmän, taloustilanteen ja taloussyökin nimenomainen tilanne yksittäisissä jäsenvaltiossa tai niiden osissa.

6 artikla

Yhteistyö YVM:n puitteissa

1. EKP hoitaa tehtävänsä EKP:stä ja kansallisista toimivaltaiten viranomaisista muodostuvan yhteisen valvontamekanismin puitteissa. EKP on vastuussa YVM:n tehokkaasta ja johdonmukaisesta toiminnasta.

2. Sekä EKP:tä että kansallisia toimivaltaita viranomaisia koskee velvollisuus tehdä yhteistyötä vilpittömässä mielessä ja tietojenvaihtovelvollisuus.

Kansallisten toimivaltaiten viranomaisten on erityisesti annettava EKP:lle kaikki tarvittavat tiedot EKP:lle tällä asetuksella annettujen tehtävien hoitamiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta EKP:n toimivaltaa saada suoraan luottolaitosten jatkuvalta pohjalta raportointia tietoja tai saada niihin suora pääsy.

3. Kansallisten toimivaltaiten viranomaisten vastuulla on tarvittaessa, tämän vaikuttamatta EKP:n vastuun ja tilivelvollisyyteen sille tällä asetuksella annettujen tehtävien osalta, avustaa EKP:tä 4 artiklassa tarkoitettuihin, kaikkiin luottolaitoksiin liittyviin tehtäviin liittyvien säädösten laadinnassa ja täytäntöönpanossa tämän artiklan 7 kohdassa mainituissa puitteissa asetettujen edellytysten mukaisesti, tarkastustoiminnassa avustaminen mukaan luettuna. Kyseisten viranomaisten on noudatettava EKP:n antamia ohjeita suorittaessaan 4 artiklassa mainittuja tehtäviä.

4. Edellä 4 artiklassa määriteltyjen tehtävien osalta, kyseisen artiklan 1 kohdan a ja c alakohdalla lukuun ottamatta, EKP:llä on tämän artiklan 7 kohdassa tarkoitettujen kehyksen ja siinä tarkoitettujen menettelyjen mukaisesti tämän artiklan 5 kohdassa säädetty vastuu ja kansallisilla toimivaltaisilla viranomaisilla tämän artiklan 6 kohdassa säädetty vastuu seuraavien luottolaitosten, rahoitusalan holdingyhtiöiden tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden taikka osallistumattomiin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden luottolaitosten sellaisten sivuliikkeiden, jotka on perustettu osallistuviin jäsenvaltioihin, valvonnasta:

— konsolidoidulla tasolla vähemmän merkittävät luottolaitokset, korkeimmalla konsolidointitasolla osallistuvassa jäsenvaltiossa, tai yksittäisesti nimenomaan osallistumattomiin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden luottolaitosten sellaiset sivuliikkeet, jotka on perustettu osallistuviin jäsenvaltioihin. Merkittävyys arvioidaan seuraavin perustein:

i) koko;

ii) merkitys unionin talouden tai jonkin osallistuvan jäsenvaltion kannalta;

iii) rajatylittävän toiminnan merkitys.

Ensimmäisen alakohdan osalta luottolaitosta, rahoitusalan holdingyhtiötä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiötä ei pidetä vähemmän merkittävänä, jollei se ole perusteltua metodologiassa määritettyjen erityisten olosuhteiden nojalla, jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- i) sen varojen kokonaisarvo ylittää 30 miljardia euroa;
- ii) sen varojen kokonaisarvo suhteessa osallistuvan sijoittautumisjäsenvaltion bruttokansantuotteeseen ylittää 20 %, paitsi jos sen varojen kokonaisarvo on alle 5 miljardia euroa;
- iii) sen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen annettua ilmoituksen, että se katsoo tällaisella laitoksella olevan huomattava merkitys kotimaantaloudelle, EKP tekee päätöksen tällaisen merkityksen vahvistamisesta sen jälkeen kun se on suorittanut kattavan arvioinnin kyseisestä luottolaitoksesta, tasearvio mukaan lukien.

EKP voi myös omasta aloitteestaan katsoa, että jollakin laitoksella on huomattava merkitys, jos se on perustanut pankkialan sivuliikkeitä useampaan kuin yhteen osallistuvaan jäsenvaltioon ja sen rajatylittävät varat tai velat muodostavat merkittävän osan sen kokonaisvaroista tai -veloista metodologiassa vahvistetuista edellytyksistä.

Luottolaitoksia, joiden osalta julkista rahoitustukea on pyydetty tai saatu suoraan tai epäsuorasti ERVV:stä tai EVM:stä, ei katsota vähemmän merkittäviksi.

Sen estämättä, mitä edellisissä alakohdissa säädetään, EKP hoitaa sille tällä asetuksella annettuja tehtäviä kolmen merkittävimmän luottolaitoksen osalta kussakin osallistuvassa jäsenvaltiossa, ellei erityisolosuhteiden vuoksi ole toisin perusteltavissa.

5. Edellä 4 kohdassa tarkoitettujen luottolaitosten osalta ja 7 kohdassa määritetyn kehyksen mukaisesti:

- a) EKP antaa kansallisille toimivaltaisille viranomaisille asetuksia, suuntaviivoja tai yleisluontoisia ohjeita, joiden mukaisesti kansallisten viranomaisten on suoritettava 4 artiklassa määritetyt tehtävät, sen 1 kohdan a ja c alakohdan lukuun ottamatta, ja hyväksyttävä valvontaa koskevat päätökset;

Kyseisissä ohjeissa voidaan viitata 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin luottolaitosten ryhmien tai luokkien erityisvaltuuksiin, joiden tarkoituksena on varmistaa valvontatulosten johdonmukaisuus YVM:n puitteissa.

- b) mikäli laadukkaiden valvontakäytäntöjen johdonmukaisen soveltamisen kannalta on tarpeen, EKP voi milloin tahansa omasta aloitteestaan kansallisia toimivaltaisia viranomaisia

kuultuaan tai kansallisen toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä päättää itse käyttää suoraan kaikkia asiaan kuuluvia toimivaltuuksia yhden tai useamman 4 kohdassa tarkoitettujen luottolaitoksen osalta myös tapauksissa, joissa julkista rahoitustukea on pyydetty tai saatu epäsuorasti ERVV:stä tai EVM:stä;

- c) EKP valvoo järjestelmän toimintaa tässä artiklassa ja erityisesti 7 kohdan c alakohdassa säädettyjen velvollisuuksien ja menettelyjen perusteella;
- d) EKP voi milloin tahansa käyttää 10–13 artiklassa tarkoitettua toimivaltaa;
- e) EKP voi myös pyytää tilapäiseltä tai jatkuvalta pohjalta kansallisilta toimivaltaisilta viranomaisilta tietoja niiden tämän artiklan nojalla suorittamien tehtävien tuloksista.

6. Kansalliset toimivaltaiset viranomaiset suorittavat 4 artiklan 1 kohdan b, d–g ja i alakohdassa tarkoitettuja tehtäviä ja ovat vastuussa niistä sekä kaikkien asiaan kuuluvien valvontapäätösten hyväksymisestä tämän artiklan 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen luottolaitosten osalta tämän artiklan 7 kohdassa tarkoitettujen kehyksen ja kyseisessä kohdassa tarkoitettujen menettelyjen mukaisesti sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän artiklan 5 kohdan soveltamista.

Kansalliset toimivaltaiset viranomaiset ja kansalliset nimetyt viranomaiset säilyttävät valtuudet saada kansallisen lainsäädännön mukaisesti tietoja luottolaitoksilta, holdingyhtiöiltä, sekaholdingyhtiöiltä ja yrityksiltä, jotka sisältyvät jonkin luottolaitoksen konsolidoituun rahoitusasemaan, ja suorittaa paikalla tehtäviä tarkastuksia näissä luottolaitoksissa, holdingyhtiöissä, sekaholdingyhtiöissä ja yrityksissä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 10–13 artiklan soveltamista. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava tämän artiklan 7 kohdassa säädetyn kehyksen mukaisesti EKP:lle toimenpiteistä, joita tämän kohdan nojalla on toteutettu, ja koordinoitava kyseiset toimenpiteet tiiviisti EKP:n kanssa.

Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on raportoitava säännöllisesti EKP:lle tämän artiklan nojalla toteutetun toiminnan tuloksista.

7. EKP hyväksyy ja julkistaa osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisia toimivaltaisia viranomaisia kuullen ja valvontaelimen ehdotuksen perusteella kehyksen tämän artiklan täytäntöönpanon käytännön menettelyjen järjestämistä varten. Kehyksessä on oltava vähintään seuraavat osat:

- a) erityinen metodologia sekä 4 kohdan ensimmäisessä, toisessa ja kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen perusteiden että niiden perusteiden, joiden nojalla 4 kohdan neljättä alakohdasta lakataan soveltamasta tiettyyn luottolaitokseen, arvioimista varten ja tuloksena olevat järjestelyt 5 ja 6 kohdan täytäntöön panemiseksi. Näitä järjestelyjä ja metodologiaa 4 kohdan ensimmäisessä, toisessa ja kolmannessa alakohdassa

tarkoitettujen perusteiden arvioimiseksi tarkastellaan uudeleen asiaankuuluvien muutosten huomioon ottamiseksi, ja niissä on varmistettava, että sitä, onko luottolaitos katsottu merkittäväksi vai vähemmän merkittäväksi, muutetaan vain olosuhteiden muututtua merkittävästi ja pysyvästi, erityisesti jos on kyse olosuhteista, jotka liittyvät luottolaitoksen tilanteeseen ja jotka näin ovat merkityksellisiä arvioinnissa.

b) EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välistä suhdetta koskevien menettelyjen määrittely, määräajat mukaan luettuna, ja mahdollisuus laatia päätösluonnoksia lähetettäväksi EKP:lle tarkastelua varten, sellaisten luottolaitosten valvonnan osalta, joita ei 4 kohdan mukaisesti katsota vähemmän merkittäviksi;

c) EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välistä suhdetta koskevien menettelyjen määrittely, määräajat mukaan luettuna, sellaisten luottolaitosten valvonnan osalta, jotka katsotaan 4 kohdan mukaisesti vähemmän merkittäviksi. Tällaiset menettelyt edellyttävät erityisesti, että kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on kehityksessä määrittelystä tapauksesta riippuen

i) ilmoitettava EKP:lle kaikista olennaisista valvontamenetelyistä;

ii) arvioitava lisäksi EKP:n pyynnöstä menettelyn erityiset näkökohdat;

iii) toimitettava EKP:lle olennaiset valvontapäätöksen luonnokset, joista EKP voi esittää näkemyksensä.

8. Aina kun EKP saa apua kansallisilta toimivaltaisilta viranomaisilta tai kansallisilta nimetyiltä viranomaisilta sille tällä asetuksella annettujen tehtävien hoitamiseen, EKP ja kansalliset toimivaltaiset viranomaiset noudattavat asiaankuuluvissa unionin säädöksissä vahvistettuja säännöksiä, jotka koskevat vastuun jakoa ja yhteistyötä eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välillä.

7 artikla

Tiivis yhteistyö niiden osallistuvien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa, joiden rahayksikkö ei ole euro

1. Tässä artiklassa vahvistetuissa rajoissa EKP hoitaa 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 5 artiklassa tarkoitetut tehtävät, jotka liittyvät sellaisiin jäsenvaltioihin sijoittautuneisiin luottolaitoksiin, joiden rahayksikkö ei ole euro, jos EKP:n ja kyseisen jäsenvaltion kansallisen toimivaltaisen viranomaisen välille on luotu tiivis yhteistyö tämän artiklan mukaisesti.

Tätä varten EKP voi antaa ohjeita niiden osallistuvien jäsenvaltioiden kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle tai kansallisille nimetyille viranomaisille, joiden rahayksikkö ei ole euro.

2. EKP:n ja sellaisen osallistuvan jäsenvaltion, jonka rahayksikkö ei ole euro, kansallisen toimivaltaisen viranomaisen välille luodaan EKP:n päätöksellä tiivis yhteistyö, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) asianomainen jäsenvaltio ilmoittaa muille jäsenvaltioille, komissiolle, EKP:lle ja EPV:lle hakemuksestaan tiiviimmän yhteistyön aloittamisesta EKP:n kanssa 4 ja 5 artiklassa tarkoitettujen tehtävien hoidossa kaikkien kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden luottolaitosten osalta, 6 artiklan mukaisesti;

b) ilmoituksessa asianomainen jäsenvaltio sitoutuu

— varmistamaan, että sen kansallinen toimivaltainen viranomainen tai kansallinen nimetty viranomainen noudattaa EKP:n antamia suuntaviivoja tai kehotuksia, ja

— toimittamaan kaikki kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneita luottolaitoksia koskevat tiedot, joita EKP saattaa pyytää suorittaakseen kyseisistä luottolaitoksista kattavan arvioinnin;

c) asianomainen jäsenvaltio on hyväksynyt asiaa koskevaa kansallista lainsäädäntöä, jolla varmistetaan, että sen kansallinen toimivaltainen viranomainen on velvoitettu toteuttamaan EKP:n luottolaitosten osalta 4 kohdan mukaisesti mahdollisesti edellyttämät toimenpiteet.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Päätöksen soveltaminen alkaa 14 päivän kuluttua sen julkaisemisesta.

4. Jos EKP katsoo, että asianomaisen jäsenvaltion kansallisen toimivaltaisen viranomaisen olisi toteutettava luottolaitoksen, rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön osalta 1 kohdassa tarkoitettuihin tehtäviin liittyvä toimenpide, se antaa ohjeita kyseiselle viranomaiselle ja asettaa toimenpiteelle määräajan.

Määräajan on oltava vähintään 48 tuntia, paitsi jos aikaisempi toteutus on välttämätöntä sen vuoksi, että ei aiheutuisi peruuttamatonta haittaa. Asianomaisen jäsenvaltion kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettun veloitteen mukaisesti.

5. EKP voi päättää antaa asianomaiselle jäsenvaltiolle varoituksen, että tiivis yhteistyö keskeytetään tai päätetään, ellei mitään ratkaisuvia korjaavia toimenpiteitä toteuteta seuraavissa tapauksissa:

a) jos EKP katsoo, että asianomainen jäsenvaltio ei enää täytä 2 kohdan a–c alakohdassa säädettyjä edellytyksiä; tai

b) jos EKP katsoo, että asianomaisen jäsenvaltion kansallinen toimivaltainen viranomainen ei enää toimi 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetun velvoitteen mukaisesti.

Jos tällaisia toimia ei ole toteutettu 15 päivän kuluessa varoituksen antamisesta, EKP voi keskeyttää tai päättää tiiviin yhteistyön kyseisen jäsenvaltion kanssa.

Päätöksestä keskeyttää tai päättää tiivis yhteistyö ilmoitetaan asianomaiselle jäsenvaltiolle, ja se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Päätöksessä on ilmoitettava, mistä päivästä sitä sovelletaan ottaen asianmukaisesti huomioon valvonnan tehokkuus ja luottolaitosten oikeutetut edut.

6. Jäsenvaltio voi pyytää EKP:tä päättämään tiiviin yhteistyön milloin tahansa, kun on kulunut kolme vuotta siitä päivästä, jona EKP:n päätös tiiviin yhteistyön aloittamisesta on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Pyyntöissä selvitetään syyt päättämiseksi, mukaan lukien tarvittaessa mahdolliset haitalliset vaikutukset jäsenvaltioiden finanssipoliittisen vastuun kannalta. Tällöin EKP:n on välittömästi annettava päätös tiiviin yhteistyön päättämisestä ja ilmoitettava, mistä päivästä sitä sovelletaan enintään kolmen kuukauden kuluessa, ottaen asianmukaisesti huomioon valvonnan tehokkuus ja luottolaitosten oikeutetut edut. Päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

7. Jos osallistuva jäsenvaltio, jonka rahayksikkö ei ole euro, ilmoittaa EKP:lle 26 artiklan 8 kohdan mukaisesti eriävän mielipiteensä perusteluineen siitä, että EKP:n neuvosto on vastustanut valvontaelimen päätösluonnosta, EKP:n neuvoston on 30 päivän kuluessa annettava lausuntonsa jäsenvaltion perustellusta eriävästä mielipiteestä ja perustelunsa esittäen vahvistettava vastustavansa luonnosta tai peruutettava vastalauseensa.

Jos EKP:n neuvosto vahvistaa vastustavansa luonnosta, osallistuva jäsenvaltio, jonka rahayksikkö ei ole euro, voi ilmoittaa EKP:lle, että mahdolliseen valvontaelimen muutettuun päätösluonnokseen liittyvä mahdollinen päätös ei sido sitä.

EKP:n on sen jälkeen harkittava kyseisen jäsenvaltion kanssa tehtävän tiiviin yhteistyön mahdollista keskeyttämistä tai päättämistä, ottaen asianmukaisesti huomioon valvonnan tehokkuuden, ja tehtävä sitä koskeva päätös.

EKP ottaa huomioon erityisesti seuraavat seikat:

a) voiko tällaisen keskeyttämisen tai päättämisen suorittamatta jättäminen vaarantaa yhteisen valvontamekanismin loukkamattomuuden tai voiko sillä olla merkittäviä haitallisia vaikutuksia jäsenvaltioiden finanssipoliittisen vastuun kannalta,

b) voiko tällaisella keskeyttämällä tai päättämällä olla merkittäviä haitallisia vaikutuksia sen jäsenvaltion finanssipoliittisen vastuun kannalta, joka on ilmoittanut eriävän mielipiteensä perusteluineen 26 artiklan 8 kohdan mukaisesti,

c) onko se vakuuttunut siitä, että asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen on toteuttanut toimenpiteitä, joilla EKP:n mielestä

— varmistetaan, että luottolaitoksia siinä jäsenvaltiossa, joka edellisen alakohdan nojalla ilmoitti eriävästä mielipiteestään perusteluineen, ei kohdella suotuisammin kuin luottolaitoksia muissa osallistuvissa jäsenvaltioissa, ja

— voidaan yhtä tehokkaasti kuin EKP:n neuvoston tämän kohdan toisen alakohdan nojalla antamalla päätöksellä saavuttaa 1 artiklassa tarkoitetut tavoitteet ja varmistaa asiaa koskevan unionin lainsäädännön noudattaminen.

EKP sisällyttää nämä näkökohdat päätökseensä ja ilmoittaa ne kyseiselle jäsenvaltiolle.

8. Jos osallistuva jäsenvaltio, jonka rahayksikkö ei ole euro, ei hyväksy valvontaelimen päätösluonnosta, se ilmoittaa EKP:n neuvostolle eriävän mielipiteensä perusteluineen viiden työpäivän kuluessa päätösluonnoksen vastaanottamisesta. EKP:n neuvosto tekee sen jälkeen asiassa päätöksensä viiden työpäivän kuluessa ottaen edellä mainitut perustelut huomioon kokonaisuudessaan ja tekee kirjallisesti selkoa päätöksestään asianomaiselle jäsenvaltiolle. Asianomainen jäsenvaltio voi pyytää EKP:tä päättämään tiiviin yhteistyön välittömästi, missä tapauksessa tehtävä päätös ei sido sitä.

9. Jäsenvaltio, joka on päättänyt tiiviin yhteistyön EKP:n kanssa, ei voi aloittaa uutta tiivistä yhteistyötä ennen kuin kolme vuotta on kulunut siitä, kun EKP:n päätös tiiviin yhteistyön päättämisestä on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

8 artikla

Kansainväliset suhteet

EKP voi tällä asetuksella sille annettujen tehtävien osalta kehittää yhteyksiä ja tehdä hallinnollisia järjestelyjä valvontaviranomaisen, kansainvälisten järjestöjen ja kolmansien maiden hallintojen kanssa, kunhan huolehditaan asianmukaisesta koordinoinnista EPV:n kanssa, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden ja unionin muiden toimielinten tai elinten kuin EKP:n, kuten EPV:n, asianomaista toimivaltaa. Näistä järjestelyistä ei seuraa oikeudellisia velvoitteita unionille ja sen jäsenvaltioille.

III LUKU

EKP:n valtuudet

9 artikla

Valvonta- ja tutkintavaltuudet

1. EKP:tä pidetään tarvittaessa asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä määritettynä osallistuvien jäsenvaltioiden toimivaltaisena viranomaisena tai nimettynä viranomaisena yksinomaan 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 5 artiklan 2 kohdassa sille annettujen tehtävien hoitamiseksi.

EKP:llä on samaa yksinomaista tarkoitusta varten kaikki tässä asetuksessa säädetty valtuudet ja velvoitteet. Sillä on myös kaikki ne valtuudet ja velvoitteet, jotka toimivaltaisilla ja nimeytyillä viranomaisilla on asiaa koskevan unionin lainsäädännön nojalla, ellei tässä asetuksessa toisin säädetä. Erityisesti EKP:llä on ne valtuudet, jotka luetellaan tämän luvun 1 ja 2 jaksossa.

EKP voi edellyttää ohjeita antamalla ja siinä määrin kuin se on tarpeen tällä asetuksella sille annettujen tehtävien hoitamiseksi, että kyseiset kansalliset viranomaiset käyttävät valtuuksiaan kansallisessa lainsäädännössä säädettyin edellytyksin silloin, kun kyseisiä valtuuksia ei tällä asetuksella ole siirretty EKP:lle. Kyseisten kansallisten viranomaisten on annettava EKP:lle täydellinen ilmoitus näiden valtuuksien käytöstä.

2. EKP käyttää tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen säädösten mukaisesti. Käyttäessään asianomaisia valvonta- ja tutkintavaltuuksiaan EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä tiivistä yhteistyötä.

3. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, niihin osallistuviin jäsenvaltioihin, joiden rahayksikkö ei ole euro, sijoittautuneiden luottolaitosten osalta EKP käyttää valtuuksiaan 7 artiklan mukaisesti.

1 j a k s o

Tutkintavaltuudet

10 artikla

Tietopyynnöt

1. EKP voi vaatia seuraavia oikeushenkilöitä ja luonnollisia henkilöitä, ellei 4 artiklasta muuta johdu, toimittamaan kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen tällä asetuksella sille annettujen tehtävien hoitamiseksi, mukaan lukien tiedot, jotka toimitetaan säännöllisin väliajoin ja määritellyissä muodoissa valvontatarkoituksissa tai niihin liittyvissä tilastointitarkoituksissa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua toimivaltaa ja asiaankuuluvassa unionin oikeudessa esitettyjen edellytysten mukaisesti:

a) osallistuviin jäsenvaltioihin sijoittautuneet luottolaitokset;

b) osallistuviin jäsenvaltioihin sijoittautuneet rahoitusalan holdingyhtiöt;

c) osallistuviin jäsenvaltioihin sijoittautuneet rahoitusalan sekaholdingyhtiöt;

d) osallistuviin jäsenvaltioihin sijoittautuneet monialan holdingyhtiöt;

e) edellä a–d alakohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin kuuluvat henkilöt;

f) kolmannet osapuolet, joille a–d alakohdassa tarkoitettut yhteisöt ovat ulkoistaneet toimintoja tai tehtäviä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden on toimitettava pyydetty tiedot. Salassapitovelvollisuutta koskevat säännökset eivät vapauta kyseisiä henkilöitä tietojen toimittamista koskevasta velvollisuudesta. Näiden tietojen toimittamista ei katsota salassapitovelvollisuuden rikkomiseksi.

3. Kun EKP saa tietoja suoraan 1 kohdassa tarkoitetuilta oikeushenkilöiltä tai luonnollisilta henkilöiltä, se antaa nämä tiedot asianomaisten kansallisten toimivaltaisten viranomaisten käyttöön.

11 artikla

Yleiset tutkimukset

1. EKP voi tällä asetuksella sille annettujen tehtävien hoitamiseksi ja asiaankuuluvassa unionin oikeudessa esitettyjen muiden edellytysten mukaisesti suorittaa kaikki tarpeelliset kaikkia 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja, osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneita tai siellä olevia henkilöitä koskevat tutkimukset.

Tätä varten EKP:llä on oikeus

a) vaatia asiakirjojen toimittamista;

b) tutkia 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden kirjanpitoaineisto sekä ottaa jäljennöksiä ja otteita tällaisesta kirjanpitoaineistosta;

c) saada kirjalliset tai suulliset selvitykset 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilta henkilöiltä tai niiden edustajilta tai henkilöstöltä;

d) haastatella ketä tahansa muuta haastatteluun suostuvaa tutkimuksen kohteeseen liittyvien tietojen keräämiseksi.

2. Edellä 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut henkilöt ovat EKP:n päätöksen perusteella käynnistetyn tutkinnan kohteena.

Jos jokin henkilö estää tutkimuksen suorittamisen, sen osallistuvan jäsenvaltion kansallisen toimivaltaisen viranomaisen, jossa asianomaiset tilat sijaitsevat, on annettava kansallista lainsäädäntöä noudattaen tarpeellinen apu, mukaan lukien helpotettava 12 ja 13 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa EKP:n pääsyä 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen oikeushenkilöiden liiketiloihin, jotta edellä mainittuja oikeuksia voidaan käyttää.

12 artikla

Paikalla tehtävät tarkastukset

1. EKP voi tällä asetuksella sille annettujen tehtävien hoitamiseksi ja asiaankuuluvassa unionin lainsäädännössä säädettyjä muita edellytyksiä noudattaen suorittaa 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen oikeushenkilöiden liiketiloissa ja muissa yrityksissä, jotka kuuluvat konsolidoituun valvontaan, jossa EKP on konsolidointiryhmän valvoja 4 artiklan 1 kohdan g alakohdan mukaisesti, kaikki tarpeelliset paikalla tehtävät tarkastukset 13 artiklan mukaisesti edellyttäen, että asianomaiselle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle ilmoitetaan tästä ennakko. Jos tarkastusten moitteeton ja tehokas suorittaminen sitä edellyttää, EKP voi suorittaa kyseisten oikeushenkilöiden paikalla tehtävän tarkastuksen ilman ennakkoilmoitusta.

2. EKP:n virkamiehillä ja muilla henkilöillä, jotka EKP on valtuuttanut suorittamaan paikalla tehtävän tarkastuksen, on valtuudet päästä tutkimuksen kohteena olevien oikeushenkilöiden liiketiloihin ja maa-alueille EKP:n antaman tutkintapäätöksen mukaisesti, ja heillä on kaikki 11 artiklan 1 kohdassa säädetty valtuudet.

3. Edellä 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen oikeushenkilöiden ovat EKP:n päätöksen perusteella paikalla tehtävien tarkastusten kohteena.

4. Sen jäsenvaltion kansallisen toimivaltaisen viranomaisen, jossa tarkastus on määrä suorittaa, valtuuttamien tai nimeämien virkamiesten ja muiden mukana olevien henkilöiden on, EKP:n valvonnassa ja sen koordinoimissa toimintaa, aktiivisesti avustettava EKP:n virkamiehiä ja muita EKP:n valtuuttamia henkilöitä. Tätä varten heillä on 2 kohdassa säädetty valtuudet. Kyseisen osallistuvan jäsenvaltion kansallisen toimivaltaisen viranomaisen virkamiehillä on myös oikeus osallistua paikalla tehtäviin tarkastuksiin.

5. Jos EKP:n virkamiehet ja muut mukana olevat henkilöt, jotka EKP on valtuuttanut tai nimennyt, toteavat, että henkilö vastustaa tämän artiklan nojalla määrättyä tarkastusta, on kyseisen osallistuvan jäsenvaltion kansallisen toimivaltaisen viranomaisen annettava heille tarvittavaa apua kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Tähän apuun kuuluu myös kaikkien liiketilojen ja kirjanpitoaineiston sinetöinti siltä osin, kuin on tarpeen tarkastuksen suorittamiseksi. Jos kyseisellä kansallisella toimivaltaisella viranomaisella ei ole tällaisia valtuuksia, se käyttää valtuuksiaan pyytäkseen tarvittavan avun muilta kansallisilta viranomaisilta.

13 artikla

Oikeusviranomaisen lupa

1. Jos 12 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu paikalla tehtävä tarkastus tai 12 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu virka-apu edellyttää kansallisten sääntöjen mukaan oikeusviranomaisen lupaa, tällaista lupaa on haettava.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua lupaa haettaessa kansallisen oikeusviranomaisen on tarkastettava, että EKP:n päätös on pätevä ja että suunnitellut pakkotoimenpiteet eivät ole tarkastuksen kohteeseen nähden mielivaltaisia eivätkä liiallisia. Tarkastaessaan pakkotoimenpiteiden oikeasuhteisuutta kansallinen oikeusviranomainen voi pyytää EKP:ltä yksityiskohtaisia selvityksiä erityisesti perusteista, joilla EKP epäilee 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen säädösten rikkomista, sekä epäillyn rikkomisen vakavuudesta ja pakkotoimenpiteiden kohteena olevan henkilön osallisuuden luonteesta. Kansallinen oikeusviranomainen ei voi kuitenkaan tarkastella uudelleen tarkastuksen tarpeellisuutta eikä vaatia, että sille toimitetaan EKP:n asiakirja-aineistossa olevia tietoja. EKP:n päätöksen laillisuutta valvoo ainoastaan Euroopan unionin tuomioistuin.

2 jakso

erityiset valvontavaltuudet

14 artikla

Toimiluvan myöntäminen

1. Hakemus osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuvan luottolaitoksen toiminnan aloittamiseksi on toimitettava sen jäsenvaltion kansallisille toimivaltaisille viranomaisille, johon luottolaitos aikoo sijoittautua, asiaa koskevan kansallisen lainsäädännön vaatimusten mukaisesti.

2. Jos hakija täyttää kaikki kyseisen jäsenvaltion asiaa koskevassa kansallisessa lainsäädännössä säädetty toimiluvan myöntämisedellytykset, kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on esitettävä kansallisessa lainsäädännössä määrättyssä ajassa luonnos päätökseksi, jossa se ehdottaa EKP:lle, että toimilupa myönnettäisiin. Päätösluonnoksesta on ilmoitettava EKP:lle ja toimiluvan hakijalle. Muissa tapauksissa kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on evättävä toimilupaa koskeva hakemus.

3. EKP:n katsotaan hyväksyneen päätösluonnoksen, ellei se vastusta sitä enintään kymmenen työpäivän kuluessa, jota aikaa voidaan jatkaa kerran samanpituiseksi ajaksi asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa. EKP saa vastustaa päätösluonnosta vain, jos asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä toimiluvan myöntämiselle asetetut edellytykset eivät täyty. Sen on esitettävä hylkäämisen perusteet kirjallisina.

4. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava 2 ja 3 kohdan mukaisesti tehdystä päätöksestä toimiluvan hakijalle.

5. Jollei 6 kohdasta muuta johdu, EKP voi peruuttaa toimiluvan asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä vahvistetuissa tapauksissa omasta aloitteestaan kuultuaan sen osallistuvan jäsenvaltion kansallista toimivaltaista viranomaista, johon luottolaitos on sijoittautunut, tai sellaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen ehdotuksesta. Näissä kuulemisissa on erityisesti varmistettava, että EKP antaa ennen peruuttamispäätösten tekemistä kansallisille viranomaisille riittävästi aikaa päättää tarpeellisista korjaavista toimista, mukaan lukien mahdolliset kriisinratkaisutoimenpiteet, ja ottaa ne huomioon.

Jos toimiluvan myöntämistä 1 kohdan mukaisesti ehdottanut kansallinen toimivaltainen viranomainen katsoo, että toimilupa on peruutettava asiaa koskevan kansallisen lainsäädännön mukaisesti, sen on tehtävä tästä ehdotus EKP:lle. Tuolloin EKP tekee päätöksen ehdotetusta peruuttamisesta ja ottaa tässä yhteydessä kaikilta osin huomioon kansallisen toimivaltaisen viranomaisen esittämät perustelut peruuttamiselle.

6. Niin kauan kuin kansalliset viranomaiset ovat toimivaltaiset ratkaisemaan luottolaitosten kriisejä, tapauksissa, joissa kansalliset viranomaiset katsovat, että toimiluvan peruuttaminen vaikuttaisi haitallisesti kriisin ratkaisemiseksi tai rahoitusvakauden ylläpitämiseksi tarvittavien toimien tarkoituksenmukaiseen täytäntöönpanoon, niiden on ilmoitettava siihen asti, kun yhteinen kriisinratkaisumekanismi on perustettu, asianmukaisesti vastalauseensa EKP:lle selvittäen yksityiskohtaisesti haitan, jonka peruuttaminen aiheuttaisi. Näissä tapauksissa EKP pidättyy peruuttamisesta kansallisten viranomaisten kanssa yhteisesti sovittun määrärajan. EKP voi pidentää tätä määräraikaa, jos se katsoo, että riittävää edistymistä on tapahtunut. Jos EKP kuitenkin toteaa perustellussa päätöksessä, että kansalliset viranomaiset eivät ole panneet täytäntöön rahoitusvakauden ylläpitämiseksi tarvittavia asianmukaisia toimia, toimiluvat peruutetaan välittömästi.

15 artikla

Määräsuuksien hankintaa koskeva arviointi

1. Määräsuuden hankintaa osallistuvaan jäsenvaltioon sijoitautuneesta luottolaitoksesta koskeva ilmoitus tai asiaan liittyvät tiedot on esitettävä sen jäsenvaltion kansallisille toimivaltaisille viranomaisille, johon luottolaitos on sijoittautunut, 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin säädöksissä perustuvan asiaa koskevan kansallisen lainsäädännön vaatimusten mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 4 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädettyjä poikkeuksia.

2. Kansallinen toimivaltainen viranomainen arvioi ehdotetun hankinnan ja toimittaa EKP:lle ilmoituksen ja ehdotuksen päätökseksi hankinnan vastustamisesta tai hyväksymisestä 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa säädöksissä asetettujen perusteiden pohjalta vähintään kymmenen työpäivää ennen asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä määritellyn arviointiajan päättymistä ja avustaa EKP:tä 6 artiklan mukaisesti.

3. EKP päättää, vastustaako se hankintaa asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä asetettujen perusteiden pohjalta ja siinä säädetyn menettelyn mukaisesti ja arviointiaikojen noudattaen.

16 artikla

Valvontavaltuudet

1. EKP:llä on 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tehtäviensä suorittamiseksi ja rajoittamatta EKP:lle annettuja muita valtuuksia tämän artiklan 2 kohdassa säädetty valtuudet vaatia osallistuvassa jäsenvaltiossa sijaitsevaa luottolaitosta, rahoitusalan holdingyhtiötä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiötä toteuttamaan varhaisessa vaiheessa tarvittavat toimenpiteet asiaa koskevien ongelmien ratkaisemiseksi missä tahansa seuraavista olosuhteista:

- a) luottolaitos ei täytä 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen säädösten vaatimuksia;
- b) EKP:llä on näyttöä siitä, että luottolaitos todennäköisesti rikkoo 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen säädösten vaatimuksia seuraavien 12 kuukauden kuluessa;
- c) 4 artiklan 1 kohdan f alakohdan mukaisen kokonaisarvioinnin puitteissa suoritettuun määritykseen perustuva toteamus, että luottolaitoksen käyttämät järjestelyt, strategiat, prosessit ja mekanismit ja sen omat varat ja maksuvalmius eivät varmista hyvää riskien hallintaa ja riskien kattamista.

2. Edellä olevan 9 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi EKP:llä on erityisesti seuraavat valtuudet:

- a) vaatia, että laitoksilla on omia varoja enemmän kuin 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa säädöksissä edellytetään niiden pääomavaatimusten osalta, jotka liittyvät riskitekijöihin ja asiaa koskevien unionin säädösten piiriin kuulumattomiin riskeihin;
- b) vaatia järjestelyjen, prosessien, mekanismien ja strategioiden vahvistamista;
- c) vaatia laitoksia esittämään suunnitelma 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen säädösten mukaisen valvontavaatimusten noudattamiseksi ja asettamaan määräaika sen täytäntöönpanolle, mukaan lukien parannukset suunnitelmaan sen soveltamisalan ja aikataulun osalta;
- d) vaatia laitoksia soveltamaan erityistä tappiovarauspolitiikkaa tai erityistä taseen erien käsittelyä omia varoja koskevien vaatimusten osalta;
- e) rajoittaa tai supistaa laitosten liiketoimintaa, toimintoja tai verkostoa tai kehottaa laitoksia päättämään sellainen toiminta, josta aiheutuu liian suuria riskejä laitoksen vakaudelle;
- f) vaatia laitoksia vähentämään niiden toimintaan, tuotteisiin ja järjestelmiin sisältyvää riskiä;

- g) vaatia laitoksia rajoittamaan muuttuvan palkkio-osan määrän tietyksi prosenttiosuudeksi nettotuloista, jos palkkiomäärä on ristiriidassa terveen pääomapohjan säilyttämisen kanssa;
- h) vaatia laitoksia käyttämään nettovoittoja omien varojen vahvistamiseen;
- i) rajoittaa laitoksen osakkeenomistajille, jäsenille tai rajoituslataisten omiin varoihin luettavien instrumenttien haltijoille tapahtuvaa voitonjakoa tai kieltää se edellyttäen, että kieltoa ei voida katsoa laitoksen maksulaiminlyönniksi;
- j) asettaa lisäraportointia tai useammin tapahtuvaa raportointia koskevia vaatimuksia, mukaan luettuna pääoma- ja maksuvalmiuspositioita koskeva raportointi;
- k) asettaa erityisiä maksuvalmiusvaatimuksia, mukaan lukien rajoituksia saatavien ja velkojen välisille maturiteettierojille;
- l) vaatia antamaan lisätietoja;
- m) erottaa milloin tahansa sellaiset luottolaitosten ylimmän hallintoelimen jäsenet, jotka eivät täytä 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa sääöksissä asetettuja vaatimuksia.

17 artikla

Vastaanottavan jäsenvaltion viranomaisten valtuudet sekä yhteistyö konsolidoidussa valvonnassa

1. Osallistuvien jäsenvaltioiden välillä sovelletaan asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä vahvistettuja menettelyjä, jotka koskevat luottolaitoksia, jotka haluavat perustaa sivuliikkeen toisen jäsenvaltion alueelle tai harjoittaa palvelujen tarjoamisen vapautta toimimalla toisen jäsenvaltion alueella, ja kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion asiaan liittyviä toimivaltuuksia ainoastaan niiden tehtävien osalta, joita ei ole annettu EKP:lle 4 artiklalla.
2. Asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä vahvistettuja säännöksiä, jotka koskevat eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välistä yhteistyötä konsolidoidussa valvonnassa, ei sovelleta, mikäli EKP on ainoa osallistuva toimivaltainen viranomainen.
3. EKP kunnioittaa 4 ja 5 artiklassa määriteltyä tehtäväänsä hoitaessaan kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden välistä asianmukaista tasapainoa 6 artiklan 8 kohdan mukaisesti ja suhteissaan osallistumattomien jäsenvaltioiden kanssa kotijäsenvaltioiden ja vastaanottavien jäsenvaltioiden välistä tasapainoa asiaan kuuluvan unionin lainsäädännön mukaisesti.

18 artikla

Hallinnolliset seuraamukset

1. Jos luottolaitokset, rahoitusalan holdingyhtiöt tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöt tahallaan tai tuottamuksesta rikkovat

unionin lainsäädännön suoraan sovellettavien säädösten mukaista vaatimusta, jonka osalta toimivaltaiset viranomaiset voivat määrätä unionin lainsäädännön nojalla hallinnollisia rahoituksellisia seuraamuksia, EKP voi tällä asetuksella sille annettujen tehtävien hoitamiseksi määrätä hallinnollisia rahoituksellisia seuraamuksia, jotka ovat enintään kaksi kertaa niin suuret kuin rikkomisella saadut voitot tai vältetyt tappiot, jos ne voidaan määrittää, tai enintään 10 prosenttia kyseisen oikeushenkilön vuotuisesta kokonaisliikevaihdosta edellisenä tilikautena, asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä määritetyn mukaisesti, tai muita unionin asiaa koskevassa lainsäädännössä mahdollisesti määrättyjä rahoituksellisia seuraamuksia.

2. Jos oikeushenkilö on emoyrityksen tytäryritys, 1 kohdassa tarkoitettu asianomainen vuotuinen kokonaisliikevaihto on perimmäisen emoyrityksen konsolidoidun tilinpäätöksen mukainen vuotuinen kokonaisliikevaihto edellisenä tilikautena.

3. Määrättyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Päättyessään, onko seuraamus määrättävä, ja myös asianmukaista seuraamusta määrittäessään EKP toimii 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

4. EKP soveltaa tätä artiklaa tämän asetuksen 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen säädösten mukaisesti, mukaan lukien tarvittaessa asetuksessa (EY) N:o 2532/98 olevat menettelyt.

5. Tapauksissa, jotka eivät kuulu tämän artiklan 1 kohdan soveltamisalaan, ja jos se on tarpeen EKP:lle tällä asetuksella annettujen tehtävien hoitamiseksi, EKP voi pyytää kansallisia toimivaltaisia viranomaisia aloittamaan menettelyt toimien toteuttamiseksi, jotta varmistetaan, että määrätään tarkoituksenmukaiset seuraamukset 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen säädösten ja sellaisen asiaankuuluvan kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jossa annetaan erityisiä valtuuksia, joita ei tällä hetkellä edellytetä unionin oikeudessa. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten määrittämien seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

Tämän kohdan ensimmäistä alakohtaa sovelletaan erityisesti rahoituksellisiin seuraamuksiin, joita määrätään luottolaitoksille, rahoitusalan holdingyhtiöille tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöille asianomaiset direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä saattavien kansallisten lakien rikkomisista, ja mahdollisiin hallinnollisiin seuraamuksiin tai toimenpiteisiin, joita määrätään luottolaitoksen, rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön johtokunnan jäsenille tai muille henkilöille, jotka kansallisen lainsäädännön mukaan vastaavat luottolaitoksen, rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tekemistä rikkomisista.

6. EKP julkaisee kaikki 1 kohdassa tarkoitettut seuraamukset, riippumatta siitä, onko niistä valitettu, asiaan kuuluvassa unionin lainsäädännössä vahvistetuissa tapauksissa ja sen mukaisin edellytyksin.

7. EKP voi tällä asetuksella sille annettujen tehtävien hoitamiseksi määrätä seuraamuksia asetuksen (EY) N:o 2532/98 mukaisesti, jos EKP:n asetuksia tai päätöksiä rikotaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1–6 kohdan soveltamista.

IV LUKU

Organisatoriset periaatteet

19 artikla

Riippumattomuus

1. Kun EKP hoitaa sille tällä asetuksella annettuja tehtäviä, se ja YVM:n puitteissa toimivat kansalliset toimivaltaiset viranomaiset toimivat riippumattomasti. Valvontaelimen jäsenet toimivat riippumattomasti, puolueettomasti ja koko unionin edun mukaisesti pyytämättä tai ottamatta ohjeita unionin toimielimiltä tai elimiltä, minkään jäsenvaltion hallitukselta taikka muulta julkiselta tai yksityiseltä elimeltä.

2. Unionin toimielinten, elinten, laitosten ja virastojen samoin kuin jäsenvaltioiden hallitusten ja kaikkien muiden elinten on kunnioitettava tätä riippumattomuutta.

3. Sen jälkeen kun valvontaelin on tutkinut menettelysääntöjen tarpeen, EKP:n neuvosto voi laatia ja julkaista pankkivalvonassa mukana olevaan henkilöstöön ja johtoon sovellettavat menettelysäännöt, joihin sisältyy erityisesti eturistiriitoja koskevia sääntöjä.

20 artikla

Vastuuvollisuus ja raportointi

1. EKP on vastuuvollinen Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän asetuksen täytäntöönpanosta tämän luvun mukaisesti.

2. EKP toimittaa vuosittain Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja euroryhmälle tällä asetuksella sille annettujen tehtävien hoitamisesta kertomuksen, johon sisältyy tiedot 30 artikkelissa mainittujen valvontamaksujen rakenteen ja määrän arvioidusta kehittymisestä.

3. EKP:n valvontaelimen puheenjohtaja esittää kertomuksen julkisesti Euroopan parlamentille ja euroryhmälle niiden osallistuvien jäsenvaltioiden edustajien läsnä ollessa, joiden rahayksikkö ei ole euro.

4. EKP:n valvontaelimen puheenjohtajaa voidaan euroryhmän pyynnöstä kuulla euroryhmässä sen valvontatehtävien suorittamisesta niiden osallistuvien jäsenvaltioiden edustajien läsnä ollessa, joiden rahayksikkö ei ole euro.

5. EKP:n valvontaelimen puheenjohtajan on Euroopan parlamentin pyynnöstä osallistuttava Euroopan parlamentin toimivaltaisissa valiokunnissa kuulemiseen, joka koskee sen valvontatehtävien hoitamista.

6. EKP vastaa suullisesti tai kirjallisesti Euroopan parlamentin tai euroryhmän omien menettelyjensä mukaisesti sille esittämiin kysymyksiin niiden osallistuvien jäsenvaltioiden edustajien läsnä ollessa, joiden rahayksikkö ei ole euro.

7. Arvioidessaan EKP:n hallinnon tehokkuutta EKP:n ja EKP:n perussäännön 27 artiklan 2 kohdan nojalla Euroopan tilintarkastustuomioistuin ottaa myös huomioon EKP:lle tällä asetuksella annetut valvontatehtävät.

8. EKP:n valvontaelimen puheenjohtaja käy pyynnöstä luottamuksellisia suullisia keskusteluja suljettujen ovien takana Euroopan parlamentin toimivaltaisen valiokunnan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajien kanssa valvontatehtävistään silloin kun tällaisia keskusteluja edellytetään Euroopan parlamentin SEUT-sopimuksen mukaisten toimivaltuuksien käyttämiseksi. Euroopan parlamentti ja EKP tekevät sopimuksen yksityiskohtaisista järjestelyistä näiden keskustelujen järjestämiseksi varmistaakseen täyden luottamuksellisuuden EKP:lle asiaa koskevan unionin lainsäädännön mukaisena toimivaltaisena viranomaisena määrättyjen salassapitovelvoitteiden mukaisesti.

9. EKP tekee vilpittöntä yhteistyötä kaikkien Euroopan parlamentin tekemien tutkimusten suhteen SEUT-sopimuksen mukaisesti. EKP ja Euroopan parlamentti sopivat asianomaisista järjestelyistä, jotka liittyvät EKP:lle tällä asetuksella annettujen tehtävien hoitamisen demokraattista vastuuvollisuutta ja valvontaa koskeviin käytännön menettelyihin. Nämä järjestelyt koskevat muun muassa tiedonsaantia, yhteistyötä tutkimuksissa ja tietoa valvontaelimen puheenjohtajan valintamenettelystä.

21 artikla

Kansalliset parlamentit

1. Antaessaan 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun kertomuksen EKP toimittaa sen samanaikaisesti suoraan osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisille parlamenteille.

Kansalliset parlamentit voivat toimittaa EKP:lle perusteltuja huomautuksiaan tästä kertomuksesta.

2. Osallistuvien jäsenvaltioiden kansalliset parlamentit voivat pyytää omien menettelyjensä mukaisesti EKP:tä vastaamaan kirjallisesti niiden sille esittämiin huomautuksiin tai kysymyksiin, jotka koskevat tämän asetuksen mukaisia EKP:n tehtäviä.

3. Osallistuvan jäsenvaltion kansallinen parlamentti voi pyytää valvontaelimen puheenjohtajaa tai jäsentä osallistumaan näkemysten vaihtoon kyseisen jäsenvaltion luottolaitosten valvonasta yhdessä kansallisen toimivaltaisen viranomaisen edustajan kanssa.

4. Tällä asetuksella ei rajoiteta kansallisen lainsäädännön mukaista kansallisten toimivaltaisten viranomaisten vastuuvuolisuutta kansallisille parlamenteille sellaisten tehtävien suorittamisen osalta, joita tällä asetuksella ei ole annettu EKP:lle, ja niiden 6 artiklan mukaisesti suorittamien toimien osalta.

22 artikla

Asianmukainen menettely valvontapäätösten tekemiseksi

1. Ennen 4 artiklan ja III luvun 2 jakson mukaisten valvontapäätösten tekoa EKP antaa henkilöille, joita menettely koskee, tilaisuuden esittää huomautuksensa. EKP perustaa päätöksensä yksinomaan väitteille, joista asianomaiset osapuolet ovat voineet esittää huomautuksensa.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta, jos tarvitaan kiireellisiä toimia estämään merkittävän ja välittömän vahingon aiheutuminen rahoitusjärjestelmälle. Siinä tapauksessa EKP voi tehdä väliaikaisen päätöksen, ja sen on annettava kyseisille henkilöille tilaisuus esittää huomautuksensa mahdollisimman pian sen jälkeen, kun se on tehnyt päätöksensä.

2. Menettelyissä on kunnioitettava täysin kyseisten henkilöiden puolustautumisoikeuksia. Henkilöillä on oltava oikeus tutustua EKP:n asiakirja-aineistoon sillä edellytyksellä, että muiden henkilöiden oikeutetut edut otetaan huomioon kyseisten henkilöiden liikesalaisuuksien suojelemisessa. Oikeus tutustua asiakirja-aineistoon ei ulotu luottamuksellisiin tietoihin.

EKP:n päätökset on perusteltava.

23 artikla

Asetuksen rikkomisesta ilmoittaminen

EKP varmistaa, että käytössä on tehokkaita mekanismeja, joilla voidaan ilmoittaa, jos luottolaitokset, rahoitusalan holdingyhtiöt tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöt taikka toimivaltaiset viranomaiset osallistuvissa jäsenvaltioissa ovat rikkoneet tämän asetuksen 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja säädöksiä, mukaan lukien erityismenettelyt rikkomista koskevien ilmoitusten vastaanottamista ja seuranta varten. Tällaisten menettelyjen on oltava asiaa koskevan unionin lainsäädännön mukaisia ja varmistettava, että seuraavia periaatteita noudatetaan: asetuksen rikkomisesta ilmoittavien henkilöiden asianmukainen suojeleminen, henkilötietojen suoja ja syytetyn henkilön asianmukainen suojeleminen.

24 artikla

Oikaisulautakunta

1. EKP perustaa oikaisulautakunnan suorittamaan EKP:n sille tällä asetuksella sille annettujen valtuuksien nojalla tekemien päätösten sisäisen uudelleenkäsittelyn sen jälkeen kun 5 kohdan mukainen uudelleenkäsittelypyyntö on jätetty. Sisäisen uudelleenkäsittelyn on koskettava sitä, ovatko päätökset menettelytään ja sisällöltään tämän asetuksen mukaisia.

2. Oikaisulautakunnassa on viisi arvostettua henkilöä, jotka tulevat jäsenvaltioista ja jotka ovat osoittaneet omaavansa asianmukaiset tiedot ja ammatillisen kokemuksen, mukaan lukien valvontatehtäviin liittyvä kokemus, pankki- tai muista finanssipalveluista riittävän korkealta tasolta, mutta he eivät saa kuulua EKP:n, toimivaltaisten viranomaisten tai muiden kansallisten laitosten tai unionin toimielinten, elinten tai laitosten kulloiseenkin henkilöstöön, joka osallistuu tällä asetuksella EKP:lle annettujen valtuuksien mukaisten tehtävien hoitamiseen. Oikaisulautakunnalla on oltava riittävästi varoja ja asiantuntemusta, jotta se voi arvioida EKP:n tämän asetuksen mukaisten valtuuksien käyttämistä. EKP nimittää oikaisulautakunnan jäsenet ja kaksi varajäsentä *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistun kiinnostuksenilmaisupyynnön perusteella viiden vuoden määräajaksi, jota voidaan jatkaa kerran. Oikaisulautakunnan jäseniä eivät sido mitkään ohjeet.

3. Oikaisulautakunta tekee päätöksensä enemmistöllä, joka muodostuu vähintään kolmesta jäsenestä lautakunnan kaikkiaan viidestä jäsenestä.

4. Oikaisulautakunnan jäsenet sitoutuvat toimimaan riippumattomasti ja yleisen edun mukaisesti. Tätä varten heidän on tehtävä sitoumuksistaan julkinen ilmoitus sekä etunäkökohdistaan julkinen ilmoitus, jossa he mainitsevat sellaiset välittömät tai välilliset etunäkökohdat, joiden voitaisiin katsoa heikentävän heidän riippumattomuuttaan, tai tällaisten etunäkökohtien puuttumisen.

5. Luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa pyytää EKP:n tämän asetuksen mukaisesti tekemän, kyseiselle henkilölle osoitetun päätöksen uudelleenkäsittelyä tai sellaisen päätöksen uudelleenkäsittelyä, joka koskee heitä suoraan ja erikseen. Jäljempänä 7 kohdassa tarkoitettua EKP:n neuvoston päätöstä koskevaa uudelleenkäsittelypyyntöä ei voida ottaa tutkittavaksi.

6. Uudelleenkäsittelypyyntö perusteluineen on tehtävä kirjallisesti, ja se on toimitettava EKP:lle kirjallisesti kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona päätös on annettu tiedoksi uudelleenkäsittelyä pyytäneelle henkilölle, tai jos tällaista tiedoksiantoa ei ole annettu, kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona tämä on saanut tiedon asiasta.

7. Tehtyään päätöksen siitä, voidaanko uudelleenkäsittelypyyntö ottaa käsiteltäväksi, oikaisulautakunta antaa lausunnon asian kiireellisyyden kannalta asianmukaisen ajan kuluessa ja viimeistään kahden kuukauden kuluessa pyynnön vastaanottamisesta ja toimittaa sen uuden päätösluonnoksen valvontaelimelle valmistelua varten. Valvontaelin ottaa huomioon oikaisulautakunnan lausunnon ja toimittaa pikaisesti uuden päätösluonnoksen EKP:n neuvostolle. Uudessa päätösluonnoksessa kumotaan alkuperäinen päätös, korvataan se uudella päätöksellä, joka on sisällöltään identtinen, tai korvataan se muutetulla päätöksellä. Uusi päätösluonnos katsotaan hyväksytyksi, ellei EKP:n neuvosto vastusta sitä kymmenen työpäivän kuluessa.

8. Edellä olevan 5 kohdan mukaisesti tehdyllä uudelleenkäsitteilypyynnöllä ei ole lykkäävää vaikutusta. EKP:n neuvosto voi kuitenkin oikaisulautakunnan ehdotuksesta keskeyttää riitauteen päätöksen täytäntöönpanon, jos se katsoo olosuhteiden edellyttävän sitä.

9. Oikaisulautakunnan antama lausunto, valvontaelimen laatima uusi päätösluonnos ja EKP:n neuvoston tekemä päätös tämän artiklan nojalla on perusteltava ja annettava tiedoksi osapuolille.

10. EKP hyväksyy päätöksen oikaisulautakunnan toimintäsäännöistä.

11. Tällä artiklalla ei rajoiteta oikeutta nostaa kanne Euroopan unionin tuomioistuimessa perussopimusten mukaisesti.

25 artikla

Eriyttäminen rahapoliittisten tehtävien hoitamisesta

1. Kun EKP hoitaa sille tällä asetuksella annettuja tehtäviä, se pyrkii ainoastaan tässä asetuksessa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamiseen.

2. EKP hoitaa sille tällä asetuksella annetut tehtävät erillään rahapolitiikkaan liittyvistä tehtävistään ja muista tehtävistään ja niihin vaikuttamatta. EKP:lle tällä asetuksella annetut tehtävät eivät saa vaikuttaa sen rahapolitiikkaan liittyviin tehtäviin eivätkä sen muihin tehtäviin eivätkä saa määräytyä niiden mukaisesti. EKP:lle tällä asetuksella annetut tehtävät eivät myöskään saa vaikuttaa EJRK:hon liittyviin tehtäviin tai mihinkään muihin kaan tehtäviin. EKP toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen siitä, miten se on noudattanut tätä säännöstä. EKP:lle tällä asetuksella annetut tehtävät eivät vaikuta sen rahapolitiikan vastapuolten vakavaraisuuden jatkuvaan seurantaan.

Tällä asetuksella EKP:lle annettujen tehtävien hoitamisessa mukana olevalla henkilöstöllä on oltava EKP:lle annettuja muita tehtäviä hoitavasta henkilöstöstä erillinen organisaatio ja erilliset raportointikanavat ja niiden tulisi niitä noudattaa.

3. Edellä olevien 1 ja 2 kohdan soveltamiseksi EKP hyväksyy ja julkistaa tarvittavat sisäiset säännöt, mukaan lukien salassapitovelvollisuutta ja sen kahden tehtäväalueen välistä tietojenvaihtoa koskevat säännöt.

4. EKP:n on varmistettava, että EKP:n neuvosto toimii täysin eriytettyllä tavalla valvontatehtävien ja rahapoliittisten tehtävien osalta. Tällaisen eriyttämisen tulisi sisältää tiukasti erilliset kokoukset ja esityslistat.

5. EKP perustaa sovittelulautakunnan rahapoliittisten tehtävien ja valvontatehtävien eriyttämisen varmistamiseksi. Lautakunta ratkoo asianomaisten osallistuvien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten eriäviä näkemyksiä tapauksissa, joissa EKP:n neuvosto on vastustanut valvontaelimen päätösehdotusta. Lautakuntaan otetaan yksi jäsen kustakin osallistuvasta jäsenvaltiosta, jonka kukin jäsenvaltio valitsee jäsenen EKP:n neuvoston

ja valvontaelimen jäsenten joukosta, ja se tekee päätöksensä yksinkertaisella määräenemmistöllä. Kullakin jäsenellä on yksi ääni. EKP hyväksyy ja julkaisee asetuksen kyseisen sovittelulautakunnan perustamisesta ja sen työjärjestyksestä.

26 artikla

Valvontaelin

1. EKP:lle annettujen tehtävien suunnittelusta ja toteuttamisesta huolehtii kokonaisuudessaan EKP:ssä elin, jäljempänä 'valvontaelin', joka koostuu sen puheenjohtajasta ja varapuheenjohtajasta, jotka nimitetään 3 kohdan mukaisesti, ja neljästä edustajasta, jotka nimitetään 5 kohdan mukaisesti, sekä kunkin osallistuvan jäsenvaltion kansallisen, luottolaitosten valvonnan alalla toimivaltaisen viranomaisen edustajasta. Kaikkien valvontaelimen jäsenten on toimittava koko unionin etujen mukaisesti.

Jos toimivaltainen viranomainen ei ole keskuspankki, tässä kohdassa tarkoitettu valvontaelimen jäsen voi päättää tuoda edustajan jäsenvaltion keskuspankista. Jäljempänä 6 kohdassa säädettyissä äänestysmenettelyissä yhden jäsenvaltion viranomaisten edustajat katsotaan yhdessä yhdeksi jäseneksi.

2. Tämän asetuksen mukaisesti tehtävissä valvontaelintä koskeissa nimityksissä on noudatettava sukupuolten tasapainon, kokemuksen ja pätevyyden periaatteita.

3. EKP:n on valvontaelintä kuultuaan toimitettava puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan nimittämistä koskeva ehdotus Euroopan parlamentille hyväksyttäväksi. Ehdotuksen hyväksymisen jälkeen neuvosto hyväksyy täytäntöönpanopäätöksen valvontaelimen puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan nimittämiseksi. Puheenjohtaja valitaan avoimella valintamenettelyllä, josta Euroopan parlamentille ja neuvostolle on annettava asianmukaisesti tietoa, henkilöistä, joilla on arvostettu asema ja ammattikokemus pankkitoiminnan ja rahatalouden alalla ja jotka eivät ole EKP:n neuvoston jäseniä. Valvontaelimen varapuheenjohtaja valitaan EKP:n johtokunnan jäsenten keskuudesta. Neuvosto tekee päätöksensä määräenemmistöllä ottamatta huomioon niiden neuvoston jäsenten ääniä, jotka eivät ole osallistuvia jäsenvaltioita.

Nimityksensä jälkeen puheenjohtaja toimii kokopäivätoimisena ammatihenkilönä eikä hoida mitään kansallisten toimivaltaisten viranomaisten virkatehtäviä. Puheenjohtajan toimikausi on viisi vuotta, eikä häntä voida nimittää uudeksi toimikaudeksi.

4. Jos valvontaelimen puheenjohtaja ei enää täytä niitä vaatimuksia, joita hänen tehtävänsä edellyttävät, tai jos hän on syyllistynyt vakavaan rikkomukseen, neuvosto voi EKP:n ehdotuksesta, jonka Euroopan parlamentti on hyväksynyt, hyväksyä täytäntöönpanopäätöksen puheenjohtajan erottamiseksi tehtävästään. Neuvosto tekee päätöksensä määräenemmistöllä ottamatta huomioon niiden neuvoston jäsenten ääniä, jotka eivät ole osallistuvia jäsenvaltioita.

Jos valvontaelimen varapuheenjohtaja on erotettu tehtävästään johtokunnan jäsenenä EKP:n ja EKP:n perussäännön mukaisesti, neuvosto voi EKP:n ehdotuksesta, jonka Euroopan parlamentti on hyväksynyt, antaa täytäntöönpanopäätöksen varapuheenjohtajan erottamiseksi tehtävästään. Neuvosto tekee päätöksensä määräenemmistöllä ottamatta huomioon niiden neuvoston jäsenten ääniä, jotka eivät ole osallistuvia jäsenvaltioita.

Näitä tarkoituksia varten Euroopan parlamentti tai neuvosto voi ilmoittaa EKP:lle, että ne katsovat edellytysten valvontaelimen puheenjohtajan tai varapuheenjohtajan erottamiseksi tehtävästään täyttyneen, mihin EKP:n on vastattava.

5. EKP:n neuvoston nimittämät neljä EKP:n edustajaa eivät hoida tehtäviä, jotka liittyvät suoraan EKP:n rahapoliittiseen tehtävään. Kaikilla EKP:n edustajilla on äänioikeus.

6. Valvontaelimen päätökset tehdään sen jäsenten yksinkertaisella enemmistöllä. Kullakin jäsenellä on yksi ääni. Äänten mennessä tasan puheenjohtajan ääni ratkaisee.

7. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 6 kohdassa säädetään, valvontaelin tekee päätökset 4 artiklan 3 kohdan mukaisten asetusten hyväksymisestä jäsentensä määräenemmistöllä, sellaisena kuin se on määritelty SEU-sopimuksen 16 artiklan 4 kohdassa ja SEU-sopimukseen ja SEUT-sopimukseen liitetyn siirtymämääräyksistä tehdyn pöytäkirjan N:o 36 3 artiklassa osallistuvan jäsenvaltion viranomaisia edustavien jäsenten osalta. Kullakin EKP:n neuvoston nimittämällä EKP:n neljällä edustajalla on äänimäärä, joka vastaa muiden jäsenten mediaaniäänimäärää.

8. Valvontaelin huolehtii EKP:lle annettujen valvontatehtävien valmistelutöistä ja esittää EKP:n neuvostolle valmiit päätösluonnokset tämän hyväksyttäväksi EKP:n vahvistaman menettelyn mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 6 artiklan soveltamista. Päätösluonnokset toimitetaan samanaikaisesti kyseisten jäsenvaltioiden kansallisille toimivaltaisille viranomaisille. Päätösluonnos katsotaan hyväksytyksi, ellei EKP:n neuvosto vastusta sitä määräajassa, joka asetetaan edellä mainitussa menettelyssä ja joka saa olla korkeintaan kymmenen työpäivää. Kuitenkin jos osallistuva jäsenvaltio, jonka rahayksikkö ei ole euro, on eri mieltä valvontaelimen päätösluonnoksesta, sovelletaan 7 artiklan 8 kohdan mukaista menettelyä. Kiireellisissä tapauksissa edellä mainittu määräaika ei saa ylittää 48:aa tuntia. Jos EKP:n neuvosto vastustaa päätösluonnosta, sen on perusteltava tämä kirjallisesti ja mainittava erityisesti rahapoliittiset ongelmakohdat. Jos päätöstä muutetaan EKP:n neuvoston vastustuksen johdosta, osallistuva jäsenvaltio, jonka rahayksikkö ei ole euro, voi esittää EKP:lle tämän kielteiseen kantaan eriyvän mielipiteensä perusteluineen, jolloin sovelletaan 7 artiklan 7 kohdan menettelyä.

9. Valvontaelintä avustaa sen toiminnassa sihteeristö, mukaan lukien sen kokousten valmistelu täysipäiväisesti.

10. Valvontaelin, joka äänestää 6 kohdassa säädetyn säännön mukaisesti, perustaa toimintansa tueksi jäsentensä keskuudesta valitun ohjauskomitean, jonka kokoonpano on rajoitetumpi ja joka tukee valvontaelimen toimintaa, mukaan lukien sen kokousten valmistelu.

Valvontaelimen ohjauskomitealla ei ole päätäntävaltaa. Ohjauskomitean puheenjohtajana toimivat valvontaelimen puheenjohtaja ja jos puheenjohtaja on poikkeuksellisesti estynyt, varapuheenjohtaja. Ohjauskomitean kokoonpanossa on varmistettava oikeudenmukainen tasapaino ja tehtäväkierto kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä. Siinä on enintään kymmenen jäsentä, joihin kuuluvat valvontaelimen puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja lisäksi yksi edustaja EKP:stä. Ohjauskomitea hoitaa valmistelutehtävänsä koko unionin edun mukaisesti ja työskentelee täysin avoimesti valvontaelimen kanssa.

11. Komission edustaja voi kutsusta osallistua valvontaelimen kokouksiin tarkkailijana. Tarkkailijat eivät saa käyttöönsä yksittäisiin laitoksiin liittyviä luottamuksellisia tietoja.

12. EKP:n neuvosto hyväksyy sisäiset säännöt, joissa vahvistetaan yksityiskohtaisesti sen suhde valvontaelimeen. Valvontaelin vahvistaa työjärjestyksensä äänestäen 6 kohdassa säädetyn säännön mukaisesti. Sekä sisäiset säännöt että työjärjestys julkistetaan. Valvontaelimen työjärjestyksessä on varmistettava kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden tasavertainen kohtelu.

27 artikla

Salassapitovelvollisuus ja tietojenvaihto

1. Valvontaelimen jäsenten ja valvontatehtäviä hoitavan EKP:n henkilöstön ja osallistuvien jäsenvaltioiden lähetetyn henkilöstön on noudatettava EKP:n ja EKP:n perussäännön 37 artiklassa ja asiaa koskevista unionin säädöksissä vahvistettuja salassapitovelvollisuuksia vielä tehtäviensä päättymisen jälkeenkin.

EKP varmistaa, että henkilöiden, jotka tarjoavat suoraan tai välillisesti, pysyvästi tai satunnaisesti valvontatehtävien hoitamiseen liittyviä palveluja, on noudatettava vastaavia salassapitovelvollisuuksia.

2. EKP voi sille tällä asetuksella annettujen tehtävien hoitamiseksi vaihtaa asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä vahvistetuina rajoituksin ja edellytyksin tietoja kansallisten tai unionin tason viranomaisten ja elinten kanssa, kun asiaa koskeva unionin lainsäädäntö sallii kansallisten toimivaltaisten viranomaisten luovuttaa tietoja näille tai kun jäsenvaltiot voivat säätää tällaisesta tietojen antamisesta asiaa koskevan unionin lainsäädännön nojalla.

28 artikla

Talousarviovarat

EKP:n on osoitettava tarvittava rahoitus ja henkilöstö tällä asetuksella sille annettujen tehtävien hoitamiseen.

29 artikla

Talousarvio ja tilinpäätös

1. EKP:lle aiheutuvat kustannukset, jotka johtuvat sille tällä asetuksella annettujen valvontatehtävien hoitamisesta, kirjataan erillisinä EKP:n talousarvioon.

2. EKP raportoi valvontatehtäviinsä liittyvästä talousarviosta yksityiskohtaisesti 20 artiklassa tarkoitetussa kertomuksessa. Valvontatehtäviin liittyvät tulot ja menot sisällytetään EKP:n ja EKP:n perussäännön 26.2 artiklan mukaisesti laadittuun ja julkaistuun EKP:n tilinpäätökseen.

3. Valvontatehtäviin liittyvää talousarvion pääluokkaa koskeva tilinpäätös tarkastetaan EKP:n ja EKP:n perussäännön 27.1 artiklan mukaisesti.

30 artikla

Valvontamaksut

1. EKP perii vuosittaisen valvontamaksun osallistuviin jäsenvaltioihin sijoittautuneilta luottolaitoksilta ja sivuliikkeiltä, jotka osallistumattomiin jäsenvaltioihin sijoittautuneet luottolaitokset ovat perustaneet osallistuviin jäsenvaltioihin. Maksut kattavat EKP:n sille tämän asetuksen 4–6 artiklassa annettuihin tehtäviin liittyvät menot. Näiden maksujen määrä ei saa ylittää näihin tehtäviin liittyviä menoja.

2. Luottolaitokselta tai sivuliikkeeltä perittävän maksun määrä lasketaan EKP:n määrittämien ja ennakolta julkaisemien yksityiskohtaisten järjestelyjen mukaisesti.

Ennen yksityiskohtaisten järjestelyjen määrittämistä EKP järjestää avoimia julkisia kuulemisia ja tutkii mahdollisia asiaan liittyviä kustannuksia ja hyötyjä ja julkaisee näiden molempien tulokset.

3. Maksun määrä lasketaan osallistuvien jäsenvaltioiden korkeimmalla konsolidointitasolla, ja maksun määrä perustuu objektiivisiin perusteisiin, jotka liittyvät asianomaisten luottolaitoksen merkitykseen ja riskiprofiiliin, sen riskipainotetut varat mukaan luettuna.

Tietyn kalenterivuoden vuosittaisen valvontamaksun laskemisen perustana käytetään luottolaitosten ja sivuliikkeiden valvonnasta kyseisenä vuonna aiheutuvia menoja. EKP voi pyytää vuosittaisesta valvontamaksusta ennakkomaksua, jonka määrä perustuu kohtuulliseen arvioon. EKP on yhteydessä kansalliseen toimivaltaiseen viranomaiseen ennen päätöksen tekemistä maksun

lopullisesta määrästä sen varmistamiseksi, että valvonta pysyy kustannustehokkaana ja kohtuullisena kaikkien asianomaisten luottolaitosten ja sivuliikkeiden kannalta. EKP ilmoittaa luottolaitoksille ja sivuliikkeille vuosittaisen valvontamaksun laskentaan käytetyt perusteet.

4. EKP raportoi asiasta 20 artiklan mukaisesti.

5. Tämä artikla ei vaikuta kansallisen toimivaltaisen viranomaisen oikeuteen periä maksuja kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja siinä määrin, kuin valvontatehtäviä ei ole annettu EKP:n hoidattavaksi, tai periä maksuja niistä kustannuksista, jotka aiheutuvat yhteistyöstä EKP:n kanssa, EKP:n avustamisesta ja sen ohjeiden mukaan toimimisesta, asiaa koskevan unionin lainsäädännön mukaisesti ja ottaen huomioon tämän asetuksen, sen 6 ja 12 artikla mukaan lukien, täytäntöönpanoa varten tehty järjestelyt.

31 artikla

Henkilöstö ja henkilöstövaihto

1. EKP luo yhdessä kaikkien kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa järjestelyt, joilla varmistetaan henkilöstön asianmukainen vaihto ja siirto kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa ja keskuudessa.

2. EKP voi edellyttää tarvittaessa, että kansallisten toimivaltaisten viranomaisten valvontaryhmiin, jotka valvovat osallistuvassa jäsenvaltiossa sijaitsevaa luottolaitosta, rahoitusalan holdingyhtiötä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiötä tämän asetuksen mukaisesti, otetaan mukaan henkilöstöä myös muiden osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisista toimivaltaisista viranomaisista.

3. EKP:n on luotava kokonaisvaltaiset ja viralliset menettelyt, mukaan lukien eettiset menettelyt ja oikeasuhteiset jaksot, arvioidakseen etukäteen mahdollisia eturistiriitoja ja ehkäistäkseen niitä valvontatehtävissä toimineiden valvontaelimen ja EKP:n henkilöstön jäsenten aloitettua kahden vuoden kuluessa uuden työsuhteen, ja antaa tietosuoja varten asianmukaiset tiedonantovaatimukset sovellettavien sääntöjen mukaisesti.

Nämä menettelyt eivät rajoita tiukempien kansallisten sääntöjen soveltamista. Valvontaelimen jäseniä, jotka ovat kansallisten toimivaltaisten viranomaisten edustajia, koskevat menettelyt laaditaan ja pannaan täytäntöön yhteistyössä kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa tämän rajoittamatta sovellettavaa kansallista lainsäädäntöä.

Valvontatehtävissä toimivia EKP:n henkilöstön jäseniä koskevissa menettelyissä määritetään ne toimien luokat, joihin tätä arviointia sovelletaan, sekä ajanjaksot, jotka ovat suhteessa näiden henkilöstön jäsenten tehtäviin valvontatehtävissä heidän työssäoloaikanaan EKP:ssä.

4. Menettelyissä, joita 3 artiklassa tarkoitetaan, on vahvistettava, että EKP arvioi, onko esteitä sille, että valvontaelimen jäsenet ottavat vastaan palkallista työtä EKP:n valvontatehtävien piiriin kuuluviin yksityisen sektorin laitoksissa palvelussuhteensa päättymisen jälkeen.

Menettelyitä, joita 3 kohdassa tarkoitetaan, sovelletaan yleensä palvelussuhteen päättymistä seuraavien kahden vuoden ajan ja sitä voidaan mukauttaa asianmukaisin perustein palvelussuhteen aikana hoidettujen tehtävien ja palvelusajan pituuden mukaan.

5. Edellä olevan 20 artiklan mukaiseen EKP:n tilinpäätökseen on sisällyttävä yksityiskohtaiset tiedot, myös tilastotiedot tämän artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen menettelyjen soveltamisesta.

V LUKU

Yleiset säännökset ja loppusäännökset

32 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio julkaisee viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015 ja sen jälkeen joka kolmas vuosi kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta korostaen erityisesti sisämarkkinoiden moitteettomaan toimintaan kohdistuvien mahdollisten vaikutusten seuraamista. Kertomuksessa arvioidaan muun muassa

- a) yhteisen valvontamekanismin toimintaa EFV:n puitteissa ja valvontatoimien vaikutusta koko unionin etuihin ja rahoituspalvelujen sisämarkkinoiden yhtenäisyyteen ja eheyteen, mukaan lukien sen mahdollinen vaikutus kansallisten pankkijärjestelmien rakenteisiin unionissa, ja koskien yhteisen valvontamekanismin ja osallistumattomien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välisen yhteistyö- ja tiedonvaihtojärjestelyjen tehokkuutta;
- b) EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tehtävien jakamista yhteisen valvontamekanismin puitteissa, EKP:n käytännön järjestelyihin vahvistamien menettelyjen tehokkuutta ja yhteisen valvontamekanismin vaikutusta muiden toimintaansa jatkavien valvontakollegioiden toimintaan;
- c) EKP:n valvonta- ja seuraamusvaltuuksien tehokkuutta ja EKP:lle siirrettävien ylimääräisten seuraamusvaltuuksien tarkoituksenmukaisuutta, mukaan lukien suhteessa muihin henkilöihin kuin luottolaitoksiin, rahoitusalan holdingyhtiöihin tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöihin;
- d) 5 artiklan mukaisia makrotason vakauden valvonnan tehtäviä ja välineitä varten sekä 14 artiklan mukaista toimiluvan

myöntämistä ja peruuttamista varten tehtyjen järjestelyjen asianmukaisuutta;

- e) riippumattomuuteen ja vastuuvollisuuteen liittyvien järjestelyjen tehokkuutta;
- f) EKP:n ja EPV:n välistä vuorovaikutusta;
- g) hallinto- ja ohjausjärjestelyjen tarkoituksenmukaisuutta, mukaan lukien valvontaelimen kokoonpanoa ja valvontaelimessä sovellettavia äänestysääntöjä sekä valvontaelimen suhdetta EKP:n neuvostoon sekä yhteistyötä valvontaelimessä niiden jäsenvaltioiden, joiden rahayksikkö on euro, ja muiden YVM:ään osallistuvien jäsenvaltioiden välillä;
- h) EKP:n ja osallistumattomien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten vuorovaikutusta sekä YVM:n vaikutuksia kyseisiin jäsenvaltioihin;
- i) EKP:n päätöksiä koskevan oikaisunhakumekanismin tehokkuutta;
- j) yhteisen valvontamekanismin kustannustehokkuutta;
- k) 7 artiklan 6, 7 ja 8 kohdan soveltamisen mahdollista vaikutusta YVM:n toimintaan ja eheyteen;
- l) valvontatehtävien ja rahapoliittisten tehtävien eriyttämisen tehokkuutta EKP:ssä ja valvontatehtäviin liittyvien taloudellisten resurssien EKP:n talousarviosta erottamisen tehokkuutta ottaen huomioon mahdolliset asiaan kuuluvien säädösten, myös primaarilainsäädännön muutokset;
- m) YVM:n puitteissa tehtyjen valvontapäätösten vaikutuksia osallistuvien jäsenvaltioiden julkiseen talouteen ja rahoitusjärjestelyjen ratkaisemisen mahdollisen kehittymisen vaikutusta;
- n) mahdollisuuksia kehittää edelleen YVM:ää ottaen huomioon asiaankuuluvien säännösten, myös primaarilainsäädännön, mahdolliset muutokset, ja ottaen huomioon, onko tämän asetuksen institutionaalisten säännösten perusta vielä voimassa, mukaan lukien mahdollisuus yhtenäistää täysin niiden jäsenvaltioiden, joiden rahayksikkö on euro, ja muiden osallistuvien jäsenvaltioiden oikeudet ja velvollisuudet.

Kertomus toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Komissio antaa asiaan liittyvät ehdotukset tarvittaessa.

33 artikla

Siirtymäsäännökset

- 1. EKP julkaisee 6 artiklan 7 kohdassa tarkoitettun kehyksen viimeistään 4 päivänä toukokuuta 2014.

2. EKP ryhtyy hoitamaan tällä asetuksella sille annettuja tehtäviä 4 päivänä marraskuuta 2014, ottaen huomioon tässä kohdassa esitetyt täytäntöönpanojärjestelyt ja -toimenpiteet.

EKP julkaisee 3 päivän marraskuuta 2013 jälkeen asetuksilla ja päätöksillä sille tällä asetuksella annettujen tehtävien täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset käytännön järjestelyt.

EKP lähettää 3 päivästä marraskuuta 2013 alkaen neljännesvuosittain kertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle tämän asetuksen täytäntöönpanon edistymisestä käytännössä.

Jos tämän kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen kertomusten ja niistä Euroopan parlamentissa ja neuvostossa käytyjen keskustelujen perusteella käy ilmi, että EKP ei ole valmis hoitamaan täysimääräisesti tehtäviään 4 päivänä marraskuuta 2014, EKP voi hyväksyä päätöksen vahvistaa tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu päivämäärä myöhemmälle ajankohdalle, jotta varmistetaan jatkuvuus siirryttäessä kansallisesta valvonnasta yhteiseen valvontamekanismiin ja, saatavilla olevan henkilöstön puitteissa, asianmukaisten raportointimenettelyjen perustaminen ja järjestelyt 6 artiklan nojalla kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa tehtävää yhteistyötä varten.

3. Sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, 3 päivästä marraskuuta 2013 alkaen EKP voi valvontapäätösten antamista lukuun ottamatta ryhtyä hoitamaan sille tällä asetuksella annettuja tehtäviä luottolaitosten, rahoitusalan holdingyhtiöiden tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden osalta kyseisille elimille ja asianomaisten osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisille toimivaltaisille viranomaisille osoitetun päätöksen nojalla, sanotun kuitenkin rajoittamatta sille tässä asetuksessa myönnettyjen tutkintavaltuuksien käyttämistä.

Sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, jos EVM yksimielisesti pyytää EKP:tä ottamaan luottolaitos, rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö suoraan valvontaansa ennakkoodellytyksenä sen suoralle pääomittamiselle, EKP voi

välittömästi ryhtyä hoitamaan kaikkia tällä asetuksella sille annettuja tehtäviä kyseisen luottolaitoksen, rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön osalta, kyseisille yrityksille ja asianomaisten osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisille toimivaltaisille viranomaisille osoitetun päätöksen nojalla.

4. Marraskuun 3 päivästä 2013 alkaen EKP voi tehtäviensä hoitamisen aloittamiseksi pyytää kansallisia toimivaltaisia viranomaisia ja 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja henkilöitä toimittamaan kaikki merkitykselliset tiedot, jotka EKP tarvitsee tehdäkseen kattavan arvioinnin, tasearvio mukaan lukien, osallistuvan jäsenvaltion luottolaitoksista. EKP suorittaa tällaisen arvioinnin ainakin 6 artiklan 4 kohdan soveltamisalaan kuulumatomien luottolaitosten osalta. Luottolaitoksen ja toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava pyydetty tiedot.

5. Luottolaitosten, joilla on osallistuvan jäsenvaltion 3 päivänä marraskuuta 2013 tai tapauksen mukaan tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuina päivämäärinä myöntämä toimilupa, katsotaan saaneen toimiluvan 14 artiklan mukaisesti, ja ne voivat jatkaa liiketoimintaansa. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EKP:lle ennen tämän asetuksen soveltamispäivää tai tapauksen mukaan ennen tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja päivämääriä kyseiset luottolaitokset ja esitettävä samalla raportti, jossa ilmoitetaan asianomaisten laitosten valvontahistoria ja riskiprofiili, sekä toimitettava EKP:n mahdollisesti pyytämät lisätiedot. Tiedot on toimitettava EKP:n pyytämässä muodossa.

6. Sen estämättä, mitä 26 artiklan 7 kohdassa säädetään, 31 päivään joulukuuta 2015 saakka 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen asetusten hyväksymiseen sovelletaan päätöksentekoa yhteisesti määrääenemmistöllä ja yksinkertaisella enemmistöllä.

34 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan viidentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 15 päivänä lokakuuta 2013.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

R. ŠADŽIUS

OIKAISUJA

Oikaisu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) N:o 952/2013, annettu 9 päivänä lokakuuta 2013, unionin tullikooduksista (uudelleenlaadittu)

(Euroopan unionin virallinen lehti L 269, 10. lokakuuta 2013, s. 1)

Sivu 7, johdanto-osan 57 kappale, toinen virke

oikaistaan: "(...). Muita säännöksiä olisi sovellettava 1 päivänä kesäkuuta 2016."

seuraavasti: "(...). Muita säännöksiä olisi sovellettava 1 päivästä toukokuuta 2016."

Sivu 87, 284 artiklan 2 kohta, ensimmäinen virke

oikaistaan: "... viideksi vuodeksi 30 päivänä lokakuuta 2013. "

seuraavasti: "... viideksi vuodeksi 30 päivästä lokakuuta 2013. "

Sivu 88, 288 artiklan 1 kohta

oikaistaan: "... sovelletaan 30 päivänä lokakuuta 2013 lukien."

seuraavasti: "... sovelletaan 30 päivästä lokakuuta 2013."

Sivu 88, 288 artiklan 2 kohta

oikaistaan: "2. Muita kuin 1 kohdassa tarkoitettuja artikloja sovelletaan 1 päivänä kesäkuuta 2016."

seuraavasti: "2. Muita kuin 1 kohdassa tarkoitettuja artikloja sovelletaan 1 päivästä toukokuuta 2016."

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä*, ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI